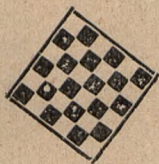

SZACHISTA

pod redakcją Henryka Friedmana

Biblioteka Jagiellońska

1002006347

1

9

3

5

Z DARU
EDWARDA ARŁAMOWSKIEGO

Bibl. Jagiell.
1979 CD 1800/1049

404624

II

Spis treści „Szachisty“

R o k 1 9 3 5.

(Cyfry wskazują paginację).

Dział literacki.

I. Artykuły bieżące i historyczne.

Mecz międzym. Warszawa-Łódź	17
Przedolimpijski turniej w Łodzi	49
Olimpijada w Warszawie okł. № 6, 65	121, 131
Szachy w armji polskiej	73
Turniej o mistrzostwo Polski	78, 100
Turniej koresp. o mistrz. Polski	83
Turniej czterech w Łodzi	93
Po turnieju o mistrz. Polski	102
Trójmeczn mistrzowski we Lwowie	113
Dwa czwórmece w Łodzi	123
Komitet Olimpijski	125
Przebieg rund olimpijskich	136
Wyniki indywidualne zawodników	138
Tabela lokat procentowych	140
Turniej Pań o mistrzostwo świata	142
Drużyna Polski w rundach	144
Mecz o mistrzostwo świata	171
O mistrzostwo Wielkopolski	191
Seans mistrza świata w Białymstoku	193

II. Artykuły teoretyczne.

Motyw i antymotyw w dwuchodówce	10
	22
Przepisy gry szachowej	119
Rozstrzygnięcie Międzynar. Konk.	
Trójchod. Warsz. Klubu Szach. 1934	199

III. Rozmaitości.

Wynalazek Polaka. „Meta”, gra we trójkę	28
Przegląd prasy	okł. Nr. 5

Ciekawostki z turnieju o mistrz.

Polski	okł. Nr. 7/8
Prasa zagr. o Olimpiadzie	okł. Nr. 9/10
Statystyka olimpijczyków wedle zawodów	okł. Nr. 9/10

IV. Bibliografja.

Mieses J. — Der Schachlotse	62
Spielmann R. — Richtig opfern!	62
Sossin W. J. — Kombinationen und Fallen	62
Brinckman A. — Der Angriff in der Schachpartie	63

V. Szkice biograficzne.

Aron Nimcowicz	60
----------------	----

VI. Wiadomości.

Wiadomości krajowe: okł. Nr. 2, 3, 4, 6	
11/12. Str. 15, 29, 48, 64, 98, 118, 197	
Wiadomości ze świata: okł. Nr. 2, 11/12	
Str. 14, 26, 47, 63, 75, 96, 117, 169, 194	
Wiadomości zadaniowe: okł. Nr. 11/12	
str. 25, 199, 202.	

VII. Turnieje.

Hastings	1
Wiedeń	7
Wilno	7
Lwów	9
Moskwa	33
Margate	91

Warszawa	100, 131
Soestdijk	112
Łódź	156

VIII. Kącik szachistów korespond.

Na okładkach od Nr. 1 do Nr. 11/12.	
Międzynarodowa Olimpiada Korespond.	
Turniej korespond. o mistrz. Polski.	
Poszczególne wyniki. Wiadomości.	
Lista członków Pol. Zw. Szach. Koresp.	
Apele do uczestników turnieju koresp.	
Stan Kasy Związku. Od kierownictwa.	

IX. Różne.

Sprostowania omyłek: okł. Nr. 1, 7/8.	
Adresy zagranicznych czasopism szachowych okł. Nr. 1 do Nr. 11/12.	
Ogłoszenia: Tow. Ubezpiec. „Feniks“ okł. Nr. 1 do 5, Hölzel, okł. Nr. 4.	
Komunikat Warsz. Koła Problemistów 16	
Do Czytelników okł. Nr. 11/12	
Skrzynka pocztowa Nr. 7/8	
Sprawozdanie z Waln. Zgr. W.O.Z.Sz. 115	
Rozwiązania zadań i studjów okł. Nr. 11/12, 159	
Rozstrzygnięcie II. konkursu rozwiązaniewego 162	
Adresy Klubu i Polskiego Zw. Sz. okł. Nr. 11/12.	

Dział partyj.

I. Wykaz nazwisk.

Alatorcew 0 — Capablanca 1	45
Alatorcew 1 — Rjumin 0	59
Alechin 1 — Berndtsson 0	94
Alechin 1 — Euwe 0	178
Alechin 1 — Euwe 0	180
Alechin 1/2 — Euwe 1/2	182
Alechin 1 — Euwe 0	185
Alechin 1 — Euwe 0	187
Alechin 1/2 — Euwe 1/2	189
Alechin 1/2 — Euwe 1/2	190
Alechin 1 — Keres 0	156
Alechin 1 — Lundin 0	94
Alechin 1/2 — Najdorf, Makarczyk	
„ i Elper 1/2	169
Anderssen 1 — Pirc 0	154
Anderssen 1 — Spielmann 0	165
Appel 1/2 — Łowcki 1/2	19

Becker 1/2 — Szaniawski 1/2	72
Bogatyrezuk 1 — Frejman 0	21
Botwinnik 1 — Lewenfisz 0	40
Botwinnik 1 — Spielmann 0	45
Botwinnik 1 — Stahlberg 0	43
Capablanca 1/2 — Botwinnik 1/2	58
Capablanca 1 — Menszik 0	44
Capablanca 0 — Thomas 1	3
Capablanca 1 — Thomas 0	112
Cukiermann 1 — Molnare 0	94
Dake 1 — Cranston 0	164
Ekenberg 0 — Alechin 1	71
Eliskases 1 — Enevoldsen 0	165
Euwe 1 — Alechin 0	179
Euwe 0 — Alechin 1	181
Euwe 1/2 — Alechin 1/2	183
Euwe 1 — Alechin 0	186
Euwe 1 — Alechin 0	188
Euwe 1 — Michell 0	6
Euwe 1 — Thomas 0	4
Fairhurst 1 — Menszik 0	95
Flohr 1 — Lisiczyn 0	44
Flohr 1 — Pirc 0	41
Flohr 1 — Rabinowicz 0	41
Friedman H. 1/2 — Grünfeld 1/2	72
Friedman H. 1 — Feinmesser 0	108
Friedman H. 1 — Młynek 0	56
Friedman H. 1 — Solin 0	164
Friedman H. 1 — Szpiro 0	57
Frydman A. 1 — Kahane 0	70
Frydman A. 1 — Kolski 0	92
Frydman A. 1 — Kolski 0	110
Frydman A. 1 — Mikenas 0	167
Frydman A. 0 — Regedziński 1	110
Frydman A. 1 — Widermański 0	67
Frydman P. 1/2 — Spielmann 1/2	93
Frydman P. 1 — Thomas 0	163
Gerstenfeld 0 — Kolski 1	93
Gerstenfeld 0 — Nowodworski 1	68
Gerstenfeld 1 — Plater 0	54
Gerstenfeld 0 — Regedziński 1	104
Goglidze 0 — Flohr 1	59
Grau 1 — Fine 0	155
Grünfeld 1 — Grau 0	150
Jagielski 0 — Landau 1	58
Jóźwik 1 — Klimczyk 0	74
Kahane 0 — Gerstenfeld 1	70
Kan 1 — Botwinnik 0	46
Kan 0 — Lasker 1	46
Keres 1 — Stahlberg 0	152

Kolski 1 — Regedziński 0	167
Kremer 1 — Kolski 0	107
Lasker 1 — Capablanca 0	39
Lewenfisz 1 — Kan 0	21
Lewenfisz 1 — Menszik 0	60
Lewenfisz 1 — Rjumin 0	47
Lilienthal 1 — Capablanca 0	5
Lilienthal 0 — Ragozin 1	41
Makarczyk 1 — Gerstenfeld 0	106
Marshall 0 — Stolz 1	165
Menszik 0 — Rjumin 1	40
Michell 0 — Flohr 1	6
Młynek 1/2 — Zawadzki 1/2	56
Monticelli 0 — Najdorf 1	163
Najdorf 1 — Kon 0	109
Najdorf 1 — Sulik 0	105
Najdorf 1 — Szechter 0	107
Napolitano 0 — Winz 1	155
Pawłowicz 0 — Szpiro 1	19
Plater 0 — Friedman H. 1	96
Plater 1 — Szpiro 0	54
Pirc 1/2 — Capablanca 1/2	58
Pirc 0 — Rjumin 1	44
Popiel I. 0 — Frydman A. 1	68
Przepiórka 1/2 — Regedziński 1/2	18
Ragozin 1 — Spielmann 0	58
Reilly 0 — Flohr 1	112
Rjumin 0 — Botwinnik 1	40
Rjumin 1 — Capablanca 0	38
Rzeszewski 1 — Capablanca 0	111
Sergeant 1 — Milner Barry 0	95
Spielmann 1 — Alatorcew 0	43
Spielmann 1/2 — Frydman P. 1/2	67
Spielmann 0 — van den Bosch 1	112
Spielmann 1 — Pirc 0	43
Spielmann 1 — Pirc 0	155
Stahlberg 1 — Lilienthal 0	38
Steifer 1 — Capablanca 0	75
Sternfeld 0 — Młynek 1	55
Steiner L. 0 — Opoćensky 1	167
Stolz 1 — Ichim 0	155
Szechter 0 — Friedman H. 1	20
Szechter 0 — Lipiec 11	19
Szechter 1 — Popiel I. 0	55
Szechter 1 — Wojciechowski 0	57
Schönfeld 1 — Künstler 0	20
Szpiro 0 — Friedman H. 1	106
Szpiro 1 — Frydman P. 0	105
Szpiro 1 — Młynek 0	54
Szpiro 0 — Panowicz 1	71

Tartakower 1 — Frydman P. 0	108
Tartakower 1 — Steiner L. 0	163
Thomas 1 — Botwinnik 0	4
Thomas 1 — Lilienthal 0	4
Thomas 1 — Norman 0	5
Widermański 1 — Młynek 0	69
Winter 0 — Fine 1	166
Winter 1/2 — Flohr 1/2	151
Wojciechowski 1 — Abraham 0	69

II. Mecze.

Alechin — Euwe	172
Spielmann — Frydman P.	66
Sulik — Friedman H.	114
Tartakower — Friedman H.	114
Tartakower — Najdorf	129
Tartakower — Sulik	114

III. Wykaz otwarć.

Angielska 8, 19, 43, 44, 45, 70, 94,	110
Ben Oni 8, 57, 59, 155,	165
Debut Birda	58
Debut Blackburnéa	110
Debut 4-ch skoczków	93
Francuska 4, 39, 58, 60, 69, 71, 112,	151
152, 164, 180, 182	
Indyjska 6, 18, 41, 42, 44, 54, 55, 59,	68
70, 94, 95, 107, 109, 112, 150, 163,	167
168, 187	
Hetmańska 3, 4, 6, 19, 20, 21, 40, 41,	43
45, 46, 47, 54, 55, 56, 57, 67, 72,	74, 92
94, 96, 105, 107, 108, 110, 111,	154, 155
163, 164, 165, 167, 185, 189,	
Hiszpańska 21, 40, 56, 69, 95, 156,	190
Holenderska 8, 40, 68,	71
Kontrgambit Albina	165
Obrona Alechina	38, 67
Obrona Caro-Kan	54, 104, 166
Obrona Grünfelda	58, 179, 181
Obrona Nimcowicza	5, 38, 11, 44, 166
Obrona Słowiańska	178, 183, 186, 188
Wiedeńska	46
Włoska	72

Dział zadań.

I. Zadania oryginalne.

A. Dwuchodówki.

Czarnecki T.	79
Czarnota A. (I-VI)	11, 24

Frantzen K.	okł. Nr. 5,	81
Fux J.	okł. Nr. 6,	79, 130
Grünberg L.		12
Hebelt W.	okł. Nr. 2	
Hörholt E. A.		12
Kłoniecki N.	okł. Nr. 7/8	130
Marjenstrass Z.		79
Pfeiffer M.		79
Rusek J.		130

B. Trójchodówki

Czarnecki T.		201, 202
Czarnota A.		12
Cumpe I.		13
Fux J.		201
Goldstein A.		79
Hebelt W.		201, 202
Hörholt E. A.	okł. Nr. 1	12
Kubbel K. A.		201
Lazdins E.		201
Lewmann S. S.		201
Limbach S.	okł. Nr. 9/10	13
Mikan I.	okł. Nr. 4. 13,	202
Palkoska E. Dr.		13, 81, 201
Pfeiffer M.		201
Salzman H.		79
Schwarz R.		202
Siers Th.		202
Tade C. J.		202
Tytor S.	okł. Nr. 11/12,	79, 201
Zygalski H.		12

C. Wielochodówki.

Pachman V.		130
------------	--	-----

D. Samoty oryginalne.

Svoboda R.		81
Wiewiórowski L.	okł. Nr. 3,	81, 130

E. Studja.

A) Oryginalne.

Czarnota A.		82
Kurmin M.		82
Rusek A. J.		13

B) Przedruki.

Filaretow S.	82	Haszek i Prokop	82
Mattisson J.	82	Kaminer S. M.	82

Ilustracje:

Karykatury mistrzów szachowych:

Anderssen 154	Apszenek 156
Betbeder 163	Eliskases 153
Feinmesser	115
Fine, Dake, Horowitz, Marshall (grupa)	151
Golombek 166	Gerlecka 143
Kon Dr. 115	Kostić 166
Kowalska 143	Kupchik 168
Mieses 164	Najdorf 105
O'Hanlon 151	Przepiórka 109
Regedziński 105	Reilly 168
Rueb Dr. Prezes Fide	155
Sulik mgr.	117
Tartakower Dr.	109
Zawadzki prof.	117

Fotografie:

Partja Friedman H. - Wojciechowski	107
Partja Gerstenfeld - Frydman P.	111
Podobizna Marszałka J. Piłsudskiego	65
Zdjęcie grupowe w Łodzi	51
Zdjęcie grupowe w Warszawie	101

Tabele.

Tabele turniejowe:	2, 37, 53, 88, 89, 92
	104, 111, 123, 124, 143, 158, 192
Tabele zadaniowe:	23

Diagramy.

Ogólna ilość dużych:	39
Ogólna ilość małych:	88

Autorzy artykułów i glossatorzy partyj.

Czarnota A.	101, 193
Flohr S.	59
Kleczyński J.	19, 111
Madfes J. Mgr.	131
Przepiórka D.	192
Ragozin Z.	42
Rhode A. Dr.	71
Sokolski O.	193
Steifer M. Dr. ppłk.	75, 100
Szaniawski S. Dr.	72
Tuhan-Baranowski L.	102

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

• Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr 39-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Turniej w Hastings.

Do najciekawszych imprez szachowych ubiegłego roku na międzynarodową skalę zakrojonych, należy bezsprzecznie turniej 15. kongresu Brytyjskiego Związku w Hastings. Już sam dobór uczestników turnieju wywołał powszechne zainteresowanie całego świata szachowego. Organizatorzy postawili sobie za cel zademonstrować światu najwyższą klasę szachową, przez udział jednego ex-mistrza świata, jednego kandydata do tego tytułu, trzech młodych arcymistrzów i jedyną mistrzynię świata.

I przyznać trzeba, że to przedsięwzięcie udało im się zupełnie, mimo, że obecny mistrz świata Dr. Alechin odmówił swego udziału, spowodu wyjazdu do Australji. Wtajemniczeni twierdzą, że były dwa ku temu powody. Pierwszy powód, że Alechin w r. 1933 grając w Hastings, zmuszony był ustąpić pierwszego miejsca Flohrowi, dzieląc w dodatku z młodym Lilientalem II. i III. nagrodę, drugi powód to ten, że od czasu swego pamiętnego meczu z Capablancą o mistrzostwo świata w r. 1927. Alechin unika spotkania z wielkim kubańczykiem.

Jakkolwiek jest, lista zaproszonych gości była świetna i przedstawiała się następująco: Capablanca, ex-mistrz świata, Dr. Euwe, arcymistrz Holandji (rozegra w ciągu bieżącego roku mecz o mistrzostwo świata z Dr. Alechinem), Flohr, arcymistrz Czechosłowacji, (ewentualny przyszły przeciwnik Alechina), Lilienthal, młodziutki arcymistrz Węgier, Botwinnik, arcymistrz Rosji Sowieckiej i Wera Menszik, jedyna mistrzyni świata.

Z Anglików zaproszono: lorda Thomasa, mistrza Anglji, Michella, poważnego 60-letniego „Altmeistra”, oraz mistrzów: Millnera Barry i Normana.

Niezwykłe zestawienie składu osobowego zapowiadało imprezę bardzo interesującą i emocjonującą. Już pierwsze rundy przyniosły na drutach telegrafu rewelacyjne wyniki: Lord Thomas bije Capablanca. Botwinnik przegrywa do Euwego. Lord Thomas bije Botwinnika i Lilienthala. Lilienthal wygrywa z Capablanca. Wprost sensacyjne, a jednak prawdziwe wyniki. Wnioski, że Capablanca od kilku lat był bez treningu, Botwinnik zaś, że odbywa swój pierwszy debiut na gruncie europejskim i t. p. nie mogą jednak umniejszyć faktu, że gra lorda Thomasa w Hastings reprezentowała b. wysoki poziom mistrzowski. Wkrótce potem nastąpiły dalsze wyniki: Dr. Euwe bije Thomasa. Ale mimoto Anglik zbliża się do finału sam, bez konkurencji. W ostatniej rundzie, gdzie najbliżsi konkurenci Thomasa zrezygnowali byli już dawno z szans na I. miejsce, pada największa sensacja turnieju. Stary mistrz Michell bije swojego rodaka Thomasa. To rycerskie postępowanie Anglików zasługuje na najwyższe uznanie i podkreślenie, gdyż wystarczyło by Thomas tylko $\frac{1}{2}$ punktu uzyskał z Michellem, by być pierwszym. Ale Anglicy przy szachownicy nie uznają kompromisu, tylko walki, i to jest ich najwyższą cnotą. Przez to zwycięstwo, Flohr i Dr. Euwe doszli do równego stanu z Thomasem.

O samych uczestnikach możnaby powiedzieć, że najwięcej życia wniósł w swoje partje przede wszystkim lord Thomas, jedyny moralny zwycięzca tego turnieju. Euwe grał śmiało i poprawnie, Flohr zaś roztropnie, ze słabymi grał na wygraną, z silnymi na remis. Obaj ukończyli turniej bez przegranej. Capablanca niepewnie. Lilienthal jest przede wszystkim kombinatorem. Jedyna jego przegrana z Thomasem, dość lekomyślna, pozbawiła go co najmniej $\frac{1}{2}$ p. Zawiódł Botwinnik. Bohaterami turnieju byli ponadto Michell, zwycięzca Thomasa i pani Menszik, która z Dr. Euwem uzyskała zaszczytne remis.

Szczegółowe wyniki unaocznia poniższa tabelka turniejowa:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkty	Miejsce
1 Dr. Euwe	—	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	1	$\frac{1}{2}$	$6\frac{1}{2}$	I-III.
2 Flohr	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	1	1	$6\frac{1}{2}$	
3 Thomas	0	$\frac{1}{2}$	—	1	1	1	0	1	1	1	$6\frac{1}{2}$	
4 Capablanca	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	—	$\frac{1}{2}$	0	1	1	1	1	$5\frac{1}{2}$	IV.
5 Botwinnik	0	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	—	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	1	1	1	5	
6 Lilienthal	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	0	1	$\frac{1}{2}$	—	1	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	5	
7 Michell	0	0	1	0	$\frac{1}{2}$	0	—	$\frac{1}{2}$	1	1	4	
8 Menszik	$\frac{1}{2}$	0	0	0	0	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{2}$	—	1	$\frac{1}{2}$	3	
9 Milner Barry	0	0	0	0	0	$\frac{1}{2}$	0	0	—	1	$1\frac{1}{2}$	
10 Norman	$\frac{1}{2}$	0	0	0	0	$\frac{1}{2}$	0	$\frac{1}{2}$	0	—	$1\frac{1}{2}$	

Ponadto odbyły się w Hastings trzy uboczne turnieje.

W rezerwowym mistrzowskim turnieju podzielili I. i II. nagrodę Koltanowski i Tylor po $6\frac{1}{2}$, przed Prinsem 6.

Dział partyj.

Z turnieju w Hastings.

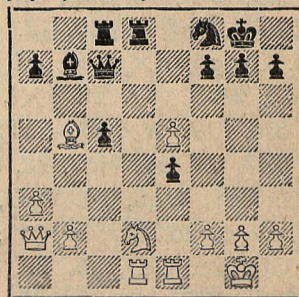
Partja Nr. 223. Hetmańska.

Capablanca — Thomas

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Sbd7, 5. e3, c6, 6. a3, (Gdyby Capablanca zagrał 6. Sf3, czarne mogłyby odpowiedzieć Ha5 i wytworzyłby się t. zw. warjant Cambridge—Springs) 6... Ge7, 7. Hc2, (W meczu o mistrzostwo świata w r. 1927 zastosował Capablanca w 5-tej partji meczowej przeciw Alechinowi 7. Sf3, 0—0, 8. Gd3. Wedle Alechina Capablanca zastosował posunięciem 7. Hc2 pewne ulepszenie tego warjantu co w połączeniu z 9. Wad1 daje białym znakomitą partję. Thomas jednakże wykazał, że przy należytej obronie otrzymuje równorzędną grę). 7... 0—0, 8. Sf3, We8, 9. Wd1, Sdf8, 10. Gd3, (Agresywniejsze zdaje się być 10. Se5). 10... d×c4, 11. G×c4, Sd5, 12. G×e7, H×e7, 13. 0—0, b6, 14. Se2, (By nie dopuścić do wymiany na c3, oznacza jednak stratę tempa, gdyż czarne swobodnie się dalej rozwijają). 14... Gb7, 15. e4, Sd5—f6, 16. Sg3, Wed8, 17. Wfe1, Wac8, 18. Hb3, (Grozi d5, co jednak zwyczajną paradą czarnych zostaje odparowane i czarne dochodzą do oswobodzającego ruchu c6—c5). 18... Hc7! 19. Ha2, c5, 20. d5, b5! (Po tem nieoczekiwanem posunięciu czarne obejmują inicjatywę). 21. G×b5, e×d5, 22. e5, Se4! 23. S×e4, (To

prowadzi do strat materialnych. Stanowczo lepsze aniżeli wymiana było 23. Gd3). 23... d×e4, 24. Sd2, (Także 24. Sg5, W×d1, c4! połączone było z stratą piona. Teraz czarne otrzymują wygraną pozycję).

Pozycja po 24. posunięciu białych.

Vide diagram! 24... W×d2! (Po 24... Ha5! czarne mogły zdobyć figurę, ale Thomas uważa, że w następstwie tegoż wytworzyłaby się sytuacja niejasna, a to po 25. Gc4, W×d2, 26. G×f7+, i biały pion e byłby dla czarnych wcale krępujący. Po posunięciu w tekście czarne zdobywają 2 lekkie figury za wieżę. Przeworną grą systematycznie dochodzą do zwycięskiego finału). 25. W×d2, Ha5, 26. b4, H×b5, 27. b×c5, H×c5, 28. Hb2, Ga8, 29. Wd2—d1, He7, 30. Hd4, h6, 31. Hd6, H×d6, 32. W×d6, Sg6, 33. e6, f×e, 34. W×e6, Kf7, 35. Wa6, Wc7, 36. Wb1, Se7, 37. h4, Sc8, 38. Wb5, Gb7, 39. Wf5+, Kg8, 40. We6, Se7, 41. Wf4, Gd5, 42. Wd6, Wc8, 43. Wa6, Wc1+, 44. Kh2, Sc6, 45. h5, Wc2, 46. Wf5, Ge6, 47. Wf4? (Traci jakość). 47... Wc4! 48. g4, Gc8, 49. W×c6, W×c6, 50. W×e4, Kf7, 51. Wa4,

Wa6, 52. Wf4+, Ke7, 53. We4+, Kf6. Białe poddały się.

Partja Nr. 224. Sycylijska.

Thomas — Botwinnik

1. e4, c5, 2. Sf3, e6, 3. d4, cXd, 4. SXd4, Sf6, 5. Gd3, Sc6, 6. SXc6, dXc, 7. Sd2, e5, 8. 0—0, Hc7, 9. b3, Gc5, 10. Gb2, Gg4, 11. Ge2, h5? 12. Sc4, Wad8, 13. He1, Sd7, 14. GXg4, hXg, 15. b4! Ge7, 16. Wad1, Wh5, 17. f3! gXf, 18. WXf3, Sf6, 19. WXd8+, HXd8, 20. h3, Sd7, 21. a3, Hc7, 22. He2, Wg5, 23. Gc1, Wg6, 24. Wd3, b5, 25. Se3, Wd6, 26. Sf5, WXd3, 27. HXd3, Gf8, 28. Ge3, g6, 29. Sh4, Sb6, 30. GXb6, HXb6, 31. Kf1, a5, 32. c3, Hc7, 33. Sf3, Gd6, 34. Sd2, Ke7, 35. Sb3, a4, 36. Sd2, c5, 37. Ke2, Hb6, 38. Sf1, Hc6, 39. Se3, Hb7, 40. Sd5+, Kf8, 41. Hf3, Ge7, 42. Hg3, Hb8, 43. Hf3, cXb4? 44. cXb, Ke8, 45. Hd3, Kf8, 46. Sc3, Hb6, 47. HXb5, Hg1, 48. Kf3, Gh4? 49. Hc5+, HXc5, 50. bXc, Ke8, 51. SXa4, Kd7, 52. Sb2, Ge1, 53. Kg4, Gc3, 54. Sd3, Ke6, 55. h4, Gd4, 56. a4, Gc3, 57. Kf3, Ga5, 58. g4, Kf6, 59. h5, gXh, 60. gXh5.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 225. Hetmańska.

Dr. Euwe — Thomas

1. c4, e6, 2. Sc3, d5, 3. d4, Sf6, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Sf3, Sbd7, 7. Wac1, c6, 8. Gd3, dXc4, 9. GXc4, Sd5, 10. GXe7, HXe7, 11. 0—0, SXc3, 12. WXc3, e5! 13. SXe5, SXe5, 14. dXe5,

HXe5, 15. f4, He7, (Ten odwrót nie jest dobry. O wiele lepszy byłby manewr He4, by po Gd3 obrać pole hetmanem na e7). 16. f5! b5, (W jednej partji między Rubinsteinem a Dr. Laskerem nastąpiło w tym warjancie Gd7). 17. Gb3, b4, 18. f6! (Euwe w świetny sposób wyzyskał niefortunne 15. posunięcie swego przeciwnika. Teraz czarne zmuszone są do osłabienia swego skrzydła królewskiego). 18... gXf6, 19. WXc6, He3+, 20. Kh1, Gb7, 21. WcXf6, He4, 22. Hd2! Kh8, 23. GXf7, Wac8, 24. Wf6—f2! Wcd8, 25. Hg5! Wd6, (Dla czarnych niema ratunku. Na 25... Hd4, mogło nastąpić 26. Wd2! Hg7 i 27. HXd8 i t. d.). 26. Gd5! Brawurowe zakończenie!

Białe poddały się.

Partja Nr. 226. Francuska.

Thomas — Lilienthal

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. eXd, eXd, 4. Gd3, Gd6, 5. Se2, Se7, 6. Sg3, Sc6, 7. c3, Ge6, 8. Sbd2, Hd7, 9. Sf3, 0—0—0, 10. Gd2, h5, 11. Sh4, (Powstrzymuje piona h w dalszym pochodzie. Naogół jednak rozwój czarnych jest korzystniejszy). 11... f6, 12. Hc2, g5, 13. Shf5, GXg3, (Przewagę dawało 13... h4! 14. SXd6, cXd, 15. Sf1, h3!) 14. SXe7+, HXe7, 15. hXg3, Gf5+, 16. Ge3, GXd3, 17. HXd3, Hd7, 18. 0—0—0, Se7, 19. Wde1, Sf5, 20. Gd2, Sd6, (Czarne mają zdecydowanie lepszą końcówkę). 21. We2, Se4, 22. Ge1, Wde8, 23. f3, Sd6, 24. WXe8, WXe8, 25. Gf2, Ha4, 26. Kb1, Hc4! 27. HXc4.

SXc4, 28. b3, Sd2+? (Fatalny błąd, po którym białe zdobywają skoczka. Należało grać Sd6! i nie może nastąpić 29. WXh5, gdyż We2! wygrywa, zaś na 29. We1, WXe1, 22. GXe1, Sf5, 22. Gf2, Kd7, czarne mają możliwości na wygranie końcówki). 29. Kc1! (Wygrywające posunięcie!) We2, 30. Ge1! Se4, 31. fXe4, dXe4, 32. Wf1, WXa2, 33. WXf6, e3, 34. Kd1, h4, 35. gXh, gXh4, 36. We6, WXg2, 37. GXh4, Wb2, 38. b4, Kd7, 39. WXe3, Kc6, 40. We5.

Czarne poddały się.

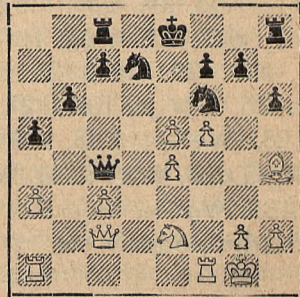
Partja Nr. 227. Nimcowicza.

Lilienthal — Capablanca

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, 4. a3, GXc3+, 5. bXc3, b6, (Najlepszą odpowiedzią jak dotychczas wykazała praktyka turniejowa jest d5). 6. f3! d5, (Odpowiedź na ewentualne 7. e4, oznacza to jednak uchylenie flankowania gońca czarnego na b7). 7. Gg5, h6, 8. Gh4, Ga6, 9. e4, GXc4, (Białe otrzymują obecnie nadzwyczaj silne centrum z możliwościami b. silnego ataku. Czarne powinny były spróbować 9. dXc4). 10. GXc4, dXc4, 11. Ha4+, Hd7, 12. HXc4, Hc6, 13. Hd3, Sbd7, 14. Se2, Wad8, (Trudno czarnym wybrać celową obronę). 15. 0—0, a5, 16. Hc2, Hc4, 17. f4! Wc8, 18. f5! e5, 19. dXe5! HXe4, (Na to tylko czekał utalentowany mistrz węgierski, który po tem posunięciu demonstruje przepiękną ofiarę hetmana w otwartym polu). Vide

diagram! 20. eXf6!! HXc2, 21.

Pozycja po 19. posunięciu czarnych.

fXg7! Wg8, 22. Sd4! (Po tem dowcipnem posunięciu, czarne tracą hetmana, zostawiając białym i nadal druzgocącą przewagę). 22... He4, (Czarny hetman nie ma bezpiecznego schronu, gdyż po 22... Ha4, nastąpi 23. Wae1+, Se5, 24. WXe5, Kd7, 25. Wd5+, Ke8, 26. We1#. Zaś na 22... HXc3, 23. Wae1+, Se5, 24. WXe5+, Kd7, 25. We7+, Kd6, 26. Sb5+ i wygrywa). 23. Wae1, Sc5, 24. We4+, SXe4, 25. We1, WXg7, 26. WXe4+.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 228. Sycylijska.

Thomas — Norman

1. e4, c5, 2. Sc3, Sc6, 3. g3, g6, 4. Gg2, Gg7, 5. d3, Sf6, 6. Se2, d7—d6, 7. 0—0, Gc8—d7, 8. h3, 0—0, 9. Ge3, Wab8, 10. Hd2, b5, 11. Gh6, Se8, 12. GXg7, KXg7, 13. f4, e6, 14. f5, b4, 15. Sd1, Sd4, 16. Se3, gXf5, 17. eXf5, SXf5, 18. SXf5, eXf5, 19. Wf4, Wfh8? (Czarne nieumiejętnie się bronią; lepiej było grać Kh8, 20. Wh4, Wg8). 20. Waf1, Kf8, 21. g4! h5, 22. Sg3! hXg4, 23. SXf5, Ge6, 24. Sh6!! f6, (Nie może nastąpić

24... W×h6, bo białe wygrywają przez 25. W×f7+! G×f7, 26. H×h6+, Kg8, 27. Gd5, lub po 26. H×h6+, Ke7, 27. h×g! Hd7, 28. Hg5+, Kf8, 29. Gd5! 25. S×g4, G×g4, 26. W×g4, Ke7, 27. Gc6! Hb6, 28. We1+, Kd8, 29. Hg2, Wc8, 30. G×e8, W×e8, 31. W×e8, K×e8, 32. Wg8+.

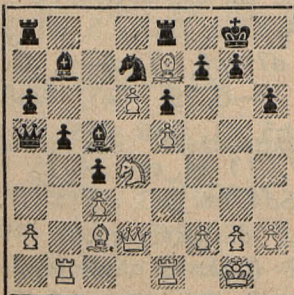
Czarne poddały się.

Partja Nr. 229. Hetmańska.

Dr. Euwe — Michell

1. Sf3, d5, 2. d4, Sf6, 3. c4, e6, 4. Sc3, c6, 5. Gg5, Sbd7, 6. e3, Ha5, 7. c×d, S×d5, 8. Hd2! Gb4, (W partji P. Johner-Becker (Karlsbad 1929) nastąpiło 8... Sb6, 9. e4, S×c3, 10. b×c, Sa4! z dobrą grą dla czarnych). 9. Wac1, c5, 10. e4, S×c3, 11. b×c3, Ga3, 12. Wcb1, 0—0, 13. Gd3, a6, 14. 0—0, b5, 15. d5, Sb6, (Wskazane było e×d, 16. e×d, f6, ale i wtedy białe zachowują swobodniejszą grę). 16. Ge7! We8, 17. d6, c4, 18. Gc2, Sd7, 19. e5, h6, 20. Wfe1, Gb7, 21. Sd4, Gc5, (Vide diagram!) 22. We3! (Eu-

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

we przechodzi w właściwym momencie do ataku na czarnego króla, którego lekkie figury źle roz-

mieszczone nie dają dostatecznej obrony. Specjalnie smutną rolę odgrywa czarny hetman, zdegradowany do funkcji biernego statysty). 22... Sf8, 23. Wg3, G×d4, 24. W×g7+! K×g7, 25. Gf6+, Kg8, 26. H×h6.

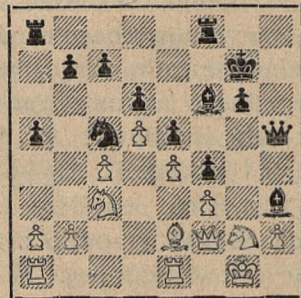
Czarne poddały się. Dr. Euwe w znakomitym stylu rozegrał nieniejszą partję.

Partja Nr. 230. Indyjska.

Michell — Flohr

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, d6, 5. Sf3, (Najlepszą grę otrzymują białe przy zastosowaniu 5. f3!) 0—0, 6. Ge2, Sbd7, 7. 0—0, e5, 8. d5, a5, 9. Hc2, Sh5! 10. g3, (To posunięcie osłabia skrzydło królewskie). 10... Sc5, 11. Se1, Gh3, 12. Sg2, Sf6! 13. Wfe1, Sfd7, (Czarne poczyniły wszelkie przygotowania do f5). 14. Ge3, f5! 15. f3, f4! 16. G×c5, S×c5, 17. g4, h5! 18. g×h5, Hg5! 19. Gf1, H×h5, 20. Hf2, Gf6, 21. Ge2, Kg7!

Pozycja po 21. posunięciu czarnych.

(Otwarta linja h — to droga do zwycięstwa). 22. Kh1, Wfh8, 23. Weg1, Wh6, 24. Gf1, Wah8! I nie ma pardonu!

Białe poddały się.

Turniej we Wiedniu.

Po pięciodniowej walce zakończył się dnia 4. bm. 17-ty zrzędu turniej im. Trebitscha połączony z inowacją nadania pierwszemu zwycięscy szachy tytułu mistrza Wiednia. Z wyjątkiem arcymistrza Spielmana i mistrza Hansa Kmocha, stanęła do turnieju cała extra-klasa mistrzowska Wiednia oraz przedstawiciele młodszej generacji. Ci ostatni przechodzili przez kilka turniejów kwalifikacyjnych kolejno, by złożyć niejako egzamin swych umiejętności szachowych graczy I. kategorii. Turniej ten obfitował w liczne niespodzianki, przyczem niejednokrotnie starszy rutynowani mistrzowie ulegali niespodzianie swoim młodszym kolegom.

Naogół jednak rutyna wzięła górą nad polotem i młodością. W drugiej połowie turnieju wysunął się na czoło turnieju znany mistrz i teoretyk *Albert Becker*, który do końca potrafił utrzymać w odpowiednim dystansie swych najbliższych konkurentów. Mistrzowi temu prócz nagrody pieniężnej w kwocie 500 Schill. przyznany został również zaszczytny tytuł mistrza Wiednia.

Wynik turnieju był następujący: I. Becker 11 $\frac{1}{2}$, II-IV. Glass, Grünfeld, Müller po 10, V-VI. Fuss, Hönlinger po 9 $\frac{1}{2}$, Gerschenkron, Kolnhofer i Podhorzer po 8 $\frac{1}{2}$, Beutum 7, Fischer i Stöckl po 6, Igel 5 $\frac{1}{2}$, Lenner i Weiss po 3 $\frac{1}{2}$, Rosenberger 2 $\frac{1}{2}$.

Turniej w Wilnie.

W ostatnich dniach grudnia 1934 r. odbył się we Wilnie turniej o indywidualne mistrzostwo Kresów Północno-Wschodnich. Budził on żywe zainteresowanie, gdyż był pierwszą imprezą tego rodzaju i miał wyeliminować reprezentanta okręgu Ziem Północno-Wschodnich na turniej przedolimpijski w Łodzi. Poza to impreza ta była dalszym krokiem na drodze współpracy i zacieśnienia przyjaznych więzów między Białymstokiem, Grodnem, Lidą i Wilnem, których przedstawiciele wzięli udział w tym turnieju.

Białystok był reprezentowany przez pp. Babkesa i Nowodworskiego, Grodno przez p. Ginsburga, Lida przez p. Lidskiego, Wilno przez pp. Gerstena, Judelewicza i Tirszejna.

Krótki dystans oraz przejęcie się ważnością sprawy stwarzały naprężoną atmosferę, wymagającą opanowania, zimnej krwi i wytrzymałości nerwów zawodników. Turniej składał się z dwóch części, z wstępnego turnieju oraz drugiego w którym trzej pierwsi przechodzili do finału.

Wynik turnieju wstępnego był następujący: Tirszejn 5 p., Nowodworski i Lidski po 4 $\frac{1}{2}$ p. Wszyscy trzej bez przegranej. Na dalszych

miejscach uplasowali się Judelewicz 2¹/₂, p., Babkes i Gersten po 2 p. Listę uczestników zamknął p. Ginsburg z 1¹/₂ p.

Nastaje najbardziej emocjonujący moment: finał! Następujące 2 po sobie rundy nie przyniosły jeszcze rozstrzygnięcia, gdyż partje: Tirsztejn-Lidski i Nowodworski-Lidski zakończyły się remisowym wynikiem. Dopiero partja Nowodworski-Tirsztejn wyjaśnia sytuację, gdyż kończy się wygraną Nowodworskiego.

Ostateczny wynik brzmi: Zwycięzca turnieju i zdobywca tytułu mistrza Kresów Północno - Wschodnich *A. Nowodworski*, przedstawiciel i mistrz Białegostoku 6 p. z 8 możliwych (bez przegranej), wicemistrzostwo ex aequo zdobyli: *Lidski*, przedstawiciel i mistrz Lidy (bez przegranej) i *Tirsztejn*, przedstawiciel Wilna po 5¹/₂ p. Warto zaznaczyć, iż wspomniany Nowodworski liczy obecnie lat 19 i w ciągu jednego roku uzyskał mistrzostwo m. Białegostoku, oraz zdobył mistrzostwo Ziem Półn.-Wsch.

Podczas rozgrywek turniejowych odbyło się zebranie delegatów Okręgowego Związku Szachowego Ziem Północno-Wschodnich, w którym wzięli udział przedstawiciele zgłoszonych klubów m. Wilna, Białegostoku, Grodna i Lidy. Delegaci przeprowadzili dyskusję nad statutem i opracowywali takowy celem przedłożenia władzom do zatwierdzenia.

Niektóre partje z turnieju we Wilnie ogłaszamy poniżej.

Partja Nr. 231. Angielska.

Judelewicz — Lidski

1. Sf3, Sf6, 2. c4, c5, 3. Sc3, Sc6, 4. d4, c×d4, 5. S×d4, S×d4, 6. H×d4, g6, 7. Gf4, Gg7, 8. Hd2, d6, 9. e4, 0—0, 10. Ge2, Gd7, 11. 0—0—0? Sg4! 12. Wdf1? Ha5, 13. Kc2, Wac8, 14. Sd5, H×a2! 15. S×e7+, Kh8, 16. Hb4, a5! 17. Hb6, Ga4+, 18. Kc1, W×c4+! 19. G×c4, H×c4, 20. Kb1, Gc2+! 21. Kc1, Gd3+. Białe poddały się.

Partja Nr. 232. Ben-Oni.

Nowodworski — Ginsburg

1. d2—d4, c7—c5, 2. e2—e3, d7—d5, 3. Sg1—f3, Sb8—c6, 4. c2—c3, e7—e6, 5. Gf1—d3, Sg8—f6, 6. Sb1—d2, Gf8—d6, 7. Hd1—e2, 0—0, 8. d4×c5, Gd6×c5, 9. e3—e4, d5—d4, 10. Sd2—b3, Gc5—b6, 11. e4—e5, Sf6—e8, 12. Gd3×h7!

Kg8×h7, 13. Sf3—g5+! Kh7—g6 14. h2—h4, Hd8—e7, 15. h4—h5+, Kg6—h6, 16. He2—d3! g7—g6, 17. Sg5×e6+, Kh6—h7, 18. h5×g6+, Kh7—g8, 19. Wh1—h8+!! i czarne poddały się, gdyż białe dają mat.

Partja Nr. 233. Holenderska.

Tirsztejn — Nowodworski

1. d2—d4, e7—e6, 2. e2—e3, f7—f5, 3. Gf1—d3, Sg8—f6, 4. Sg1—f3, Gf8—e7, 5. 0—0, b7—b6, 6. Sb1—d2, Gc8—b7, 7. Hd1—e2, 0—0, 8. c2—c4, Sf6—e4, 9. b2—b3, d7—d6, 10. Gc1—b2, Sb8—d7, 11. Wa1—d1, Hd8—e8, 12. Gd3—b1, He8—h5, 13. Kg1—h1, Sd7—f6, 14. Sd2×e4, f5×e4, 15. Sf3—g1, Sf6—g4, 16. h2—h3, Wf8×f2!! 17. Wf1×f2, Sg4×f2, 18. He2×f2, Hh5×d1, 19. Gb1—c2, Hd1—h5, 20. Sg1—e2, Wa8—f8! Białe poddały się.

Turniej we Lwowie.

W pierwszych dniach stycznia zakończył się turniej o mistrzostwo Lwowa na rok bieżący następującym wynikiem: Gerstenfeld 12, red. Friedman i Mgr. Sulik po $11\frac{1}{2}$, Mgr. Kaufman i Schächter I. po 11, Schönfeld $10\frac{1}{2}$, prof. Popiel $7\frac{1}{2}$, Metzger 7, Lipiec $6\frac{1}{2}$, Bachstütz 5, Bizoń, inż. Wendeker, Schächter II., Löwenthal i Künstler po $4\frac{1}{2}$, Tennenbaum 4.

Wynik tegorocznego turnieju, zwłaszcza zdobycie tytułu mistrzowskiego oraz I. nagrody przez młodego gracza *Edwarda Gerstenfelda*, stanowił największą sensację dla sfer szachowych m. Lwowa. Dowodzi on, że systematyczna praca Lwowskiego Okręgu Szachowego z biegiem lat, wychowała i wykształciła cały szereg młodych i uzdolnionych graczy, którzy w odbytym turnieju mieli pole do popisu, składając egzamin ze swych umiejętności szachowych z bardzo dobrym wynikiem.

Także poziom gry był stanowczo wyższy, aniżeli w turniejach lat ubiegłych. Sam przebieg turnieju był nadzwyczaj ciekawy i emocjonujący, zaś ostatnie dwie rundy, które miały przynieść rozstrzygnięcie, rozegrane zostały w atmosferze b. niespokojnej, pełnej napięcia nerwowego zawodników, dopingowanych w sposób niesportowy przez pewną część bywalców kawiarni de la Paix, położonej w śródmieściu, gdzie turniej się odbył. Do sprawy tej jeszcze w dalszym ciągu naszego sprawozdania, powrócimy.

Już pierwsze rundy dowiodły, że młodzież będzie miała ważkie słowo do powiedzenia w tym turnieju. Po 5-tej rundzie wysuwa się na czoło turnieju Schönfeld, który wraz z Sulikiem i Kaufmannem naprzemian prowadzi.

Sytuacja w dalszym ciągu jest niewyjaśniona, gdy w 6. rundzie spowodu zaśląbnienia, zmuszony jest przystać z tygodniowego urlopu red. Friedman. Jest to okres niepowodzeń Schächtera I. i prof. Popiela, oraz dalszych sukcesów Schönfelda, Kaufmanna, Sulika i Gerstenfelda. Po tym tygodniu następuje start red. Friedmana, (mimo ciężkiej i dokuczliwej choroby nie zrezygnował z udziału w turnieju), który w rundzie 11-tej dopada swoich konkurentów, a nawet wyprzedza najbliższego swego konkurenta — Gerstenfelda o $\frac{1}{2}$ p. Od tej chwili losy pierwszego miejsca zdają się być przesądzone. W przedostatniej rundzie, red. Friedman prowadzący już o cały punkt przed Gerstenfeldem, odrzuca w partji z tymże zaproponowane mu remis, przeceniając swą końcówkę i w dogrywce w dodatku przegrywa. Stan przed ostatnią rundą: Friedman i Gerstenfeld po 3 stracone, Sulik, Schönfeld i Kaufmann po $3\frac{1}{2}$, Schächter 4. Wśród niezwyklego zdenerwowania graczy, rozpoczyna się ostatnia runda. Najwięcej zainteresowania budzi partja prof. Popiela z Gerstenfeldem. W pewnej chwili niezdolny do skupienia się i upadający z sił red. Friedman, proponuje remis swemu partnerowi, inż. Wendekerowi, co tenże przyjmuje. Tymczasem partja Popiel-Gerstenfeld dochodzi do kulminacyjnego punktu. Mający przez cały czas równorzędną a w pewnej chwili zdecydowanie lepszą grę Popiel, wpada w niedoczas i przegrywa. Ten szczęśliwy zbieg okoliczności w dwóch ostatnich partjach zadecydował o zdobyciu I-go miejsca przez Gerstenfelda. Partja Sulika z Schönfeldem przy licznych obustronnych możliwościach i pokonaniu niedoczasu, kończy się w ostatniej chwili zwycięstwem Sulika, co zapewnia mu dzielenie II-III. miejsca, w czasie gdy przegrana ta odrzuca Schönfelda aż na 6-te miejsce. Na 4-tem i 5-tem miejscu usadawiają się Kaufmann z Schächterem I.

Przechodząc do omówienia siły gry poszczególnych zawodników wypada podkreślić pomysłówą i poprawną grę *Gerstenfelda*, wykazującego b. dobrą znajomość teorii, oraz otwartą i silną grę *Sulika*, którego piętą Achillesową stanowi niedocenywanie słabszych partnerów. Do *red. Friedmana* można zastosować znane przysłowie:

„Niema reguły bez wyjątków“. Z reguły zdobywał bowiem od lat blisko 10 mistrzostwo Lwowa. *Mgr. Kaufmann* (grał w Katowicach w drużynie Krakowa), dowiódł swym wynikiem i swoją grą, że ma prawo zaliczyć się do czołowych graczy Lwowa, zaś *Schächter*, który kiepskim startem turniej rozpoczął, pięknym finishem uzyskał pełną rehabilitację. *Schönfeld*, zdobywca VI-go miejsca, jest graczem utalentowanym, który ma do pokonania jedną tylko trudność turniejową tj., niedoczas. Na *prof. Popielu* odbiły się najmocniej jego zajęcia zawodowe, skutkiem czego nie posiadał odpowiedniej wytrzymałości, przegrywając cały szereg dobrych partji. *Lipiec* poczynił znaczne postępy i jest dobrym graczem turniejowym. Panowie: *Bachstütz*, *Bizoń*, *inż. Wendeker*, *Schächter II.*, *Löwenthal* i *Künstler* walczyli, jak mogli najlepiej. Niewątpliwie niektórzy z nich poczynią jeszcze postępy. *Tennenbaum*, znany szachista lwowski, spowodu wypadku rodzinnego zmuszony był z turnieju wystąpić. Zatrzymanie go więc z 4 punktami w tabeli, nie ma zasadniczo znaczenia, gdyż nie może ilustrować gry tego uczestnika.

A teraz kilka słów pod adresem Komitetu Turniejowego. Mając kilka odpowiednich lokali do dyspozycji, Komitet wybrał lokal najbardziej niestosowny na urządzenie turnieju.

Otwarta dniem i nocą, czynna karcziarnia jednej z najbardziej ruchliwych w śródmieściu kawiarni, nie była stosownym lokalem turniejowym, nie była ani pod względem higienicznym, moralnym i prestiżowym do celu wspomnianego — odpowiednia.

Hałaśliwa, zadymiona i przepełniona sala karciana, w pewne dni mieszcząca powyżej 100 osób, ze względu na swe znaczenie, nie zapewniała grającym spokoju, który jest najbardziej nieodzownym czynnikiem gry turniejowej. Inne techniczne strony dużo zostawiały do życzenia. Brak odpowiednich garniturów szachowych i szachownic, brak blankietów szachowych, wadliwe zegary szachowe i t. p. (bez chorągiewek kontumacyjnych) budziły wielkie zastrzeżenia. Także losowanie kolorów uderzało pewną złośliwością. Brak wreszcie należytej opieki komitetu nad przebiegiem turnieju oraz obiektywnego kierownictwa.

Wszystkie te mankamenty dla dobra rozwoju szachowego w naszym mieście winne być w przyszłości usunięte, losowanie publicznie przeprowadzone w obecności zawodników, zaś wybór odpowiedniej sali troskliwie dobrany.

Wkońcu należy podnieść starania przedydum Lwowskiego Okręgu Szachowego, na którego prośbę pan Prezydent miasta Lwowa — Dr. Drojanowski, reaktywował nagrodę honorową miasta dla zdobywcy tytułu mistrza Lwowa w szachach. Nagroda honorowa miasta dodająca tytułowi szczególnej powagi, została z wielkim uznaniem przyjęta przez lwowski świat szachowy.

„*Obserwator*“

Alfred Czarnota (Gniezno).

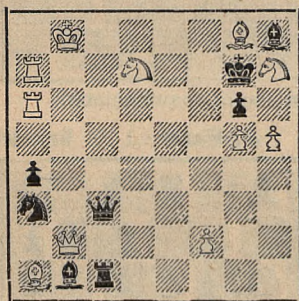
Motyw i antymotyw w dwuchodówce.

(Głos w dyskusji)

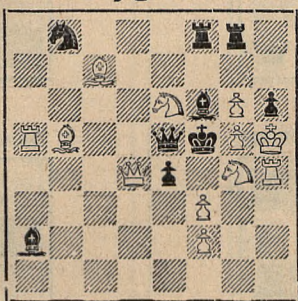
Chciałem dorzucić kilka słów do uwag p. A. Goldsteina, jakie ukazały się w ostatnim numerze „Szachisty“. P. Goldstein poddał nieśmiałej krytyce kwestję przeciwstawiania jednych typów zadań drugim, dokonaną przez autorytety na terenie problemistyki szachowej, a wątpliwości swoje zilustrował przykładami, które odnośnie do koncepcji anty-goethartowskiej są istotnie druzgocące. Okazuje się, że przy dotychczasowym podejściu do tezy i antytezy ideowej w dwuchodówce musiały

być pewne nieścisłości, skoro pozwoliło ono na ukonstytuowanie się dwóch odrębnych typów ideowych, z których każdy ma wszelkie dane reflektować na nazwę *anty-goetharta*. Postaram się zatem zanalizować pojęcie *antymotywu* i określić je tak, by nie było żadnych dwuznaczności. Dla przykładu wezmę właśnie koncepcję *goethardowską*. Otóż można ją zdefiniować następująco: Czarne stojąc wobec pewnej groźby matowej mają możliwość obalić tę groźbę zapomocą przesłony linii swej związanej figury. Ta przesłona pozwala białym na danie mata, w ten sposób, że związana figura zostaje uwolniona, jednakowoż nie mogąc bronić mata spowodu uprzedniej przesłony linii. To byłby pewien motyw ideowy, który możnaby w różnoraki sposób technicznie przeprowadzić.

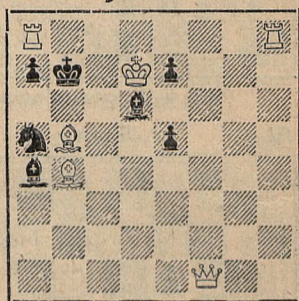
Dwuchodówki oryginalne A. Czarnoty.

I. — Ha2!

II. — Sf4!

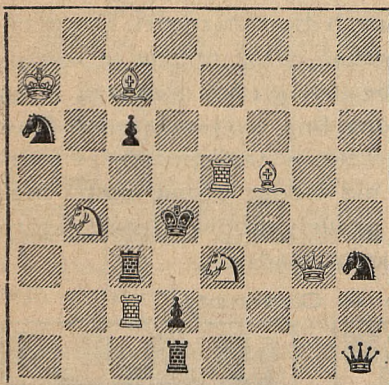

III. — Gc5!

Koncepcja ta jest przedstawiona w Nr. 1. Jeżeli teraz chcemy stworzyć *antymotywy* — motywy wprost przeciwny, to musimy w naszej definicji motywu zmienić występujące pojęcia *ideowo-strategiczne* na wręcz przeciwnie. A więc *związanie figury* — *uwolnienie figury*, *przesłona linii* — *odsłona linii*, *blokowanie pola* — *uwolnienie pola* i t. p. Tak pojęta koncepcja *anty-goetharta* przedstawi się zatem: Czarne stojąc wobec pewnej groźby matowej mają możliwość obalić tę groźbę zapomocą odsłony linii swej niezwiązanej figury. Ta odsłona pozwala białym na danie mata w ten sposób, że wolna figura zostaje związana, a czarne nie mogą bronić mata spowodu uprzedniej odsłony. Przykładem na tak skonstruowaną koncepcję ideową jest zadanie Nr. 2. Przez Sf4 grozi czarnym mat przez Se3++. Główny warjant gry to odsłona linii hetmana czarnych przez e4—e3 lub e4×f3. Hetman jest niezwiązany! Związanie następuje dopiero w macie Gd3++ przyczem wolne przedtem dla króla miejsce f4 zostało na skutek odsłony zajęte przez białego hetmana. Z pośród 4 innych warjantów ciekawszy jest K×f4z jednoczesnem uwiązaniem hetmana. Widzimy tu, że realizacja tego zupełnie wyraźnego *antymotywu* nie nastęrczała specjalnych trudności. Nie wyklucza to jednak wypadku, by *antymotywy* był niemożliwy do skonstruowania. Nie chcę w tej chwili tej kwestji przesądzać, gdyż wymagałoby to bardzo długich i żmudnych studjów. (c. d. n.)

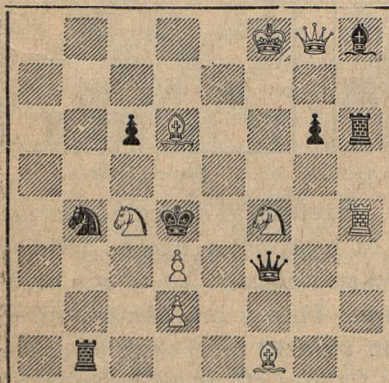
Zadania oryginalne.

190. E. H. Hörholt Trondheim

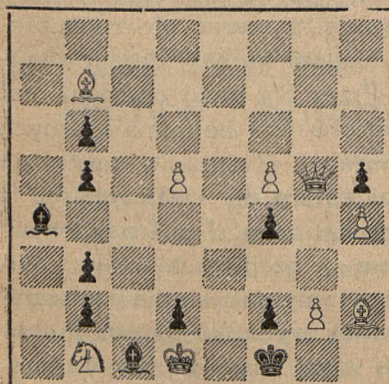
Mat w 2. posunięciach.

192. J. Fux Warszawa

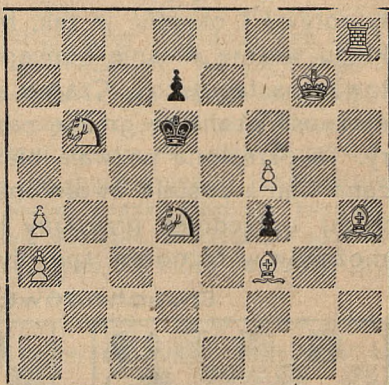
Mat w 2. posunięciach.

194. A. Czarnota Gniezno

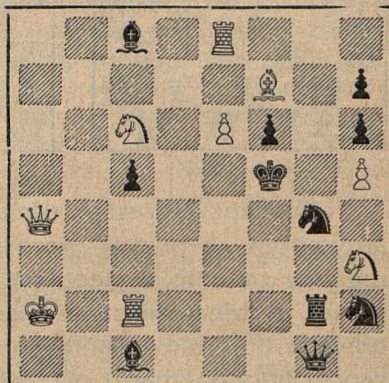
Mat w 3. posunięciach.

191. L. Grünberg Katowice

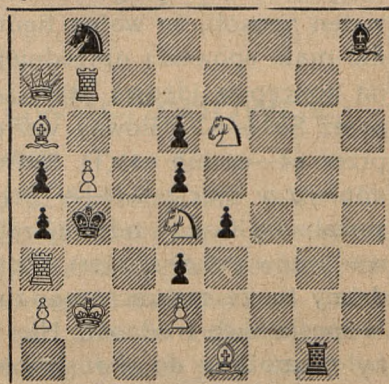
Mat w 2. posunięciach.

193. J. Fux Warszawa

Mat w 2. posunięciach.

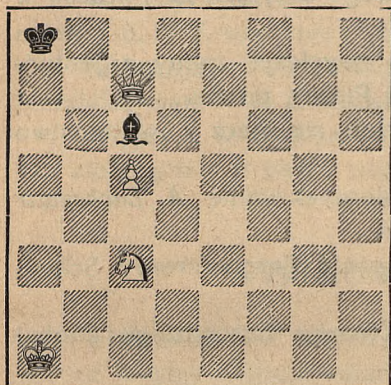
195. H. Zygalski Warszawa

Mat w 3. posunięciach.

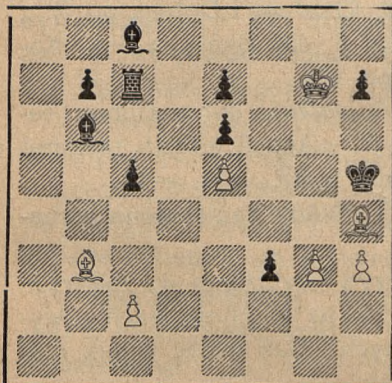
Zadania oryginalne.

196. Dr. E. Palkoska Praga

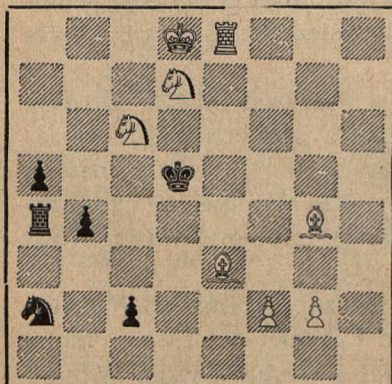
Mat w 3. posunięciach.

198. S. Limbach Sambor

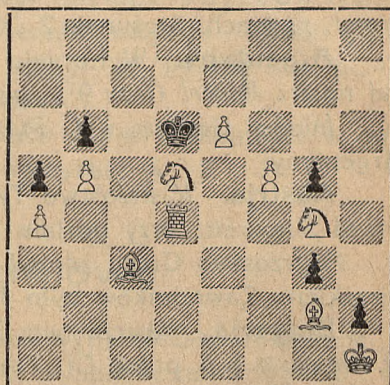
Mat w 3. posunięciach.

200. I. Cumpe Praga

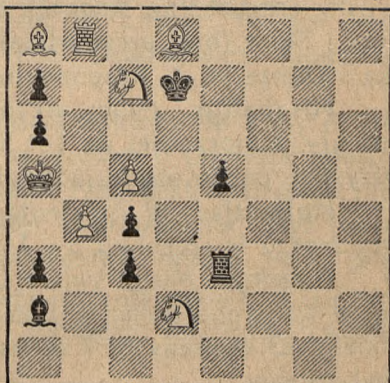
Mat w 3. posunięciach.

197. E. A. Hörholt Trondheim

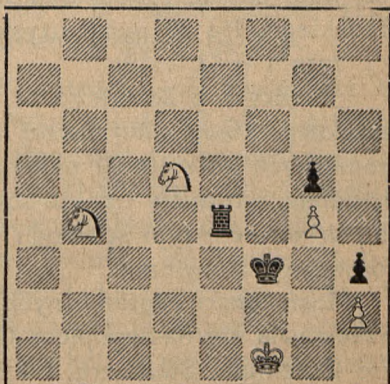
Mat w 3. posunięciach.

199. I. Mikan Praga

Mat w 3. posunięciach.

201. J. A. Rusek Komorowice

Białe zaczynają i wygrywają.

Wiadomości ze świata.

Anglja. Mistrz *Fairhurst* zwyciężył starego arcymistrza *Miesesa* w trzech partjach. Stosunek 2 : 1 dla zwycięscy.

Argentyna. W turnieju mistrzowskim zwyciężył znany argentyński mistrz *Robert Grau* $9\frac{1}{2}$, przed *Maderną* i *Plecim* po $8\frac{1}{2}$.

Między *Grauem* a *L. Piazzimim*, odbędzie się mecz o mistrzostwo Argentyny.

Austrja. Mistrzostwo Tyrolu zdobył nieoczekiwanie *A. Lachemair* przed *Singerem*, przy udziale 12 uczestników.

Mistrzostwo Gracu zdobył *O. Krassnig* przed *Berghoferem* i *Schenkirykiem*. Zawodników było 10-ciu.

Bułgarja. Mistrzostwo Bułgarskiego Związku Szachowego zdobył *G. Geschew* 8 p. przed *Dr. Toschewem* $6\frac{1}{2}$.

Czechosłowacja. Turniej im. *Kautsky'ego* w Pradze zakończył się zasłużonem zwycięstwem mistrza *Karola Opočenskego*. Wynik: *Opočensky* 11, *dr. Treybal* $9\frac{1}{2}$, *Kopecek* $8\frac{1}{2}$, *Karjakin* 8, *Chodera* i *Dobias* po $7\frac{1}{2}$, *Zitta* i *Flohr* (brat arcymistrza) $6\frac{1}{2}$, *F. Treybal* 6, *Dr. Skalicka* $5\frac{1}{2}$, *Koska* i *Dietze* po 4, *Rosenbaum* i *Petkiewicz* po $3\frac{1}{2}$.

Hiszpanja. Młody arcymistrz Węgier, *Lilienthal*, dał w Bilbao seans gry jednoczesnej na 121 szachownicach. W ciągu 8 godzin rozegrał wszystkie partje uzyskując nadzwyczajny wynik: +97, =13, —11.

Holandja. W Amsterdamie pokonał *E. Mulder* van Hoorna w małym meczu w stosunku 3 : 1.

Niemcy. Mistrz świata *Dr. Alechin* przed wyjazdem do Australji, dał w Karlsruhe pokaz gry równoczesnej na 40-tu szachownicach z wynikiem: 23 wygranych, 7 remis i 10 przegranych. Jak widać wynik niezbyt świetny.

Rosja Sowiecka. Bawiący obecnie w Rosji mistrz litewski *Mikenas*, miał okazję zapoznania się z siłą gry przeciętnego szachisty leningradzkiego. Na 30 partji uzyskał w simultanie zaledwie: +8, =6, —16! t. j. razem +11 —19!

Między 1 a 28 lutego br. odbędzie się w Moskwie wielki międzynarodowy turniej mistrzowski przy udziale 10-ciu znanych mistrzów zagranicznych oraz 10-ciu najlepszych graczy rosyjskich. Ci ostatni zostaną wyłonieni z turnieju ogólnosowieckiego, który jest obecnie na ukończeniu. W turnieju tym spowodu udziału w Hastings nie grał mistrz Rosji Sowieckiej, *Botwinnik*.

Lista gości zagranicznych, którzy otrzymali zaproszenia do Moskwy przedstawia się następująco: *Capablanca*, *Dr. Lasker*, *Dr. Euwe*, *Flohr*, *Pirc*, *Spielman*, *Stahlberg*, *Lilienthal*, *Nimcowicz* i *Wera Menszik*. W miejsce *Dr. Euwego*, który odmówił udziału w turnieju, zaproszono *Mikenasa*.

Wyznaczono nagrody: 400, 200, 150 i 100 dolarów. Ponadto mistrzowie otrzymują zwrot kosztów podróży i utrzymania.

W małym turnieju w Tyflisie, zwyciężył *Goglidze* $9\frac{1}{2}$ przed Makaganowem 8, III-V. wspólnie zajęli *Kmoch* (z Wiednia), Ragosin i Rauser po 7.

Rumunja. Mistrzostwo Bukaresztu zdobył *S. Herland* 8 p. przed Mendelsohnem 7 p. Zawodników było 10-ciu.

Węgry. W Budapeszcie zwyciężył *Lajos Steiner* Lilienthala w meczu złożonym z 6 partji, uzyskując wynik korzystny 4 : 2.

Wiadomości krajowe.

Białystok. W tutejszym Klubie Szachowym zostały rozegrane 2 mecze między Zabłudowskim i Babkesem z wynikiem remisowym 6 : 6.

Brześć n/B. W dniu 20 grudnia ub. roku zakończył się tu turniej o mistrzostwo miasta. W turnieju uczestniczyło 20 zawodników. Wynik był następujący: I-II. Szpigelmacher i Najman, III. Lifszyc, IV. por. Palige, V. Zakrzewski. Dalsze miejsca zajęli: Por. Ostańkiewicz, Goldberg, Inż. Puk, Klin, Rogozik i Frydman.

Powyższych 11 graczy komisja turniejowa włączyła do klasy A, pozostałych 9-ciu weszło do klasy B i C. W rozgrywce o pierwsze miejsce zwyciężył *Szpigelmacher* Najmana, zdobywając tytuł mistrza Brześcia n/B. na rok 1934. Powyższy turniej miał charakter kwalifikacyjny, gdyż już na wiosnę odbędzie się ponowny turniej o mistrzostwo miasta na r. 1935.

Bystra k/Białej. W pierwszej połowie stycznia zakończył się turniej o mistrzostwo miasta zorganizowany staraniem tutejszego Związku Strzeleckiego.

Do turnieju zgłosiło się 9 zawodników. Mistrzostwo Bystrej na rok 1935 zdobył p. *Stanisław Kubik* osiągając pełne 100% z 8 pkt., II-III. miejsce zajęli ex aequo Kozłowiecki i Chadżaj po 6 p. Dalsze miejsca zajęli Gracz $4\frac{1}{2}$, Fierla 3, Kika $2\frac{1}{2}$, Jacher, Kaczmar i Preczek po 2 p.

Gniezno. Zakończył się tu turniej II. kategorii: 1) Szymański M. $16\frac{1}{2}$ pkt., 2) Wietrzykowski $15\frac{1}{2}$ pkt., 3) Mikołajewski 13 pkt., 4) Frąckowiak 12 pkt. 5) Pluciński 11 pkt., 6-7) Roessner, Schmiedeskamp po $10\frac{1}{2}$ pkt., 8) Preyzner E. 10 pkt., 9) Sokołowski $9\frac{1}{2}$ pkt., 10) Szymański L. 9 pkt., 11) Kantorczyk $8\frac{1}{2}$ pkt., 12) Szewczyński $8\frac{1}{2}$ pkt., 13) Januszewski 8 pkt., 14-15) Zięty i Jurgenson po $7\frac{1}{2}$ pkt., 16) Sander $6\frac{1}{2}$ pkt., 17) Sulicki 3 pkt., 18-19) Chołmikowski i red. Łukaszewicz po 2 pkt. W wypadku równej ilości punktów decydowała punktacja Sonnenborna. Dwaj pierwsi zdobyli prawo uczestniczenia w turn. I kat. o mistrzostwo miasta. 2-gi do 15-go zdobyli tytuł szachisty II. kategorii. Obecnie trwa turniej

I. kategorii. Uczestniczą w nim pp.: Badylak, Bogdas, Czarnota, Wesołowski Wit. i Wesołowski Wł. jako zawodnicy I. kategorii. Ponadto przygotowuje się turniej drużynowy oraz turniej III. kategorii.

Warszawa. Po turnieju o mistrzostwo stolicy, zakończonym zwycięstwem mistrza Najdorfa, urządzone w Warszawskim Klubie Szachowym „błyskawiczny” turniej handicap. Turniej zgromadził około 30 uczestników, którzy byli podzieleni na trzy grupy. Szachiści I-ej kategorii dawali pozostałym graczom odpowiednie fory. I-ą nagrodę zdobył bezkonkurencyjnie *Najdorf*, drugą znany kompozytor warszawski *Tuhan-Baranowski*, trzecią olimpijczyk *Makarczyk*, czwartą *Reisner*, piątą *Sipak*, szóstą *Margolin*.

W dniu 15-go bm. rozpoczął się w lokalu Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego *turniej pań*, do którego zgłosiło się 9 zawodniczek. Po trzech rundach stan turnieju przedstawia się następująco: pp. Januszewska i Gerlecka po 3 p., Kowalska 2 p., Kuczevska i Ottówna po 1 p., Pawłowska, Manczarska, Adlerówna i Fiszbinówna 0 p.

Turniej drużynowy w klasie A zakończył się zasłużonym zwycięstwem drużyny Rembertowa 43^{1/2} przed Philipsem 41^{1/2}. Na uwagę zasługuje piękny wynik Sądowców 36^{1/2}, którzy zdystansowali ubiegłorocznego zwycięscę t. j. Warsz. Tow. Zwol. Gry Szach. z 34^{1/2} p. Dalsze miejsca zajęli Osadnicy wojskowi 28 p., Ministerstwo Rolnictwa 20^{1/2}, Skarbowcy 19^{1/2}, Monopol Tytoniowy 16, P. K. O. 15, Tramwaje Miejskie 15 p.

Do *Turnieju indywidualnego o mistrzostwo Warszawskiego Związku* zakwalifikowali się do finału pp.: Gadaliński, Frajman i Sipak z Rembertowa, Drabik z Sądowców, hr. Plater i Margolin z Philipsa, Bagiński z Skarbowców i Grodzicki z P. Z. L.

Sulmierzyce (Wiekopolska). Dnia 16. grudnia ub. roku odbył się tu mecz międzymiastowy Sulmierzyce — Zduny na 16 szachownicach. Zwyciężył klub „Giermek“ ze Zdun, bijąc reprezentację Sulmierzyc w stosunku 11 : 5.

Komunikat Warszawskiego Koła Problemistów.

„Warszawskie Koło Problemistów zorganizowało mecz kompozycji szachowej między Polską a Węgrami. W myśl regulaminu liczba uczestników jest nieograniczona, wobec powyższego wszyscy kompozytorzy polscy, pragnący wziąć udział w meczu proszeni są o zwrócenie się do sekretarjatu Warszawskiego Koła Problemistów pod adresem: *Henryk Salzman, Warszawa, Graniczna 14/8.*, w celu otrzymania tematów oraz bliższych informacyj“.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Pzenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Pzenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Mecz międzymiastowy Warszawa-Łódź.

Do najbardziej atrakcyjnych spotkań szachowych w Polsce należą międzymiastowe mecze Warszawy i Łodzi, od lat wielu rywalizujące ze sobą o hegemonję szachową w kraju. Imprezy tego rodzaju poza stroną sportową mają charakter wybitnie propagandowy i przyczyniają się wielce do zainteresowania naszego społeczeństwa grą królewską. O ile organizacja turnieju drużynowego ogólnopolskiego, jest zadaniem niełatwym i trudnym do zrealizowania, wymaga bowiem zebrania wielkich funduszy, by utrzymać i zaopatrzyć przez dni kilka drużyny 8-miu do 10-ciu największych ośrodków szachowych polskich, o tyle łatwiejsze i możliwsze jest zrealizowanie turnieju międzymiastowego, który zazwyczaj odbywa się w ciągu jednego dnia, ba nawet w ciągu jednego popołudnia. Żałować więc należy, że spotkania Warszawy z Łodzią, w latach ostatnich ucierpiały trochę na swej łączności, co mamy nadzieję, w związku z ostatnio odbytym meczem w Łodzi zostało zażegnane i pozwoli na kontynuowanie pięknych, tradycyjnych spotkań. Do stałych spotkań międzymiastowych zaliczają się w chwili obecnej mecze Wilna z Białymstokiem, Grodnem i Lidą na Kresach Płn. Wschodnich, oraz na zachodzie, mecze Poznania z Inowrocławiem, Gnieznem i Toruniem. Naogół jednak jest ruch tych międzymiastowych imprez słabo w Polsce rozwinięty. Poszczególne okręgi szachowe zorganizowane w łonie Polskiego Związku Szachowego, winny większą aktywność rozwinąć w tym kierunku, tembardziej, że te spotkania nie są ograniczone pewną normą jak turnieje o charakterze indywidualnym i pozwalają na wystawienie zespołów większych, nawet do 50 osób, zależnie od umowy. Wystawienie tego rodzaju zespołów masowych przez poszczególne dwa okręgi, da tylko

wówczas jasny i dokładny obraz pracy tychże, oraz pozwoli na obiektywną ocenę, gdyż przemówią zbiorowe wyniki.

I tylko wtedy dojdziemy do prawdy, który ośrodek jest mniej lub więcej aktywny, a który najbardziej szachowo, inaczej masowo, jest wyrobiony. Dlatego w pierwszym rzędzie pożądana byłaby współpraca sąsiadujących z sobą okręgów, a to: Lwowa z Krakowem, Krakowa z Katowicami, Katowic z Poznaniem i Toruniem, Poznania z Łodzią i Warszawą, i Warszawy z Wilnem. A później umożliwiłoby to i wzajemną współpracę dalej położonych okręgów.

A teraz powróćmy do naszego sprawozdania, do meczu Warszawy z Łodzią. Impreza ta odbyła się dnia 16. lutego b. r. z okazji otwarcia nowego, luksusowo urządzonego lokalu Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej, przy ul. Piotrkowskiej № 74.

Mecz odbył się na 10 szachownicach i zakończył się zasłużonym zwycięstwem Łodzi, w stosunku 6 : 4. Warszawa wystąpiła w osłabionym składzie, bez mistrzów Makarczyka i Paulina Frydmana. Wylosowano następujące pary: Przepiórka—Regedziński, Łowcki—Appel, Najdorf—Kolski, Klepfisz—A. Frydman, Młynek—Szpiro, Tuhan-Baranowski—Hirszbejn, Sternfeld—inż. Kahane, dr. Stückgold—Szeffer, Jagielski—Ziemiński i Kremer—Grynfeld.

Szczegółowe wyniki były następujące:

Appel	$\frac{1}{2}$	—	Łowcki	$\frac{1}{2}$.	A Frydman	0	—	Klepfisz	1.
Grynfeld	1	—	Kremer	0.	Hirszbejn	$\frac{1}{2}$	—	T. Baranowski	$\frac{1}{2}$.
Regedziński	$\frac{1}{2}$	—	Przepiórka	$\frac{1}{2}$.	Kahane	$\frac{1}{2}$	—	Sternfeld	$\frac{1}{2}$.
Szeffer	1	—	Stückgold	0.	Kolski	1	—	Najdorf	0.
Ziemiński	1	—	Jagielski	0.	Szpiro	0	—	Młynek	1.

Do niespodzianek i ciekawszych gier należały spotkania Szpiiry z Młynkiem, Kolskiego z Najdorfem, oraz Grynfelda z Kremerem.

Po meczu odbył się bankiet, na którym Zarząd Klubu podejmował bardzo serdecznie gości w osobach reprezentantów Pol. Zw. Sz. pp.: Kazimierza Piłsudskiego, woj. dr. Nakoniecznikof-Klukowskiego, ppłk. dypl. dr. Marjana Steifera, red. Przepiórkę oraz graczy stolicy i Łodzi.

Mecz zaszczylił również swą obecnością p. wojewoda łódzki Hauke-Nowak, oraz liczni przedstawiciele władz miejscowych.

Poniżej podajemy kilka ciekawych partji z tego turnieju.

Partja Nr. 234. Indyjska.

Przepiórka **Regedziński**

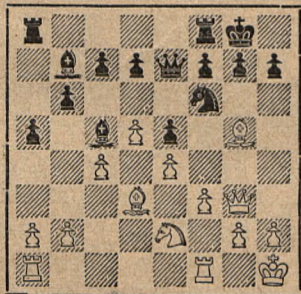
1. d4, Sf6, 2. Sf3, b6, 3. g3, Gb7, 4. Gg2, g6, 5. 0—0, Gg7, 6. Sbd2, 0—0, 7. Wfe1, d5, 8. c4, e6, 9. b3, c5, 10. Ga3, Sbd7, 11. Wc1, Wc8, 12. c×d, e×d5, 13. Gh3,

Wc7, 14. Hc2, Wfe8, 15. e3, Gf8, 16. Gb2, Gd6, 17. Hc3! c×d, 18. H×d4, Se5, 19. W×c7, G×c7, 20. Wc1, Gd6, 21. Hh4, S×f3+, 22. S×f3, Se4! 23. H×d8, W×d8, 24. Sd4, f5, 25. Gf1, Wc8, 26. W×c8, G×c8. Remis.

Partja Nr. 235. Angielska.**Appel****Łowcki**

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, b6, 4. e4, Gb4, 5. Gd3, Gb7, 6. f3, Sc6! (Łowcki w swojej koncepcji obrony odstępkuje od szablonów. Pragnie zachować gońcowi czarnopolowemu przekątnię b4—f8, nie chce go wymienić i dlatego nie gra d7—d6. Woli elastyczną obronę od sztywnej). 7. Sge2, 0—0, 8. 0—0, e5, (W ten sposób centrum czarne uniknęło rozbitcia lub zakorkowania. Swoboda ruchów została utrzymana). 9. d5, (Czarne zmusiły białe do tego pozornie dobrego posunięcia, które daje gońcowi czarnemu doskonałe stanowisko). 9... Gc5+, 10. Kh1, Sd4, 11. SXd4, GXd4, 12. Se2, Gc5, 13. He1, a5, 14. Hg3, He7, 15. Gg5, (Vide diagram!)

Pozycja po 15. posunięciu białych.

15... Sh5! (Doskonała odpowiedź przewidziana w konsekwencjach). 16. Hh4, f6, 17. Gd2, g6, 18. g3, Sg7, 19. f4, Wf7! (Najlepiej i bardzo pomysłowo. Atak białych znajduje spokojny odpór). 20. fXe5, fXe5, 21. Gg5, Hf8! (Teraz linja „f” należy do czarnych! Łowcki osiągnął to nieznacznymi, sub-

telnymi posunięciami.). 22. Hh3, Wf3! 23. Hg2, Wf2, 24. Wxf2, Hxf2, 25. Wf1, Hxg2, 26. Kxg2, Wf8, 27. Gf6, Gd6, 28. Sc3, Ga6. Po kilkunastu posunięciach partja skończyła się na remis. Nowy rodzaj obrony Łowckiego ma teoretyczne znaczenie.

(Uwagi wg. „Kurjera Warszawskiego“).

Z turnieju o mistrzostwo Poznania.

Partja Nr. 236. Sycylijska.**Pawłowicz****Sziro**

1. e4, c5, 2. Sf3, Sc6, 3. d4, cXd, 4. SXd4, e6, 5. c3, (Zbyt pasywne posunięcie). Sf6, 6. Sbd2, SXd4! 7. cXd, Hb6, 8. e5, Sd5, 9. Sb3 (Należało grać Sf3, po posunięciu w tekście pada pion) a5, 10. Gc4, Gb4+, 11. Gd2, a4! 12. GXd5, aXb, 13. GXb3, GXd2+, 14. HXd2, (Teraz czarne rezygnują z piona i zdobywają 2 wieże i gońca za hetmana) 14... HXb3!!.

Białe poddały się.

Z turnieju o mistrzostwo Lwowa.

Partja Nr. 237. Hetmańska**Schächter****Lipiec**

1. d4, d5, 2. c4, e6, 3. Sc3, c6, 4. e3, f5, 5. Gd3, Sf6, 6. Sge2, Gd6, 7. f3? (Błąd! jak się zaraz okaże po dobrej odpowiedzi czarnych) Sh5! 8. 0—0, Hh4, 9. f4, g5! 10. g3, Hh3, 11. Wf2, g4, 12. cXd, eXd5, 13. Hc2, 0—0, 14. Gd2, Sg7, 15. Wg2, Sd7, 16. Kf2, Sf6, 17. Hb3, Kh8, 18. Wh1, Se4+, 19. GXe4, fXe4, 20. Sg1, Hh6,

21. Hd1, Se6, 22. h3? Sg5, 23. Wgh2, Sf3, 24. S×f3, g×f3, 25. Hg1, Wg8, 26. g4, b6, 27. Ke1, He6, 28. Sd1, a5, 29. a3, b5, (Czarne otrzymują b. silny atak, spowodu bezplanowej gry i złego ulokowania sił bojowych swojego partnera. Widoczna jest słabość skrzydła hetmańskiego). 30. Sf2, b4, 31. a4, c5, 32. h4, c×d4, 33. g5, G×f4! 34. e×f, e3! 35. Sd3, He4!! 36. Sc1, e×d2+, 37. K×d2, Gf5, 38. Kd1, Wac8! 39. b3, W×c1+, 40. K×c1, Hb1+, 41. Kd2, Hc2+, 42. Ke1, We8+, 43. Kf1, Gd3+. Białe poddały się.

Partja Nr. 238. Hetmańska.

Schönfeld

Künstler

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. c4, d5, 4. e3, Sbd7, 5. Sbd2, c6, 6. Gd3, Gd6, 7. 0—0, 0—0, 8. e4, d×e4, 9. S×e4, S×e, 10. G×e4, Sf6, 11. Gc2, c5, 12. Gg5, c×d, 13. H×d4, Ge7? 14. Hh4, h6, 15. G×h6! (Białe we właściwym momencie ofiarują gońca). g×h, 16. H×h6, Ha5, 17. Sg5, e5, 18. Wae1! e4, 19. W×e4, Gf5, 20. Wh4, Sh7, 21. Wg4! (Piękne posunięcie! Po 21... S×g5, 22. W×g5+, G×g5, 23. H×g5+ i nie może nastąpić 23... Gg6, bo H×H! Także inne odmiany prowadzą do przegranej czarnych, jak np. 21... Hb6, 22. Se6+!! i mat w następnym posunięciu). 21... G×g5, 22. W×g, S×g5, 23. H×g5, Kh8, 24. G×f5, Hb6, 25. c5! Hc6, 26. Wd1, Wfe8, 27. g4, b6, 28. Hh4+, Kg7, 29. Hh7+, Kf8, 30. Hh8+, Ke7, 31.

We1+, Kd8, 32. W×e8+, H×e, 33. Hd4+, Kc7, 34. Hd6+, Kb7, 35. c6+, Ka6, 36. Gd3+, b5, 37. a4, Hd8, 38. a×b+, Kb6, 39. H×d8+, W×d, 40. Ge2! I czarne poddały się w 53. posunięciu, ulegając przewadze białych pionów.

Partja Nr. 239. Hetmańska.

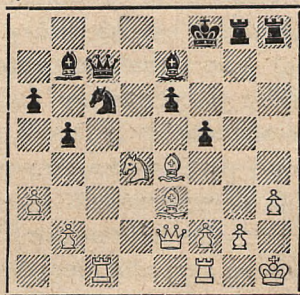
Schächter

Friedman H.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Sf3, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Gd3, d×c4, 7. G×c4, c5, 8. 0—0, a6, 9. Gd3 (Tu czarne mogły zagrać c×d, 10. c×d, b5! z bardzo dobrą grą) Sc6, 10. d×c, G×c5, 11. a3, b5? (Okazuje się błędem i prowadzi do utraty piona) 12. Hc2! Hb6, 13. Se4, Ge7, 14. S×f6, g×f! (Najlepsze!) 15. G×h7+, Kg7, 16. Gd3 (Cośkolwiek silniejsze zdaje się być Ge4). Gb7, 17. He2, Wfh8! 18. e4, Hc7! 19. h3 (groziło Sd4!) Wag8! 20. Ge2, Kf8 (Czarne otrzymały b. silny atak dzięki otwartym linjom g i h). 21. Kh1, f5! (po e×f? nastąpi 22. Se5! i białe są stracone). 22. Wac1, f×e4? (22... f4! dawało czarnym w dalszym ciągu b. silną grę). 23. G×e4, f5, 25. Sd4! (To posunięcie umiejętnie wyzyskane prowadziłoby do zupełnej wymiany lekkich figur i zapewniłoby białym lepszą grę w końcówce z zachowaniem piona. Białe jednak nie widzą dalekiej i ukrytej zasadzki swego przeciwnika i wpadają jak muchy na lep). S×d4.

(Vide diagram!)

Pozycja po 25. posunięciu czarnych.

26. $W \times c7?$ $G \times e4!$! (Białe są obecnie stracone, ale do ostatka nie widzą niebezpieczeństwa). 27. $Wc8+$, $Kf7$, 28. $W \times g8$, (Tu nagle grom!...) $W \times h3+$!! 29. $Kg1$, $S \times e2\#$.

7 turn. ogólnorosyjskiego w Leningradzie.

Partja Nr. 240. Hiszpańska.

Bogatyrczuk Frejman

1. $e4$, $e5$, 2. $Sf3$, $Sc6$, 3. $Gb5$, $a6$, 4. $Ga4$, $d6$, 5. $G \times c6$, (Posunięcie poraz pierwszy wprowadzone w turnieju przez Dr. Alechina w Zurychu 1934 r.). $b \times c6$, 6. $d4$, $e \times d$, 7. $S \times d4$, $Gb7?$ (Prawidłowe było 7. $Gd7$). 8. $Sc3$, $Sf6$, 9. $0-0$, $Sd7?$ (Dlaczego nie $Ge7$). 10. $Hg4$, $Hf6$, 11. $Ge3$, $g6$, 12. $Wfe1$, $Gg7$, 13. $e5!$ $d \times e5$, 14. $Gg5$, $Hd6$, 15. $Wad1$, $Hb4$, 16. $We4!$ (Prowadzi do ciekawych komplikacji, od których partner uwalnia się posunięciem w tekście, co jednak zakańcza i temsamem grę). $0-0$, 17. $Sb3!$ Czarne poddały się.

Partja Nr. 241. Hetmańska.

Lewenfisz Kan

1. $d4$, $d5$, 2. $c4$, $e6$, 3. $Sb1-c3$, $Sf6$, 4. $Gg5$, $Ge7$, 5. $e3$, $Sb8-d7$,

6. $Sf3$, $0-0$, 7. $Wac1$, $c6$, 8. $Gd3$, $d \times c4$, 9. $G \times c4$, $a6$, 10. $a4$, $b5$, 11. $Gd3$, $Gb7$, 12. $0-0$, $b4$, 13. $Se4$, $S \times e4$, 14. $G \times e7$, $H \times e7$, (Mylne byłoby 14... $S \times f2$, gdyż 15. $G \times b7+$, $Kh8!$ 16. $W \times f2$, $H \times e7$, 17. $Gb1$, z groźbą $Se5$, co oddałoby przewagę białym). 15. $G \times e4$, $Wac8$, 16. $Sd2!$ (Odpowiedź na przygotowane przez białych $Sf6$ i $c6-c5$. Białe ponadto oswobodzają pole $f3$ oraz przygotowują dobry teren dla skoczka na polu $c4$). 16... $e5$, 17. $Hc2$, $Sf6$, 18. $Sf3$, $Wfd8$, 19. $d \times e5$, $H \times e5$, 20. $Sc4$, $Hc5!$ (Mimo, że zatarasowuje piona c , stanowisko hetmana jest b. dobre, który oczywiście szuka chętnie wymiany). 21. $e4$, $Wd4$, 22. $e5!$ $Se8$ (Odwrot konieczny, inaczej wygrywa $Sd6$ conajmniej piona). 23. $Wfe1$, $Wcd8!$ 24. $e6!$ (Gra staje się obustronnie b. ostra i żywo jest prowadzona). $f \times e6$, 25. $W \times e6$, $Sc7$, 26. $We5$, $Sd5$, 27. $h3$, $Wf4$, 28. $b3$, $Wdf8$, 29. $Hd2$, $h6$, 30. $Wce1$, $Wd4$, 31. $Hc2$, $Wdf4$, 32. $Hg6$, $Wf4-f6$, 33. $Hh5$, $Hd4!$ (Czarne oswobodziły wreszcie swojego hetmana. Ale zbliża się już kryzys walki). 34. $We8$, $Sf4$, 35. $W \times f8+$, $W \times f8$, 36. $He5!$ $Hc3!$ (Rozumie się, że wymiana hetmanów na polu $e5$, prowadziła do zdemolowania zupełnego skrzydła hetmańskiego czarnych). 37. $Sd6!$ (Daleka kombinacja, która mimo straty materialnej prowadzi do wygranej białych). 37... $S \times h3+$, 38. $Kb2$, $Sg5!$ 39. $Gg4!$ $H \times e5$, 40. $W \times e5$, $Ga8$, 41. $f4!$! (Oto wygrywające

piękne posunięcie). 41... W×f4, 42. Gf5! (Pointa całej gry białych). 42. W×f5 (We wszystkich innych odmianach czarne dostają mata, względnie odniosą większe straty, dlatego decydują się do oddania jakości, co też nie ratuje gry). 43. S×f5, Kf7, 44. Sd6+. Czarne poddały się, gdyż po We8, tracą gońca. Zasługuje na uznanie obustron-

na otwarta i kombinacyjna gra Lewenfisza i Kana, który w końcu uległ mimo wielkiej obrony. Lewenfisz w precezyjny sposób wyzyskał słabości skrzydła hetmańskiego przeciwnika, co wprost genialnie przeprowadził łącząc akcję na skrzydle hetmańskim z działaniem na skrzydle nieprzyjacielskiego króla. Znakomita partja.

Alfred Czarnota (Gniezno).

Motyw i antymotyw w dwóchodówce.

(Głos w dyskusji).

II.

Jest oczywiste, że anty-goethart pojmowany w dotychczasowy sposób, czy nawet zmodyfikowany przez p. Goldsteina nie odpowiada mej definicji antymotywu, gdyż tam są kryteria antymotywu inne i wybrane jakgdyby przypadkowo. Taksamo jest naturalnie z całym szeregiem innych koncepcyj ideowych, które trzeba będzie skolei poddać rewizji.

Musimy teraz rozpatrzyć o ile typy reprezentowane w zadaniach IV. i V., podanych w rozprawce p. Goldsteina były związane z Goethartem, że można się było w nich dopatrzyć antymotowu dla tej idei. W przykładzie IV. grę scharakteryzował już p. Goldstein. Mamy tam uwolnienie przesłoniętej figury białej, poczem gra czarnych stwarza różnorakie dowolne warjanty ideowe. Cóż w tym motywie przeciwstawnego Goethartowi? O ile tam charakterystyczną jest gra reakcyjna czarnych (przesłona linii czarnej figury związanej) i sama forma mata, to tu na odwrót. Charakterystyczną jest gra białych (I. ciąg,) dalsza zaś gra tak czarnych jak i postać mata jest nieokreślona, dowolna. Dalej, o ile w Goetharcie mieliśmy uwolnienie czarnej figury związanej (ale dopiero w maciel!), to tu mamy uwolnienie przesłoniętej figury białej (a nie związanej!) w ciągu I-szym. Zatem całą przeciwstawność obydwu typów moglibyśmy ująć jako zamianę charakterystycznej gry białych i czarnych w I. ciągu, oraz pewne odwrócenie (niezupełnie kontrastowe) motywu odnośnie do figur (uwolnienie czarnych wzgl. białych) i do ciągów (zamiast uwolnić w 2 do 1). Zatem pomijając fakt pewnej niezupełnej odpowiedniości moglibyśmy uważać rozważany typ za naciągnięty re-motyw, czyli motyw odwrotny dla Goetharta. (Odwrotność a przeciwność — dwie

odrębne rzeczy — analogja z kwadratem logicznym). Wprowadzając skolei anty-re-motyw dla danego motywu — w myśl mojej definicji — oraz rozdzielając odwrócenie motywu odnośnie do figur i do ciągów, otrzymamy teoretycznie z danego motywu 7 motywów pochodnych. Postaram się ująć te wszystkie motywy pochodne w tablicy.

1. Motyw	1. Groźba matowa dowolna. 1. Przesłona linii czarnej figury związanej. 2. Mat, uwolnienie fig., brak obrony naskutek przesłony.
2. Antymotyw.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Odslona linii czarnej figury wolnej. 2. Mat ze związaniem fig. czarnej, brak obrony dzięki odslonie.
3. Remotyw odn. do figur.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Przesłona linii figury białej związanej. 2. Mat wobec uwolnienia figury.
4. Antyremotyw odn. do figur.	1. Groźba matowa dowolna. 1. Odslona linii figury białej wolnej. 2. Mat przy związaniu fig. wolnej, brak obrony dzięki odslonie.
5. Remotyw odn. do ciągów.	1. Uwolnienie czarnej fig. związanej i groźba matowa. 1. Przesłona linii fig. dopiero co uwolnionej, w obronie. 2. Mat dzięki tej przesłonie.
6. Antyremotyw odn. do ciągów.	1. Związanie czarnej figury wolnej, — groźba matowa. 1. Odslona linii fig. związanej, w obronie. 2. Mat dzięki odslonie.
7. Remotyw odn. figur i ciągów.	1. Uwolnienie białej figury związanej, i groźba matowa. 1. Przesłona linii tejże figury białej, w obronie. 2. Mat dzięki tej przesłonie.
8. Antyremotyw odn. figur i ciągów.	1. Związanie białej figury wolnej — groźba matowa. 1. Odslona linii tejże figury białej, w obronie. 2. Mat dzięki tej odslonie.

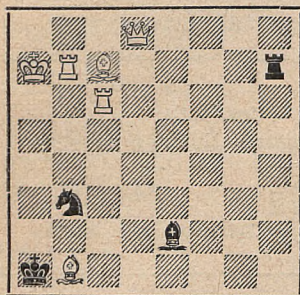
Widzimy zatem, że otrzymujemy na drodze czysto mechanicznej 7 nowych idei z idei zasadniczej. Niekoniecznie wszystkie muszą one być przeprowadzalne w konstrukcji. Wykazałem już, że koncepcję 2-gą można zupełnie czysto zrealizować. Dodam, że jest to koncepcja zupełnie nowa, jakiej dotąd nie spotykałem w problemistyce szachowej. Zato koncepcja 3. jest bardzo znaną i oddawna już konstruowaną. Ilustruje ją zadanie III. Bardzo ciekawą jest również koncepcja IV.

Tematowe $S \times d_2$ z charakterystycznym matem ideowym $G-e_5++$. Zadanie naogół trudne do skonstruowania.

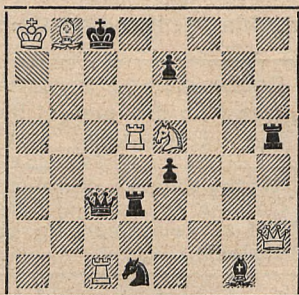
Zauważymy, że dla pierwszych czterech koncepcyj zupełnie niecharakterystycznym jest I. ciąg białych. Nie jest on zatem treścią idei, a

tylko konstrukcji. Natomiast przy następnych czterech typach rzecz ma się wręcz odwrotnie.

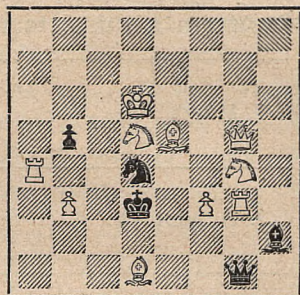
Dwuchodówki oryginalne A. Czarnoty.

IV. — Hd2!

V. — Sc6!

VI. — Wg2!

Typ V. jest zdaje się możliwy do skonstruowania tylko w stylu reprezentowanym w podanym przykładzie, t. zn. podwójna groźba natrafia na obronę niweczącą obydwie groźby jednocześnie, a odsłaniającą nowy słaby punkt.

Typ VI. jest niemożliwy do zrealizowania, wymaga bowiem odsłony linii figury związanej w obronie. Odsłona ta niema sensu jako obrona, gdyż figura jest związana. Można by tu jedynie skonstruować pseudotyp tego rodzaju, że odsłona linii figury związanej byłaby jednocześnie odsłoną linii innej figury wolnej, co umożliwiłoby obronę wobec groźby. Wówczas oczywiście odsłona linii figury związanej byłaby zupełnie nieistotną.

Zupełnie analogicznie przedstawia się sprawa z typem VII. Mat nie może nastąpić dzięki przestonie figury białej, lecz raczej naskutek jakiejś innej przyczyny.

Bardzo interesującą jest idea VIII. Przykład podany przezemnie zawiera aż 8 warjantów zasadniczych, przyczem typową obroną czarnych jest Se2, poczem następuje Sb4++. Inne warjanty:

1. G×e5+, S×e5++, 2. S—f5+, H×f5++, 3. H×g2, H—e3++, lub W×d4++, 4. H—f2, S×f2++, 5. H—e1, d1, W×d4++, 6. S×f3, G—c2++, 7. S×c3, G—c2++, lub S—b4++.

Widzimy, że dla dotychczasowego anty-goetharta niema miejsca w przedstawionem przezemnie zestawieniu.

Pozostaje jeszcze do rozpatrzenia przykład V. podany w rozprawie p. Goldsteina. Główny temat to uwolnienie w macie figury czarnej, przyczem uwolnienie to nie jest produktywne z jakiegoś powodu. Nie widzę tu żadnej antytezy dla goetharta, wręcz przeciwnie pewną analogję. Wydaje mi się, że jest to odrębny typ, który zawiera wprawdzie w sobie charakterystyczny mat z uwolnieniem, ale nie określa bliżej dlaczego to

uwolnienie jest nieproduktywne, co ma miejsce w goetharcie. Zatem temat jest tu obszerniejszy, a goethart jedynie jedną z jego najpiękniejszych odmian. Powoływanie się na analogję z wyłączeniem i antywyłączeniem też nie jest argumentem, może służyć raczej za wskaźnik, że pojęcie antywyłączenia również nie zostało należycie skonstruowane. Należałoby i tam przeprowadzić rewizję pojęć, co może będzie przedmiotem jednej z przyszłych moich prac.

Wiadomości zadaniowe.

Dziennik krakowski „Czas“ ogłasza narodowy, roczny konkurs zadaniowy. Konkurs wyposażony jest w wartościowe nagrody, a to: I. nagr. 50 zł., II. nagr. 30 zł., III. nagr. 20 zł. Równowartość w książkach. Sędzią jest znany kompozytor warszawski p. Mgr. A. Goldstejn.

Zadania przysyłać należy pod adresem redakcji „Czasu“, Kraków, ul. Szpitalna 1, z dopiskiem „Szachy“.

* * *

Znany kompozytor polski p. *Janusz Fux*, odniósł ostatnio nowe sukcesy w konkursach międzynarodowych. I tak w turnieju trójchodówek „*British Chess Magazine 1934/II*“ zdobył wspólnie I. i II. nagrodę z kompozytorem sowieckim Lewmannem, zaś w konkursie „*Vejle Social Demokraten 1934/II*“ otrzymał 2-gą pochwałę.

W konkursie zadaniowym trójchodówek, urządzonym przez czasopismo „*Die Schwalbe*“ za I. kwartał 1933 r. otrzymał I. nagrodę znany polski kompozytor *Febus Fraenkel*, rodem ze Stanisławowa, zamieszkały obecnie w Strassburgu. W tem samym piśmie, otrzymał również polski kompozytor zaszczytną wzmiankę, p. *L. Wiewiórowski z Katowic* za wielochodówkę w II. kwartale 1933 r.

Następujące czasopisma szachowe rozpięły konkursy zadaniowej co podajemy do wiadomości naszym kompozytorom.

1) Międzynarodowy turniej dwuchodówek „*Krufta mikla Sacks-Bridzs*“ 1935. Termin zamknięcia turnieju: 1 maja 1935. Adres: A. Landsmanis, Augustines iela 12. dz. 30. Ryga-Łotwa. 2) Międzynarodowy turniej „*Skakbladet*“ za 1935. 3) Międzynarodowy turniej „*Wiener Schachverband*“ poświęcony pamięci mistrza J. Bergera, obejmujący: dwuchodówki, trójchodówki, czterochodówki i końcówki. Termin nadsyłania prac: 30. czerwca 1935. Adres: Felix Meisl, Wiedeń IV. Wiedner HAUPTS. 51/7 Austrja. 4) Turniej dwuchodowych samomatów „*La Settimana Enigmistica*“ 1934. Termin 30. VI. 1935. Adres: „LSE“. Medjolan 132, Via Enrico Noe 43. Włochy. 5) Międzynar. turniej „*Arbejder Skak*“ 1935. Adres: J. P. Peder-

sen, Aarhus, Danja. 6) „*Schackspelaren*“, Turniej dwuchodówek. G. Anderson, Box 217, Ljusne, Szwecja. 7) „*Norsk Sjakkblad*“. Dwuchodówki i trzechodówki. 8) „*Tijdschrift van den Nederlandschen Schaakbond*“ 1935. Dwuchodówki i trzechodówki. Adres: F. W. Nanning, St. Gerarduslaan 15. Eindhoven, Holandja. 9) „*Vejle Social-Demokraten*“. Stałe turnieje kwartalne dwuchodówek i trzechodówek. Adres: „V. S. D.“ Daemningen, Vejle, Danja (z dopiskiem „Szachy“).

Ponadto rozpisują turnieje: „*El Ajedrez Espanol*“ Madryt, „*Ajedrez Brasileiro*“ Rio de Janeiro, „*La Settimana Enigmistica*“ na dwuchodówki za 1935, i „*Trolhättans Schachsällshap*“ 1934/35. — O. Aquist, Trolhättan, Szwecja.

Z końcem ubiegłego roku zakończył się *międzynarodowy turniej rozwiązańowy* zorganizowany przez Hiszpański Związek Problemistów. W turnieju wzięło udział 12 państw. Turniej zakończył się *pięknem zwycięstwem Łotwy*, która zdobyła 1990 p., na możliwe 2000 p. Reprezentacja Węgier zajęła 2. miejsce z 1979 p., 3. miejsce zajęli Niemcy z 1951 p. 4. Angja z 1947 p., 5. Austrja z 1895 p., 6. Holandja z 1887 p., 7. Afryka Południowa z 1885 p., 8. Francja z 1883 p., 9. Estonja z 1852 p., 10. Indje Południowe z 1815 p., 11. Norwegja z 1809 p., oraz 12. Finlandja z 1808 p.

Wiadomości ze świata.

Anglja. Przed turniejem w Hastings bawił Capablanca w Manchesterze, gdzie w urządzonym ad hoc seansie rozegrał 40 partyj jednocześnie, z wynikiem fenomenalnym: +39, —1.

Czołowe angielskie dzienniki („Times“ „Observer“ i in.) w grudniu r. ub. podały sensacyjną wiadomość, że dyrektor gimnazjum w Wenedsbury (znane miasto węglowe) Mr. C. S. Kipping wprowadził w swej szkole *obowiązkową naukę gry w szachy po 2 godziny tygodniowo w każdej klasie*. Przykład godny naśladowania. W chwili obecnej szachy w trzech państwach europejskich systematycznie wprowadzane są do szkół jako przedmiot szkolny, a to: w Anglii, Niemczech i Rosji Sow.

Azja. Istniejące na Dalekim Wschodzie kluby szachowe w Charbinie, Tientsinie, Hongkongu, Szanghaju, Tokio i in., zamierzają zawiązać federację i przystąpić do F. I. D. E.

Finlandja. W pierwszej połowie stycznia br. zakończył się w Helsingforsie turniej o mistrzostwo Finlandzkiego Związku. Zwyciężył *Böök* 8½, przed Rassmussonem i Tschepurnowem po 6½.

Jugosławja. W miejscowości Vel. Kikinda odbył się mały turniej

mistrzowski. I. i II. nagrodę podzielili wspólnie *Nedeljkovic* i *Ridjeki* po 7¹/₂ bez przegranej.

Łotwa. Tegoroczne mistrzostwo Łotwy odbyte w Rydze, przypadło w udziale dwom mistrzom: *Apscheneekowi* i *Petrowowi*, którzy zdobyli po 13 p. z 15 gier.

Niemcy. W Królewcu zmarł ostatnio znany teoretyk i publicysta szachowy *Paul Leonhardt*. Zmarły należał do mistrzów starszego pokolenia, w turniejach przedwojennych miał kilka znacznych sukcesów. W ostatnich latach prowadził Leonhardt w rozgłośni królewieckiej pogadanki szachowe, które cieszyły się znacznym powodzeniem w Niemczech.

Exmistrz świata *Capablanca* dał 29. stycznia br. pokaz gry w Bay-erucie na 31 szachownicach, z wynikiem nadzwyczajnym: +29, -1, =1. Także drugi seans *Capablanci* odbyty w Lipsku przy mocnej obsadzie, rozegrał *Capablanca* w świetnym stylu, wygrywając partyj 20 i remisując 10.

Palestyna. W ramach „Makkabjady“ zamierzają tu urządzić wzorem Olimpiady turniej narodów. Zainteresowane państwa mogą swój udział zgłosić do dnia 31. marca br. Zgłoszenia drużyn (4 osobowe), przyjmuje: *M. Marmorosch*, *Marechet Dawar*, *Tel-Awiw*, *Palestyna*.

Rosja Sowiecka. Zakończony niedawno 9-ty ogólnosowiecki turniej mistrzowski zakończył się zwycięstwem starej gwardji a to: *Lewenfisza* i *Rabinowicza* po 12 p., *Bogatyrzczuk* i *Rjumin* po 11¹/₂, *Alatorcew*, *Lisiczyn*, *Ragosin* i *Czechower* po 10¹/₂. Ta pierwsza ósemka dopuszczona została wraz z *Botwinnikiem* i *Romanowskim* do turnieju międzynarodowego, który rozpoczął się z dniem 15 bm. w Moskwie. Dalsze miejsca zajęli: *Belawenec*, *Kan*, *Makagonow* po 10, *Panow*, *Weressow* po 9. Kończącą grupę tworzą: *Mazel*, *Iljin-Genewskij*, *Rauser*, *Dubin* i *Freyman*.

W Moskwie odbyły się ostatnio dwa turnieje robotniczych organizacji, mające charakter „spartakjady szachowej”. W jednej zwyciężył *Tolusz*, nowy talent szachowy przed znanym zasłużonym mistrzem *Romanowskim*, w drugiej pierwsze miejsce zajął *Judowicz* przed *Żydkowem*.

W Leningradzie odbył się turniej I. kategorii w Centralnym Klubie Szachowym. Do turnieju dopuszczono 12-tu zawodników. I. i II. miejsce zajęli wspólnie *Sokolsky* i *Kuźmynich* po 7¹/₂, III-V. *Budo*, *Rawinsky* i *Tolusz* po 7.

W turnieju o mistrzostwo Odessy I. i II. miejsce zajęli *Schuhalter*, i *Korczmar* po 6¹/₂. Uczestników było 10-ciu.

Szwajcaria. W Zurychu rozegrali mecz *Grob* z *Dr. Seitzem* z wynikiem nierozstrzygniętym +2 -2.

Rozmaitości.

Wynalazek Polaka. Nowa gra pod nazwą „Meta“.

Grajmy we trójkę!!

Otrzymaliśmy niedawno cenny i oryginalny manuskrypt, nowowynalezioną i opracowaną skrupulatnie grę pod nazwą: „Meta”, przez rodaka naszego, p. Michała Suszyńskiego, urzędnika Inspektoratu Szkolnego w Krośnie. Obok dwuosobowych szachów i czterosobowych „Go”, rodzaj szachów rozpowszechnionych w Chinach i Japonji, niezawodnie i nasza trzosobowa „Meta”, mieć może w przyszłości szerokie zastosowanie. Najlepszą propagandą dla tej gry będzie, skoro sam Autor i wynalazca, pokrótce naszym Czytelnikom zasady jej poniżej wyjaśni.

Wierzmy, że będzie to prawdziwą zachętą do poznania tej nowej, polskiej, oryginalnej gry.

Korzystając z uprzejmości Pana Redaktora mam zamiar przedstawić P. T. Szanownym Czytelniczkom i Czytelnikom nową grę, nazwaną „Meta”. Już sama nazwa wskazuje, że śpieszą tu zawodnicy do celu swych dążeń ideałów przy pomocy własnych sił i metod postępowania. Gra jest alegoryczna-ideowa, przedstawiająca obecne życie człowieka w walce o byt i jego wszelkich wzmagań z różnemi przeciwnościami. Typem klasycznym tej walki jest praca i jej kulminacyjny punkt wyścig pracy, tak charakterystyczny w czasach naszej epoki. Wszystkie metody ludzkie: złożone czy jednolite dają się sprowadzić do trzech typowych charakterów t. j. prawa, pięści i pracy. W tej nowej grze stają również do walki prawo, siła i praca. Oto trzy skrajne, najsilniejsze, zwalczające się wzajemnie czynniki wszystkich czasów, które zmieniają postać i lica świata. Przedstawicielem prawa jest tu kolor biały. Symboliczny ten kolor wskazuje jak zimny i twardy jest

paragraf, który umiejętnie i swobodną formą osaczenia ubezwładnia wroga i tak bezbronno zostawia na drodze. Drugi kolor czarny — to przemoc-siła. Odrazu poznajemy, że obce mu wszelkie miłosierdzie i prawo — nie zważa na żadne formalności — i pewność swoją ma na ostrzu miecza a siłę w twardej pięści. Trzeci kolor to zielony. W drodze do mety kieruje się sercem i pojednaniem. Odwiecznych wrogów stara się nakłonić do siebie — stanowczą podstawą udowadnia wszystkim, że hasłem jego jest praca dla dobra bliźnich i wobec wszystkich szczerą propaganda. Taka jest myśl przewodnia nowej gry-mety.

„Meta” składa się ze sześciobocznej tablicy i 45 figur zawodników. Tablica przypominająca wyglądem swym robotę pszczół o 91 polach-komórkach, a ułożonych w trzy kotwice jest również symbolem pracy i nadziei. Główną figurą w grze jest przewodnik, mający do siebie dobranych czynników, działających w jego imie-

niu i pod jego barwą: jak atak, straż i obrona. Gra kończy się „Romem“ tj. potwierdzeniem słuszności postępowania danego koloru. Przegranych niema. Nazwy i intencje wyrażone w języku esperanckim wskazują na starania rozpowszechnienia tej gry śladami esperanta — zrodzonego również w Polsce. Wszystkie figury jak i kolory jako uosobienia trzech najwyższych żywiołów mają swoje i odpowiadające ich charakte-

rowi chody i sposoby bicia. Gra „meta“ mająca cechy prądu i ducha dzisiejszych czasów — uczy nas jak walczyć z przeciwnościami życia, ponadto potwierdza dobitnie myśl, że tylko decyzja w porę i... wszechstronna orjentacja dać mogą gwarancję, że idziemy do brze do raz wytyczonej mety.

Oto treść nowej gry, mającej na celu intensywne krzewienie idei wszechstronnej a tak potrzebnej pracy...
M. S.

Jako mający sposobność poznania gry „meta“ pozwolę sobie wynurzyć na ten temat swoje spostrzeżenia i uwagi. „Meta“ — jako jedyna tego rodzaju gra jest nader pouczająca, wysoce kształci umysł, rozwija cały intelekt ludzki, — uczy równowagi ducha, szybkiej decyzji — oraz wzmacnia przytem instykt samoobrony. Gra nadaje się dla młodzieży kształcącej się, czyteln i świetlic wszelkiego typu. Gra jako wysoce szlachetna, o głębokiej myśli — godna jest poparcia i zainteresowania. Znamienna jest również tem, że jest na trzy osoby — zmuszając tym rodzajem do skupienia towarzystwa i poczucia solidarności.

„Meta“ jest zgłoszona w Urzędzie Patentowym i po zrealizowaniu będzie mogła obok szachów stać się grą umysłową dla miłośników i miłośniczek gier.

Zainteresowanych odsyłam do autora, którego adres jest:

Michał Suszyński, Krosno — Inspektorat Szkolny.

H. F.

Wiadomości krajowe.

Gniezno. Wynik turnieju I. kateg. o mistrz. miasta: 1) *Badylak* 5½ p. 2) *Wesołowski Włodz.* 5 p. 3) *Czarnota* 3 p. (7¾ Son.) 4) *Wesołowski Wit.* 3 p. (5¼ Son.) 5) *Szymański M.* 2 p. 6) *Wietrzykowski* 1½ p. 7) *Eliks* 1 p.

Niespodzianką było wysunięcie się *Badylaka* w ostatniej chwili na I. miejsce, oraz słaby wynik niedysponowanego *Czarnoty A.* Awans do I. kat. uzyskał *Szymański*. Nie uzyskał go *Wietrzykowski*, a *Eliksa* czeka spadek do II. kategorii.

Rozpoczął się tu turniej drużynowy bez udziału graczy I. kategorii. Udział zgłosiło 12 drużyn. Walka o I. miejsce rozegra się prawdopodobnie między drużyną wojskową a drużyną I. Gnieźn. Kl. Szach.

P. Wesołowski Włodz. rozegrał symultane w sekcji szachowej „Prąd“ uzyskując wynik +24, -4, =2. B. dobry rezultat.

Katowice. W eliminacyjnym turnieju śląskim o udział w turnieju

przedolimpijskim w Łodzi, wysunął się na czoło graczy śląskich, *p. prof. Zawadzki*, uzyskując 100% t. j. 6 p. z 6 gier. Zwycięstwo to było przekonywujące, tembardziej, że w turnieju uczestniczyli dotychczasowi mistrzowie Śląska, a to pp.: Goldminc, Anioł i Sojka.

Wynik był następujący: prof. Zawadzki 6, Sojka 4, Balcarek, Finder i Goldminc po 3 p. Anioł i prof. Zogata po 1 p.

Panowie Balcarek i Finder uzyskali wedle przepisów turniejowych Śląska, prawo grania w turnieju mistrzów Śląska. Pan Anioł oddał 3 rozpoczęte partje walkowerem.

Lwów. Walne Zgromadzenie Lwowskiego Okręgowego Związku odbyte w dniu 16. stycznia br. wybrało zarząd Związku w następującym składzie: por. J. Sternak, przew., A. Akerman i red. H. Friedman zast. przew., A. Świtlik, sekr., mgr. J. Madfes, skarbnik. Przewodniczącym Kolegium Sędziowskiego obrany został ponownie Dr. M. Roman.

Walne Zebranie weryfikowało następujący wynik rozgrywek o drużynowe mistrzostwo Lwowa oraz przyznało puchar i tytuł mistrza drużynowego na rok 1935 Sekcji Szachowej Klubu Sportowego „*Hasmonea*“, która zdobyła w obu rundach łącznie 62½ p. Dalsze miejsca przyznano: II. Tow. Ukr. Szachistów 55½ p., III. Lwowski Klub. Szachisów 47½, IV. Jutrzenka 40, V. Związek Żyd. Urzęd. Prywatn. 38½, VI. Wojskowy Klub Szachistów 33½, VII. Helm 31½, VIII. Rekord 28½.

W klasie B I. miejsce zajął *Goniec* 36 p. przed A. Z. S-em 31 p. Dalsze miejsca zajęły nast. kluby: T. S. L. 29½, R. K. S. 10½ i Makkabi.

Rozgrywki klasy C zostały unieważnione. Uchwalono ponadto na I. półrocze br. stworzyć jedną klasę, obejmującą wszystkie kluby, z tem, że 7 klubów pierwszych, które zdobędą największą ilość punktów, utworzą w następnem półroczu klasę A, pozostałe zaś kluby spadną do klasy B. Spowodu zalegania z opłatami na rzecz Związku skreślono 3 kluby, a to: Jutrzenkę, Makkabi i R. K. S.

Łódź. Turniej drużynowy o mistrzostwo Łodzi został już zakończony z następującym wynikiem: Ż. K. S. Makabi 27½ p., 5 zwyc., Związek Nauczycielstwa Polskiego 20 p., 3 zwyc. „Orle“ Łódź 13½ p., 2½ zwyc. Polska Y. M. C. A. 13½ p., P. I. U. S. 10 p.

Na podstawie osiągniętych wyników tytuł mistrza Łodzi i puchar przechodni zdobyła drużyna [Makabi. Y.M.C.A. po rozegraniu 3 rund wycofała się z rozgrywek, co poniekąd wpłynęło na układ tabeli. Ostatnie miejsce zajęła drużyna P. I. U. S., która spadła do kl. B.

W turnieju indywidualnym kl. B brało udział 12 zawodników. Do kl. „A“ zakwalifikowali się 1) Kochański 2) Nożyc, 3) Glicensztajn i Majzner. W turnieju indywidualnym kl. „C“ brało udział 30 graczy. Promocje do kl. „B“ otrzymali 1) Tandetnik, 2) Blander, 3) Kriger, 4) Kruch, 5) Matula, 6) Fijałkowski.

W przejeździe do Moskwy bawił w Łodzi *arcymistrz Spielman*, który w dniu 5. lutego b. r. w lokalu Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej rozegrał jednocześnie 3 partje z czołowymi graczami łódzkimi. Przeciwnikami jego byli: *mistrz Łodzi Appel, Kolski i Hirszbajn*. Wszystkie partje zakończyły się remisowo.

Rok 1934 był przełomowym w rozwoju założonej w 1929 r. Sekcji Szachowej K. S. Makabi Łódź. Sekcja się silnie rozwinęła i liczyła z końcem 1934 przeszło 80 członków. Dzięki inicjatywie ruchliwego zarządu sekcji, na czele którego stał p. M. Spektor, został przeprowadzony cały szereg imprez szachowych. Odbyły się 4 turnieje o mistrzostwo klubu z następnymi wynikami:

a) Turniej o mistrzostwo kl. A. I. miejsce I. Kolski. Na dalszych miejscach znaleźli się Szpiro, (zeszłoroczny zwycięzca) Wojdysławski, Grynfeld, Szestakowski, Nożyc.

b) Mistrzostwo kl. „B“ przy udziale 14 graczy zdobył I. Nożyc, II-im był Majzner, III. Glicenstein, IV. Kochański.

c) Mistrzostwo kl. „C“ przy udziale 17 graczy zdobył F. Kind, II-im był H. Weintreter.

W propagandowym turnieju głównym wzięło udział 42 graczy, podzielonych na 5 grup. Mistrzostwo zdobyli Grossman i Szpic, dzieląc ex aequo I-II. miejsce, III. był Halpern. Z symultanów wymienimy: I. Kolskiego z wynikami +22, -3, =4, Grynfelda +12, -2, =3, Wojdysławskiego +14, -2, =2.

Wśród członków sekcji znajduje się i cały szereg kompozytorów, m. inn. znani w Polsce S. Kozłowski (końcówki) i Gotfried oraz początkujący inż. J. Kahane, Kochański, Majzner.

Poznań. Turniej o mistrzostwo Poznania zgromadził na starcie 10 zawodników, m. in. znanego mistrza łódzkiego Spire, który przebywa tam na ćwiczeniach wojskowych. Pierwsze miejsce zajęli ex aequo *Spiro i Widermański* po 6^{1/2} p.

Toruń. Zakończył się tu dnia 7. bm. turniej o mistrzostwo miasta, który zgromadził na starcie 12-tu zawodników. Mistrzostwo zdobył p. *Chojnacki*, który na możliwych 11 p. zdobył 9^{1/2}, przegrywając tylko z p. Różańskim, wykazując dużą rutynę i znajomość gry, a także opanowanie nerwowe, co jest w turnieju warunkiem pierwszorzędym. II. nagrodę zdobył p. *Różański* z 9 p., znany gracz Poznania, ogólnie uważany za faworyta ostatniego turnieju. Nadmienić należy, że obydwaj pierwsi zwycięscy reprezentowali Pomorze na rozgrywkach o mistrzostwo drużynowe Polski w Katowicach. III. nagrodę zdobył p. *Penkalla* 7^{1/2}, a IV. p. *mjr. Majewski*. Dalsze miejsca zajęli pp: Matowski i Jamszewski po 6, Mali-

nowski 5½, Müller 4½, Nowacki 3½, Liedtke 3, Bagiński 2½, i inż. Ostrowski 2.

Warszawa. Między 6 a 20 czerwca r. b. odbędzie się w Czechosłowacji poważny turniej międzynarodowy z udziałem tak wybitnych mistrzów, jak Flohr, Lilienthal, Opoćenski, Pirc, Steiner, Becker i inni. Przeważa tu młoda gwardja.

Na turniej ten otrzymał z Polski zaproszenie mistrz Warszawy Najdorf. Nie wątpimy, że uzyska on na tym turnieju zaszczytny wynik.

W drużynowym turnieju podoficerskim stolicy 1-sze miejsce i przechodnią nagrodę komendanta miasta zdobyła drużyna kadry zapasowej 1. Szpit. Okręg. w składzie: sierż. Filipowicz, sierż. Dedek, sierż. Romanowicz, plut. Koc i plut. Grzybowski, uzyskując 13½ p. na 20 możliwych. Drugą była drużyna 1 pułku lotn. następnie: 1 p. art. lotn. pułku radjotel. i Centrum Wyszkozenia Sanit.

Indywidualne podoficerskie mistrzostwo Warszawy, zakończone 10. stycznia r. b. zdobyli ex aequo sierż. Filipowicz i plut. Grzybowski, tracąc tylko 1½ p. na 15 możliwych. Trzeci sierż. Dedek 3 p. strac., czwarty st. m. wojsk. Kotylak.

Wszystkie imprezy szachowe podoficerów ześrodkowują się w ruchliwej sekcji Podof. Kasyna Garnizonowego. Sekcja ta projektuje wkrótce mecz rewanż z „Ogniskiem“ podof. Lwowa, następnie mecz z Wilnem. Poznaniem, Bydgoszczem i t. d. Kierownikiem sekcji jest st. m. wojsk. Edward Kotylak. Sekcja cieszy się szczerą opieką i poparciem komendy miasta i może być wzorem dla innych garnizonów pod względem cichej a owocnej pracy na niwie szachowej.

W przejeździe na międzynarodowy turniej szachowy do Moskwy, bawiło w Warszawie kilku mistrzów zagranicznych światowej sławy, m. in. Capablanca, Dr. Lasker, Spielman i Flohr. Dnia 8. bm. mistrz Capablanca rozegrał seans gry jednoczesnej na 34szachownicach. Capablanca wygrał 24 partje, przegrał 4, zremisował 6. Flohr rozegrał z mistrzem Warszawy Najdorfem 30 partyj błyskawicznych. Flohr ma opinię najlepszego na świecie szachisty w grze tego rodzaju. Po rozegraniu 30 partyj, Flohr uzyskał zaledwie 2 partje przewagi nad mistrzem Warszawy.

Turniej indywidualny o mistrzostwo Okręgowego Związku Warszawskiego zakończył się następującym wynikiem: pp. Plater i Margolin po 5½, Gadaliński i Frajman po 5, Sipak 3, Drabik 2½, Bagiński 1½, Grodzicki 0 p. Mistrzem Związku Warszawskiego na r. b. został p. Plater, ponieważ p. Margolin grał poza konkursem.

Wilno. Dnia 19. br. odbyło się tu Walne Zebranie Wileńskiego Towarzystwa Szachowego. Wybrano zarząd w następującym składzie: Pytlewski prezes, Judelewicz wiceprezes, Borkum sekretarz.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półroc.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półroc.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Turniej w Moskwie.

Do największych turniejów ostatniego dziesięciolecia należy turniej moskiewski, który znaczeniem swoim i rozmiarem przerasta nawet tego rodzaju imprezy, jak turniej w Karlsbadzie 1929 oraz turniej w Zurychu 1933. Nie tylko bowiem imponuje nam udział mistrzów, należących do extra-klasy światowej i awangarda „najlepszych z najlepszych“ graczy sowieckich, ale przede wszystkim stroną organizacyjną tej imprezy, która w historii szachów jest jedyną w swoim rodzaju oraz niespotykany dotychczas udział wielotysięcznej publiczności, nieograniczającej się jedynie do biernej roli widzów. Dla widzów tych, których około 4.000 codziennie przesuwało się przez sale Muzeum Sztuk Plastycznych, w których turniej się odbywał, a którzy oczywiście przez swą liczebność nie mogli mieć dostępu do grających mistrzów, demonstrowano przebieg poszczególnych partii, na olbrzymich ściennych szachownicach. Mistrzowie rosyjscy, którzy nie uczestniczyli w turnieju, objaśniali widzom partje turniejowe, w salach bocznych, które wspólnie analizowano i przedyskutowano. Ponadto codziennie dla widzów urządzano 10 seansów simultanowych, każdy na 10-ciu szachownicach. W czasie turnieju wychodził codzienny biuletyn, który podawał przebieg rund, partje, wywiady z mistrzami etc. 20.000 egzemplarzy tegoż biuletynu rozchwymano w ciągu kilku godzin. W przedsprzedaży wykupiono 30.000 biletów wstępu na turniej. Oto cyfry wymowne, świadczące chwalebnie o rozwoju sztuki szachowej w Sowietach. Niema państwa na świecie, któreby tyle zdziałało dla szachów i któreby choć w przybliżeniu mogło się poszczycić i takim dorobkiem szachowym i olbrzymią wielotysięczną masą zorganizowanych szachistów. W Europie jest kilka państw, które mają dobrą organizację szachową.

W pierwszym rzędzie, należą do nich: Szwajcaria, Anglja, Czechosłowacja i Niemcy. Polska, posiadająca materiał szachowy pierwszorzędny, od czasów odzyskania niepodległości, nie urządziła dotychczas żadnego turnieju międzynarodowego, ze względu na brak środków materialnych oraz kompletny brak organizacyjny okręgów szachowych. W ostatnich latach zmieniło się u nas dużo na lepsze. Poraz pierwszy stanąć mamy przed opinią świata z własną pracą. Uzyskanie pozwolenia od Międzynarodowego Związku Szachowego na urządzenie Olimpiady światowej — turnieju narodów — w sierpniu br., jest już i dużym sukcesem i uznaniem możliwości naszych na niwie szachowej. Z ufnością patrzą szachiści polscy w przyszłość, gdyż wierzą, że Zarząd Polskiego Związku Szachowego, wywiąże się szczerze z poruczonego mu przez „Fide” zadania, i pozwoli Polsce zająć honorowe miejsce wśród państw europejskich, darzących sztukę szachową troskliwą opieką.

Szachy były, są i będą łącznikiem bratającym narody. Dlatego też narody, poświęcające więcej uwagi tej szlachetnej grze, mogą być dumne, że czynią coś dla poznania i zbliżenia ludzi, władających różnymi językami świata. Szczególnie dumni mogą być Rosjanie, którzy turniejem w Moskwie zademonstrowali światu dzieło, godne naśladowania. Nadzwyczajna popularyzacja szachów i ich umiłowanie przez Rosjan, czynią z tej sztuki w Rosji wprost „grę narodową“.

Olbrzymie wprost zainteresowanie towarzyszyło temu turniejowi moskiewskiemu, nie tylko w Sowietach, ale całego kulturalnego świata. Korespondenci znanych konserwów gazetowych wysyłali niemal co kilka godzin sprawozdania i telegramy, nie tylko do Europy, ale i do krajów zamorskich, jak Stany Zjednoczone, Argentyna i t. d. Także i u nas w Polsce zdano sobie dokładnie sprawę ze światowego znaczenia szachów i poraz pierwszy dzięki Polskiej Agencji Telegraficznej (PAT) publiczność polska informowana była dokładnie z przebiegu turnieju, znajdując codziennie wiadomości we wszystkich niemal dziennikach z poszczególnych rund moskiewskiego turnieju.

Jak wiadomo naszym P. T. Czytelnikom z poprzednich sprawozdań „Szachisty“, turniej po 4-tygodniowej walce, zakończył się następującym wynikiem:

Botwinnik i Flohr po 13, Dr. Lasker $12\frac{1}{2}$, Capablanca 12, Spielman 11, Kan i Lewenfisz po $10\frac{1}{2}$, Lilienthal, Ragozin i Romanowski po 10, Alatorcew, Goglidze, Rjumin i Rabinowicz po $9\frac{1}{2}$, Lisiczyn 9, Bogatyr-czuk i Stahlberg po 8, Pirc $7\frac{1}{2}$, Czechower $5\frac{1}{2}$ i Menszyk $1\frac{1}{2}$.

Do turnieju zaproszono 8-miu gości zagranicznych, oraz dopuszczono 12 mistrzów rosyjskich. Listę gości otwierali: Dr. Lasker i Capablanca, dwaj ex-mistrzowie świata, Flohr, kandydat do tytułu mistrza świata, nawet arcymistrz — Spielman, dalej przedstawiciele młodej gwardji

mistrzów, Lilienthal, Pirc i Stahlberg, oraz jedyna kobieta — mistrzyni świata — Wiera Menszik. Z graczy rosyjskich zaproszono: Botwinnika, mistrza Rosji Sowieckiej i Romanowskiego, cieszącego się przydomkiem mistrza „zasłużonego”, — ponadto 10-ciu pozostałych na mocy poprzednio odbytego turnieju zdobyło prawo do udziału w turnieju moskiewskim.

Już po pierwszych kilku rundach, zorientowano się, że gra jest niezwykle zacięta prowadzona i to nie tylko w stosunku do gości zagranicznych, ale szczególnie i między Rosjanami. To przedewszystkiem uspokoiło pewną część prasy szachowej świata, i pozwoliło teżby obiektywnie ustosunkować się do wydarzeń turnieju.

Były bowiem głosy, że mogą powtórzyć się wypadki turnieju moskiewskiego z r. 1925, gdzie jak wiadomo, Bogoljubow, zdobył I-sze miejsce przed Laskerem i Capablancą, przy zaciętej grze mistrzów sowieckich w stosunku do gości zagranicznych, a pasywnej w stosunku do Bogoljubowa. Na szczęście, były to przepowiednie fałszywe.

Już przed turniejem uważano za faworytów Flohra i Botwinnika. Szczególnie Botwinnikowi zależało po niepowodzeniach w Hastings, zdobyć możliwe najlepsze miejsce. Ostry start początkowy pozwala mu wyprzedzić Flohra w pierwszej połowie turnieju o $1\frac{1}{2}$ p., dystans ten maleje po przegranej Botwinnika z Kanem, a następnie po przegranej z Bogatyrzukiem. Mimo to Botwinnik prowadzi nadal o $\frac{1}{2}$ p. przed Flohrem. Dopiero w przededniu ostatniej rundy Flohr zrównał się z Botwinnikiem, a ostatnia runda, gdzie obaj z swoimi partnerami remisują, pozwala im wspólnie zająć pierwsze i drugie miejsce. *Botwinnik*, jest jednym z najlepszych teoretyków sowieckich. Technicznie doskonały, gra kombinacyjnie ze zrozumieniem pozycji. *Flohr*, jest wierny swojej zasadzie, która brzmi: „Wygrywaj ze słabszymi, ze silnymi gódź się“! Z tej przyczyny, Flohr jest nie do pokonania i w turniejach ostatnich wogóle nie przegrywa partyj. Jest ostrożny. Bajeczny technicznie, doskonały kombinator, świetny w grze pozycyjnej, gra z mniejszą fantazją aniżeli Alechin, mniej ryzykownie, ale natomiast w chwili obecnej jest najbardziej zrównoważonym mistrzem na świecie. Wedle oceny Capablanci: „Przyszły mistrz świata, nazywa się Flohr”. Tuż za Flohrem i Botwinnikiem przyszedł 3-ci do mety *Dr. Lasker*, 67-letni starzec z usposobieniem i duchem wojowniczym młodzieńca. Za ledwie $\frac{1}{2}$ punkta dzieli Laskera od pierwszych, ale gra jego bynajmniej nie ustępuje pierwszym dwom zwycięzcom. O Laskerze można powiedzieć, że jest fenomenem szachowym. Zdobyć III. miejsca w takiej obsadzie, w cztero-tygodniowym ciężkim zmaganiu i w takim wieku, jest wyczynem nielada i świadczy o dobrej konstytucji fizycznej Laskera i niespożytych władzach umysłowych. Po turnieju w Zurychu, który Lasker uważał za dobry trening, przypomniał się światu przedwojenny Lasker. Gra jego jest jeszcze dziś na tej wyży-

nie, która dostępna jest nielicznym śmiertelnikom i dlatego nie dziwimy się 67-letniemu (!) Laskerowi, gdy po turnieju oświadczył: „Odzyskałem wiarę we własne siły. To znaczy, nie rezygnuję z walki o mistrzostwo świata. Wiadomo bowiem, że Lasker w r. 1920. stracił w Hawannie mistrzostwo świata, na rzecz Capablanci i od tego czasu nie dostał był rewanżu. Podobno jak Flohr, Dr. Lasker nie przegrał w turnieju żadnej partii. *Capablanca*, zdobywca IV. miejsca, przegrał nieoczekiwanie do swego odwiecznego rywala — dr. Laskera partję, oraz drugą przegraną poniósł w spotkaniu z młodym Rjuminem. Wiedza i siła gry pozwoliły ex-mistrzowi na zajęcie jeszcze miejsca honorowego w pierwszej piątce. Zalicza się wprawdzie Capablanca jeszcze ciągle do czołowych mistrzów świata, ale gra jego straciła już dużo z tej pewności i „maszynowej“ wprost poprawności, która go specjalnie cechowała. Ostatni w pierwszej piątce, *Spielman*, po rozpoczęciu turnieju serją niepowodzeń, zdumiał wszystkich swym finishem. Arcymistrz Spielman znany jest z brawurowego prowadzenia ataku, i o włos byłby i Laskera i Capablancę pokonał, co ci w ostatniej chwili zdolali zapobiec. Znany jest Spielman z powiedzenia: „Mam okresy gdzie ciągle przegrywam i słabe notuję wyniki. Wówczas grają przeciwnicy moi nonszalancko i lekceważą starego Spielmana. Wtedy jestem właściwie najgroźniejszy, pokazuję pazury i znowu z dołu winduję się w górę“. Potwierdzeniem tych słów, był ostatnio turniej moskiewski.

W pierwszej piątce, jedno miejsce zajął rosjanin, a 4 miejsca przypadły gościom zagranicznym. Druga piątka naodwrot, obsadzona jest przez 4-ch rosjan i jednego mistrza zagranicznego.

V. i VI. miejsce *Kana* i *Lewenfisza*, jest najzupełniej zasłużone, specjalnie Lewenfisza, który pod koniec turnieju odpadł z pierwszej piątki. Młodziutki Kan, pogromca Botwinnika, jest graczem wielkiego formatu i zdaje się wyrastać na przyszłego konkurenta Botwinnika w Sowietach. *Lilienthal* uratował honor europejskiej klasy i wraz z mistrzami *Ragozinem* i *Romanowskim* zajął jeszcze nagrodzone miejsce. *Ragozin* zalicza się do „narybku“ i jest b. cenionym graczem, zaś *Romanowski* „zasłużony“ mistrz, jest graczem najwyższej w Sowietach klasy mistrzowskiej.

W drugiej dziesiątce *Alatorcew*, *Goglidze*, *Rabinowicz* i *Rjumin* zajmują czołowe miejsca. Wszyscy ci młodzi mistrzowie, w turniejach europejskich stanowiliby pożądaną obsadę, a niejeden z nich zdobyłby i u nas zaszczytny tytuł „arcy“ mistrza. Dalsze miejsca zajmują *Lisiczyn*, zdolny inż.-mechanik, (!) *Bogatyrczuk* i *Stahlberg*. *Bogatyrczuk* postawił rekord pod względem ilości nierozegranych 13 partyj, oraz zapisał się dobrze wygraną u Botwinnika, natomiast *Stahlberg*, przedstawiciel Szwecji, zawiódł pokładane w nim nadzieje. Także *Pirc*, przedstawiciel

Jugosławji, nie zadowolili. Zamyka pochod ten najslabszy z graczy sowieckich *Czechower*, który naogól lepsze miewal wyniki i *Wiera Menszik*, która uzyskała bardzo słaby wynik, zdaje się najslabszy w jej dotychczasowej karierze szachowej. Słabą pociechą, mogą być jej dwie remis z Flohrem (!) i Lilienthałem (!).

Mniej dżentelmeńskimi byli Rosjanie przy szachownicy, u których pani Menszik na możliwych 17 gier, zdobyła zaledwie $\frac{1}{2}$ punkta, a to w spotkaniu z Bogatyrzukiem.

Szczegółowe wyniki unaocznia tabela.

Moskwa 1935.	Botwinnik	Flohr	Dr. Lasker	Capablanca	Spielman	Kan	Lewentisz	Lilienthal	Ragozin	Romanowski	Alatorcew	Goglidze	Rabinowicz	Rjumin	Lisiczyn	Bogatyrzucuk	Stahlberg	Pirc	Czechower	Menszyk	Punkty	Nagrody:
Botwinnik	—	0.5	0.5	0.5	1	0	1	0.5	1	1	0.5	1	0.5	1	0.5	0	1	0.5	1	1	13	I-II.
Flohr	0.5	—	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	1	1	0.5	1	1	1	1	0.5	0.5	13	
Dr. Lasker	0.5	0.5	—	1	0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	1	1	12 $\frac{1}{2}$	III.
Capablanca	0.5	0.5	0	—	0.5	1	1	0.5	1	0.5	1	0.5	0.5	0	1	0.5	0.5	0.5	1	1	12	IV.
Spielman	0	0.5	0.5	0.5	—	0.5	0.5	0.5	0	1	1	0.5	0	0.5	0.5	0.5	1	1	1	1	11	V.
Kan	1	0.5	0	0	0.5	—	0.5	0	1	0	0.5	0.5	1	1	0	1	1	0.5	0.5	1	10 $\frac{1}{2}$	VI-VII.
Lewentisz	0	0.5	0.5	0	0.5	0.5	—	0.5	0.5	0.5	1	0.5	0	1	1	1	1	0.5	0	1	10 $\frac{1}{2}$	
Lilienthal	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	0.5	—	0	0.5	0.5	0.5	0	1	0.5	0.5	0	1	1	0.5	10	VIII-X.
Ragozin	0	0.5	0.5	0	1	0	0.5	1	—	0	0	0.5	0.5	1	0.5	0.5	1	1	0.5	1	10	
Romanowski	0	0	0.5	0.5	0	1	0.5	0.5	1	—	0.5	0.5	1	0	0.5	0.5	1	0	1	1	10	
Alatorcew	0.5	0.5	0.5	0	0	0.5	0	0.5	1	0.5	—	0	0	1	1	0.5	0.5	0.5	1	1	9 $\frac{1}{2}$	
Goglidze	0	0	0	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	1	—	0.5	0.5	0.5	0.5	0	1	1	1	9 $\frac{1}{2}$	
Rabinowicz	0.5	0	0.5	0.5	1	0	1	1	0.5	0	1	0.5	—	0	0	0.5	0	0.5	1	1	9 $\frac{1}{2}$	
Rjumin	0	0.5	0.5	1	0.5	0	0	0	1	0	0.5	1	—	0	1	1	1	1	0.5	1	9 $\frac{1}{2}$	
Lisiczyn	0.5	0	0.5	0	0.5	1	0	0.5	0.5	0.5	0	0.5	1	1	—	0	0.5	0.5	0.5	1	9	
Bogatyrzucuk	1	0	0.5	0.5	0.5	0	0	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0	1	—	0.5	0.5	0	0.5	8	8	
Stahlberg	0	0	0.5	0.5	0	0	0	1	0	0	0.5	1	1	0	0.5	0.5	—	0.5	1	1	8	
Pirc	0.5	0	0	0.5	0	0.5	0.5	0	0	1	0.5	0	0.5	0	0.5	0.5	0.5	—	1	1	7 $\frac{1}{2}$	
Czechower	0	0.5	0	0	0	0.5	1	0	0.5	0	0	0	0	0.5	0.5	1	0	0	—	1	5 $\frac{1}{2}$	
Menszyk	0	0.5	0	0	0	0	0	0.5	0	0	0	0	0	0	0.5	0	0	0	0	—	1 $\frac{1}{2}$	

Mistrzowie zagraniczni otrzymali nagrody pieniężne w dolarach (400, 250, 150 i 100 \$), mistrzowie rosyjscy otrzymali nagrody w rublach. *Botwinnik*, który zrezygnował z nagrody pieniężnej, otrzymał auto osobowe, zaofiarowane mu przez Komisarjat ludowy dla przemysłu, za świetny wynik w studjach technicznych oraz za znakomite rezultaty w grze szachowej. Botwinnik, który jest obecnie inżynierem „Elektro-kombinatu“ w Moskwie, otrzymał więc nagrodę wyjątkową, jaką w Sowietach ofiaruje się najwybitniejszym „udarnikom“. Przy powrocie do Leningradu, oczekiwało go ofiarowane auto na dworcu. Ponadto „Izwestje“ ufundowały specjalną premję dla mistrza sowieckiego, który uzyska najlepszy rezultat na turnieju z mistrzami zagranicznymi.

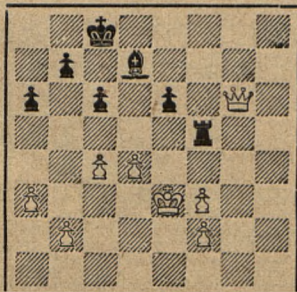
Nagrodę powyższą zdobył *Ragozin*. To samo pismo przyznało nagrodę dla mistrza zagranicznego, który uzyska najlepszy wynik z graczami sowieckimi. Nagrodą tą podzielili się wspólnie *Capablanca* i *Flohr*.

Partja Nr. 244. Francuska.

Dr. Lasker Capablanca

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Se2, d×e4, 5. a3, Ge7, 6. S×e4, Sf6, 7. Se2—c3, Sbd7, 8. Gf4, S×e4, 9. S×e4, Sf6, 10. Gd3, 0—0, 11. S×f6+, G×f6, 12. c3, Hd5, 13. He2! c6, 14. 0—0, Wfe8, 15. Wad1! Gd7, 16. Wfe1, Ha5, 17. Hc2, g6, 18. Ge5, Gg7, 19. h4! Hd8, 20. h5, Hg5, 21. G×g7, K×g7, 22. We5, He7, 23. Wde1, Wg8, 24. Hc1, Wad8, 25. We3, Gc8, 26. Wh3, Kf8, 27. Hh6+, Wg7, 28. h×g6, h×g, 29. G×g6! (Jeśli f×g, wygrywa Hh8+!) Hf6, 30. Weg5, Ke7, 31. Wf3! H×f3, 32. g×f3, Wdg8, 33. Kf1! W×g6, 34. W×g6, W×g6, 35. Hh2, Kd7, 36. Hf4! f6, 37. c4, a6, 38. Hh4, Wg5, 39. Hh7+, Kd8, 40. Hh8+, Kc7, 41. H×f6, Wf5, 42. Hg7+, Gd7, 43. Ke2, Kc8, 44. Hh8, Kc7, 45. Hh2, Kc8, 46. Hd6, Wh5, 47. Ke3, Wf5, 48. Ke4, Wh5, 49. Hf8+, Kc7, 50. Hf4+, Kc8, 51. Hd6, Wf5, 52. Hg3, Wh5, 53. Hg4, Wf5, 54. Ke2, Wh5, 55. Kd2, Wf5, 56. Ke3, Wh5, 57. Hf8+, Kc7, 58. Hf4+, Kc8, 59. Hd6, Wf5, 60. Hg3, Wh5, 61. Hg4, Wf5, 62. Hg8+, Kc7, 63. Hg3+, Kc8, 64. Hg6. (Vide diagram!).

pozycja po 60. posunięciu białych.

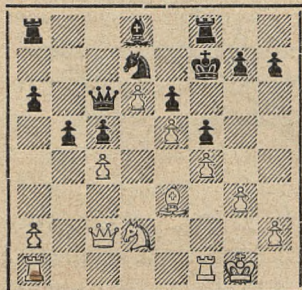
W tej pozycji partja została przerwana i Capablanca oddał posunięcie do koperty. Widocznie jednak uważał za bezcelowe dalsze granie partji, gdyż po przeprowadzonej analizie, doszedł do wniosku, że partja jego jest przegrana i w dniu dokończenia partji wiszących, poddał partję bez dalszej gry. Plan wygrania białych opiera się na przeprowadzeniu króla białego na pole „b6“ przy wczesnem zagranju c4—c5 i opanowaniu w dalszym ciągu pola „d6“ przez hetmana. Partja Laskera z Capablancą stanowiła jedną z największych sensacyj turnieju w Moskwie. Capablanca, który przed 13-tu laty odebrał Laskerowi tytuł mistrza świata, spotkał się z nim następnie w Nowym Jorku w r. 1924, gdzie wprowadzie partję z Laskerem wygrał, jednakowoż Lasker zdobył przed nim pierwsze miejsce. W r. 1925. grają obaj ze sobą w Moskwie z wynikiem remisowym, lecz Lasker również zdobywa miejsce przed Capablancą. Bogoljubow był I-szy, Lasker II-gi, Capablanca III-ci. Obecne spotkanie miało niesłychanie emocjonujący przebieg, specjalnie Lasker nadał grze bardzo ostry charakter.

O rozmiarze zainteresowania powyższą partją świadczy fakt, że korespondent Hearsta przekablował ją natychmiast do Ameryki, zaś klubowi szachowemu w Buenos-Aires, przebieg partji podawano telefonicznie co godzinę.

Partja Nr. 245. Hetmańska.**Botwinnik****Lewenfisz**

1. d4, d5, 2. c4, d×c, 3. Sc3, Sf6, 4. Ha4+, c6, 5. H×c4, Gf5, 6. Sf3, Sbd7, 7. g3, Se4? 8. Gg2, Sd6, 9. Ha4, Sb6, 10. Hd1, Hc8, 11. 0—0, Gh3, 12. e4, G×g2, 13. K×g2, e6, 14. d5! Ge7, 15. e5, Sb5? 16. d6! S×c3, 17. b×c3, Gd8, 18. Hd4, c5, 19. Hg4, Wg8, 20. He4, Wh8, 21. Ge3, Sbd7, 22. Sd2, f5, 23. Ha4, Kf7, 24. f4, a6, 25. Kg1, b5, 26. Hc2, Hc6, 27.

Pozycja po 27. posunięciu czarnych.

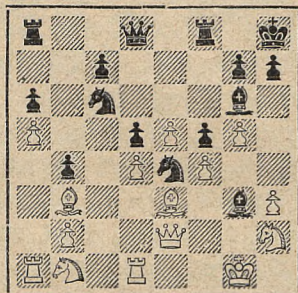
c4, Wf8, 28. Sb3, b4, 29. a3! b×a, 30. W×a3, a5, 31. Hg2, H×g2+, 32. K×g2, a4, 33. S×c5, S×c5, 34. G×c5, Wac8, 35. Gf2, W×c4, 36. Wfa1, Wc2, 37. Wa2, W×a2, 38. W×a2, Kg6, 39. W×a4, Wf7, 40. Wa8, Wd7, 41. Kf3, Kf7, 42. Ke2 i biały król dojdzie bez przeszkody do pola c6. Czarne poddały się.

Partja Nr. 246. Hiszpańska.**Rjumin****Botwinnik**

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. 0—0, Ge7, 6. He2, b5, 7. Gb3, d6, 8. c3, 0—0, 9. d4, Gg4, 10. Wfd1, e×d, 11.

c×d, d5, 12. e5, Se4, 13. h3, Gh5, 14. a4, b4, 15. a5, Kh8, 16. g4, Gg6, 17. Sh2, Gh4, 18. Ge3, f5! 19. f4, Gg3! 20. g5, h6, 21. g×h6,

Pozycja po 20. posunięciu białych.

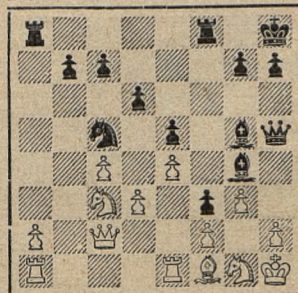

g×h, 22. Sd2, Se7, 23. Kh1, He8, 24. Wg1, Gh5, 25. Sf3, Wg8, 26. Sf1, Hf7, 27. Gd1, Wg7, 28. Wc1, c6, 29. Wc2, Wag8, 30. Wg2, G×f4, 31. H×a6, W×g2, 32. W×g2, W×g2, 33. K×g2, Hg6+, 34. Kh1, G×e3, 35. S×e3, Sf2+, 36. Kh2, S×d1. Białe poddały się.

Partja Nr. 247. Holenderska.**Wiera Menszyk****Rjumin**

1. Sf3, f5, 2. g3, Sf6, 3. Gg2, d6, 4. 0—0, e5, 5. d3, Ge7, 6. c4, 0—0, 7. Sc3, He8, 8. b4, Hh5, 9. Hb3, Kh8, 10. We1, Sbd7, 11. e4, a5, 12. Gg5, a×b, 13. G×f6, G×f6, 14. H×b4, Sc5, 15. Hb1, f4, 16. Kh1, Gg4, 17. Sg1, Gg5,

Pozycja po 19. posunięciu białych.

18. Hc2, f3, 19. Gf1, Wf6, 20. h3, Wh6, 21. Sd5, Se6, 22. Hb2, b6, 23. a4, Wf8, 24. a5, b×a5, 25. W×a5, Gd8, 26. Se3, G×h3.

Białe poddały się, gdyż po 27. S×h3, wygrywa Sg5!

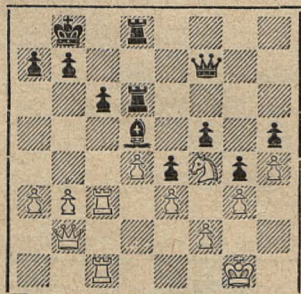
Partja Nr. 248. Hetmańska.

Flohr

Pirc

1. d4, d5, 2. Sf3, Sf6, 3. c4, c6, 4. Sc3, e6, 5. Hb3, Se4, 6. Gf4, Ha5, 7. e3, Sbd7, 8. Gd3, g5, 9. Gg3, h5, 10. c×d5, e×d5, 11. G×e4, d×e4, 12. Se5, S×e5, 13. G×e5, Wh6, 14. h4, g4, 15. 0—0, f5, 16. Wfd1, Hb4, 17. Hc2, Gd6, 18. a3, Hc4, 19. b3, Hf7, 20. G×d6, W×d6, 21. g3, Ge6, 22. Wab1, 0—0—0, 23. Se2, Kb8, 24. Sf4, Gd5, 25. Wc1, Wd7, 26. Hb2, Wd6, 27. Wc3, Wd7, 28. Wbc1,

pozycja po 28. posunięciu czarnych.

Wd7-d6, 29. a4, Hfe8, 30. b4, a6, 31. Wc5, Hf7, 32. b5, c×b, 33. a×b, Wb6, 34. Hb4, W×b5, 35. W×b5, a×b5, 36. H×b5, Wd8-d6, 37. Ha5, b6, 38. Wb1. Czarne poddały się.

Partja Nr. 249. Indyjska.

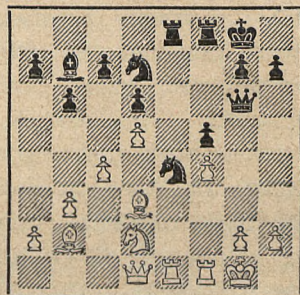
Flohr

Rabinowicz

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. c4,

Gb4+, 4. Sbd2, b6, 5. e3, Gb7, 6. Gd3, Se4, 7. 0—0, f5, 8. Hc2, G×d2, 9. S×d2, Hh4, 10. Sf3, He7, 11. He2, 0—0, 12. Sfd2, d6, 13. b3, Sbd7, 14. Gb2, Wae8, 15. Wae1, e5, 16. f4! e×d4, 17. e×d1 Hf7, 18. Hd1, Hg6, 19. d5, c6, 20.

Pozycja po 19. posunięciu białych.

d×c, G×c6, 21. S×e4, f×e4, 22. Gc2, Sc5, 23. We3! We7, 24. Wg3, Hh6, 25. Wh3, Hg6, 26. Wg3, Hh6, 27. f5! e3, 28. He2, Scd7, 29. Wh3, Hg5, 30. Wh5, H×g2+, 31. H×g2, G×g2, 32. K×g2, Sf6, 33. G×f6, W×f6, 34. Wh3, Wf6-f8, 35. We1, Wfe8, 36. W×h7! b5, 37. f6, g×f6, 38. W×e7, W×e7, 39. Kf3, b×c, 40. b×c4. I czarne poddały się.

Partja Nr. 250. Nimcowicza.

Lilienthal

Ragozin

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, (Jeden z najlepszych znawców tej obrony, arcymistrz Nimcowicz, na cześć którego została ona nazwana jego imieniem, oświadczył w swoim czasie, że obrona ta nigdy nie będzie obalona, t. j., że prawidłowość jej nigdy nie okaże się wątpliwą. Możliwe, że to nie zupełnie odpowiada

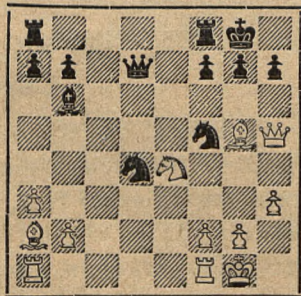
Ge3, Gc7, 27. Gd4, Wc8, 28. a5, b×a5, 29. Sa7! We8, 30. Sc6+, Ka8, 31. b×a5, Wd5, 32. Gb6, Wd7, 33. We4, Sd8, 34. Sb4, Kb7, 35. W×c4, G×b6, 36. a×b, K×b6, 37. Wab1, Ka7? 38. Sc6+ i czarne poddały się, gdyż po S×c6, nastąpi Wa4+ i mat.

Partja Nr. 252. Angielska.

Botwinnik **Stahlberg**

1. c4, e6, 2. Sc3, d5, 3. d4, c5, 4. c×d, e×d, 5. Sf3, Sc6, 6. e3, c4, 7. Ge2, Gb4, 8. 0—0, 8ge7, 9. e4, d×e, 10. S×e4, 0—0, 11. G×c4, Gg4, 12. a3, Ga5, 13. Ga2, Gb6, 14. h3, G×f3, 15. H×f3, S×d4, 16. Hh5, Sef5, 17. Gg5,

pozycja po 17. posunięciu czarnych.

Hd7, 18. Hg4, Kh8, 19. Wad1, Hc6, 20. Sc3, Wae8, 21. Gb1, He6, 22. Wfe1, Hc8, 23. Sd5, h6, 24. S×b6, a×b, 25. Gd2, W×e1+, 26. W×e1, Wd8, 27. Gc3, Hc5, 28. He4, Hc6, 29. Hf4, Hb5, 30. Kh2, Kg8, 31. We5, Hf1, 32. G×f5, Se2, 33. Gh7+! Kh8, 34. W×e2, H×e2, 35. H×f7! Czarne poddały się.

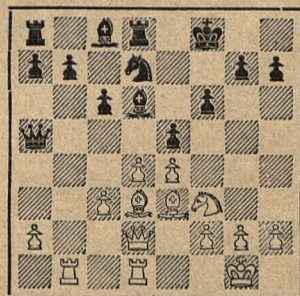
Partja Nr. 253. Hetmańska.

Spielman **Pirc**

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3,

Sf6, 4. Sc3, e6, 5. Gg5, Sbd7, 6. e3, Ha5, 7. c×d, S×d5, 8. Hd2, (Posunięcie Johnera, które zdaje się być lepsze aniżeli Hb3). 8... Gb4, 9. Wc1, 0—0, 10. e4, S×c3, 11. b×c3, Ga3, 12. Wb1, e5! 13. Gd3, Gd6, (Czarne tracą czas manewrami gońca, wskazany był dalszy rozwój figur). 14. 0—0, f6? (Wszystko dla wzmocnienia punktu e5, co oczywiście jest chybiącym planem, gdyż Gd6, jest słabo obronny, a przeciwnikowi oddaje diagonalę a2—g8). 15. Ge3, Wd8, 16. Wfd1, Kf8? (Zamiast Kh8. Gru-

pozycja po 16. posunięciu czarnych.

by błąd, gdyż wystawia króla na morderczy atak Spielmanowski). 17. Gc4! Sb6, 18. Gb3, e×d4, 19. G×d4, Gg4, (Na c5, to Ge5! f×e5, Hg5 z wygraną). 20. He3, Hh5, (Groziło G×f6, co poprzednio nie mogło nastąpić przez G×h2+!) 21. e5, f×e5, 22. Gc5, G×c5, 23. H×c5+, Ke8, 24. We1, (Zbliży się koniec walki). 24... Sd7, 25. W×e5+! (Piękne posunięcie! Na H×e5, nastąpi G×f7+! i He5 zostanie zabrany szachem. Oryginalna odmiana!) 25... S×e5, 26. S×e5, Ge6, 27. We1 (G×e6? Wd1+!). Wd2, 28. G×e6, He2, (Ostatnia próba ratunku. Czarne

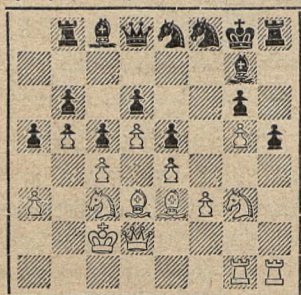
jednak giną w powodzi szachów).
29. Gf7+, Kd8, 30. Hf8+, Kc7,
31. He7, Kc8, 32. Ge6+, Kb8, 33.
Sd7+, Kc7, 34. Sc5+. Czarne
podały się, gdyż na Kb6, nastąpi
Hxb7+ i Hb4#.

Partja Nr. 254. Angielska.

Capablanca **Wiera Menszik**

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3,
Gg7, 4. e4, d6, 5. f3, 0—0, 6. Ge3,
e5, 7. Sge2, a6, 8. Hd2, Gd7, 9.
d5, Sfe8, 10. g4, h6, 11. h4, Kh7,
12. Sg3, c5, 13. Gd3, Ha5, 14.
He2, Wh8, 15. a3, Hd8, 16. b4,
b6, 17. Hb2, Gc8, 18. Ke2, Sbd7,
19. Wag1, Wb8, 20. b5, a5, 21.
Kd1, Kg8, 22. Hd2, Sf8, 23. Kc2,
f6, 24. g5, f:g5, 25. h:g5, h5, (V. diag.)

Pozycja po 25. posunięciu czarnych.

26. Sf5! Kf7, 27. Sh4, He7, 28.
Hh2, Sc7, 29. Wgf1, Ke8, 30. f4!
e:f, 31. G:f4, Kd7, 32. G:d6! Czarne
podały się, gdyż na H:d6,
wygrywa 33. Wf7.

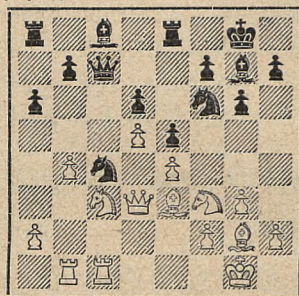
Partja Nr. 255. Indyjska.

Pirc **Rjumin**

1. d4, Sf6, 2. Sf3, g6, 3. g3,
Gg7, 4. Gg2, 0—0, 5. 0—0, d6, 6.
c4, Sbd7, 7. Sc3, e5, 8. b3, Wfe8,
9. e4, c6, 10. Hd2, Ha5, 11. Wab1,

a6, 12. Wfd1, Sf8, 13. b4, Hc7, 14.
d5, cxd, 15. cxd, Sf6-d7, 16.
Hd3, Sb6, 17. Ge3, Sc4, 18. Wc1,

Pozycja po 18. posunięciu białych.

Sxe3, 19. Hxe3, Hd8, 20. Sd2,
Sf8-d7, 21. Sc4, Gf8, 22. Gh3, Sf6,
23. Gxc8, Wxc8, 24. Sa5, We7,
25. f3, Wec7, 26. Se2, Wc2, 27.
Sxb7, Hd7, 28. Sa5, Hb5, 29.
Sc3? Wxc3. I białe podały się.

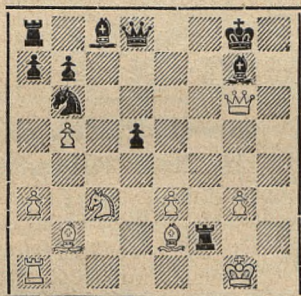
Partja Nr. 256. Nimcowicza.

Flohr

Lisyczyn

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3,
Gb4, 4. e3! (Posunięcie Rubinstei-
na! Można też tu grać: Hc2, Hb3,
Gd2, Sf3 lub a3). 4... 0—0, (Wedle
wynałazcy tego otwarcia, arcymi-
strza Nimcowicza, powinno tu na-
stąpić koniecznie 4... Gxc3, na-
stępnie He7 z przygotowaniem
e6—e5, co odpowiada idei założo-
nej przez czarnych gry). 5. Sge2!
d5, 6. a3, Ge7, 7. cxd, exd5, 8.
Sg3, c5, 9. Gd3, Sc6, 10. 0—0,
g6? (Niepotrzebnie osłabia skrzy-
dło króla, zamiast konsekwentnie
grać 10... cxd, 11. exd, Sxd4,
12. Gxh7+, Kxh7, 13. Hxd4,
Ge6 i t. d. co dałoby czarnym
równorzędną grę). 11. dxc5!
Gxc5, 12. b4, Gd6, 13. b5, Se5,

14. Ge2, Sg4, 15. Gb2, h5, 16. h3, h4, (Bicie 16... S×e3, miałyby swoje ujemne strony, po 17. f×e3, G×g3, 18. Hd4!) 17. h×g, h×g, 18. Hd4, Sfd7, (Groziło S×d5 z natychmiastowym rozstrzygnięciem). 19. g5, g×f2+? (Po tem posunięciu atak białych jest nie do odparcia. Możliwości długiego oporu dawało 19... H×g5, 20. S×d5, Hh6 i t. d.) 20. W×f2, Ge5, 21. Hh4, Sb6, 22. g3! f5, 23. e×f6, G×f6, 24. Hh6, Gg7, 25. H×g6, W×f2, (Vide diagram!)

26. Se4! (Po 26. K:f2, Hf8 i Gf5, czarne wydostałyby się z matni, podczas gdy ta obliczona ofiara kombinacyjna szybko decyduje o wygranej). 26... Wf7, (Stosunkowo najlepsze było 26... Hf8, co w rezultacie doprowadziłoby do końcówki, z przewagą piona dla białych). 27. Sg5! Wf6, 28. G:f6, H:f6, (Czarne tracą hetmana, ale po Sg5! nie było już dla nich ratunku). 29. Hh7, Kf8, 30. Waf1, H:f1, 31. G:f1, Gd7, 32. Hg6, Ge8, 33. Hf5, Kg8, 34. Gh3. I czarne poddały się.

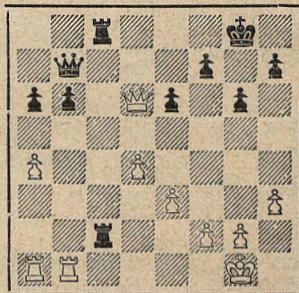
Partja Nr. 257. Hetmańska.

Alatorcew **Capablanca**

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3,

d5, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. c×d, S×d5, 7. G×e7, H×e7, 8. Sf3, S×c3, 9. b×c, b6, 10. Ge2, Gb7, 11. 0—0, c5, 12. Se5, Sc6, 13. S×c6, G×c6, 14. Gf3, Wac8, 15. a4? c×d, (I teraz białe nie mogą odbić 16. e×d, spowodu G×f3 i pion c3 jest słaby. To oddaje inicjatywę czarnym). 16. c×d, g6, 17. G×c6, W×c6, 18. Hd3, Hb7, 19. Wfb1, Wf8-c8! 20. h3, a6, 21. Ha3, Wc2, 22. Hd6?

Pozycja po 22. posunięciu białych.

W×f2!! (Elegancka i poprawna ofiara!). 23. Hg3, (Na K×f2, nastąpiłoby Wc2+, 24. Ke1, H×g2, 25. Hb8+, Kg7, 26. He5, f6 i białe nie są w stanie obronić mata). 23... Wfe2 (z groźbą Wc8-c2!).

Białe poddały się.

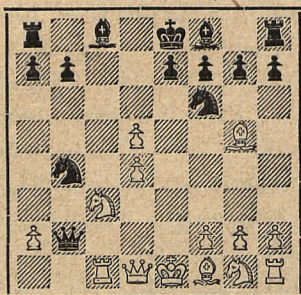
Partja Nr. 258. Angielska.

Botwinnik

Spielman

1. c4, c6, 2. e4, d5, 3. e×d, c×d5, 4. d4, Sf6, (Wytworzył się warjant obrony Caro-Kann, specjalnie gorliwie grany w Sowietach). 5. Sc3, Sc6, 6. Gg5, Hb6? (Idea Spielmana — ale jak się okaże, fałszywa). 7. c×d, H×b2? (Błąd! najlepszy był jeszcze odwrót skoczka na b8). 8. Wc1! (Dobre po-

sunięcie, ale do wygranej prowadziło również 8. Sa4!) 8... Sb4, 9.

Sa4, H×a2, 10. Gc4! Gg4, 11. Sf3. Czarne poddały się, gdyż muszą oddać figurę by ocalić hetmana. 11... Ha3, 12. Wc3, Sc2+, 13. H×c2.

Była to najsłabsza partja Spielmana i zarazem najkrótsza w turnieju moskiewskim.

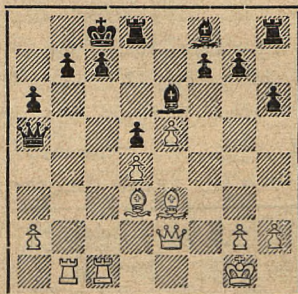
Partja Nr. 259. Wiedeńska.

Kan **Botwinnik**

1. e4, e5, 2. Sc3, Sf6, 3. f4, d5, 4. fre4, S:e4, 5. Sf3, Sc6, (Najlepszy system obronny jest dla czarnych 6... Ge7, 0—0, z następnym f6). 6. He2, (Ciekawa inowacja. Zazwyczaj grają tu 6. Gb5), 6... Gf5, (Lepsze jest S:c3). 7. Hb5! Sc5, 8. d4, a6, 9. He2, Se4, 10. He3, S:c3, 11. b:c3, G:c2, (Bicie tego piona przysparza tylko czarnym dużo kłopotu, zaś białe otrzymują przewagę pozycyjną takim kosztem). 12. Hf2, Gf5, (Na 12... Gg6, nastąpiłoby 13. h4!) 13. Sh4! Ge6, 14. Gd3, Hd7, 15. 0—0, Sa5, (Zamiast tego konieczne było 15... g6). 16. Sf5! 0-0-0, (Czarne nie mają wyboru, gdyż g7—g6 nie mogło nastąpić spowodu Sh6). 17.

He2! (Z groźbą G:a6). 17... Hc6, 18. Wab1, h6, 19. Gd2, Sc4, 20. Se3, S:e3, 21. G:e3, H:c3, (O ileby czarne nie były piona c3, to białe kontynuują swój atak, przez Wb3 i Wfb1), 22. Wfc1, Ha5, (Vide diagram!)

Pozycja po 22. posunięciu czarnych.

23. Hc2! (Grozi Gd2) 23... c6, 24. Gd2, Hc7, 25. Ha4! (Obecnie powstały dwie dalsze groźby: G:a6 lub W:b7), 25... Wd7, (Na 25... Kd7, prowadzi do wygranej Ga5, G:d8 i ewentualnie G:a6). 26. G:a6!

Czarne poddały się. Młodyciany mistrz Kan rozegrał wprost wzorowo niniejszą partję.

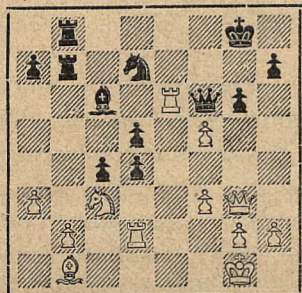
Partja Nr. 260. Hetmańska.

Kan **Lasker**

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. c:d, c:d, 4. Sc3, Sc6, 5. Sf3, Sf6, 6. Gf4, Gf5, 7. Hb3, Sa5, 8. Ha4, Gd7, 9. Hc2, Wc8, 10. e3, b5! 11. a3, e6, 12. Gd3, Ge7, 13. Se5, Sc4, 14. He2, 0—0, 15. 0—0, Ge8, 16. Wc1, Sd7, 17. S:c4, b:c4, 18. Gb1, f5, 19. f3, Sb6, 20. Gc2, Gd6, 21. G:d6, H:d6, 22. Wcd1, Gd7, 23. Hd2, Gc6, 24. Wfe1, Wcd8, 25. We2, Wd7, 26. Wd—e1, g6, 27. Wed1, Wfb8, 28. He1, Wdb7, 29. Wld2, Sbd7, 30. Gb1,

e5, 31. Hg3, He6, 32. e4, e:d! 33. e:f, Hf6! 34. We6, d:c3!! 35. W:f6,

Pozycja po 34. posunięciu białych.

c:d2, 36. W:g6, h:g6, 37. H:g6, Kf8, 38. Hd6, Ke8, 39. Gc2, Wb6, 40. f6, Kd8, 41. f7, Ke8, 42. f8-H, S:f8, 43. H:f8, Kb7, 44. Hf6, Ka6, 45. Hd6, Wbe8, 46. h4, We1, 47. Kh2, Wc1, 48. Gf5, d1-H, 49. Gc8, Ka5.

Białe poddały się.

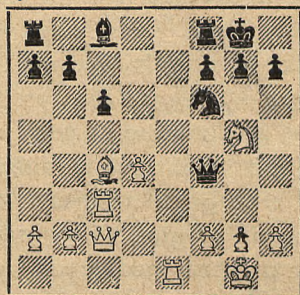
Partja Nr. 261. Hetmańska.

Lewenfisz

Rjumin

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, 0—0, 6. Sf3, Sbd7, 7. Wac1, c6, 8. Gd3, d:c4, 9. G:c4, Sd5, 10. G:e7, H:e7, 11. 0—0, S:c3, 12. W:c3, e5, 13. Hc2! e:d, 14. e:d, Sf6, 15. Wfe1, Hd6, 16. Sg5,

Pozycja po 16. posunięciu czarnych.

Hf4, 17. S:f7! b5, 18. Gb3, W:f7, 19. We7! Sd5, 20. G:d5, c:d, 21. W:c8, W:c8, 22. H:c8, Wf8, 23. He6, Kh8, 24. He3, Hf5, 25. g3, h6, 26. Kg2, a6, 27. We5, Hc2, 28. He2, Hc4, 29. H:c4, d:c4, 30. Wc5, Kg8, 31. a4, Wd8, 32. a:b, a:b, 33. d5, Wb8, 34. Kf3, Kf7, 35. Ke3, Ke7, 36. Kd4, Kd7, 37. Kc3, Kd6, 38. Kb4, Wf8, 39. f4, g5, 40. f:g, h:g5, 41. W:b5, Wf2, 42. K:c4, W:b2, 43. Wb6, Kd7, 44. Wb7, Kd6, 45. Wb6, Kd7, 46. Wg6, W:b2, 47. W:g5, Wb1, 48. Wg6, Wd1, 49. Kc5, Wc1, 50. Kd4, We1, 51. g4, Ke7, 52. g5, Wd1, 53. Kc5, Wc1, 54. Kb6, Wd1, 55. We6, Kd7, 56. Kc5, Wc1, 57. Kd4, Wg1, 58. g6. Czarne poddały się.

Wiadomości ze świata.

Czechosłowacja. Trzeci z rzędu *turniej oficerów* o mistrzostwo armji czeskiej dał następujący wynik: I. *Dr. Treybal* 9¹/₂, II. *Pelikan* 9¹/₂, III. *Hromadka* 8¹/₂, IV. *Barta* 7, V. *Pokorny* 6, VI. *Kühn* 6, i t. d.

Rosja Sowiecka. *Exmistrz świata Capablanca* i *zwycięzca turnieju moskiewskiego — arcymistrz Flohr*, dali szereg seansów simultanowych w niektórych miastach rosyjskich.

Wyniki obu tych najlepszych simultanistów świata świadczą najlepiej o przeciętnej sile rosyjskich szachistów, którzy bezsprzecznie repre-

zientują najwyższy poziom na kontynencie. Capablanca rozegrał w Moskwie 30 partyj, i po 7-mio godzinnej ciężkiej grze wygrał zaledwie 7, przegrał 14, zremisował zaś 9. W Leningradzie po 10-cio godzinnej walce na 30 partyj wygrał 10, przegrał 11, zremisował 9. Razem z 60 partyj uzyskał 26 punktów, a więc niżej 50%.

Także Flohr nie odniósł sukcesów. Flohr grał łącznie w Mińsku 50 partyj, z czego 18 wygrał, 11 przegrał, 21 zremisował, zaś w Moskwie również na 50 gier, 12 wygrał 20 przegrał, a 18 zakończył nierozegraną. Na 100 p. więc możliwych, uzyskał 49¹/₂. Niespełna więc 50%. Rosja więc nie jest Hiszpanją czy Francją, gdzie simultaniści w pokazach publicznych biją graczy do zera, t. j. na 100%⁰/₁₀ możliwych, osiągają zazwyczaj 80 do 90%⁰/₁₀ możliwych. Zdaje się, że szachy w Sowietach doszły do takiego rozwoju, że gra simultanowa jest prawie że tam rzeczą zbyteczną.

Wiadomości krajowe.

Drohobycz. Dnia 24. marca rozpoczął się tu poraz pierwszy wielki turniej o mistrzostwo m. Drohobycza przy udziale 55 zawodników (!) podzielonych na 5 grup, z tem że do finału wejdzie po 3 pierwszych z każdej grupy, razem 15 graczy. Turniej jest w pełnym toku.

Warszawa. Turniej pań odbywający się w stolicy zakończy się 22. bm, jednak tak mistrzostwo jak i cztery pierwsze miejsca zostały już przesądzone. Mistrzynią Warszawy została sympatyczna i bardzo utalentowana studentka uniwersytetu p. *Regina Gerlecka*, osiągając wynik 100 proc.! Z granych 11 partyj wygrała wszystkie. Drugie miejsce z 9 p. zdobyła młodzianka p. *Kowalska*. Rokuje ona również jak najlepsze nadzieje. III. miejsce z 8¹/₃ p. zaięła p. *dr. med. Hermanowa*, doskonała szachistka wkładająca jednak w grę mało zaciętości i woli zwycięstwa. Na czwartym dopiero miejscu znalazła się pogromczyni Spielmana w symultanie, p. *Januszewska*. Grała ona w tym turnieju słabiej niż grywała w turniejach męskich. Zdobyła 7¹/₂ p., jednakże zaliczyć ją trzeba do naszej elity szachowej i spodziewać się można po niej jeszcze niejednego sukcesu. Resztę rezultatów podamy w następnym numerze.

* * *

Z powodu urlopu prezesa Polskiego Związku Szachowego, p. dyr. Departamentu J. Rogozińskiego obowiązki prezesa pełni p. *wojewoda warszawski dr. Bronisław Nakoniecznikow-Klukowski*. Komitet olimpijski przewiduje utworzenie regionalnych komitetów w Łodzi, we Lwowie i na Śląsku dla zbierania funduszków. Z państw ostatnio zgłoszonych do turnieju narodów należy wymienić Argentyne.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Przedolimpijski turniej kwalifikacyjny w Łodzi.

Zbliżająca się Olimpiada Wszechświatowa w sierpniu r. b. w Warszawie postawiła prezydium Polskiego Związku Szachowego przed poważnym zadaniem zestawienia najlepszego składu drużyny polskiej, godnej bronić honoru Polski na turnieju narodów. Celem jednak obiektywnego i sumiennego skompletowania tej nielicznej garstki „wybrańców olimpijskich“, oraz by nie narazić się na zarzut naszego społeczeństwa, że nasi olimpijczycy składają się jak dotychczas, od lat z graczy warszawskich i łódzkich, postanowił Zarząd Polskiego Związku Szachowego tym razem zapoznać się dokładnie z materiałem szachowym wszystkich bez wyjątku dzielnic Polski. Dwa były ku temu powody, a to: 1) doświadczenie i bilans z turnieju drużynowego w Katowicach z ub. roku oraz piękny i szybki rozwój gry szachowej na Kresach Wschodnich, w Wielkopolsce i na Pomorzu. Z tych względów nakreślił sobie Polski Związek Szachowy następujący plan, obejmujący 4 etapy walk do turnieju olimpijskiego włącznie, a to: 1) Turnieje okręgowe w całej Polsce i wyłonienie mistrzów okręgowych. 2) Turniej kwalifikacyjny mistrzów okręgowych i wyłonienie zwycięzców. 3) Turniej eliminacyjny mistrzów zwolnionych z turnieju kwalifikacyjnego i zakwalifikowanych. 4) Finaliści — Olimpijczycy.

Dwa pierwsze etapy tych walk są już skończone, i oczywiście dla Polski ma największe i zasadnicze znaczenie finał etapu trzeciego, t. j. turnieju eliminacyjnego, który rozpocznie się z dniem 19. bm. w Warszawie. Ponieważ jednak i Turniej narodów odbędzie się w jesieni r. b. w Warszawie, zgodził się Zarząd Pol. Zw. Szach. na przeprowadzenie

turnieju kwalifikacyjnego w Łodzi, w drugim największym po Warszawie w Polsce środowisku szachowym.

Dla realizacji tegoż turnieju w Łodzi nawiązał się *Komitet Organizacyjny* w następującym składzie: *PP. Płk. dypl. dr. M. Steifer, wiceprezes P. Z. Sz. D. Przepiórka, prezes Ł. T. Zw. G. Sz. M. A. Weinreich, prezes S. Rozenblat, prezes Ł. O. Z. Sz. inż. M. Krakowski, sędzia H. Małachowski, prof. A. Kościelak, M. Hirszbajn.*

Jury turnieju stanowili: pp. prezes S. Rozenblat, M. Landau, mistrz T. Regedziński, L. Szestakowski, sędzia H. Małachowski. Funkcje kierownika turnieju powierzono p. P. Katajewowi. Regulamin turnieju oparto na przepisach gry szachowej F. I. D. E.

Dnia 16. lutego r. b. w czasie uroczystego otwarcia nowego, pięknego lokalu Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej i odbywającego się meczu międzymiastowego Warszawy z Łodzią, o czym w № 2. relacjonowaliśmy, zawitali do „polskiego Manchesteru“, reprezentanci i mistrzowie okręgowi z różnych dzielnic Polski w liczbie 12-tu, uprawnieni do udziału w turnieju kwalifikacyjnym, który już w dniu następnym, o godz. 9. rano się rozpoczął.

Turniej składał się wraz z 3-ema graczami łódzkimi, z 15-tu zawodników. Warszawę reprezentowali pp.: *hr. Plater*, mistrz okr. Warsz., *Młynek* wice-mistrz Warszawy i *Sternfeld* zdobywca III. miejsca w turnieju warszawskim. Z ramienia Łodzi grali: *inż. H. Kahane*, *A. Szpiro* i *A. Frydman*. Zawodnicy ci w tegorocznym turnieju łódzkim dobrą lokatą udowodnili swą wysoką klasę gry. Ze Lwowa: imiennie zaproszony mistrz *red. Friedman*, młody mistrz *Gerstenfeld* i *Szechter*, 3-krotny wicemistrz Lwowa. Pomorze reprezentował mistrz *Wojciechowski*, również imiennie zaproszony, zaś Wielkopolskę p. *Widermański*, mistrz Poznania.

Kresy Północno-Wschodnie reprezentował mistrz Białegostoku, *A. Nowodworski*, Śląsk reprezentowany był przez swego mistrza *prof. Zawadzkiego*, a Kraków przez zwycięcę turnieju lokalnego, p. *A. Abrahama*. Ponadto zaproszono na turniej nestora szachistów polskich, ongiś mistrza międzynarodowego, reagenta *Ignacego Popiela* z Bochni.

Już pierwsze rundy turnieju wykazały, że na dobre wyniki graczy w turnieju, złożą się przede wszystkim obok talentu i zdolności, także wytrwałość i kondycja fizyczna. Gra bowiem odbywała się codziennie w godzinach od 9-ej do 14-ej i od 17-ej do 22-iej, czyli razem 10 godzin dziennie, zaś raz na 4 dni zarządzana była 1 runda oraz dokończenie partyj zawieszonych. W tych warunkach zdobycie dobrego miejsca w turnieju było rzeczą bardzo trudną i już po kilku dniach gry, widoczne było zmęczenie nawet u zawodników rutynowanych. Mimoto walczono b. ambitnie i zawzięcie, tak, że przebieg każdej rundy był interesujący i szczególnie emocjonujący dla publiczności, licznie codziennie zwiada-

jącej turniej, dla której coprawda skromny obszar sali turniejowej mało pozostawiał wolnego miejsca. Niemal od samego początku uważano ogólnie trzech graczy za faworytów turnieju, a to: Wojciechowskiego, Młynka i red. Friedmana, przyjmując za podstawę, wyniki turniejowe tych graczy w kraju. Jednak z dnia na dzień powtarzające się niespodzianki jak: w pierwszym dniu turnieju przegrana red. Friedmana z Nowodworskim, falanga niepowodzeń Wojciechowskiego i klęski Młynka, stworzyły zupełnie inny obraz turnieju. W pierwszej części turnieju wysuwają się na czoło turnieju inż. Kahane, Frydman, Młynek i Wojciechowski.

Komitet, kierownictwo i uczestnicy turnieju.

Siedzą od lewej członkowie Zarządu pp.: M. Halpern, wiceprezes S. Rozenblat, prezes M. Weinreich, sędzia H. Małachowski.

Stoją pp.: Kierownik turnieju Katajew, not. Popiel, Abraham, Szpiro, prof. Zawadzki, czł. Ł. O. Sz. prof. Kościelak, hr. Plater, Gerstenfeld, Młynek, red. Friedman, Widermański, Szechter, czł. Zarz. Szestakowski, Wojciechowski, inż. Kahane, Nowodworski, Frydman, czł. Zarz. Landau.

Po kilku rundach dołączają się do tej grupy red. Friedman i Gerstenfeld. Po 6-tej rundzie opuszcza turniej zawodnik warszawski Sternfeld, przy stanie $-3\frac{1}{2} : 2\frac{1}{2}$, odwołany spowodu wypadku rodzinnego do Warszawy. Sternfeld przy wystąpieniu z turnieju miał 2 wygrane z ostatnimi w tabeli, zaś przegrane do: red. Friedmana, Młynka, Szechtera i remis z Gerstenfeldem. Wyjazd tego zawodnika utracił niespodzianie

niektórych graczy z posiadanego stanu punktów. W drugiej połowie turnieju zbliżają się do czołowej grupy nowi zawodnicy. W tym czasie odpadają definitywnie inż. Kahane, Wojciechowski i Młynek, zaś czołową grupę tworzą: Frydman, red. Friedman, Gerstenfeld, Szechter oraz ostro finiszujący Szpiro.

Już na trzy rundy przed końcem turnieju wzrasta dystans między red. Friedmanem a pozostałą czwórką, teoretycznie dający się wyrazić różnicą 1 do 1½ p. Wkońcu jednak ulega fizycznemu wyczerpaniu i różnicą ½ punkta tylko, zdobywa ciężko wywalczone mistrzostwo. Tuż za nim kończą turniej w b. dobrej formie, również lwowianie: Gerstenfeld i Szechter oraz łodzianie: Szpiro i A. Frydman równą ilością punktów, ale odmienną kolejnością wedle systemu Bergera-Sonnenborna.

Turniej kwalifikacyjny wykazał niemal zupełne wyrównanie poziomu mistrzów młodego pokolenia, którzy naogół reprezentują dziś poważną i wysoką klasę gry.

Partje turnieju łódzkiego wolne są od grubych przeoczeń, mają charakter nieszablonowy, oryginalny i świeży. Niektóre z tych rozegrane zostały z ogniem, temperamentem i talentem, względnie ze znanstwem pozycyjnym i kombinacyjnym, wprost po mistrzowsku.

Przechodząc do omówienia wyników turnieju, stwierdzić trzeba lojalnie, że pierwsza piątka zwycięzców zasłużyła w zupełności na swój sukces. Szczególnie silnie uderza fakt, że w razie pozostania w turnieju p. Sternfelda, stan punktowy red. Friedmana i Szechtera, byłby w każdym razie o dobry punkt wyższy. Także w stosunku do swych konkurentów warszawskich i łódzkich Lwów znalazł się na pierwszym planie. Spotkania graczy Lwowa z Łodzią, brzmia 6 : 3 dla Lwowa, zaś graczy Warszawy ze Lwowem (po wliczeniu wyników p. Sternfelda) 6½ : 2½ również dla Lwowa.

Indywidualne zalety graczy są następujące: I. zwycięzca turnieju dowiódł swym wynikiem, że godny był uczestniczyć w turnieju eliminacyjnym, bez próby w turnieju kwalifikacyjnym. *Gerstenfeld* jest graczem młodym, utalentowanym, o wielkim zasięgu teoretycznym i przy systematycznej pracy nad sobą zapowiada się na pierwszorzędnego „asa”. *Szechter*, to gracz o pięknym darze kombinacyjnym, silnych aspiracjach i dobrych nerwach, niezawodnie gracz o sile mistrzowskiej. *Szpiro*, największa zagadka turnieju łódzkiego, po serji przegranych — morderczy finisz. Gracz b. zdolny, młody i świetnie na przyszłość się zapowiadający. *Frydman A.* świetny teoretyk i kombinator, gracz o wielkim zrozumieniu pozycyjnym, zwraca przede wszystkim uwagę oryginalnymi koncepcjami. Posiada pełną siłę mistrza. *Młynek*, trudny do pokonania, młody i obiecujący szachista warszawski, gra ze zbyt wielką pewnością siebie. Ta zbyt duża pewność czyni go właściwie słabszym, aniżeli jest w istocie. *Inż. Kahane*, grał naogół b. nierówno i ze szczęściem i z pe-

chem w turnieju łódzkim. Jest graczem pozycyjnym. *Wojciechowski* nie wytrzymał tempa turniejowego. Jest graczem mistrzowskiej klasy, naogół jednak grał słabiej aniżeli w Katowicach. *Prof. Zawadzki* stanowczo wyższe mógł zająć miejsce, gdyby nie prześladowający go pech. Mistrz Śląska gra opanowanie i szczególnie lubuje się w sytuacjach skomplikowanych. *Nowodworski*, gracz młody, b. zdolny, lecz nie wytrzymał i nierutynowany. Za szybko się zniechęca. *Hr 1 later*, typ gentlemena przy szachownicy. Słabej kondycji fizycznej, zdradza talent kombinacyjny pierwszorzędnym. Gra z fantazją. Rutyna i wytrzymałość przyjdą z czasem. *Widermański*, gracz dobry, bez wielkiej woli zwyciężenia partnerów. *Mistrz Popiel*, najstarszy wiekiem uczestnik turnieju, gra z zadziwiającą szybkością i lotnością umysłu. Ta zbyt duża szybkość połączona z pewną niecierpliwością i niedokładnością obliczeń, spowodowały zajęcie dalekiego miejsca. *Abraham* gracz mało wytrzymały, pod koniec turnieju miał kilka dobrych momentów.

Szczegółowe wyniki graczy unaocznia tabela:

ŁÓDŹ 1935.		Friedman H.	Frydman A.	Gerstenfeld	Sziro	Szechter	Mlynek	Kahane	Wojciechowski	Zawadzki	Nowodworski	Plater	Widermański	Popiel	Abraham	Ilość punktów:	Miejsce:
	Friedman H.	—	1/2	1/2	1	1/2	1	1/2	3/2	1	0	1	1	1	1/2	9	I.
	Frydman A.	1/2	—	1/2	0	1	0	1	0	1	1/2	1	1	1	1	8 1/2	
	Gerstenfeld	1/2	1/2	—	1	1/2	1	1	1/2	0	0	1	1	1	1/2	8 1/2	II-V.
	Sziro	0	1	0	—	0	1	1	1	1	1	0	1	1/2	1	8 1/2	
	Szechter	1/2	0	1/2	1	—	0	1/2	1	1	1	0	1	1	1	8 1/2	
6	Mlynek	0	1	0	0	1	—	0	1	1/2	1	1	0	1	1/2	7	
8	Kahane	1/2	0	0	0	1/2	1	—	1	0	1	1/2	1	0	1	6 1/2	
9	Wojciechowski	1/2	1	1/2	0	0	0	0	—	1/2	1	1/2	1/2	1	1	6 1/2	
10	Zawadzki	0	0	1	0	0	1/2	1	1/2	—	1/2	1/2	0	1	1	6	
11	Nowodworski	1	1/2	1	0	0	0	0	0	1/2	—	1/2	1/2	1/2	1	5 1/2	
12	Plater	0	0	0	1	1	0	1/2	1/2	1/2	1/2	—	0	0	1	5	
13	Widermański	0	0	0	0	0	1	0	1/2	1	1/2	1	—	0	1/2	4 1/2	
14	Popiel	0	0	0	1/2	0	0	1	0	1/2	1	1	1	—	0	4	
15	Abraham	1/2	0	1/2	0	0	1/2	0	0	0	0	0	1/2	1	—	3	

Gospodarze turnieju starali się jak mogli najlepiej gościom pobyt w Łodzi ułatwić, załatwieniem kwater i noclegu w hotelach oraz urządzeniem kolacyj. Pierwsza piątka zwycięzców turnieju otrzymała medale pamiątkowe. Turniej zakończył się dnia 24. lutego r. b. Turniej miał miły i harmonijny przebieg, nad porządkiem turnieju czuwało Prezydium Łódzkiego Towarzystwa. Szczególnie dzielnym i obiektywnym kierowni-

kiem okazał się p. *P. Katajew*, wywiązując się wzorowo z powierzonego mu zadania. Koszta podróży uczestników, oraz częściowy zwrot dyjet uczestników, zostały pokryte przez Polski Związek Szachowy. W miłym i koleżeńskim nastroju rozstali się z sobą z żalem, rycerze 64-polowej szachownicy, którzy w ciągu 8-mio dniowej nieustannej walki, żyli się z sobą serdecznie.

To też Polskiemu Związkowi Szachowemu oraz Komitetowi Organizacyjnemu, który imprezę starannie przygotował, należą się wyrazy uznania i głębokiej wdzięczności całego polskiego świata szachowego.

Dział partyj.

Partja Nr. 262. Indyjska.

Sziro

Młynek

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, d6, 5. f4, 0—0, 6. Sf3, e6, 7. Ge3, b6, 8. Gd3, Gb7, 9. He2, Sc6, 10. 0-0-0, Sb4, 11. h3, Sh5, 12. Hd2, S:d3, 13. H:d3, Sg3, 14. Whe1, d5, 15. c:d, e:d5, 16. e5, We8, 17. Gf2, Se4, 18. Gh4, Hd7, 19. Sg5, f5, 20. Sg:e4, f:e4, 21. He3, a5, 22. g4, b5, 23. f5, b4, 24. Se2, g:f5, 25. g:f5, H:f5, 26. Wg1, Kh8, 27. Wdf1, Hh5, (Tu powinny były czarne oddać hetmana za obie wieże z szansową grą). 28. Hg3, Wg8, 29. Sf4, Hf5, 30. He3, Waf8, 31. Wg5, Hd7, 32. Wg1, c5, 33. Wh5! (z groźbą Sg6#). W:f4, 34. H:f4, Wf8, 35. Gf6, G:f6, 36. e:f6, Hf7, 37. Whg5! Gc8, 38. Wg7, Hh5, 39. f7. Czarne poddały się.

Partja Nr. 263. Caro-Kan.

Gerstenfeld

hr. Plater

1. e4, c6, 2. d4, d5, 3. Sc3, d:e, 4. S:e4, Sf6, 5. S:f6, g:f? (zwykle gra się tu e:f; posunięcie

w tekście osłabia skrzydło króla). 6. Sf3, Gg4, 7. Ge2, e6, 8. Ge3, Sd7, 9. Sd2, G:e2, 10. H:e2, Ge7, 11. g3, Sb6, 12. 0-0-0, Sd5, 13. c4, Sb4, 14. a3, Sa6, 15. Se4, Ha5, 16. d5! c:d, 17. c:d, Wc8, (po e:d? nastąpiłoby 18. S:f6, G:f6, 19. Gd2! zaś po 18... Kd8, 10. W:d5! W obu wypadkach strata hetmana, zaś po 18... Kf8, 19. Gh6#). 18. Kb1, Ha4, 19. Gh6, Wc4, 20. f:e6! (Znowu piękne posunięcie, na W:e4, białe dają mata przez e:f7, K:f7, Hh5, Ke6, lub Kg8, — Hd5 mat). f5, 21. g:f7, K:f7, 22. Hh5, Ke6, 23. Sc3, Hc6, 24. Whe1, We4, 25. S:e4, f:e4, 26. Hg4. Czarne poddały się.

Partja Nr. 264. Hetmańska.

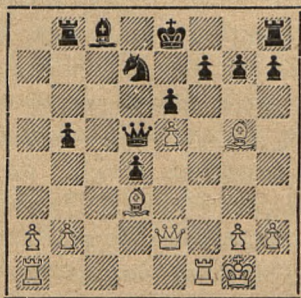
hr. Plater

Sziro

1. d4, d5, 2. c4, e6, 3. Sc3, c6, 4. e3, Sf6, 5. Sf3, Sbd7, 6. Gd3, d:c4, 7. G:c4, b5, 8. Gd3, a6, 9. e4! c5, (Posunięcie białych i odpowiedź czarnych nadaje bardzo ostry charakter partji. Białe jako lepiej rozwinięte poświęcają piona

dla ataku. Jest to zw. warjant Stahlberga, z powodzeniem zastosowany ostatnio w Moskwie przez Capablancę w partji z Lewenfiszem). 10. e5! c:d, 11. S:b5! S:e5, 12. S:e5, a:b5, 13. 0—0, Hd5, (Czarne za wszelką cenę, chcą zatrzymać piona). 14. He2! (Atakuje ponownie piona b5, oraz broni skoczka). Wb8, 15. Gg5, Gd6, 16. f4 (Białe osiągnęły za cenę piona świetną pozycję. Okaże się wnet, że czarne powinny były grać 15... Ge7 i roszować, czego teraz zrobić nie mogą spowodu G:f6 i Hh5), 16. G:e5, 17. f:e5, Sd7, (Czarne grożą obecnie biciem na e5 i Gb7. Białe jednak dobrze oceniły pozycję nieprzyjaciela i we właściwym momencie uderzają). Vide diagram!

Pozycja po 17. posunięciu czarnych.

18. W:f7!! (Pięknie zagrane. Przyjęcie ofiary prowadzi do natychmiastowej przegranej np. 18... K:f7, 19. Hh5, g6, 20. Wf1, Kg7, 21. Gh6, Kg8, 22. G:g6 i t. d.). 18... h6, 19. We7, Kd8, 20. We8!! K:e8, (na 20... Kc7 nastąpi 21. Gd8 i W:h8). 21. Hh5, Kf8, 22. Wf1, Sf6, 23. G:f6, Hd7, 24. G:g7, Kg8, 25. Hg6!

Czarne poddały się.

Partja Nr. 265. Indyjska.

Sternfeld

Młynek

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3, Gg7, 4. e4, d6, 5. Gd3, Sbd7, 6. Ge3, 0—0, 7. h3, e5, 8. d5, a5, 9. Sge2, b6, 10. 0—0, Sc5, 11. Gc2, Sh5, 12. g4, (zagrane z myślą, że czarne wrócą skoczkiem na f6, ale...) f5!! (po 13. g:h5, nastąpi f4! G:c5, G:h3! z atakiem matowym!) 13. G:c5! f:g4, 14. h:g4? (Lepszy był odwrót gońca na e3). G:g4, 15. f3, G:f3, 16. W:f3, W:f3, 17. Kg2, Hg5. Białe poddały się, gdyż po K:f3, wygrywa Wf8.

Partja Nr. 266. Hetmańska.

Szechter

Popiel

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sc3, Sf6, 4. e3, e6, 5. Gd3, Sbd7, 6. Se2, (w duchu partji było albo f4, albo Sf3) Gd6, 7. f4, dxc, 8. Gxc4, b5, 9. Gd3, b4, 10. Sb1? (Konieczne należało grać Se4!) c5! 11. dxc, Gxc5, 12. 0—0, Gb7? (Wskazane było 12... Hb6, 13. Wf3, Gb7! z groźbą Wd8 i t. p. i czarne stałyby świetnie). 13. Sg3, Hb6, 14. He2, 0—0, 15. Kh1, a5, 16. Sd2, a4, 17. Sc4, Ha7, 18. e4! (Spowoduje niewykorzystanego błędu 12. posunięcia, białe otrzymały lepszą pozycję). Wfe8, 19. e5, Sd5, 20. Se4, Sf8, 21. Sxc5, Hxc5, 22. Sd6, We7, 23. f5, exf, 24. Sxf5, Wc7, 25. Hg4! Sg6, 26. h4, Hf8 (jedyne) 27. e6! (po fxe, nastąpi Sh6+! i wygrywa hetmana). Sf6, 28. Sh6+, gxh, 29. Wxf6, Hg7, 30. exf7+, Kh8, 31. Gxg6! Hxf6, 32. Ge3! (Klucz kombinacji. Po Wd8, na-

stąpi 33. Gd4! W×d4, 34. H×d4, H×d4, 35. f8-H#. Strata hetmana jest nieunikniona). h×g6, 33. Gd4, W×f7, 34. G×f6, W×f6, 35. H×b4, Wf7, 36. We1, Waf8, 37. Kh2, Kh7, 38. We7 i czarne po kilku następnych posunięciach poddały się.

Partja Nr. 267. Hiszpańska.

Młynek prof. Zawadzki

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. He2, d6, 6. h3, Gd7, 7. c3, Ge7, 8. d3, 0—0, 9. Ge3, b5, 10. Gc2, Kh8, 11. Sbd2, Se8, 12. g4, f6, 13. Sf1, Sa5, 14. Sg3, g6, 15. Gh6, Sg7, 16. Wg1, c6, 17. b4, Sb7, 18. Gb3, Hc7, 19. Hd2, a5, 20. Sf5, G×f5, (a nie g:f, bo po g:f, białe szybko wygrywają). 21. g:f, g5! 22. h5, a4, 23. Gd1, g4! 24. W:g4, Wf7, (Białe zdobyły piona, czarne zaczynają dopiero po tej stracie dobrze grać). 25. Sh2, Gf8, 26. Gf3, Wd8, 27. G:g7, W:g7, 28. Ke2, d5, 29. Wag1, d:e4, 30. G:d4, Sd6, 31. He3, S:e4, 32. H:e4, c5! (Tu zaczyna się kryzys partji. Czarne osiągnęły b. dobrą grę, co wkońcu wyprowadza przeciwnika z równowagi, który popelnia cały szereg rażących błędów). 33. W:g7, G:g7, 34. Sf3, Gf8, 35. Hg4, Hf7, 36. c4? c:b4, 37. h5, e4! (po H:e4, wygrywa We8, zaś po d:e4, H:c4, co jest decydujące). 38. Sd2, e:d3, 39. Kd1, Gh6, 40. f4, b:c4, (Zbliża się koniec walki, na co właściwie białe grają? W tym miejscu powinny były poddać się. Ale widocznie liczą na jakowyś cud. „Na szachownicy mogą one też mieć miejsce“,

konkluduje w duchu p. Młynek...) 41. Hh4, Wd4, 42. Hh1, c3, 43. Ha8, Hf8, 44. Ha7, W:f4, (następuje serja magicznych posunięć hypnotyzera, p. Młynka). 45. a3, c:d2, 46. a:b4, W:b4?? (Wc4! i koniec magji!) 47. Wg8! K:g8, 48. H:h7! K:h7 i pat!! Rzadki wypadek w partji turniejowej.

Partja Nr. 268. Hetmańska.

Friedman H. **Młynek**

1. d4, d5, 2. c4, e6, 3. Sc3, c6, 4. Sf3, d×c, 5. e3, b5, 6. a4, Gb4, 7. Gd2, Sf6, 8. a×b, G×c3, 9. G×c3, c×b5, (Czarne łudzą się tylko, skoro sądzą, że zdołają utrzymać piona przewagi). 10. b3, 0—0, 11. b×c, (na 10.. Se4, nastąpiłoby 11. Ga5!) b×c, 12. Gb4! (a nie G×c4, Hc7! 13. He2, Ga6! i czarne stoją lepiej). We8, 13. G×c4, Sc6, 14. Gd2, Se4, 15. 0-0, S×d2, 16. H×d2, (I białe bez trudu mają jasną przewagę na linjach a i b). Se7, (W razie e5? Gb5! wygrywa piona po Gd7, Wfc!). 17. Wfb1, Sd5, 18. Wa5, Sb6, 19. Gd3, We7, 20. Wba1, Gb7! (Szykuje piękną łapkę, na 21. W×a7? G×f3, 22. W×a8, G×a8, zaś na W×e7, W×a1+, i czarne stoją o wieżę silniej). 21. e4! Gc6, 22. h3, Wc7, 23. Hf4, Ge8, 24. d5! (Wstęp do dalekiej kombinacji. Po e×d, 25. e×d, S×d5, 26. W×d5, H×d5, 27. Ge4! (na Hd8, G×a8!) Hc4, 28. Hh4! Atakuje wieżę a8, punkt h7 i broni swego hetmana. Na każde odejście wieży a8, nastąpi 29.

Hxh7+! i 30. We1! z wygrywającym atakiem na króla). Wc3, 25. Gf1, eXd, 26. eXd5, Wac8 (a nie SXd5, bo Hd4! wygrywa figurę). 27. d6! Sc4, 28. Wd5, Sb6, 29. We5, Sc4, 30. Wd5, Sb6, 31. Wd4, Sd7, 32. Ga6, Wc8-c5, 33. We1! Sf6, 34. Gc4, Gb5, 35. Gxb5, Wxb5, 36. d7! SXd7, 37. Se5! (Lepsze aniżeli zdublowanie wież na linii d lub Hd6, gdyż równocześnie atakuje piona f7 i umożliwia atak matowy). He8, 38. WXd7, f6, 39. Hg4, g6, 40. Hh4, h5, 41. Hxf6. Czarne poddały się.

Partja Nr. 269. Hetmańska.

Friedman H.

Sziro

1. d4, d5, 2. Sf3, e6, 3. c4, c6, 4. e3, Sf6, 5. Gd3, Sbd7, 6. Sc3, bxc, 7. Gxc4, b5, 8. Gd3, a6, 9. 0—0, c5, 10. He2, Gb7, 11. Wfd1, Hb6, 12. a4, c4, 13. Gc2, b4, 14. a5! Hc7, 15. Sa4, Ge7, (Na 15... b3, białe zagrałyby 16. Gb1 i teraz czarne muszą bronić piona c4. Po 17. Sc3, białe stałyby lepiej, ale i tak sprowokowały swego przeciwnika do osłabienia jego skrzydła hetmańskiego). 16. Sb6, Sxb6, 17. axb6, Hxb6, (na Hc8? nastąpi Ga4+! i czarne tracą piona c4, względnie rochadę). 18. Ga4+, Gc6, 19. Hxc4, Gxa4, 20. Wxa4, 0—0, 21. Gd2, (Przewaga białych na skrzydle hetmana jest widoczna. Na linii a rozstrzygnie się gra). Wfc8, 22. Hd3, Sd7, 23. Wda1, Sb8, (Oryginalna koncepcja obrony piona a6 i wyprowadzenia wieży a8, która jednak

usuwa z gry czarnego skoczka). 24. Se5, Wa7, 25. b3! (Przygotowuje dobre locum dla skoczka). Wac7, 26. Sc4, Hb5, 27. Wa5, Hb7, 28. h3, Wd7, 29. f3, g6, 30. Ge1! Wd5, 31. Wa5-a4, (Zgrabnym manewrem białe wyprowadzają gońca na g3. Oczywiście na Hc7, białe biją Gxb4). f6, 32. He4, Kf7, 33. Gg3, Wb5, 34. Hxb7, Wxb7, 35. Gxb8, (Nareszcie pada pion!) Wb7xb8, 36. Wxa6, Wc7, 37. Wa7, Wbc8, 38. Wxc7, Wxc7, 39. Kf2, h5, 40. e4, (Gra weszła w stadium końcówki). Gf8, 41. Ke3, Wd7, 42. Wa5, g5, 43. g4, hxg4, 44. hxg, Ge7, 45. Kd3, Gf8, 46. e5! Ge7, 47. Ke4 (na 46... f5, 47. gxf, exf5, 48. d5! decyduje). Kg6, 48. Wa6, Kf7, 49. Wb6, Gf8, 50. exf6, Kxf6, 51. Se5, Wd5, 52. Wb7! (Grozi matem!) Ge7, 53. f4! Czarne poddały się, gdyż po gxf. 54. g5+, wygrywa figurę.

Partja Nr. 270. Gambit Ben Oni.

Szechter

Wojciechowski

1. d4, c5, 2. d5, e5, 3. e4, d6, 4. Sc3, f5, 5. Gb5+, Kf7, 6. f4, (Szechter jest graczem wybitnie ofensywnym i już w debjucie po niezbyt precyzyjnej odpowiedzi partnera, w 5. posunięciu należało raczej oddać piona f5 i grać 5... Sd7, lub Gd7, zmierza do ostrej gry). Sf6, 7. fx e5, dx e5, 8. Sf3, Gd6, 9. exf5, Gxf5, 10. 0—0, Hc8, 11. Gc4, a6, 12. Sg5+, Ke7, 13. a4! h6, 14. Se6, Gxe6, 15. dx e6, Wf8, 16. Wxf6! (Zupełnie poprawna

i decydująca ofiara). $g \times f6$, 17. $Sd5+$, $Ke8$, (Na $Kd8$, wygrywa $e7+$, $G \times e7$, $Sb6+$ wygrywa hetmana). 18. $Sb6$, $Hd8$ (Umożliwia białym piękną kombinację matowa). 19. $Hh5+$, $Ke7$, 20. $Sd5+$, $K \times e6$, 21. $Hg4+$, $f5$, 22. $Sf6+$! $K \times f6$, 23. $Hh4+$, $Kg6$, 24. $H \times h6\#$.

Z meczu Warszawa—Łódź.

Partja Nr. 271. Francuska.

Jagielski **Landau**

1. $d4$, $e6$, 2. $e4$, $d5$, 3. $Sc3$, $d \times e4$, 4. $f3$, $Gb4$, 5. $f \times e4$, (wątpliwe poświęcenie piona i rochady), $G \times c3$, 6. $b \times c3$, $Hh4+$, 7. $Kd2$, $H \times e4$, (Silniejsze było $Sf6$!) 8. $Sf3$, $Hg4$, 9. $He1$, (białym chodzi o opanowanie pola $g3$, przed zagranieniem 10. $h3$). $Hf4+$, 10. $Kd1$, $Hd6$, 11. $a4$, $Sc6$, 12. $Ga3$, $Hf4$, 13. $Gc1$, $Hd6$, (Partja czarnych nie jest dobra i zgodziłyby się na remis). 14. $Hh4$, $Sge7$, 15. $Gd3$, $Sg6$, 16. $G \times g6$, $f \times g6$, 17. $We1$, $Hd8$, 18. $Hf4$, $Hf6$, (Czarne oddają piona, by zrochować). 19. $H \times c7$, $0-0$, 20. $Wb1$, $h6$, 21. $Hg3$, $b6$, 22. $We4$, $Se7$, 23. $He1$, $Gb7$! 24. $W \times e6$, $G \times f3+$, 25. $g \times f3$, $H \times f3+$, 26. $We2$, $Sd5$, 27. $Wb3$, $Wae8$, 28. $c4$, $W \times e2$, 29. $H \times e2$, $Hh1+$, 30. $Kd2$, $Sf4$, 31. $He3$, $Hg2+$, 32. $Kc3$, $Sd5+$! $c \times d$, $Wf3$, 34. $Kc4$, $H \times c2+$, 35. $Kb4$, $W \times e3$, 36. $G \times e3$, $H \times h2$, 37. $Kc4$, $g5$, 38. $Wc3$, $Ha2+$. Białe poddały się.

Z turnieju w Moskwie.

Partja Nr. 272. Debjut Grünfelda

Capablanca **Botwinnik**

1. $d4$, $Sf6$, 2. $c4$, $g6$, 3. $Sc3$,

$d5$, 4. $Sf3$, $Gg7$, 5. $c \times d$, $S \times d5$, 6. $Hb3$, $S \times c3$, 7. $b \times c$, $c5$, 8. $e3$, $0-0$, 9. $Ge2$, $Sd7$, 10. $0-0$, $Hc7$, 11. $a4$, $b6$, 12. $a5$, $b \times a$, 13. $Ha3$, $Gb7$, 14. $H \times a5$, $Wfc8$, 15. $H \times c7$, $W \times c7$, 16. $Wa5$, $e5$, 17. $Wfd1$, $c \times d$, 18. $c \times d$, $Wac8$, 19. $W \times a7$, $G \times f3$, 20. $W \times c7$, $W \times c7$, 21. $g \times f3$, $e \times d$, 22. $e \times d$, $G \times d4$, 23. $Gf4$, $Ge5$! 24. $W \times d7$, $G \times f4$.

Remis.

Partja Nr. 273. Debjut Grünfelda

Ragozin **Spielman**

1. $d4$, $Sf6$, 2. $c4$, $g6$, 3. $Sc3$, $d5$, 4. $Sf3$, $Gg7$, 5. $e3$, $0-0$, 6. $Hb3$, $c6$, 7. $Gd2$, $b6$, 8. $Ge2$, $Gb7$, 9. $0-0$, $Sbd7$, 10. $a4$, $d \times c$, 11. $G \times c4$, $Se8$, 12. $a5$, $b5$, 13. $a6$, $Gc8$, 14. $Ge2$, $Sc7$, 15. $Se4$, $S \times a6$, 16. $Wfc1$, $Gb7$, 17. $Ga5$, $He8$, 18. $Sfd2$, $Sb6$, 19. $Sc3$, $e5$, 20. $d5$, $S \times d5$, 21. $S \times d5$, $c \times d$, 22. $G \times b5$, $He6$, 23. $e4$, $Wab8$, 24. $G \times a6$, $G \times a6$, 25. $e \times d5$, $Hd7$, 26. $Gb4$, $Wfc8$, 27. $W \times c8+$, $G \times c8$, 28. $Hc4$, $Gb7$, 29. $W \times a7$, $Wbc8$, 30. $Hd3$, $e4$, 31. $H \times e4$, $Wc1+$, 32. $Sf1$, $Hb5$, 33. $Ge1$! $G \times d5$, 34. $He3$, $Gh6$, 35. $He5$, $Gf8$, 36. $Wa5$, $Gg7$, 37. $Wa8+$, $Gf8$, 38. $Wa5$, $Gg7$, 39. $H \times g7+$!! Czarne poddały się.

Partja Nr. 274. Debjut Birda.

Pirc **Capablanca**

1. $e3$, $Sf6$, 2. $f4$, $g6$, 3. $c4$, $d5$, 4. $Sc3$, $Gg7$, 5. $Sf3$, $0-0$, 6. $d4$, $c6$, 7. $Ge2$, $Gf5$, 8. $0-0$, $Sbd7$, 9. $Se5$, (To posunięcie prowadzi do uproszczenia gry. W duchu ho-

lenderskiej partji byłoby 9. He1 i także Sfd2). 9... S×e5, 10. f×e5, Se4, 11. c×d, c×d5, 12. Hb3, S×c3, 13. b×c3, Hd7, 14. c4, Ge4, 15. Gf3, G×f3, 16. W×f3, d×c, 17. H×c4, Wac8, 18. Hb3, Wc6, (Tu czarne zaproponowały remis, co Pirc odrzucił. Do remis prowadziłyby 18. e6, 19. Ga8, Wd8. Ale białe grają na wygranę). 19. Ga3, We6, 20. Waf1, f6, 21. Gc5, b6, 22. Ga3, Kh8, 23. Gb2, Wfd8, 24. e4, f×e, 25. d5, Wef6, 26. G×e5, W×f3, 27. G×g7+, K×g7, 28. H×f3, Hd6. Remis.

Partja Nr. 275. Indyjska.

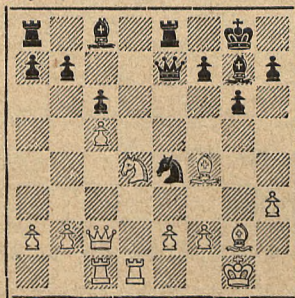
Goglidze

Flohr

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sf3, Gg7, 4. g3, 0—0, 5. Gg2, d6, 6. 0—0, Sbd7, 7. Hc2, e5, 8. d×e, (8. Wd1 mogło dać przewagę białym, natomiast posunięcie w tekście wyrównuje grę). 8... d×e, 9. Wfd1, He7, 10. Sc3, c6, 11. Sa4, (Białe angażują się zbyt mocno na skrzydle hetmańskim z zamiarem grania c4—c5 i przeprowadzeniem skoczka z f3—d2—c4 na d6. Ten plan zabiera jednak dużo czasu i usuwa skoczka z gry). 11... Wfe8, 12. h3, Sh5, 13. c5, (Białe nie odstępują od swego planu, nie zważając na kontrakcję czarnych na skrzydle królewskim). 13... e4, 14. Sfd4, e3! 15. G×e3, S×g3! 16. Wac1, Sdf6, 17. Sc3, Se4, 18. S×e4, (Także 18. f×g, S×c3, 19. H×c3, H×e3+ było dla białych niekorzystne). 18... S×e4, 19. Gf4, (By w razie 19... Sg5, móc

zagrać Kh2. Jednakże to daje czarnym sposobność zaofiarowania figury). Vide diagram!

pozycja po 19. posunięciu białych.

19... S×f2! 20. K×f2, Hh4+, 21. Kf3, (Wymuszone. Na każde inne posunięcie czarne wygrywają gońca f4, zaś na 21. Gg3, biją 21... G×d4+.). 21... G×h3, 22. G×h3, H×h3+, 23. Kf2. (Ogłocony z wszelkiej obrony pieszków król, musi wkońcu skapitulować pod silnym atakiem przeciwnika). Hh4+, 24. Kf3, Ge5! (Jedyna figura i to ostatnia osłaniająca króla zostaje wymieniona bezwzględnie). 25. e3, G×f4, 26. e×f, Hh3+, 27. Kf2, We3, 28. Wdg1, Wae8, 29. Wg2, Hh4+!

Białe poddały się.

(Uwagi mistrza S. Flohra—według „Szachmatów” Nr. 3|935),

Partja Nr. 276. Gambit Ben Oni.

Alatorcew

Rjumin

1. d4, c5, 2. d5, e5, 3. e4, d6, 4. Gd3! g6, 5. Se2, Sh6, 6. Sg3, Sa6, 7. Gd2, Hb6, 8. Sa3! f6, 9. Gb5+, Gd7, 10. G×d7, K×d7, 11. Sc4, Hd8, 12. a4, He7, 13. 0—0, Wad8, 14. Wa3, Kc8, 15. He2! Wd7, 16. Sa5! Sb8, 17. b4, Sf7, 18. Wfb1,

Wc7, 19. Wab3, Sd8, 20. b×c5, d×c5, 21. Sc4, Sf7, 22. Ga5, Wd7, 23. Gb6! a×b, 24. S×b6+, Kd8, 25. S×d7, S×d7, 26. W×b7, Sd6, 27. Ha6! Ke8, (Na S×b7 wygrywało 28. Ha8+.). 28. Wba7, Gg7, 29. Hc6, Sf7, 30. Wb1—b7.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 277. Francuska.

Lewenfisz Menszik

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Sf6,

4. Gg5, Ge7, 5. e5, Sfd7, 6. h4, c5, 7. G×e7, K×e7, 8. f4, c×d, 9. H×d4, Sc6, 10. Hd2, Ha5, 11. Sf3, Wd8, 12. Wh3, Kf8, 13. Gd3, Sb6, 14. Sb5, Sb4, 15. Sfd4, a6, 16. Sd6, Hc5, 17. c3, S×d3+, 18. H×d3+, f5, 19. 0—0—0, Sc4, 20. S×f5! S×b2, 21. K×b2, e×f5, 22. H×d5, H×d5, 23. W×d5, Ge6, 24. Wd4, Wd7, 25. Wg3.

Czarne poddały się.

Aron Nimcowicz

Smutna wiadomość obiegła ostatnio świat szachowy. Arcymistrz Aron Nimcowicz, genialny szachista, jeden z największych współczesnych mistrzów, zmarł dnia 16. marca r. b. w Kopenhadze, uległszy ciężkiej chorobie płucnej. Przyswoiwszy sobie już w młodzieńczym wieku arkana sztuki szachowej, licząc lat 18 występuje po raz pierwszy na arenę szachową w Rydze, w swoim mieście rodzinnem, w którym urodził się w r. 1886. Mimo zapamiętałych i ambitnych walk nie może zdobyć upragnionego tytułu mistrzowskiego w licznych niemieckich turniejach głównych.

Dopiero wielki turniej w Ostendzie w r. 1907, jest pierwszym zwrotem pomyślnym w jego karierze szachowej. W turnieju liczącym 30 mistrzów międzynarodowych, zdobywa młodziutki Nimcowicz III. i IV. nagrodę do podziału. Od tej chwili oddaje się gorliwie studjom szachowym, którym poświęca każdą wolną chwilę. W swoich studjach o debiutach i środkowych fazach gry, Nimcowicz rozporządzający już wówczas ogromem wiedzy szachowej, zapoznał się z metodą i nauką gry Dr. Tarrascha, począł głosić skostniałość i oschłość też niemieckiego mistrza. Oczywiście ta walka młodego, niemal nieznanego Nimcowicza, z najgłośniejszym wówczas teoretykiem świata i najwybitniejszym obok Dr. Lskera mistrzem, była zupełnie nierówną. Niezrażony jednak, Nimcowicz kontynuował w dalszym ciągu rozpoczętą przez siebie wojnę, mimo, że przeciwko sobie miał wszystkich wybitnych rówieśników Dr. Tarrascha, z tym ostatnim na czele. Przedewszystkiem zaatakował Nimcowicz aksjomaty Tarrascha o centrum pionów, przeciwstawiając tymże ideę: Ważniejsze jest obsadzenie centrum figurami (oficerami), aniżeli pionami. Także idea blokady, ścieśniania gry przeciwnika, centralizacja

figur i t. p. są tą nową bronią, którą posługuje się w swoich polemikach z Dr. Tarraschem, któremi przepelnione są szpalty ówczesnych pism szachowych. Odrzuca też Nimcowicz jedną z najważniejszych tez Dr. Tarrascha o przewadze dwóch gońców nad gońcem i skoczkiem, co uzasadnia całym cyklem partyj mistrzów i stwarza swój słynny debiut „Obrony Nimcowicza“, w partji hetmańskiej, w której czarnopolowy gońiec „f8“ wymieniony jest na polu „c3“.

Osamotniony z początku w walce Nimcowicz, tuż przed wybuchem wojny światowej zyskuje chętnych zwolenników w młodym pokoleniu mistrzów, którzy z entuzjazmem podejmują rewolucyjne idee Nimcowicza, jak każda zresztą młodzież. Wreszcie przychodzą tak długo oczekiwane i zasłużone sukcesy twórcy modernistycznej szkoły szachowej. W r. 1912 w wielkim turnieju w San Sebastjan dzieli II. i III. nagrodę ze Spielmanem, przez co zyskuje tytuł arcymistrza.

W okresie powojennym na lata 1925 i 1926 przypada okres największych sukcesów lotewskiego mistrza. Nimcowicz zdobywa wówczas pod rząd we wszystkich turniejach pierwsze miejsce. I tak w roku 1925 zdobywa I. miejsce wraz z Rubinsteinem w Marienbadzie, w r. 1926 jest pierwszym w Dreźnie, Semmeringu, Hannoverze i Bad Niendorf. Dalej Londyn, Frankfurt, Veldes, Kopenhaga i San Remo to miasta jego zwycięstw.

Największe i najpiękniejsze zwycięstwo odnosi jednak w r. 1929, w Karlsbadzie, gdzie w jednym z największych, powojennych turniejów, wyprzedza ówczesnego mistrza świata Capablancę i zdobywa palmę pierwszeństwa. Przez to zwycięstwo Nimcowicz zaczyna uchodzić za jednego z najpoważniejszych kandydatów do tytułu mistrza świata. W międzyczasie wyrosła z lat przedwojennych awangarda mistrzów, z arcymistrzem Ryszardem Retim na czele, stworzyła szkołę neu-romantyczną, a ponieważ i hypermodernistyczną, wedle określenia Dr. Tartakowera.

Jednak naogół niemal wszyscy jego rówieśnicy uznali go za duchowego przewodcę i twórcę nowoczesnej szkoły szachowej.

Swoją naukę wyłożył w kapitalnym dziele: „Mein Sistem“, które uchodzić może i słusznie za najbardziej wartościowy podręcznik gry szachowej dzisiejszych czasów.

Oryginalne jego koncepcje w dziedzinie strategii i taktyki szachowej znajdują pełny swój wyraz w zbiorze partyj Nimcowicza, w drugim dziele mistrza, wydanem pod nazwą: „Die Praxis meines Systems“.

Ponieważ w swych licznych walkach polemicznych nie uznawał autorytetów, posługując się ostrem i zgryźliwym piórem, zastęp jego antagonistów stale wzrastał. Ci jednak co okazali mu pewną dobroć, opowiadają o wprost dziecinnym, głębokim i serdecznym jego przywiązaniu do ludzi. Pod koniec swego życia uchodził Nimcowicz za dziwaka. I nie

dziw. Jak każda wielka indywidualność szachowa, jak każdy zresztą arcymistrz, przeżywał tragedję, że nie było mu danem walczyć o najwyższą godność w świecie szachowym, o tytuł mistrza świata. W zmarłym traci sztuka szachowa jednego z najlepszych swych synów, który żył, tworzył, walczył i cierpiał dla niej i przez nią. Cześć Jego pamięci!

Biblijografia.

W związku z wprowadzeniem w Niemczech „paragrafu aryjskiego” także i niemiecka literatura szachowa pozbawiona została całego szeregu pierwszorzędných publicystów i teoretyków szachowych.

Rynek niemiecki zalany był przez kilka lat pracami mało wartościowemi, nieznaných niemal autorów, których szowinizm szachowy i nieznamość rzeczy, zniechęciły tylko niemieckiego czytelnika. Pałacą więc stała się kwestja wydrukowania dobrej książki szachowej w Niemczech. To skłoniło starą firmą wydawniczą: *Hans Hedevids Nachf. Curt Ronniger. Lipsk C 1 Perthestrasse 10.* do wydania kilka dobrych książek autorów „niearyjskich”.

Z nadesłanych nam do omówienia 4 książek, aż 3 są pracami „niegermańskich” autorów.

Jaques Mises. — Der Schachtotse.
Cena: M. 1'50.—

Stary arcymistrz i niezmordowany publicysta szachowy, J. Mises, w sposób lekki i tylko sobie właściwy, stara się o zapoznanie początkującego szachisty z najważniejszymi debjutami, przyczem poucza go, jak jeden i ten sam debjut prowadzić odmiennemi kolorami. Uczy obrony i ataku, oraz ostrzega przed „zasadzkami”, kryjącemi się w niektórych debjutach. Książka miła i wartościowa, winna się znaleźć w rękach każdego teoretycznie nieodświeżonego miłośnika gry królewskiej.

Rudolf Spielman. — Richtig opfern.
Cena: M. 3.—

Bardzo ciekawa i oryginalna praca arcymistrza Spielmana, który jeśli chodzi o styl gry przypomina nam żywo epokę Morphy'ego i Anderssena, a nie Laskera i Capablancę. Spielman jest mistrzem o duchu wybitnie ofensywnym, dlatego żywiołem jego jest atak. Przez atak dochodzi do zwycięstwa. A że atak wymaga ofiary, poucza w swem dziele, gdzie i kiedy, należy „ofiarować”. By jednak ofiarować potrzeba odwagi. W całym szeregu partyj demonstruje Spielman swój styl, oraz wykazuje, że często konieczność ofiary rodzi się z powstałej pozycji. Spielman rozróżnia 2 kategorie ofiary, a to: ofiary złudne i ofiary rzeczywiste. Do ofiar złudnych zalicza ofiary pozycyjne, materialnie-korzystne i prowadzące do matu, zaś do ofiar rzeczywistych: ofiarę celem uzyskania lepszego rozwoju, ofiarę celem spowodowania złego rozwoju u przeciwnika, ofiarę blokującą grę, ofiarę linjową, ofiarę wiążącą i zwalnającą figury, ofiarę na rochady i pościgową. W końcu dzieli rodzaje ofiar na wielkości przyczem uznaje dwie: wartość materialną zaofiarowanej figury i ofiarę hetmana. Książka jest bardzo interesująca i niezwykła, tak jak jej autor, zwany zresztą słusznie „Ojcem ataku”. Godne polecenia dzieło.

W. J. Sossin. — Kombinationen u. Fallen. Cena: M. 1'50.—

Książka ta przetłumaczona została z rosyjskiego na angielski, i z angielskiego na język niemiecki przez mistrza C. Normanna. Jak nauczyć się lekko kombinować, zastawiać „łapki”, rozpo-

znać trafność ofiary figury, uzyskać przewagę i w mig zwyciężyć, oto dewizy tej przyjemnej, niemęczącej i lekkiej broszury. Zawiera 116 przykładów pozycji, zaczerpniętych z nowoczesnej praktyki partij mistrzowskich.

A. Brinckmann. — Der Angriff in der Schachpartie. Cena: M. 2'20—

Dobrze prowadzony atak dodaje zawsze otuchy graczowi. Brinckmann zajmuje się pracy swej zagadnieniem ataku

w chwili najdonioślejszej, a to w środkowej fazie gry, gdy prowadzić go należy przeciwko królowi. Przedstawia w 31-niu partjach mistrzowskich kombinowany atak pionów i figur przeciwko małej rochadzie, dużej rochadzie i przeciwko królowi bez rochady. Książka jest dobra, przykłady żywo i plastycznie malowane, zdradza ponadto doskonały zmysł analityczny autora i opanowanie materiału. Dobra lektura szachowa.

Wiadomości ze świata.

Argentyna. W turnieju o mistrzostwo Ameryki Południowej, który się odbył w Buenos-Aires, zajęli argentyńscy pierwsze miejsca, a to: *Piazzini* 11 $\frac{1}{2}$, *Pleci* 10 $\frac{1}{2}$, *Palau* i *Vieronesa* 10. Dopiero na 9-tym miejscu znalazł się brazylijczyk *Silva-Rocha* i chilijski *Castillo*.

Australja. W Melbourne odbył się niedawno australijski kongres szachowy połączony z turniejem o mistrzostwo 5-tej części świata. Turniej zakończył się zdecydowanym zwycięstwem *C. J. Purdy'ego*, młodego i zdolnego redaktora czasopisma szachowego „*Australasian Chess Review*“, który uzyskał 12 p. z 13 gier, oraz otrzymał jako I. nagrodę 50 funtów. Dalsze miejsca zajęli: *Hastings* 10, *Condon*, *Crovi* i *Koshnitzky* po 8, *Green* 7 $\frac{1}{2}$ i t. d.

Czechosłowacja. Tegoroczne mistrzostwo Berna zdobył mistrz *Zinner* z 12 $\frac{1}{2}$ p., przed inż. *Olexą* 11 $\frac{1}{2}$. Dalsze miejsca zajęli *Dr. Florian* i *Haida*.

Estonja. Tegoroczne mistrzostwo Estonji zdobył 19-letni *Paul Keres* przed *Friedemannem*.

Hiszpanja. Mistrzostwo Madrytu zdobył *Almirall* przed *Ortueta* i *Sanzem*.

Litwa. Sensacją było zajęcie pierwszego miejsca w mistrzostwie Litwy przez *Vistanetzky'ego* z 11 $\frac{1}{2}$ przed *Mikenasem* z 10 p. Następują: *Abramovicus* 9, *Vaitonis* 8 i *Lutzkis* 7 $\frac{1}{2}$.

Meksyk. W Mexico-City odbył się wielki narodowy turniej z udziałem 3-ch znanych mistrzów, zaproszonych ze Stanów Zjednoczonych. Zwyciężyła trójka mistrzów nowojorskich, zajmując równocześnie trzy czołowe miejsca. *Dake*, *Fine* i *Steiner H.* po 11 p. z 12 gier! Dalsze miejsca zajęli: *Fraiza* 8, *Soto-Larrea* 7 $\frac{1}{2}$ i *Glico* 7.

Nowa Zenlandja. W Christchurch zdobył mistrzostwo *Erskine* przed Gylesem, Beyerem i Dunlopem.

Szwajcarja. W Zurychu odbył się mały turniej z udziałem 6-ciu zawodników. Zwyciężył *Grob*, przed Dr. Seitzem.

Rosja Sowiecka. Czasopismo „*Szachmaty*” rozpisuje konkurs na dwuchodówki, trzychodówki i studja. Prace poprawne i oryginalne ogłaszane będą na łamach tego czasopisma w ciągu całego roku 1935.

Nagrody: 50, 30 i 20 rubli (za studja)., 40, 25 i 15 rubli (za trzychodówki) oraz 25, 15 i 10 (za dwuchodówki). Zgłoszenia przyjmuje: Redakcja „*Szachmaty* w Z. S. S. R.” Leningrad, Prosp. 25. Octobra, Nr. 28. Rosja Sowiecka.

Wiadomości krajowe.

Andrychów. Przy tutejszym Związku Strzeleckim powstała sekcja szachowa licząca 35 czynnych członków.

Sekcja ta rozegrała w grudniu ub. r. zawody międzymiastowe ze Strzelcem krakowskim, które przegrała w stosunku 5 : 1.

Istniejąca sekcja szachowa przy K. S. Beskid urządziła z końcem marca br. turniej indywidualny o mistrzostwo m. Andrychowa, który zakończył się następującym wynikiem: *Zweig* 17 p. (na 18 możli), *Jura* 16 p., *Matlak S.* 14, *Kostka* 13¹/₂, *Matlak J.* 13 p. Zdobywcy od II—V. są członkami Zw. Strzeleckiego w Andrychowiu.

Baranowicze. W Baranowiczach odbył się niedawno turniej drużynowy o mistrzostwo miasta. I. miejsce zdobyła drużyna *K. P. W.*, 2. Związek Rezerwistów, 3. Instytut im. Stefana Żeromskiego, 4. Związek Związków Zawodowych, 5. Stowarzyszenie Młodzieży Rosyjskiej.

Nowy Bytom. W turnieju o mistrzostwo Koła Szachistów Nowy Bytom, uzyskał tytuł mistrza p. *Polka* osiągając 8¹/₂ na 9 możliwych. Następne miejsca zajęli pp: Stempin, Skowroński, Wawerka, Teichman, Weis, Dziuk, Koziół H., Koziół J., Jaskółka.

W turnieju klasy B. zwyciężył p. Hoinka.

Oświęcim. Odbył się tu turniej o drużynowe mistrzostwo Oświęcimia. Na pięć drużyn zgłoszonych I. miejsce uzyskało *Koło Młodzieży Brzezinki*. Zwycięska drużyna z r. ub. Akademicki Pododdział Oświęcimia znalazła się na drugim miejscu. Turniejem kierował członek szachistów Nowy Bytom, p. Władysław Barycz.

PIERWSZY MARSZAŁEK POLSKI
JÓZEF PIŁSUDSKI

zmarł dnia 12. V. 1935.

Zgon Wodza Narodu okrywa głęboką żalobą również i Polski Świat Szachowy, który w Zmarłym traci swego Najdostojniejszego Opiekuna.

Marszałek Piłsudski był gorącym zwolennikiem gry szachowej i zawsze objawiał żywe zainteresowanie dla wszelkich przejawów życia szachowego w Polsce.

Przed dwoma laty Marszałek wyraził Swą zgodę na przyjęcie godności Honorowego Prezesa Polskiego Związku Szachowego, ostatnio zaś użyczył Swego Wysokiego Protektoratu odbyć się mającej w Warszawie Olimpiadzie.

Niestety, nie było Mu już danem oglądać Turnieju Narodów w murach stolicy.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Pzenuerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Pzenuerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 39-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Olimpiada.

Jak wiadomo, w drugiej połowie sierpnia b. r. odbędzie się w Warszawie Olimpiada Szachowa. Będzie to największy międzynarodowy turniej drużynowy jaki był kiedykolwiek rozegrany. Nietylko, że udział reprezentacji szachowych państw zagranicznych będzie w tym roku znacznie liczniejszy, lecz wśród uczestników turnieju znajdują się prawie wszyscy najwybitniejsi mistrzowie szachowi, z mistrzem świata dr. Alechinem na czele.

Mimo, iż termin zgłoszeń upływa dopiero w czerwcu, już dziś zgłosiły swój udział w turnieju następujące państwa: Anglja, Czechosłowacja, Danja, Francja, Jugosławja, Rumunja, St. Zjednoczone, Węgry i Włochy. Są to wszystko stali uczestnicy olimpiad szachowych, natomiast sensacją jest zgłoszenie się po raz pierwszy Argentyny, która zawiadomiła już Polski Związek Szachowy o swem postanowieniu wzięcia udziału w tegorocznym turnieju w Warszawie. Udział całego szeregu innych państw, które nie nadesłały jeszcze zgłoszeń oficjalnych, jest tem niemniej zapewniony. Ogólna liczba drużyn reprezentacyjnych przekroczy niewątpliwie 20, co zdarza się po raz pierwszy w historii szachów.

Prace nad organizacją Olimpiady Szachowej posuwają się w przyspieszonym tempie. Wszystkie trzy komisje, wyłonione przez Polski Związek Szachowy, a mianowicie: propagandowa, pod przewodnictwem woj. Nakoniecznikow-Klukowskiego; finansowa, pod przewodnictwem p. Kazimierza Piłsudskiego i techniczna, pod przewodnictwem p. Przepiórki — odbywają posiedzenia, na których opracowywane są najdrobniejsze szczegóły, związane z tą olbrzymią imprezą.

Komisja techniczna opracowała już regulaminy turnieju, rozesała zaproszenia do państw zagranicznych, na które otrzymała już wiele przychylnych odpowiedzi, zajmuje się wyszukaniem odpowiedniego lokalu, w którym turniej mógłby się rozgrywać i t. p.

Komisja finansowa zdołała już zebrać pokaźną sumę około 24 tys. zł. na cele organizacji turnieju. Suma ta jest jednak niewystarczająca. Obecnie komisja postanowiła przystąpić do zbiórki ofiar wśród najszerzych sfer społeczeństwa i w tym celu organizuje komitety zbiórkowe w szeregu miast prowincjonalnych mianowicie w Gdyni, Katowicach, Krakowie, Łodzi, Lwowie, Poznaniu i Wilnie.

Pozatem utworzone zostało w P. K. O. specjalne konto Nr. 29.663 (Polski Związek Szachowy — Fundusz Olimpijski), na które zbierane są ofiary, nawet najdrobniejsze, płynące od licznych rzesz miłośników gry szachowej, z całego kraju. Komisja nie wątpi, że całe społeczeństwo, doceniając olbrzymie znaczenie propagandowe, jakie niewątpliwie posiada dla Państwa tak wielka impreza międzynarodowa, pospieszy z datkami. Należy tu podkreślić, że propagandowe znaczenie Olimpijady jest tem większe, że Polska zajmuje jedno z czołowych miejsc w świecie w dziedzinie szachów. Reprezentacja polska nie zajęła dotąd nigdy na olimpiadach szachowych niższego niż 3-cie miejsce, a raz w 1930 r. była zwycięscą pucharu olimpijskiego. To też ambicją każdego Polaka winno być, aby Olimpijada Szachowa w Polsce była zorganizowana należycie i stała na poziomie, odpowiadającym znaczeniu międzynarodowemu szachistów polskich. (PAT.)

Mecz Spielman—Frydman P.

2¹/₂ : 2¹/₂!

W ostatnich dniach kwietnia b. r. odbył się w Warszawskim Klubie Szachowym krótki mecz z pięciu partyj pomiędzy głośnym arcymistrzem Rudolfem Spielmanem a naszym olimpijczykiem Paulinem Frydmanem.

Mecz ten wywołał niemałe zainteresowanie w stolicy i po niezwykle ciekawej walce zakończył się wynikiem nierozstrzygniętym, gdyż wszystkie partje miały wynik remisowy. Rezultat więc Paulina Frydmana uważać należy za bardzo zaszczytny i jest no też bezsprzecznie dowodem wysokiej klasy gry warszawskiego mistrza. Naogół gra obu mistrzów była równorzędna, przyczem Spielman w partji czwartej zaś Frydman w partji piątej, mogli przychylić zwycięstwo na swoją stronę.

Prasa warszawska podkreśla szlachetność gry arcymistrza Spielmana, którego miłe obejście zjednało mu powszechne uznanie. Powyżej podajemy jedną partję meczową, b. interesującą.

Dział partyj.

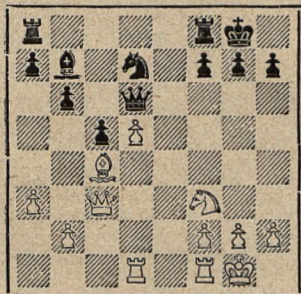
Partja Nr. 278. Hetmańska.

Spielman

Frydman P.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Sf3, Ge7, 5. Gg5, 0—0, 6. e3, Sbd7, 7. Hc2, c6, 8. a3, d:c4, 9. G:c4, Sd5, 10. G:e7, H:e7, 11. 0—0, S:c3, 12. H:c3, b6. (To posunięcie daje partję nieco ścieśnioną. Jednakże niedopuszczyć do e3-e4, jest bardzo trudno przy tym, bardzo rozpowszechnionym sposobie obrony). 13. e4, Gb7, 14. Wad1! c5. (Właśnie na to posunięcie białe przygotowały odpowiedź. Czarne pozwalają białym na stworzenie sobie wolnego piona i dają im przewagę strategiczną. Myśl, że pion d5 będzie „słaby“ należy raczej do filozofji teoretycznej). 15. d5, e6:d5, 16. e:d5, Hd6.

pozycja po 16. posunięciu czarnych.

(Hetman w roli zatyczki pochodu piona — to paradoks strategiczny). 17. Sh4! (Mistrz ataku rozpoczyna grę na dużą skalę. Czarne muszą sobie osłabić skrzydło Króla. Grozi H:g7+ i Sf5+). 17...g6, 18. f4, Wae8, 19. Gb5! (Nie dopuszcza do Hf6). We4 (Zdaje się, że dobra odpowiedź). 20. Hg3, Kh8. (Nasuwało się tu kilka gier, m. i. Sf6 z groźbą Sh5.

Czarne nie chciały dopuścić do Sf5. Komplikacji wówczas trudno byłoby obliczyć). 21. G:d7, H:d7, 22. f5, Wfe8, 23. d6, („Słaby pion“ staje się przykry). 23... Wd4. (Czarne tworzą sobie kontrszansę). 24. W:d4, c:d4, 25. Hf4, d3, (Tu białe mogły przez 26. Hd4+ i H:d3 grać na wyzyskanie swej przewagi piona. Woląły jednak co innego:). 26. f:g6, f:g6, 27. S:g6+! Kg8, 28. Hh6+, h:g6. (Nie 28... Hh7?. bo 29. Wf8+, W:f8, 30. Hf8+, Hg8, 31. H:g8, K:g8, 32. d6—d7, i wygrywają). 29. H:g6+, Kh8, 30. Hh6+, Kg8, 31. Hg6+, Kh8, 32. Wf5. (Gdyby białe miały wysuniętego piona h, partja byłaby rozstrzygnięta... Ale—). 32... We1+, 33. Kf2, We2+, 34. Kf1, Gg2+, 35. Kg1, We1+, 36. K:g2, Hc6+, 37. Kh3. (Prawdopodobnie 37. Wf3, wygrywało. Np. 37... Wg1+, 38. K:g1, H:f3, 39. Hh6+, Kg8, 40. He6+ i d6—d7. Jednak schemat ten nie jest tak prosty. Czarne mogły zresztą grać też: 37... He2+, 38. Kh3, Hc8+. 39. Kh4 i t. d. Wynik tych kombinacji nie jest zupełnie jasny, ale wygrana białych prawdopodobna). 37... We3+, 38. Kh4, He4+, 39. H:g4, H:g4, 40. K:g4, We4+, 41. Kg3, Wd4, 42. Wf1, W:d6, 43. Wd1, Kg7, 44. Kf4, Wh6, 45. W:d3, W:h2. Remis.

Z turnieju w Łodzi.

Partja Nr. 279. Obrona Alechina.

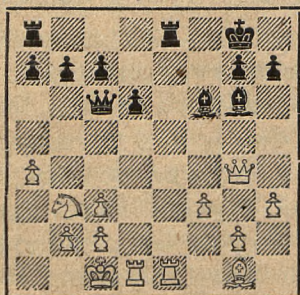
Frydman A.

Widermański

1. e4, Sf6, 2. e5, Sd5, 3. Sc3, Sxc3, 4. dxc3, d5, 5. exd6 e.p.,

e×d, 6. Sf3, Ge7, 7. Gf4, Gg4, 8. Gd3, Sbd7, 9. h3, Gh5, 10. He2, Sc5, 11. 0—0—0, Se6, 12. Gh2, Gg6?. 13. Gc4! 0—0, 14. G×e6, f×e6, 15. Sd4, Hd7, 16. S×e6, Wfe8, 17. Hg4, Gf6, 18. Whe1, Gf7, 19. Sd4, Ha4, 20. a3, Gg6, 21. Sb3, Hb5, 22. a4, Hb6, 23.

Pozycja po 24. posunięciu białych.

Gg1, Hc6, 24. f3, G×c3? (Niepoprawna ofiara), 25. d×c3, H×c3, 26. We4, G×e4, 27. f×e4, We7, 28. Gd4, Hc4, 29. Hg5! Hf7, 30. Hd5, W×d5, 31. e×d5, We2, 32. Wd2, We4, 33. Sa5! b6, 34. Sc6, a5, 35. Wf2, h6, 36. Wf3, Wae8, 37. Kb2, Wef8, 38. W×f8+, K×f8, 39. Sd8, Ke7, 40. Se6, c6, 41. S×g7, c×d, 42. g4! Kf7, 43. Sf5, Kg6, 44. Ka3, h5, 45. c3, h×g, 46. h×g4, W:g4, 47. S×d6, Wg3, 48. Sb5. Czarne poddały się, gdyż białe zdobywają gońcem pionki b6 i a5, co rozstrzyga grę).

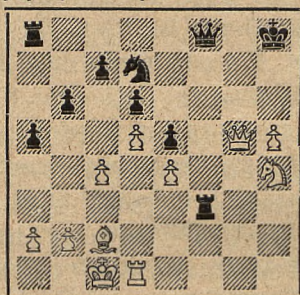
Partja Nr. 280 Indyjska.

Gerstenfeld **Nowodworski**

1. d4, Sf6, 2. e3, g6, 3. Gd3, Gg7, 4. e4, d6, 5. f3, e5, 6. d5, Sbd7, 7. c4, Sc5, 8. Gc2, a5, 9. Se2, 0—0, 10. Ge3, b6, 11. Sbc3, Se8, 12. g4! f5, 13. g×f5, g×f, 14.

h4, f×e4, 15. f×e, Sf6, 16. Hd2, Sg4, 17. 0—0—0, S×e3, 18. H×e3, Gg4, 19. h5, G×e2, 20. S×e2, h6, 21. Whg1, Kh8, 22. Wg6, Wf6, 23. Wg2, Hf8, 24. Sg3, Wf3, 25. Hg1, Gf6! 26. Sf5, Gg5+, 27. W×g5, h×g5, 28. H×g5, Sd7, 29.

Pozycja po 29. posunięciu białych.

Sh4? (29... h3! dawało białym co najmniej szanse na remis w połączeniu z Wg1, np. Hf7, 30. Hg7+! H×H, 31. g×h, Kg8, 32. Wg1! białe odbierają jakość z b. dobrą grą!) Hf4+ 30. H×f4, W×f4, 31. Sg6+, Kg7, 32. S×f4, e×f4, 33. Wg1+, Kh6, 34. Gd1, Se5, 35. b3, Wf8, 36. Kd2, f3, 37. Wh1, Sg4, 38. Gc2, f2, 39. Gd3, Wf3, 40. Wc1, K×h5, 41. Ge2, Wh3, 42. Wf1, Wh2, 43. Gf3, Kg5, 44. Ke2, Se5, 45. Ke3, Wh3. Białe poddały się, gdyż po W×f2, wygrywa 45... Sg4+).

Partja Nr. 281. Holenderska.

Popiel I. **Frydman A.**

1. d4, e6, 2. e3, f5, 3. Gd3, Sf6, 4. Sbd2, c5, 5. c3, Sc6, 6. f4, d6, 7. Sf3, e5! 8. d×e, d×e, 9. Gb5, e4, 10. Se5, Gd7, 11. S×d7, H×d7, 12. 0—0, a6, 13. G×c6, H×c6, 14. a4, Wad8, 15. He2, Ge7, 16.

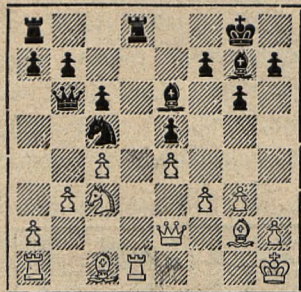
SXc7+, Ke7, 24. Hg7+ i białe zdobywają hetmana. Czarne poddały się.

Partja Nr. 284. Indyjska.

Inż. Kahane Gerstenfeld

1. d4, Sf6, 2. Sf3, g6, 3. g3, Gg7, 4. Gg2, d6, 5. b3?, 0—0, 6. Gb2, e5! 7. dXe5, Sg4! (czarne już w debjucie wykorzystują błąd przeciwnika zrobiony w 5. posunięciu). 8. Hc1, SXe5, 9. SXe5, dXe5, 10. 0—0, c6, 11. Wd1, Hc7, 12. c4, Gf5, 13. Sc3, Sa6, 14. e4, Gg4, 15. f3, Hb6+! 16. Kh1, Ge6, 17. Hd2, Wfd8, 18. He2, Sc5, 19. Gc1, (ta konfiguracja figur jest

Pozycja po 19. posunięciu białych.

w tej chwili nieodpowiednia, następuje dobrze przemyślana ofiara pozycyjna skoczek, za 3 piony). SXb3!! 20. aXb3, HXb3, 21. Gd2, GXc4, 22. Hf2, Gd3! 23. Wdc1, b6, 24. Sa4, Gb5, 25. Sc3, Gd3, 26. Sa4, Wac8, 27. Wc3, Hb5, 28. Wca3, Gf8, 29. Sc3, Hc4, 30. WXa7, Gc5! 31. He1, b5, 32. Gh3, b4! 33. Sd1, Ge2! (po GXc8, wygrywa GXf3+!) 34. Wa7—a5, WXd2, 35. Gg2, Wcd8, 36. Sf2, GXf2.

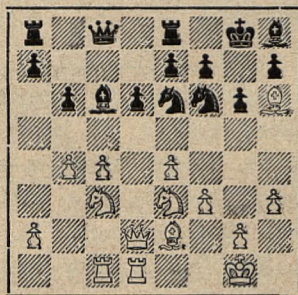
Białe poddały się, gdyż nie mogą uniknąć strat materialnych.

Partja Nr. 285. Angielska.

Frydman A. Inż. Kahane

1. Sf3, Sf6, 2. c4, c5, 3. Sc3, Sc6, 4. d4, cXd, 5. SXd4, g6, 6. e4, Gg7, 7. Ge2, (Tu czarne mogły wyrównać przez 7... S:e4, 8. S:c6, S:c3, 9. S:d8, S:d1, 10. S:f7, K:f7, 11. G:e1, ewentualnie zdobyć piona. 7... SXe4, 8. SXc6, GXc3+, 9. bXc3, dXc6, 10. Hc2? Ha5! wygrywa, musi więc nastąpić wymiana hetmanów czarne tracą rochadę, ale stoją o piona lepiej). 0-0, Ge3, d6, 9. f3, Gd7, 10. Hd2, We8, 11. Sc2, Hc8, 12. Gh6, Gh8, 13. Se3, Se5, 14. 0—0, b6, 15. Wad1, Hb7, 16. h3, Gc6, 17. b4, Hc8? 18. Wc1, Sed7, 19. Wfd1, Sf8, 20. Sed5, Se6, 21. Ge3, Hb7, 22. a4,

Pozycja po 20. posunięciu czarnych.

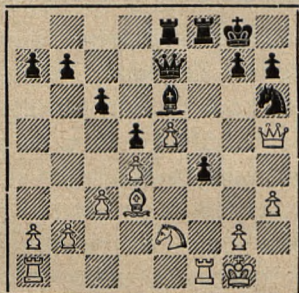
Wac8, 23. Ha3! Sf8, 24. a5, e6, 25. b5? (wprawdzie nieźle, ale nie najlepsze posunięcie, należało zwyczajnie grać 25. SXf6+, GXf6, 26. b5, Gd7, (a nie GXc3, bo bXc6!)) 27. WXd6, GXc3, 28. WXc3, GXb5, 29. aXb6! i wygrywa) GXd5, 26. cXd, Sf6—d7, 27. dXe6, SXe6, 28. Sd5, Sdc5, 29. Gc4, Wed8, 30. Sb4! SXe4 (rozpacz!) 31. Gd5, He7, 32. fXe4, Ge5, 33. Sc6, Hh4, 34. SXe5, Hg3, 35. Sf3.

Czarne poddały się.

*Z turnieju w Poznaniu.***Partja Nr. 286. Francuska.****Szpiro****Panowicz**

1. e2—e4, e7—e6, 2. d2—d4, d7—d5, 3. Sb1—c3, Gf8—b4, (w nowszym czasie obrona ta jest bardzo lubiana w partji francuskiej.) 4. e4×d5. (Białe unikają zawikłań pochodzących z 4. Gb1—g5.). 4... e6×d5, 5. Gf1—d3, Gc8—e6, 6. Sg1—f3, Sg8—f6, 7. 0—0, c7—c6, 8. Wf1—e1, 0—0, 9. Gc1—g5, Sb8—d7, 10. Sf3—e5, Gb4—e7, 11. f2—f4, Sd7×e5, 12. f4×e5, Sf6—g4, 13. Gg5×e7, Hd8×e7, 14. h2—h3, Sg4—h6, 15. Hd1—h5, (atak przedczesny) 15... f7—f5, 16. Sc3—e2, Wa8—e8, 17. c2—c3, f5—f4! (grozi hetmanowi wrogiemu), 18. We1—f1, (błąd decydujący przez który ginie jakość — hetman musiałby cofnąć się na f3.). 18... f4—f3! (piękna ofiara pionka pozbawia hetmana wszelkiego wyjścia.). 19. Wf1×f3, Ge6—

Pozycja po 18. posunięciu białych.

f7, 20. Wf3×f7, He7×f7, 21. Hh5—g5, Hf7—f2+, 22. Kg1—h1, Sh6—f5, 23. Se2—g1, We8—e6, 24. Gd3×f5, W×f5, 25. H—d8+, Wf8, 26. Hd3—d7, We6—g6, 27. g2—g4,

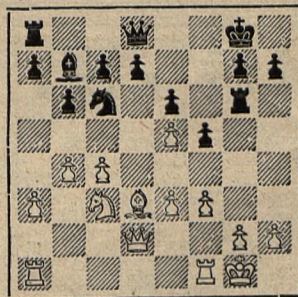
Hf2—e3, 28. e5—e6, He3—e4+, (niedbając o groźnego wolnego pionka białego, czarne atakują króla osieroconego.), 29. Kh1—h2, Wf8—f2+, 30. Kh2—g3, He4—f4+, 31. Kg3—h4, Wg6—h6 mat. Jedyna partja, którą p. Szpiro przegrał w turnieju.

(Uwagi Dr. A. Rhodego).

*Z turnieju w Ocrebro.***Partj : Nr. 287. Holenderska.****Ekenberg****Alechich**

1. d4, f5, 2. Sf3, Sf6, 3. e3, e6, 4. Gd3, b6, 5. 0—0, Gb7, 6. c4, Gd6, 7. Sc3, 0—0, 8. He2, Gb4, 9. Gd2, Se4, 10. a3, Gd6, 11. b4, Wf6, 12. Se5 (należało w tem miejscu konsekwentnie grać c4—c5, by Gd6 w dalszym ciągu ścieśnić). 12... G×e5, 13. d×e5, Wg6, (grozi S×d2 i W×g2). 14. f3, S×d2, 15. H×d2, Sc6, 16. e4, (W tem

Pozycja po 15. posunięciu czarnych.

miejszu należało już raczej grać f4, niemniej po 16... S×e5, 17. f×e, W×g2+, 18. H×g2, G×g2, 19. K×g2, Hg5+, czarne zdobywają 2 pionki, zczem mając hetmana i 4 pionki przeciwko wieży, giermkowi i skoczkowi są w przewadze materjalnej). 16. S×e5, 17.

e×f, Wh6, 18. Wae1, Hh4, 19. Ge4, (W×e5 grać nie można, spowodu H×h2+ i H×e5, jeżeli jednak h3 to nastąpi Hd4+, 20. We3, S×c4, z wygraną wieżą). 19... H×h2+, 20. Kf2, Hh4+, 21. Kg1, G×e4, 22. W×e4, Hh2+, 23. Kf2, Waf8 i białe poddają, gdyż tracą przynajmniej jeszcze jednego piona przy dalszym pogorszeniu pozycji.

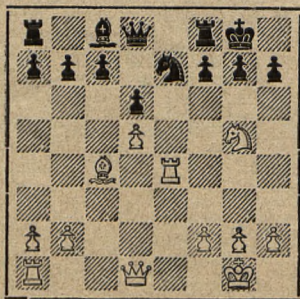
Z Olimpiady Korespondencyjnej.

Partja Nr. 288. Włoska.

prof. Becker dr. Szaniawski

1. e2—e4, e7—e5, 2. Sg1—f3, Sb8—c6, 3. Gf1—c4, Gf8—c5, 4. c2—c3, Sg8—f6, 5. d2—d4, e5×d4, 6. c3×d4, Gc5—b4, 7. Sb1—c3, Sf6×e4, 8. 0—0, Gb4×c3, 9. d4—d5, Gc3—f6, 10. Wf1—e1, Sc6—e7, 11. We1×e4, d7—d6, 12. Gc1—g5, Gf6×g5, 13. Sf3×g5, 0—0, 14.

Pozycja po 13. posunięciu czarnych.

Sg5×h7, Kg8—h7, 15. Hd1—h5+, Kh7—g8, 16. We4—h4, f7—f5, 17. Wh4—h3, (po 8-miu dniach namysłu i przeglądnięciu obfitej literatury prof. Becker, chcąc uniknąć gry szablonowej, która prowadzi do remis, wybiera posunięcie mało używane, stosowane

przez Keres'a (Estonja), jednak po zrobieniu tego posunięcia i głębszej analizie, widzi, że i ono prowadzi tylko do partji remisowej)... f5—f4! 18. Hh5—h7+, Kg8—f7, 19. Hh7—h5+, Kf7—g8, 20. Hh5—h7+, Kg8—f7, 21. Hh7—h5+, Kf7—g8, 22. Hh5—h7+, Kg8—f7 i remis przez 3-krotne powtórzenie ruchów. Białe nie mogą wybrać innej gry, gdyż przegrałyby. Według prof. Beckera 18. g2—g4 również nie prowadzi do niczego, gdyż na: 18. g4, f×g3 e. p., 19. Hh7+, Kf7, 20. Wg3, Sf5, 21. Gd3 — czarne odpowiadają Hf6, 22. We1, Gd7 grożąc Wh8. Jeżeli w 21. zamiast Gd3, Ge2, to Hf6. 22. We1, Ke7! i potem Kd8, natomiast o ile: 18. Wf3, to Sf5, 19. Wf4, h5, 20. g3, Gd7, grozi Wh8, 21. Gd3, Kf6! (Uwagi Dr. Szaniawskiego).

Partja Nr. 289. Hetmańska.

Friedman H.

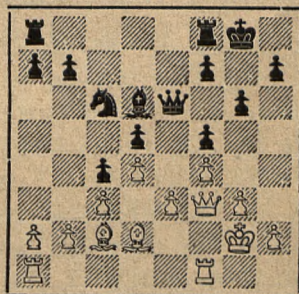
Grünfeld E.

1. d4, d5, 2. e3, Sf6, 3. Gd3, c5! (Białe wybierają spokojną grę w debjucie hetmańskim, zmierzają do systemu Collego. Temu stara się przeszkodzić znany teoretyk arcymistrz Grünfeld swoim 3. posunięciem, dającym czarnym swobodę na skrzydle hetmańskim oraz lokującym skoczka na polu c6, a nie na d7, co jest właściwą odpowiedzią czarnych). 4. c3, Sc6, (Z groźbą e7—e5. Bicie 5. d×c, e6, 6. b4, a5! wkońcu prowadzi do oddania zaofiarowanego poprzednio piona z lepszą grą dla czarnych, przez osłabienie skrzydła hetmań-

skiego i swobodnej gry przeciwnika w centrum). 5. f4, (Białe nie rezygnują z raz obranej drogi, na 5. Sf3! nastąpi Gg4! z inicjatywą przeciwnika). Gg4, 6. Sf3, e6, 7. Sbd2, Gd6, 8. g3, (Zapewne nie najlepsze, ale teraz właśnie trudno białym o decyzję. Gdyby białe zagrały 8. Ha4, z zamiarem opanowania pola e5, to czarne uzyskują przewagę przez 8...c4! 9. Gb1, (lub Ge2,) a6! z następnem b5. Także zwalniają swoją grę czarne po 8. Ha4, c:d! Bicie pionem 9. c:d, 0-0! odda czarnym w posiadanie linję c, odbicie skoczkiem osłabia centrowe piony, zaś po 9. e:d? G:f4! wygrywa). 0-0, (Do ciekawej gry prowadzioby n. p. 9.. Gh3, na co białe grają 10. Sg5! Gg4, 11. Hc2, h6? 12. Sh7, S:h7, 13. Gh7+, Kh8, 14. h3! Pozycja wymaga więc obustronnej ostrożności). 9. 0-0, He7, 10. Kg2, Gf5, (Toczy się więc walka o uzyskanie przewagi na linii e. Czarnym chodzi o opanowanie pola e4, białym zaś o pole e5). 11. He2, (a nie Hc2? bo G:d3, H:d3, c4! lub 11... Sg4! 12. We1, G:d3 13. H:d3, c4, 14. Hc2, f5! z nast. Sf6! i czarne

stoją dobrze). 11... Se4, (Po 12. G:e4, G:e4, 13. S:e4, d:e4, 14. Sg5, f5! gra czarnych jest znacznie swobodniejsza, dlatego białe mogą wybrać posunięcie o wiele lepsze...) 12. Sh5! (Niespodzianka! To posunięcie uszło uwagi Grünfelda). 12... S:d2, 13. S:f5, e:f5, 14. G:d2. (Obraz szachownicy po ostatnich dwu posunięciach zmienił się zupełnie. Wprowadzie pion e3 blokuje nieco grę białych, ale wiszące czarne piony d5 i f5, oraz para gońców daje białym nawet lekką przewagę z możliwościami ataku na obu skrzydłach nieprzyjaciela).

Pozycja po 16. posunięciu czarnych.

14... g6, 15. Hf3, c4, 16. Gc2, He6, 17. h3, h5, 18. b3, b5, 19. b:c4, b:c4, 20. Wab1, Wab8, 21. W:b8, W:b8, 22. Wb1. Remis.

Szachy w armji polskiej.

W czasie od 9. I. do 18. III. r. b. rozegrany został we Lwowie staraniem zarządu ogniska podoficerów doroczny indywidualny turniej szachowy o tytuł mistrza.

Do turnieju zgłosiło się 33 podoficerów zawodowych. Ukończyło turniej 21 zawodników. Tytuł mistrza zdobył sierżant 40 p. p. Simon Mieczysław zdobywając 16 i pół p., II. miejsce ogniomistrz Józwik Walerj — 16 p., III. miejsce sierżant Feuer Jakób. Cenne nagrody i dyplomy wręczył pierwszym 13-tu zawodnikom w dniu 18. marca po uroczy-

stej akademji ku czci Pana Marszałka Józefa Piłsudskiego, dowódca p. d. 5. d. p. płk. Ludwik Bittner.

Dnia 2. marca rozegrany został w lokalu Podoficerskiego Kasyna Garnizonowego w Warszawie międzygarnizonowy mecz drużyn szachowych podoficerskich o puchar wędrowny im. Majora Klimka Józefa, z rezultatem 4 : 3 dla Lwowa. Wygrali partje dla Lwowa: kpr. Petryński Tadeusz, sierż. Feuer Jakób, ogn. Józwick Walery i st. sierż. Konarski Augustyn. Dla Warszawy wygrali: st. sierż. Kotyla Edward (brawo Prezes! Prezesi rzadko dobrze grają — przyp. Red.), plut. Koc Tadeusz i sierż. Łęczycki Marjan. Mecz ten odbył się w jednym z najpiękniejszych lokali w Warszawie (t. zw. Pałacyk poznański), w nadzwyczaj serdecznym i miłym nastroju. Goście lwowianie nieomal ze łzami w oczach opowiadali o gościnnem przyjęciu, jakie im zgotowali warszawscy koledzy. Wzór godny naśladowania dla wszystkich!

Poniżej podajemy partję z turnieju podoficerskiego we Lwowie.

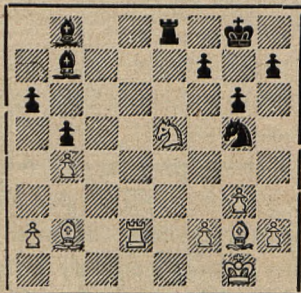
Partja Nr. 290. Hetmańska.

Józwick

Klimczyk

1. d2—d4, d7—d5, 2. c2—c4, e7—e6, 3. Sb1—c3, a7—a6, 4. e2—e3, Sg8—f6, 5. Gf1—d3, d5×c4, 6. Gd3×c4, b7—b5, 7. Gc4—d3, Gc8—b7, 8. Sg1—f3, c7—c5, 9. d4×c5, Gf8×c5, 10. 0—0, Hd8—b6, 11. b2—b3, Sb8—d7, 12. Gc1—b2, e6—e5, 13. Gd3—f5, Wa8—d8, 14. Hd1—e2, 0—0, 15. Wf1—d1, Gc5—d6, 16. Wd1—d2, Gd6—b8, 17. Wa1—d1, Sd7—c5, 18. b3—b4, Wd8×d2, 19. Wd1×d2, Sc5—e6, 20. g2—g3, Hb6—c6, 21. e3—e4, g7—g6, 22. Gf5—h3, Sf6×e4, 23. Sc3×e4, Hc6×e4, 24.

Pozycja po 25. posunięciu czarnych.

He2×e4, Gb7—e4, 25. Sf3×e5, Se6—g5, 26. Gh3—g2, Wf8—e8, 27. Se5—d7, Ge4×g2, 28. Kg1×g2, We8—c8, 29. Sd7—f6+, Kg8—g7, 30. Sf6—e4+, Kg7—h6, 31. Se4—c5, Gb8—a7, 32. Wd2—d5, Ga7×c5, 33. Wd5×c5, Wc8×c5, 34. b4×c5 — czarne poddały się, gdyż straciły wszelką nadzieję. Rzeczywiście pion c5 musi kosztować skoczka.

W przejeździe do Moskwy rozegrał Capablanca w Warszawie seans symultanowy, o czym już w swoim czasie relacjonowaliśmy.

Obecnie podajemy jedną z przegranych przez mistrza świata partj do ppłk. dypl. Dr. Steifera naogół bezbłędnie po obu stronach prowadzoną, co się rzadko zdarza w grach symultanowych.

Partja Nr. 291. Sycylijska.

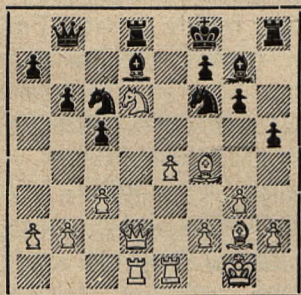
Capablanca

Dr. Steifer

1. e2—e4, c7—c5, Sg1—e2, (rzadko grane, gorsze od Sg1—f3,

leczyć mogące speszyc gracza nie-
doświadczonego, zamyka giermka
f1) ...Sb8—c6, 3. d2—d4, d7—d6,
(lepiej e6, cz. mogą grać d6, gdyż po
dxc5, dxc5, Hxd8, Sc6xd8,
białe chcąc wydostać giermka f1—
muszą także stracić tempo). 4.
g2—g3, g7—g6, 5. Gf1—g2, Gf8—
g7, 6. c2—c3, Gc8—d7, 7. 0—0,
Hd8—c7 (czarne utrzymują grę
zamkniętą, ażeby nie dać białym
szans ataku na odkryte słabe
punkty). 8. Gc1—e3, b7—b6, 9.
Sb1—a3, Wa8—d8, 10. Hd1—d2,
h7—h5, (czarne też nie zapominają
o ataku). 11. Se2—f4, Sg8—f6,
12. Wf1—e1, e7—e5 (pierwsze u-
derzenie!). 13. Sa3—b5? (to uwi-
kła w kombinację niepoprawną)

Pozycja po 17. posunięciu białych.

...Hc7—b8, 14. d4xe5, d6xe5, 15.
Sb5—d6+ (od szacha jeszcze nikt
nie umarł). Ke8—f8, 16. Wa1—d1
(poświęca figurę, bo musi, licząc
na późniejszy atak pionami g i f),
e5xf4, 17. Ge3xf4, Gd7—g4 (wią-
że skoczka, atakując wieżę, grozi
strata drugiej figury po Sf6—e8).
18. f2—f3, Gg4—e6, 19. Hd2—c2,
g6—g5, 20. Sd6xf7, g5xf4, 21.
Sf7xd8, Sc6xd8, 22. g3xf4, Gg7—
h3, 23. e4—e5, Sf6—d5, 24. Wd1x
d5, Ge6xd5, 25. He2—f5+, Gd5—
f7, 26. Gg2—f1, Sd8—e6, 27. Gf1—
c4, Hb8—e8, 28. We1—d1, b6—b5
(zmusza giermka odejść lub prze-
słonić wieżę). 29. Gc4—d5, Wh8—
g8+, 30. Kg1—h1, Wg8—g6, 31.
a2—a4, Kf8—g7, 32. Hf5—e4, Se6x
f4, 33. Gd5—e6, 33. ...Sf4—h3!
(zmusza do likwidacji, gdy inne
ruchy n. p. He6 lub He7 dawały
jeszcze białym okazję atakowania
giermkim albo wieżą). 34. He4x
g6+, Gf7xg6, 35. Gc6xe8, Sh3—
f2+, 36. Kh1—g1, Sf2xd1, 37.
Ge8xg6, Kg7xg6 — białe pod-
dały się. (Uwagi ppłk. Steifera).

Wiadomości ze świata.

Anglja. W Margate odbywa się obecnie międzynarodowy turniej
szachowy z udziałem Capablanci, Rzeszewskiego, Miesesa, Thomasa i in.
Po piątej rundzie prowadził w tabeli *Rzeszewski*, znany przed laty jako
cudowne dziecko szachowe. W ósmym roku życia był już Rzeszewski
wybitnym szachistą, wówczas już jego wygrane partje z Janowskim oraz
innymi mistrzami budziły prawdziwą sensację. Później Rzeszewski wye-
migrował do Ameryki (jak wiadomo pochodzi on z Polski), gdzie na-
czas wycofał się jeszcze z życia szachowego, wskutek czego uniknął
losu wielu cudownych dzieci. Obecnie jest on dojrzałym i rokującym
wielkie nadzieje szachistą. W obecnym turnieju w Margate w 4-tej run-

dzie Rzeszewski pokonał Capablanke, 2-gie i 3-cie miejsce zajmują chwilowo Capablanca i Thomas po 3^{1/2}. Fairhurst 3, Klein i Reilly po 2^{1/2}, Milner-Barry i Sergeant po 2, Mieses 1^{1/2}, Menszik 1^{1/2}.

Austria. Dnia 30. marca r. b. odbyła się w Wiedniu w salach „Weigl'a“ kompletna runda mistrzostw związkowych we wszystkich kategoriach. Rozegrano równocześnie 360 partyj przy udziale licznej publiczności. Czysty dochód przeznaczono na koszta wysłania drużyny reprezentacyjnej do Polski.

Znany mistrz austriacki *Hans Müller* wygrał 16. marca... bieg zjazdowy na nartach przy schronisku Planera.

Czechosłowacja. W Zilina, miejscowości słowackiej urządzono onegdaj mały turniej mistrzowski. Zwyciężył *Opočensky* z 7 p. bez przegranej. 2-gie miejsce zdobył Rohacek 6^{1/2}, 3-cie Dr. Fazekas 6. Na dalszych miejscach znaleźli się: Csövary, Dr. Ramharter, May, Dr. Zobel, Engel, prof. Dolinek i Schulz. W Morawskiej Ostrawie odbył się turniej o mistrzostwo miasta, przy udziale 12-tu uczestników. Zwyciężył zdecydowanie *Foltys* osiągając 10 p. z 11 gier.

Finlandja W Helsingsforsie odbył się turniej mistrzowski na który zaproszono wracającego z Rosji Sowieckiej arcymistrza Spielmana. Po ciężkiej walce doszli do finału jako zwycięscy: młody mistrz Finlandji *Böök* i *Spielman* po 5^{1/2}. Dalsze miejsca zajęli: Loven 4, Solin 3^{1/2}, Krogius i Salo po 3, Dr. Seitz 2^{1/2}, Candolin 1.

Następnie udał się Spielman do Łotwy, a stąd po krótkim pobycie wybrał się do Warszawy na mecz z Frydmanem.

Francja. W połowie lutego odbył się w Paryskim Klubie Szachowym „Caïssa“ mecz między *Dr. Tartakowerem* a wiedeńskim mistrzem *Ernstem Kleinem*, zakończony zwycięstwem Polaka w stosunku 3 : 1.

Niemcy. Wielkoniemiecki związek szachowy projektuje przy okazji olimpiady sportowej urządzenie również w r. 1936 olimpiady szachowej z udziałem 25-ciu państw po 10-ciu graczy. Subwencje państwowe w wysokości 30.000 M. są już zapewnione. Wydano rozporządzenie przygotowania ekipy niemieckiej. Mają być uwzględnieni wszyscy najlepsi szachiści Niemiec (czy dr. Lasker też? — zapytanie redakcji). Niewiadomo tylko jak ustosunkuje się do tej imprezy F. I. D. E. i czy zezwoli swym członkom na uczestniczenie, skoro Niemcy nie należą do Federacji Międzynarodowej.

Dnia 5. marca r. b. zginął w wypadku samolotowym na lotnisku w Bayreuth bawarski minister oświaty, Hans Schemm, znany przyjaciel i mecenas szachów. Min. Schemm pierwszy wprowadził w Niemczech szachy w szkołach jako przedmiot ćwiczeń oraz udzielał im poparcia w innych kulturalnych dziedzinach.

1. Jao. Palestyna. W ramach ogólnej Makabjady odbył się turniej szachowy w Tel-Awiv. 1-sze miejsce zajął warszawianin *Blass* $7\frac{1}{2}$ przed *Forde-rem* 7, *Enochem* 7, *Glassein* $6\frac{1}{2}$, *Winem* $5\frac{1}{2}$, *Beutumem* 5. *Blass* był przed laty wicemistrzem Warszawy, zaś *Glass* i *Beutum* to znani mistrzowie wiedeńscy.

Szwecja. W Oerebro odbył się wielki turniej mistrzowski z udziałem mistrza świata, *Dr. Alechina*. Turniej miał charakter kwalifikacyjny dla wyłonienia reprezentacji Szwecji na Olimpiadę Warszawską. Przebieg turnieju był niezwykle ciekawy ze względu na silną obsadę szwedzką. Rozstrzygnięcie padło dopiero w ostatniej rundzie, po przegranej *Lundina* z *Alechinem*, z którym do ostatka miał równą ilość punktów.

Wynik turnieju był następujący: *Dr. Alechin* $8\frac{1}{2}$, *Lundin* $7\frac{1}{2}$, *Stahlberg* $6\frac{1}{2}$ (bez przegranej), *Stolz* 6. Dalsze miejsca zajęli *Karlsson* $4\frac{1}{2}$, *Berndtsson* $3\frac{1}{2}$, *Ekenberg*, *Mellgren* po $2\frac{1}{2}$, *Axelsson* 2, *Petersson* $1\frac{1}{2}$.

Nie ulega wątpliwości, że dziś *Lundin* uchodzi za najsilniejszego mistrza Szwecji, gdyż onegdaj w turnieju treningowym w Sztokholmie również wysunął się na czoło: *Lundin* 4, *Stolz* $3\frac{1}{2}$, *Stahlberg* $2\frac{1}{2}$, *Bergkwist* 2.

Wiadomości krajowe.

Warszawa. Przewodniczący Pol. Zw. Szach. i zarazem komitetu organizacyjnego olimpiady p. min. dr. *Nakoniecznikow-Klukowski* wyjechał na kilkutygodniowy urlop. Na czas jego nieobecności przewodnictwo w. w. instytucji objął wiceprezes p. *Kazimierz Piłsudski*.

Swój udział w olimpiadzie szachowej zgłosiły w dalszym ciągu: Irlandja, Estonja i Austrja. Dotychczas zatem zgłosiły swój udział: Argentyna, Stany Zjedn. Am. Płn., Francja, Anglja, Norwegja, Holandja, Szwecja, Finlandja, Włochy, Czechosłowacja, Rumunja, Jugosławja, Węgry, Irlandja, Austrja, Estonja i oczywiście Polska. Spodziewany jest ponadto udział Belgji, Danji, Łotwy, Hiszpanji i Szwajcarji. Są duże trudności z udziałem Rosji Sowieckiej i Niemiec, które nie należą do federacji międzynarodowej. Niemcy po wprowadzeniu w swoim statucie związkowym paragrafu aryjskiego nie odpowiadają warunkom statutu F. I. D. E. Sowiety zaś nie zgłosiły dotąd akcesu do Federacji.

Dnia 9. IV. bawił w Warszawie arcy mistrz *Flohr*, który na zaproszenie Warszawskiego Klubu Szachowego rozegrał *seans symultanowy* przy 19-tu szachownicach, z wynikami $+11$, -3 , $=5$. Wobec klęsk arcy-mistrza poniesionych w seansach z 1-ą klasą w Sowieciech, zarząd klubu zdecydował się włączyć do seansu trzech graczy I. kategorii warszawskiej. W ten sposób mieliśmy okazję stwierdzić, że nie ustępujemy Sowieciechom, albowiem mistrz *Flohr* osiągnął z nimi wynik $-2 = 1$. *Flohr*

przegrał z Młynkiem i Borensteinem, zremisował zaś z Kipperem. Mała ilość uczestników seansu tłumaczy się tem, iż koszt uczestnictwa był za wysoki jak na teraźniejsze kryzysowe czasy.

Turniej o mistrzostwo sekcji szachowej Stowarzyszenia Urzędników Banku Polskiego dobiegł końca. Pierwszą nagrodę zdobył zeszłoroczny mistrz p. *Henryk Karpiński* 28 p., przed p. Miśkiewiczem 24 p. i p. Jędrzejewskim. Po wręczeniu nagród p. Karpiński rozegrał małą symul-tankę na 9 szachownicach z wynikiem $+3, -3, =3$.

Dnia 22. III. br. odbyła się uroczystość zakończenia *Turnieju Pań*, w lokalu W. O. Z. SZ. gdzie p. pułkownik Steifer wręczył 3 nagrody ufundowane przez Polski Związek Szachowy, oraz czwartą przez siebie. I. miejsce zajęła p. Regina Gerlecka z 11 p., następne: p. Kowalska 9 p. Dr. Hermanowa $8\frac{1}{2}$ p., Januszewska 8, p. Kuczevska i Ottówna po $6\frac{1}{2}$ p. Feystowa 5 p., Manczarska $4\frac{1}{2}$ p., Pawłowska 4 p., Borowiczanka 2 p., Fiszbinówna i Adlerówna 0.

Poczem p. *Jagielski* dał mały seans jednoczesnej gry z wynikiem $+9, -1$. Jedyłą wygraną partję uzyskała p. R. Gerlecka.

Zgłosiły swój udział w dalszym ciągu w Olimpiadzie wszechświatowej, która odbędzie się w sierpniu r. b. w Warszawie, *Holandja* z Dr. Euwem, kandydatem na mistrza świata na czele i *Jugosławja* w nadzwyczaj silnym składzie. Grają w tej drużynie: prof. uniw. w Zagrzebiu, Dr. Vidmar znany arcymistrz, oraz mistrzowie Kosticz, Pirc, Dr. Asztalos i Wukowicz.

Z dniem 15. maja przyjeżdża do Warszawy *Dr. Tartakower* i rozpoczyna trening z graczami olimpijskimi. Trening pań powierzył Pol. Zw. Szach. znanemu mistrzowi p. Kremerowi, który rozpoczął już pracę pod kierunkiem kapitana związkowego.

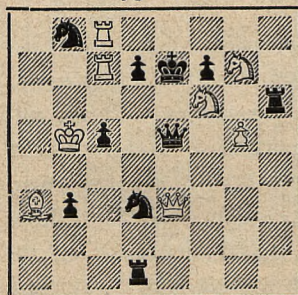
Turniej o mistrzostwo Polski.

Rozpoczynający się 19. b. m. przedolimpijski eliminacyjny turniej szachowy w Warszawie, został uznany jako turniej o mistrzostwo Polski. Obok turnieju z roku 1926 w Warszawie, na którym zwyciężył mistrz Przepiórka, oraz z roku 1927 w Łodzi (zwyciężył arcymistrz Rubinstein), będzie to dopiero 3-ci turniej o mistrzostwo Polski. Poniżej podajemy pełny skład uczestników obecnego turnieju.

Z Warszawy grać będą: Paulin Frydman, Najdorf, Makarczyk i Kremer, z Łodzi: Appel, Regedziński, Kolski, Achilles Frydman i Szpiro, ze Lwowa: red. Henryk Friedman, Gerstenfeld, Szechter i mgr. Sulik, dr. Kon z Łańcuta, Wojciechowski z Inowrocławia oraz przebywający stale w Paryżu arcymistrz dr. Tartakower i dr. Cukierman. Ostatnio zaproszeni zostali red. Feinmesser z Warszawy i prof. Zawadzki ze Śląska.

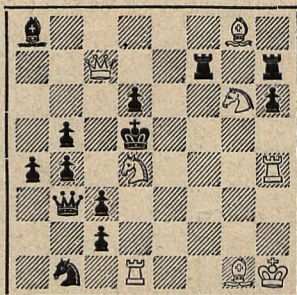
Zadania

poświęcone Alain C. White'owi.

1. T. Czarnecki Warszawa
Oryginalne.

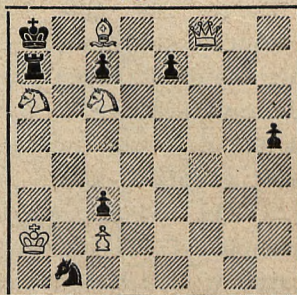
2—mat.

1. Wc7:c5.

2. J. Fux Białystok
Oryginalne.

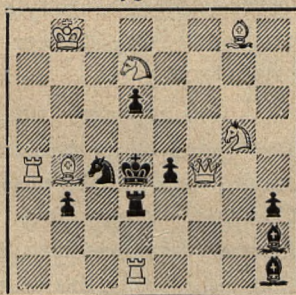
2—mat.

1. Hc7—d7.

3. A. Goldstein Warszawa
Oryginalne.

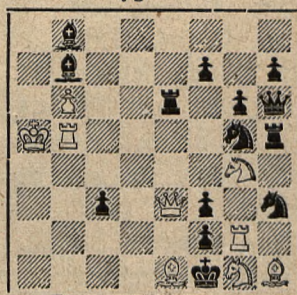
3—mat.

1. Hf8—f4.

4. M. Pfeiffer Poznań
Oryginalne.

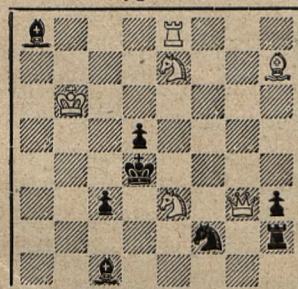
2—mat.

1. Gb4—d2.

5. Z. Marjenstrass W-wa
Oryginalne.

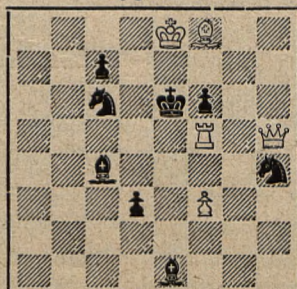
2—mat.

1. Ge1:c3.

6. W. Hebelt Grodno
Oryginalne.

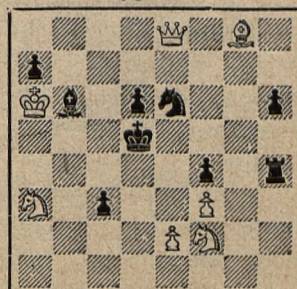
2—mat.

1. Kb6—b5.

7. S. Tylor Stanisławów
Oryginalne.

3—mat.

1. Hh5—g4.

8. H. Salzman Warszawa.
Oryginalne.

3—mat.

1. Sa3—c2.

Przegląd prasy.

Ze statystyki szachowej.

Najdłuższą partję znaną do- tychczas w historii szachów roze- grali w Karlsbadzie w 1907 r. Wolf i Duras. Ma ona 168 posunięć i kończy się matem Durasa. Po niej najdłuższą jest partja Duras — Janowski, z turn. w San-Sebastian w 1911 r. — 161 ruchów. Duras ma więc rekord długości partji.

Na 16-cie ruchów w partji przeciw G. Marco zużył dr. Tar- rasch w 1892 r. 5 minut! Partja ta dała słynny warjant w debjucie hiszpańskim, który przeszedł do wszystkich podręczników gry: 1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, d6, 4. d4, Gd7, 5. Sc3, Sf6, 6. 0—0, Ge7, 7. We1, 0—0? 8. G×c6, G×c6, 9. d×e, d×e, 10. H×d8, Wa×d8, 11. S:e5, G:e4, 12. S:e4, S:e4, 13. Sd3, f5, 14. f3, Gc5+, 15. S×c5, S×c5, 16. Gg5, i czarne poddały się, gdyż po Ge7 tracą jakość.

W r. 1873 w Wiedniu Steinitz w 16-tu po sobie następujących rundach wszystkie partje wygrał. Pomimo tego o pierwsze miejsce musiał jeszcze stoczyć mecz z Blackburnem.

W r. 1902 na turnieju w Monte Carlo najdłuższa partja miała 144 ruchy. Wygrał ją Czigorin z Maso- nem. Najkrótsza miała 8 ruchów. Przegrał ją... też Czigorin z Mar- schallem.

Do Botwinnika, który w Ha- stings z 3-ch pierwszych partyj wy- niósł zaledwie pół p. zatelegrafo- wał Krylenko, prezes związku sza-

chowego sowieckiego i komisarz sprawiedliwości: „Nie tracić otuchy i spokojnie walczyć dalej“.

„Polska Zbrojna“.

W związku z olimpiadą sza- chową Zarząd Polskiego Związku Szachowego postanowił wydać pa- miątkowy znaczek związkowy dla członków komitetów honorowego i organizacyjnego, uczestników Olimpiady i gości. Ponadto człon- kowie drużyn walczących otrzymają plakiety wzgl. medaljony. Zarząd związku zwrócił się również do p. ministra poczt i telegrafów z pro- pozycją wypuszczenia znaczka oko- licznościowego, nie tylko dla celów propagandowych lecz również fi- latelistycznych.

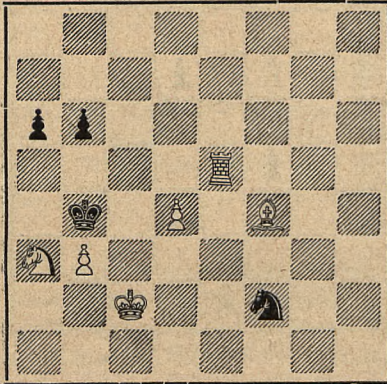
Dla zaprawy naszych czoło- wych graczy organizuje związek szereg indywidualnych spotkań. Obecnie rozgrywany jest mecz między arcymistrzem Austrii Spiel- manem, a naszym olimpijczykiem Paulinem Frydmanem. Mecz obli- czony jest na 5 partyj. Rezultaty i ciekawsze partje przynosimy w bieżącym numerze.

Treningi pań przeprowadza mistrz Kremer pod kierownictwem kapitana związkowego w lokalu związku — Warszawa, ul. Wierz- bowa 8, trzy razy w tygodniu, w poniedziałki i piątki od 19-ej w niedziele od 11-ej. Panie sza- chistki zapraszamy na te treningi.

„Polska Zbrojna“.

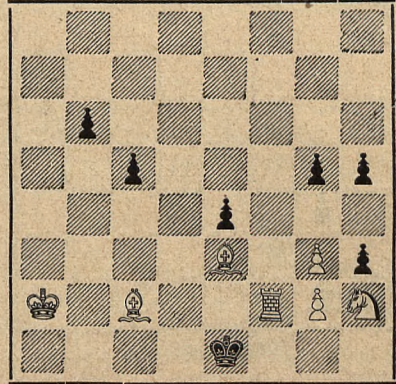
Zadania oryginalne.

213. Karl Frantzén Malmö

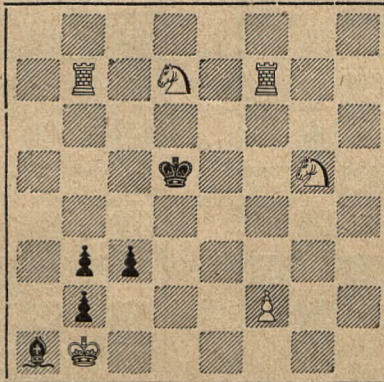
Mat w 2. posunięciach.

214. Dr. E. Palkoska Praga

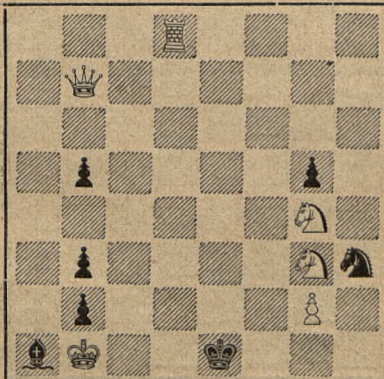
Mat w 3. posunięciach.

215. Rudolf Svoboda Praga

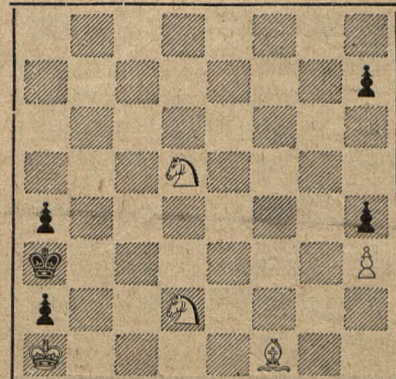
Samomat w 2. posunięciach.

216. L. Wiewiórowski Katowice

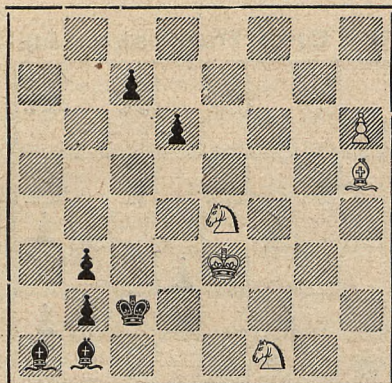
Samomat w 3. posunięciach.

217. L. Wiewiórowski Katowice

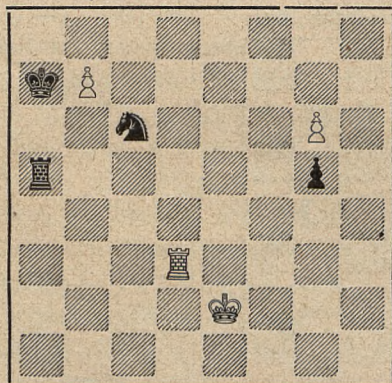
Samomat w 4. posunięciach.

218. **S. Filaretow** Rosja Sow.
Szachm. Listok 1926.

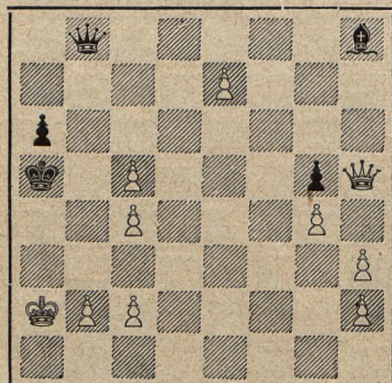
Białe remisują.

220. **J. Mattison** Łotwa
Rigaer Nachrichten 1922.

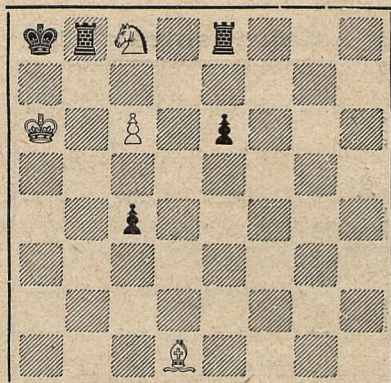
Białe wygrywają.

222. **A. Czarnota** Gniezno
Oryginalne dla „Szachisty”.

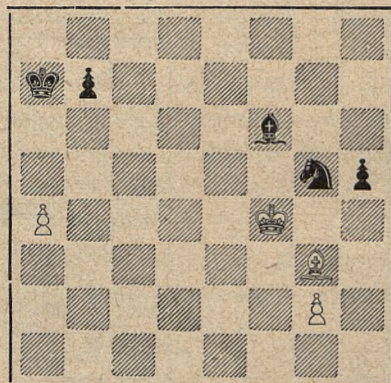
Białe wygrywają.

219. **J. Haszek i Prokop**
Szachm. Listok 1924.

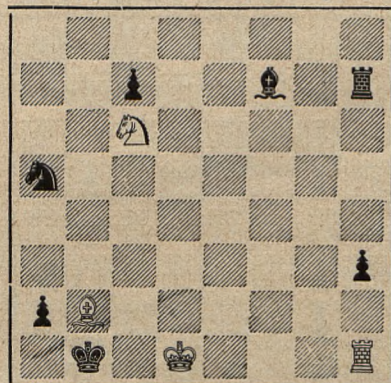
Białe wygrywają.

221. **S. M. Kaminer** Rosja Sow.
Szachm. Listok 1925.

Białe remisują.

223. **M. Kurmin** Wilno
Oryginalne dla „Szachisty”.

Białe wygrywają.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półrocz.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półrocz.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

I-szy Korespondencyjny Turniej o mistrzostwo Polski. Zamknięcie turnieju wstępnego.

Z końcem września ub. r. przystąpiliśmy do organizacji pierwszego oficjalnego turnieju korespondencyjnego o mistrzostwo Polski. Praca nasza została uwieńczona pomyślnym rezultatem, gdyż zdołaliśmy skupić 27-miu graczy w trzech grupach.

Sprawa druków 5-groszowych, która w swoim czasie była jedyną przeszkodą i to zasadniczą dla szachistów korespondencyjnych, narażająca na konfiskaty i dopłaty karne, w tym roku przestała być aktualna, co szerokie rzesze szachistów naszych przyjęło z prawdziwym zadowoleniem. Rzadko kiedy słyszymy obecnie o konfiskatach druków szachowych przez nasze urzędy pocztowe w kraju.

Organizacja wewnętrzna i dyscyplina przestrzegania porządku i obowiązku była we wszystkich grupach wprost przykładna. Tylko w nielicznych wypadkach grający korzystali z porad i opieki kierownictwa, załatwiając przeważnie kwestje sporne ugodowo pomiędzy sobą. Krótkotrwały chaos powstały n. p. w grupie II. spowodowany przeniesieniem służbowym p. plut. Leonarda Marszałka z Cieszyna do innej miejscowości, zdołało kierownictwo turnieju uporządkować i wyjaśnić.

Pan plut. Marszałek zmuszony był z przyczyn od siebie zupełnie niezależnych grę przerwać. O wiele przykrzejszym i boleśniejszym był dla nas wypadek zaistniały w grupie III. gdzie przedwczesna śmierć zabrała z naszych szeregów nieodżałowanego ś. p. Zygmunta Petluka.

Tu i ówdzie nie brak było skarg i narzekania malkontentów przeważnie nieuzasadnionych. Tam gdzie kierownictwo turnieju uważało za swój

obowiązek interwenjować, odnosiło to z miejsca pożądany skutek.

Wyznaczony przez kierownictwo termin zamknięcia turnieju wstępnego okazał się niewystarczający na dzień 20. kwietnia br., co ogłoszono w No 8/9. 1934 r.

Sprolongowano więc termin zamknięcia na blisko 3 miesiące, a to głównie na życzenie Uczestników turnieju, co zresztą miało swoje uzasadnienie, gdyż grupa III. n. p. powstała i rozpoczęła grę w pierwszych dniach stycznia br.

Naogół 60% wszystkich partyj turniejowych rozegrano do końca do ostatecznego wyniku, a blisko 40% gier oddano do oceny komisji turniejowej. Kilka zaledwie partyj w grupie II. znalazło się w stadium początkowego debjutu. Prawie wszyscy Uczestnicy nadesłali odpisy swoich partyj ukończonych i niedokończonych. W niektórych tylko wypadkach obustronne odpisy partyj nie zgadzały się, co również zdołało kierownictwo uzgodnić po dokładnem zbadaniu zapisków i notatek odnośnych stron. Wkońcu mając cały obszerny, niełatwy, a w wielu wypadkach i skomplikowany materiał do oceny, przystąpiła komisja turniejowa w składzie: prof. Stefan Popiel, mgr. Juljan Madfes, mgr. Franciszek Ksawery Sulik i red. Henryk Friedman — do pracy, wykonując powierzone sobie zadanie, szczerze, rzeczowo, sumiennie i obiektywnie.

Poniżej przynosimy wyniki rozegranych partyj w ustępie p. t. „Poszczególne wyniki”, zaś partje nierozegrane omawiamy w ocenie.

Poszczególne wyniki.

Grupa I. Pauter 0 — red. Friedman 1, Pauter 1 — Korenblit 0, por. Palige $\frac{1}{2}$ — Korenblit $\frac{1}{2}$, Korenblit $\frac{1}{2}$ — prof. Dąbrowski $\frac{1}{2}$, Nowiński 0 — Zakrzewski 1, Zakrzewski 1 — Neidenberger 0, por. Palige 1 — Pauter 0, Pauter 1 — Nowiński 0, Neidenberger 0 — Pauter 1, Wagner 0 — Pauter 1, Czerniaków 1 — Neidenberger 0, prof. Dąbrowski 1 — Nowiński 0, Nowiński $\frac{1}{2}$ — por. Palige $\frac{1}{2}$, Nowiński 1 — Neidenberger 0, prof. Dąbrowski 1 — Neidenberger 0, Dąbrowski 1 — por. Palige 0, por. Palige 1 — Wagner 0, Neidenberger 1 — Wagner 0, Neidenberger 0 — por. Palige 1.

Grupa II. prof. Popiel 1 — Silberman 0, Pytlik $\frac{1}{2}$ — Silberman $\frac{1}{2}$, Lokiez 0 — Silberman 1, Lokiez 0 — Szpigelmacher 1, prof. Kościelak 1 — Lokiez 0, Młynik $\frac{1}{2}$ — Lokiez $\frac{1}{2}$, Lokiez $\frac{1}{2}$ — Ferens $\frac{1}{2}$, Gryczyński 0 — Silberman 1, Marszałek $\frac{1}{2}$ — Silberman $\frac{1}{2}$, Silberman 1 — Ferens 0, Silberman 1 — prof. Kościelak 0, Szpigelmacher $\frac{1}{2}$ — prof. Kościelak $\frac{1}{2}$, Młynik 0 — Szpigelmacher 1, Szpigelmacher 1 — Marszałek 0, Marszałek $\frac{1}{2}$ — Ferens $\frac{1}{2}$, Pytlik $\frac{1}{2}$ — Marszałek $\frac{1}{2}$, Młynik $\frac{1}{2}$ — Pytlik $\frac{1}{2}$, Ferens $\frac{1}{2}$ — Pytlik $\frac{1}{2}$, Gryczyński $\frac{1}{2}$ — Pytlik $\frac{1}{2}$, Marszałek 0 — Popiel 1, Popiel 1 — Ferens 0, Pytlik 0 — Kościelak 1, Kościelak $\frac{1}{2}$ — Młynik $\frac{1}{2}$, Marszałek 0 — Kościelak 1, Kościelak 1 — Ferens 0, Gryczyński $\frac{1}{2}$ — Marszałek $\frac{1}{2}$, Koś-

cielak 1 — Gryczyński 0, Ferens 1 — Gryczyński 0, Gryczyński 0 — Popiel 1, Młynik 0 — Silberman 1, Szpigelmacher 0 — Silberman 1.

Grupa III. Inż. Tomaszewicz 1 — Kurmin 0, inż. Tomaszewicz 1 — Spitz 0, dr. Szaniawski $\frac{1}{2}$ — inż. Tomaszewicz $\frac{1}{2}$, Mikuła $\frac{1}{2}$ — inż. Tomaszewicz $\frac{1}{2}$, Grzegorek $\frac{1}{2}$ — inż. Tomaszewicz $\frac{1}{2}$, Grzegorek $\frac{1}{2}$ — dr. Szaniawski $\frac{1}{2}$, Kurmin 1 — Grzegorek 0, Mikuła $\frac{1}{2}$ — Grzegorek $\frac{1}{2}$, Mikuła $\frac{1}{2}$ — dr. Szaniawski $\frac{1}{2}$, Kurmin $\frac{1}{2}$ — Mikuła $\frac{1}{2}$, Kurmin $\frac{1}{2}$ — dr. Szaniawski $\frac{1}{2}$.

Ocena.

Pauter—Korenblit. Białe silniejsze są o gońca ponadto zdobywają jedyne wolnego piona „a“, co w połączeniu z białopolowym gońcami (pole „a8“ jest białe!) zapewnia im łatwe zwycięstwo. Piona zdobywają rzez 64... Wd4+, Ka5 (lub Kb5), 65. Gd7. Także po 64... Wc6+, nastąpi 65. Ke7, następnie 66. Gd7 z wygraną dla białych.

Pan por. Palige w partji z p. Korenblitem ma nieco lepszą końcówkę, ale po 44... f5+, biały pion „h“ przestaje być groźny, także pole „f4“ staje się niedostępne dla białego króla spowodu ustawicznego szachowania... Ga5—d2+. Uznano za remis.

Korenblit—prof. Dąbrowski. Białe silniejsze są o piona, a w końcówce w której grają hetmany nie przedstawia to większego znaczenia, gdyż silne stanowisko skoczka na „e6“, broni przed groźbami matowemi. Po 39. Gb4 grają czarne Wc2 najlepiej. Po wymianie wież czarne unikają wymiany hetmanów i zagrażają białym ciągle na linii 2-iej szachami tak, że biały hetman nie jest w stanie przedsięwziąć żadnej akcji na skrzydle nieprzyjacielskiego króla. Uznano za remis.

Neidenberger—Pauter. Po 41... Gc2, czarne zdobywają wieżę za gońca i otrzymują na czysto skoczka w końcówce. Lekka wygrana czarnych.

Wagner—Pauter. Ostatnie subtelne posunięcie czarnych zapewnia im we wszystkich warjantach wygranę, jak analiza wykazuje. Po 45. HXe4, Se2!! Jeśli 46. HXe4, Hd6+! i mat w następnym posunięciu. Zaś po 46. Hf2, Ge5+ wygrywa hetmana, to samo nastąpi po 46. He3. Białe więc grają najlepiej 46. Hb8, Wxb7, 47. Hxd8, Gxd8 i czarnym zostaje figura więcej przy lepszej grze i wolnym pionie. Także po 46. Wb8, Sxf4, 47. Wxd8, Gxd8, czarne zachowują figurę przewagi. Przyznano zwycięstwo czarnym.

Nowiński—por. Palige. Czarne stoją o piona lepiej, ale ostatnie posunięcie partnera 35. Hb3! stwarza groźbę matową na polu „f7“. Wobec tego nie pozostaje czarnym nic innego jak zadowolić się wiecznym szachem. 35... Hf1+, 36. Kg3, He1+, 37. Kg2, He2+, 37. Kg2, He2+, 38. Kg3, He1+, a nie 38. Kg1? bo d3+! i nastąpi mat najdalej w 2-ch posunięciach. Uznano za remis.

Nowiński—Neidenberger. Białe stoją o 3 piony silniej i mają lepszą pozycję. Czarne nie mają żadnego ekwiwalentu. Łatwa wygrana białych.

Prof. Dąbrowski—Neidenberger. Przewaga jakości i pozycji przy zupełnem ścieśnieniu figur partnera, rozstrzygnie rychło o losach partji. Wygrana białych.

Prof. Dąbrowski—por. Palige. Po 36. g4, białe grożą 37. Hd2 i wolny pion „d5“ forsownie maszeruje na hetmana. Przewaga materialna wolnego piona przy pokonaniu niewielkich trudności mimo obecności hetmanów, winna się zakończyć wygraną białych, którym też przyznano punkt.

Por. Palige—Wagner. Białe stoją lepiej o jakość i piona, co do wygranej wystarcza.

Neidenberger—Wagner. H e t m a n + G + 4 piony przeciwko W+G+S+2 piony. Silniejszy jest hetman, który przy pomocy pionów g i h, zmusi do kapitulacji czarnego króla.

Czerniaków—Neidenberger. Białe mają piona więcej przy dobrej grze. Przyznano białym punkt.

Prof. Dąbrowski—Nowiński. Czarne mają zamkniętego gońca na „h3“ oraz słabsze są o jakość. Uznano zwycięstwo białych.

Neidenberger—por. Palige. Czarne mają lepszą końcówkę. Biała wieża zamknięta jest na polu „a8“, ponadto czarne bez przeszkód grają... d6—d5 i usuwają gońca c4 również z gry. Przyznano czarnym punkt.

Marszałek—Silberman. Równa gra.

Silberman—Ferens. Białe zdobyły gońca za piona. Przewaga silna. Przyznano białym punkt.

Silberman—prof. Kościelak. Końcówka z skoczkiem przeciwko gońcowi i materialnym plusem piona, jest wygraną dla białych.

Prof. Kościelak—Szpigelmacher. Czarne mają nieco lepszą końcówkę, ale do uzyskania zwycięstwa nie wystarczającą. W ostateczności białe tracą piona i zdobędą opozycję dla króla, jak również wyprowadzą wieżę na linje e8—f8. Uznano za remis.

Młynik—Szpigelmacher. Jeśli białe grają 48. Kf4, W×g3, 49. W×g3, h×g3, 50. K×g3, Kg5 wygrywa, zaś jeśli 49. Wc8, wówczas nastąpić może 49. Kh7, 50. Wc1, Wa3, 51. Kg4, Wa4+, 52. Kh3, Wf4 i czarne wygrywają spowodu przewagi dwu pionów. Także 52. Kh5, Wf4, 53. Wc5, h3! decyduje szybko. Inne warjanty są jeszcze słabsze dla białych. Przyznano czarnym punkt.

Szpigelmacher—Marszałek. Po 18. g4, S×e3, 19. H×e3, Kg7? 20. f5! sytuacja czarnych jest beznadziejna, spowodu Hh6+ lub f6+. Strata figury jest nieunikniona, co zapewni białym wygraną.

Lokiez—Szpigelmacher. Ostatnie posunięcie białych pozwala czar-

nym na przeprowadzenie następującej kombinacji, prowadzącej do wygranej. Po 43. Kh1, Hf1+, 44. Sg1, h3! I teraz cokolwiek białe zagrają, czarne musowo wymienią hetmany 45... Hg2+, 46. HXg2+, hXg2+, 47. KXg2, Wa8! Zdobywa piona „a“ i w końcówce 4 wolne piony z wieżą wygrają lekko przeciwko dwom lekkim figurom.

Prof. Kościelak—Lokiez. Po 41... gXf5, nastąpi 42. WXd5. Białe są silniejsze o 2 piony. Jeśli n. p. 42... WXc6, 43. WXc6, WXc6, 44. WXB5 z wygraną; natomiast po 42... b4, 43. aXB4, aXB4, 44. Wdc5, b3, 45. Wb1 i następnie 46. Wb3! oddają piona c i zdobywają piona b. Wygrana białych.

Młynik—Lokiez. Czarne zdobyły jakoś, grożą ponadto Gc4. Pozycja jednak jest bardzo trudna. Białe mają dobrą blokadę z łańcucha białych pionów, ponadto grożą każdej chwili rozbięciem słabego skrzydła hetmańskiego. Niemalą groźbę stwarza ewentualnie biały pion d4. Uznano za remis.

Lokiez—Ferens. Białe mają wiecznego szacha po 33... KXH5, 34. Hh7+, Kg5, 35. Hg7+ i t. d.

Pytlik—Kościelak. Czarne mają przewagę pozycyjną i materialną. Zdobywają też rychło drugiego piona b4, poczem wygrana jest łatwa.

Prof. Kościelak—Młynik. Walka czterech skoczków. Białe opanować mogą pola „c5“ i „e5“, czarne silnie stoją na polach „c4“ i „e4“. Cośkolwiek swobodniejsza gra czarnych, ale do wygrania nie wystarczająca. Remis.

Marszałek—prof. Kościelak. Po biciu skoczka nastąpi przymusowa wymiana wież i hetmanów, przyczem czarne zachowują przy równopolowych gońcach piona przewagi i w dodatku wolnego piona c4. Wygrana czarnych.

Prof. Kościelak—Ferens. Na 26... WXC3, białe grają 27. Wc1 i wygrywają. W innym wypadku zachowują jakoś i 2 piony bez żadnej kontrszansy dla przeciwnika. Wygrana białych.

Marszałek—Ferens. Obaj grający nie nadesłali na czas odpisów. Należałoby raczej ukarać obu walkowerem. Remis.

Młynik — Pytlik, Ferens — Pytlik, Pytlik — Marszałek. To samo co powyżej. Remis.

Gryczyński—Marszałek. Równa gra.

Kościelak—Gryczyński. Atak białych na skrzydle króla jest b. silny. Czarne są zupełnie zduszone. Przyznano białym punkt.

Ferens—Gryczyński. Po wymianie hetmanów białe zdobywają piona 24. SXg5 i to wystarcza do wygrania partji.

Gryczyński—Popiel. Czarne są silniejsze o piona, po 34. WXW, GXb3, 35. Wb2, Gd5! Pozycja czarnych jest b. dobra, ponadto pion „e5“ jest słaby i po kilku posunięciach padnie. Wygrana czarnych.

Gryczyński—Pytlik. Partja jest wyrównana. Po 36. Wb1, Hc5+, 37. Kh1, g×f4! Białe grają wolnym pionem b, czarne zaś atakują skrzydło króla. Równe szanse.

Marszałek—Popiel. Czarne mają 2 lekkie figury za wieżę w końcówce przy równej ilości pionów. Przyznano czarnym punkt.

Inż. Tomaszewicz—Spitz. Białe mają skoczka więcej w końcówce przeciwko dwom pionom. Końcówka jest trudna, ale wygrana białych niewątpliwa.

Dr. Szaniawski—Inż. Tomaszewicz. Równa gra.

Mikuła—Inż. Tomaszewicz. Białe mają atak, ale stoją o piona gorzej. Atak jest do odparowania po oddaniu zdobytego piona. Uznano za remis.

Grzegorek—inż. Tomaszewicz. Równa gra.

Grzegorek—dr. Szaniawski. Białe mają nieco lepszą grę. Udział hetmanów w grze środkowej nie pozwala na wykorzystanie przewagi białych. Uznano za remis.

Kurmin—Grzegorek. Linja „f“ otwarta dla działań wież i jakość za 2 piony to są atuty zapewniające białym zwycięstwo.

Mikuła—Grzegorek. Równa gra skoczków w końcówce.

Mikuła—dr. Szaniawski. Partja znajduje się w początkowym stadium debjutu. Uznano za remis.

Kurmin—Mikuła. Po 24. W×d5, H×e3, 25. Gf3, H×f4, 26. S×f4, 27. Wd7 odbiera piona. Równa gra.

Kurmin—dr. Szaniawski. Białe mają inicjatywę na skrzydle króla, czarne zaś na skrzydle hetmańskim. Uznano za remis.

Do grupy zwycięzców wchodzi więc na podstawie uzyskanych wyników następujący zawodnicy: pp. Friedman H., Zakrzewski i prof. Dąbrowski z grupy I., Popiel S., Silberman i Szpigelmacher z grupy II., oraz pp. Spitz i inż. Tomaszewicz z grupy III.

Tabele turniejowe.

Grupa I.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkta	Miejsce
1. Friedman H.	—	1	1/2	1	1	1/2	1	1	1	1/2	7 1/2	I.
2. Zakrzewski	0	—	1/2	1/2	1	0	1	1	1	1	6	II.
3. Dąbrowski	1/2	1/2	—	1/2	0	1/2	1	1	1/2	1	5 1/2	III.
4. Czerniaków	0	1/2	1/2	—	1/2	1/2	1	1	1/2	1	5 1/2	IV.
5. Pauter	0	0	1	1/2	—	1	0	1	1	1	5 1/2	V.
6. Korenblit	1/2	1	1/2	1/2	0	—	1/2	1	0	1	5	
7. Palige	0	0	0	0	1	1/2	—	1/2	1	1	4	
8. Nowiński	0	0	0	0	0	0	1/2	—	1	1	2 1/2	
9. Wagner	0	0	1/2	1/2	0	1	0	0	—	0	2	
10. Neidenberger	1/2	0	0	0	0	0	0	0	1	—	1 1/2	

Grupa II.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkta	Miejsce
1. Popiel	—	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	1	1	8	I.
2. Szpigelmacher	1 $\frac{1}{2}$	—	0	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	1	1	1	7	II-III.
3. Silberman	0	1	—	1	1	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1 $\frac{1}{2}$	1	7	II-III.
4. Kościelak	0	1 $\frac{1}{2}$	0	—	1	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	6	IV.
5. Młynik	1 $\frac{1}{2}$	0	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1	1	4 $\frac{1}{2}$	
6. Lokiez	0	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1	4	
7. Pytlik	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1 $\frac{1}{2}$	0	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	2 $\frac{1}{2}$	
8. Ferens	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1	0	1	2 $\frac{1}{2}$	
9. Marszałek	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	2	
10. Gryczyński	0	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	

Grupa III.

	1	2	3	4	5	6	Punkta	Miejsce
1. Spitz	—	0	1	1	1	1	4	I.
2. Tomaszewicz	1	—	0·5	1	0·5	0·5	3 $\frac{1}{2}$	II.
3. Szaniawski	0	0·5	—	0·5	0·5	0·5	2	
4. Kurmin	0	0	0·5	—	0·5	1	2	
5. Mikuła	0	0·5	0·5	0·5	—	0·5	2	
6. Grzegorek	0	0·5	0·5	0	0·5	—	1 $\frac{1}{2}$	

W drodze wyjątku na wniosek kierownika turnieju dopuszczono do grupy zwycięzców pp. Czerniakowa i Pautera, którzy wprawdzie zdobyli równą ilość punktów z prof. Dąbrowskim, ale na podstawie obliczeń % systemu Bergera-Sonneborna, zajęli IV. i V. miejsce. (Zgodnie z regulaminem turnieju ogłoszonym w № 8/9, 934 r. str. 143, tylko 3 osoby wchodzi z każdej grupy do finału i to wedle systemu Bergera). Z grupy II. dopuszczono ponadto i to zasłużenie p. prof. Kościelaka, który zdobył 6 p.

Przechodząc do omówienia wyników poszczególnych zwycięzców grup, podkreślić należy sukces pp. Zakrzewskiego i prof. Dąbrowskiego, tego ostatniego, jako nowicjusza naszych turniejów korespondencyjnych, w grupie I., którzy okazali się pełnowartościowymi graczami kategorii I. Pierwszej dwójce nie ustępuje i druga para złożona z pp. Czerniakowa i Pautera, którzy tylko systemowi Bergera zawdzięczają dalszą lokatę. Panowie Korenblit i por. Palige grali niżej swej siły. W tej grupie zadziwia zły wynik nestora polskich szachistów korespondencyjnych, p. A. Wagnera, który całą swoją uwagę poświęcił partjom Międzynarodowej Olimpiady Korespondencyjnej, w której jak wiadomo reprezentuje barwy Polski. Panowie Nowiński i Neidenberger grali bez szczęścia.

Podobnie jak w grupie I. pierwsze miejsce przypadło znanemu rutynowanemu graczowi, b. mistrzowi Lwowa, p. Stefanowi Popielowi. O

drugie i trzecie miejsce toczyła się zażarta walka. W rezultacie zajęli je wspólnie pp. Silberman i Szpigelmacher. Wedle systemu Bergera p. Silberman ma lepszą lokatę, aniżeli p. Szpigelmacher. IV. miejsce przypadło p. prof. Kościelakowi, również uczestnikowi polskiej ekipy olimpijskiej turnieju korespondencyjnego. Panowie Młynik i Lokiez dobrze się zapowiadają na przyszłość, zaś pp. Pytlik, Ferens, Marszałek i Gryczyński potrzebują ustawicznego treningu, gdyż posiadają mało rutyny.

W grupie III. na pierwsze miejsce „wywindował się” zdolny szachista przemyski, p. Spitz, z 4 p., II. miejsce zajął p. inż. Tomaszewicz z 3^{1/2} p., bez przegranej, również nowicjusz w naszych turniejach. Stanowczo niżej swej siły grał p. dr. Szaniawski, który podobnie jak p. Wagner więcej uwagi poświęca Olimpiadzie Korespondencyjnej. Pan Kurmin jeden z najbardziej pomysłowych szachistów korespondencyjnych, grał bez szczęścia, także p. Mikula zdolny gracz, nie miał w tym turnieju pola do popisu. Pan Grzegorek zapowiada się dobrze, ale winien jeszcze nad sobą pracować.

Zamykając turniej wstępny życzymy wszystkim przedstawicielom naszej grupy zwycięsów — powodzenia. Spodziewamy się „fair play”, pięknej walki, nowości teoretycznych w debjutach, wierzymy, że każdy z uczestników da z siebie maximum wysiłku i swych umiejętności szachowych — na pożytek królewskiej gry korespondencyjnej w Polsce.

Poniżej podajemy termin rozpoczęcia turnieju grupy zwycięsów oraz listę uczestników ułożoną alfabetycznie, wraz z adresami. Gra w grupie zwycięsów rozpoczyna się z dniem 1. września br. Przepuszczalny termin zamknięcia: 15—31 marca 1936 r.

Grupę zwycięsów tworzą:

1. Czerniaków S., *Chełm*, Pilichonki 38.
2. Dąbrowski I., *Paleśnica*, k/Zakliczyna.
3. Friedman H., *Lwów*, Słoneczna 36/l. p.
4. Kościelak A., *Łódź*, Srebrzyńska 83/9.
5. Pauter J., *Zduny*, pow. Krotoszyn.
6. Popiel S., *Lwów*, Teresy 2a.
7. Silberman I., *Łańcut*, P. K. U.
8. Spitz M., *Przemysł*, Dworskiego 13.
9. Szpigelmacher M., *Brześć n/B.*, Dąbrowskiego 32.
10. Tomaszewicz M., *Warszawa*, Grochowska 16. O. B. K.
11. Zakrzewski A. G., *Brześć n/B.*, Pułaskiego 19/l.

Uczestnicy grupy zwycięsów rozgrywają pomiędzy sobą tylko po jednej partji. Porządek kolorów ustala się w sposób następujący: Pan Czerniaków jako L. 1. gra z L. 2. białymi i tak naprzemian raz białymi raz czarnymi do końca. Pan prof. Dąbrowski rozpoczyna z L. 1. czarnymi, następnie białymi i t. d. Wkońcu p. Zakrzewski rozpoczyna białymi

i gra naprzemian czarnymi wedle podanego wzoru. Wskazane jest by każdy z uczestników sporządził sobie tabelę porządkową, na ustalenie kolorów. Ilość grających jest nieparzysta, każdemu więc graczowi przypadają 5 razy białe i 5 razy czarne.

Gra odbywa się na zasadach ogłoszonego w № 8/9 1934 r. regulaminu, także podział nagród ustalony jest wedle ogłoszonego tamże planu.

Automatycznie z dniem 1/X. b. r. P. T. Uczestnicy nawiążą korespondencję i rozpoczną grę.

Równocześnie z grupą zwycięzców rozpocznie się *turniej pocieszenia*, na identycznych zasadach. Wpisowe do tegoż turnieju, wynosi Zł. 5.

Zgłoszenia reflektantów przyjmuje Redakcja „Szachisty“ — już obecnie. Gra odbędzie się w grupach, złożonych z 10 osób.

Kierownictwo

Turniej w Margate.

Między 24. kwietnia a 3. maja br. odbył się w południowej Anglii, w miejscowości kąpielowej Bade Margate turniej międzynarodowy, który począwszy od roku bieżącego odbywać się będzie także corocznie, podobnie jak tradycyjny „turniej gwiazdkowy” w Hastings. Obok turnieju międzynarodowego, miał miejsce w Margate rezerwowy turniej mistrzowski oraz kilka turniejów głównych różnych kategorii, w których razem uczestniczyło 120-tu zawodników. W turnieju międzynarodowym złożonym z 10-ciu mistrzów toczyła się ambitna i zażarta walka o I. miejsce między Capablanką, ex-mistrzem świata, a wschodzącą gwiazdą Ameryki, młodocianym Rzeszewskim, znanym przed laty jako „cudowne dziecko”, z którym ojciec jego wyemigrował z Polski do Stanów Zjednoczonych. W Stanach nie dopuściły władze amerykańskie do występów symultanych genialnego dziecka, którem też poważnie się zaopiekowano. Obecnie po ukończeniu szkół i dojściu do pełnoletności „Sammy”, jak go pieszczotliwie nazywają Amerykanie (skrót od imienia Samuel) wrócił do szachów. Ostatnie zwycięstwa Rzeszewskiego w Ameryce postawiły go w rzędzie pierwszych mistrzów młodego pokolenia, i to skłoniło organizatorów turnieju w Margate, by go do Anglii zaprosić. Rzeszewski w spotkaniu z Capablanką rozegrał znakomitą wprost partję i nie przegrałszy *poza*tem żadnej gry, skończył turniej jako pierwszy z 7½ p.

Ten sukces zakwalifikował go do rzędu arcymistrzów. Capablanca który skończył turniej jako drugi z 7 p., stracił dużo na pewności i jasności swego slylu. Najwyraźniej genjusz Capablanci gaśnie, skoro ostatnio niemal w każdym turnieju jakąś partję przegrywa.

Trzecie miejsce zajął mistrz Anglii, lord Thomas z 5 p., wiedeńczyk Klein, Reilly i Sergeant uzyskali po 4½ p., Fairhurst 4, Milner-

Barry 3¹/₂. p. Menszik 2¹/₂, Mieses 2 p. Miejsce ostatniego mistrza jest wprost tragiczne, (po pani Menszik!) jeśli się zważy, że zajął je Jacques Mieses, głośny przed wojną arcymistrz niemiecki, dziś coprawda starzec 70-cioletni.

W turnieju rezerwowym na pierwszy plan wysunął się Eva przed Koltanowskim. Niespodzianką było zajęcie III. miejsca przez mistrzynię Niemiec, Sonję Graf.

Turniej czterech w Łodzi.

Ostatnio zakończył się w Łodzi mały dwurundowy turniej mistrzowski, urządzony staraniem Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej. Udział wzięli mistrz Łodzi Appel, mistrz Kolski, Frydman A. i Gerstenfeld. Żałować należy, że brakło znanego mistrza Regedzińskiego i inż. Kahanego. Turniej zakończył się zwycięstwem Appla, 2-gie miejsce zajął Frydman A., zaś 3-cie i 4-te zajęli równą ilością punktów Kolski i Gerstenfeld. Jeśli chodzi o sprawiedliwą ocenę, warto zaznaczyć, że zwycięstwo Appla nie było przekonywujące, gdyż grał b. szczęśliwie, kiedy to z 3 pierwszych partyj powinien był osiągnąć 1 punkt zamiast 2¹/₂, mając kompletnie przegrane partje z Frydmanem i Gerstenfeldem. Dobrą klasę gry pokazał Frydman, zaś Gerstenfeld grał z tremą, naogół jednak dał niezłe próbki talentu mimo braku rutyny. Mistrz Kolski grał poniżej swej normalnej formy. Turniej wykazał zupełne wyrównanie poziomu i legenda o hegemonji jednostek w kołach szachowych Łodzi należy już dziś bezapelacyjnie do przeszłości.

	1	2	3	4	Ilość punktów	Miejsce
1. Appel	—	1/2, 1	1/2, 1	1, 0	4	I.
2. Frydman A.	1/2, 0	—	1/2, 1	0, 1	3	II.
3. Kolski	1/2, 0	1/2, 0	—	1, 1/2	2 ¹ / ₂	III-IV.
4. Gerstenfeld	0, 1	1, 0	0, 1/2	—	2 ¹ / ₂	III-IV.

Dział partyj.

Z meczu czterech w Łodzi.

Partja Nr. 292. Hetmańska.

Frydman A.

Kolski

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. c4, d5, 4. Sc3, Sbd7, 5. cXd, eXd5,

6. Gf4, c6, 7. e3, Ge7, 8. Hc2, 0—0, 9. Gd3, We8, 10. 0-0-0, Sf8, 11. h3, Gd6, 12. GXd6, HXd6, 13. Se5, S6d7, 14. Sf3, Sf6, 15. Kb1, Ge6, 16. Whe1, Wac8, 17. Wc1, b6, 18. Ga6, Wb8, 19. Sa4,

b5? (Uważać należy za decydujący błąd, który zupełnie osłabia skrzydło hetmańskie oraz łańcuch czarnych pionów rozbija). 20. Sc5, Wb6, 21. a4, b×a, 22. H×a4, Web8, 23. We2, Gf5+, 24. Gd3, G×d3+, 25. S×d3, Sf6-d7, 26. Sfe5, Wbc8, 27. Wec2, S×e5, 28. S×e5, Hb8, 29. S×c6, W×c6, 30. W×c6, W×b2+, 31. Ka1, Wb4, 32. Ha6, Wb3, 33. Ha5, h6, 34. Wc8, Hd6, 35. Wc1-c3, Wb7, 36. Wc3-c6, He7, 37. Hc5, H×c5, 38. d×c5, g6, 39. Wc6-c7, Wb5, 40. c6, Kg7, 41. W×a7, Se6, 42. We8, Kf6, 43. c7. Czarne poddały się.

Partja Nr. 293. 4-ech skoczków

Gerstenfeld **Kolski**

1. e4, e5, 2. Sc3, Sf6, 3. Sf3, Sc6, 4. d4, e:d4, 5. S:d4, Gb4, 6. Gg5, G×c3+, 7. b×c3, 0—0, 8. e3, d6, 9. Wb1, Se5! 10. Hc2, a6, 11. Ge2, Wb8, 12. f4? Seg4, 13. Sc6, He8, 14. S×b8 (bicie tej wieży prowadzi do pięknie wykorzystanego przez mistrza Kolskiego ataku i następuje serja ciekawych posunięć). 14... S×e3, 15. Hc1, Sfg4!! 16. Wg1, He4, 17. Kd2, Gf5!! 18. h3, S×c4, 19. Ke1, (Jeśli G×c4, to He3+ i Sf2#). We8, 20. Wb2, S×b2, 21. H×b2, He3! Białe poddają, gdyż większe straty materialne są nieuniknione.

Z meczu Frydman P. — Spielman

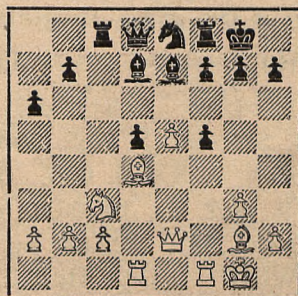
Piąta partja meczu.

Partja Nr. 294. Sycylijska.

1. d4, e6, 2. Sf3, c5, 3. e4, c×d, 4. S×d4, Sf6, 5. Sc3, d6,

(Powściągliwa obrona, zamykająca gońcowi diagonalę f8—a3). 6. g3! Ge7, 7. Gg2, 0—0, 8. 0—0, Gd7, 9. He2, Sc6, 10. Ge3, a6, 11. Wad1, Se8, 12. f4, Wac8? (Słabe posunięcie, wskazane było Hc8, opuszczenie pola d8). 13. e5! (Czarne oczywiście bić nie mogą, pod groźbą zupełnego rozbicia przez S×c6). S×d4, 14. G×d4, d5, 15. f5! (Grozi f5! z b. silnym atakiem) 15... e×f5, (V. diagram!)

Pozycja po 15. posunięciu czarnych.

16. Hf2!! („Ein Riesenzug“ miał się wyrazić Spielman. Grozi S×d5 i Gb6. Frydman gra jak mistrz wielkiej klasy!) 16... Ge6, 17. G×d5, G×d5, 18. Gb6, H×b6, 19. H×b6, Gc5+, 20. H×c5, W×c5, 21. W×d5, Wc6, (Po 21... W×d5, 22. S×d5, skoczek e8 niema posunięć i nie można grać g6, gdyż ruchy czarnych byłyby zupełnie sparaliżowane. Wciąż groziłoby Sf6+ w razie Sg7). 22. W×f5, (Białe zdobyły piona i mają lepszą pozycję). 22... Sc7, 23. Wd2, g6, 24. Wf6, Wc5, 25. Wb6, W×e5, 26. W×b7, Se6, 27. Wa7, Wb8, 28. b3, a5, 29. Sd5, Sg5, 30. Kg2, Se4, 31. Wd4, Kg7, 32. c4, Sg5, 33. W×a5? (Należało grać Wd2

i na 33... Wbe8, 34. h4! Albo zwykle niedopatrznie, albo białe przeceniły swe trzy złączone piony, niedoceniając znaczenia piona h2, który zginie). 33... We2+, Kf1, 34. W×h2, 35. Wf4, We8, 36. Sf6, Wd8! 37. Wd5, W×d5, 38. S×d5, W×a2, 39. b4, Se6, 40. We4, h5, 41. c5, S×c5!! 42. b×c5, Wc2, 43. Se3, W×c5. I po kilku posunięciach partja skończyła się na remis. (Iwagi Kurjera Warszawskiego).

Z turnieju w Oerebro.

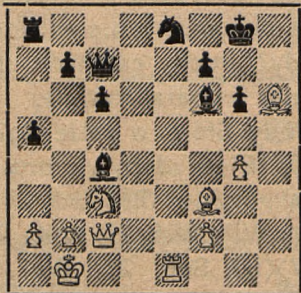
Partja Nr. 295. Angielska.

Alechin

Lundin

1. c4, e6, 2. Sc3, d5, 3. d4, Sf6, 4. Sf3, c6, 5. Gg5, Sbd7, 6. e4, d×e4, 7. S×e4, Ge7, 8. Sc3, 0—0, 9. Hc2, e5, 10. 0-0-0, e×d4, 11. S×d4, Ha5, 12. h4, Sc5, 13. Kb1, Wfd8, 14. Ge2, Hc7, 15. Gf3, a5, 16. Whe1, g6, 17. g4, Se6, 18. S×e6, G×e6, 19. h5, (Z groźbą h×g6, h×g6, 21. W×e6 i białe wygrywają). 19... W×d1+, 20. S×d1, Se8, 21. Gh6, Gf6, 22. h×g, h×g, 23. Sc3, G×c4, (Vide diagram!)

pozycja po 23. posunięciu czarnych.

24. Se4, He5, (Dwa ostatnie posunięcia czarnych są oczywiście

błędne. Należało raczej grać 24... Gd5, 25. Sf6+, S×f6, 26. Hc3, Hd8, 27. g5, G×f3, 28. g×f6, Hd5 i mimo osłabionego skrzydła królewskiego pozycja czarnych jest jeszcze do utrzymania). 25. g5, Hb5, 26. S×f6+, S×f6, 27. Hc3! (Wygrywa figurę gdyż zagrożony skoczek nie może odejść). 27... Wae8, 28. Wc1, Hf5+, 29. Ka1, Kh7, 30. H×c4.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 296. Hetmańska.

Alechin

Berndtson

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, 4. a3, G×c3+, 5. b×c3, b6, 6. f3, d5, 7. Gg5, Gb7, 8. e3, Sbd7, 9. Gd3, h6, 10. Gh4, 0—0, 11. Se2, He7, 12. 0—0, e5? (za wczesne, wskazane było raczej 12... Hd6) 13. c×d5, e×d4, 14. S×d4! (Po 14. e×d, G×d5, czarne wyrównałyby grę). 14... H×e3, (Ważniejsze było bicie G×d5). 15. Gf2, Hg5, 16. c4! Sh5, 17. h4, Hf4? 18. Sf5! Wfe8? (Czarne stoją już źle, ale posunięcie w tekście przyspiesza katastrofę). 19. g3, He5, 20. Gd4!

Czarne poddały się, gdyż hetman ich jest stracony.

Z turnieju w Paryżu.

Partja Nr. 297. Indyjska.

Dr. Cukierman

Molnare

1. d4, Sf6, 2. Sf3, g6, 3. c4, Gg7, 4. Sc3, 0—0, 5. e4, d6, 6. Ge2, Sbd7, (O wiele korzystniejszą obroną, było 6... Gg4 i 7... Sbd7, lub Sc6, co przy zamknię-

tym charakterze partji ma decydujące znaczenie). 7. h3, h6? (Tu powinno było nastąpić 7... e5. Białe inicjują atak). 8. Ge3, Kh7, 9. h4! Sg8, 10. g4, e5, 11. d5, f5? (11... Sdf6 dawało możliwości dłuższego oporu). 12. Sg5+! hXg5, (W przeciwnym razie wygrywa 13. Se6!) 13. hXg5, Gh6, 14. gXf5, gXf5, 15. eXf5, Sf6, (Oczywiście nie WXf5, bo Gd3!) 16. Hc2, c6, 17. dXc, bXc6, 18. 0—0—0, Gb7, 19. gXf6, WXf6, 20. Se4! d5, 21. SXf6, HXf6, 22. WXh6, SXh6, 23. Wh1! Czarne poddały się.

Z turnieju w Margate.

Partja Nr. 298.

Fairhurst **Wera Menszik**

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. g3, Gg7, 4. Gg2, 0—0, 5. e4, d6, 6. Se2, c6, 7. Sc3, Hc7, (Czarne wybierają zbyt pasywną obronę). 8. 0—0, e5, 9. h3, h6, 10. Ge3, Sbd7, 11. Wac1, Wfd8, 12. Hd2, Kh7, 13. f4, a6, 14. fXe5, dXe5, 15. d5! c5, 16. Wf2, Hd6, 17. Wcf1, Wab8, 18. a4, b6, 19. Sc1, Wdf8, 20. Sd3, He7, 21. a5! b5, (na 21... bXa, 22. Sa4! z lepszą grą dla białych). 22. SXc5! (Fairhurst okazuje się kombinatorem pierwszej rangi, elegancko i precyzyjnie realizuje swoją przewagę pozycyjną) 22... SXc5, 23. d6!! He6, (Na 23... Ha7, nastąpi 24. b4!) 24. GXc5, HXc4, 25. He3, Sd7, 26. Ga7, Wb7, 27. Sd5! (Z groźbą Wc1 i Se7!) 27... Sb8, 28. GXb8, WXb8, 29. WXf7, WXf7, 30.

WXf7, Ge6, (Białe błyskotliwie kończą teraz partję). 31. Sf6+! Kh8, 32. HXh6, GXh6, 33. Wh7#.

Partja Nr. 299. Hiszpańska.

Sergeant **Milner-Barry**

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. 0—0, Gc5, 6. c3, Ga7!? (To posunięcie uważano przez długi czas za najlepsze. Obalone jednak zostaje przez partję niniejszą, oraz przez Capablancę, z którym grający czarnymi w kilka dni później wybrał ten sam debiut gry hiszpańskiej). 7. d4, SXe4, 8. We1! (To jest lepsze aniżeli przyjęty warjant 8. He2, f5, 9. dXe, 0—0 z równą grą). 8... f5, 9. WXe4! (Ciekawa i oryginalna ofiara jakości. Jeszcze silniejsza jest posunięcie Capablanci 9. Sbd2!) 9... fXe4, 10. Gg5, Se7, 11. SXe5, 0—0, 12. Sd2, d5, 13. SXe4!! Ge6 (Na 13... dXe? wygrywa 14. Gb3+, Kh8, 15. Hh5, Gf5, 16. Sf7+, WXf7, 17. HXf7). 14. Sg3, h6, (Czarne decydują się do oddania jakości). 15. GXe7, HXe7, 16. Sg6, Hf6, 17. SXf8, WXf8, (Białe zdobyły piona, ale pewne trudności z realizowaniem przewagi mają do pokonania). 18. Hd2, c5, 19. Wd1, c4, 20. We1, Gb8, 21. Gc2, Gd6, 22. Gd1, Gf7, 23. Gf3, Kh8, 24. Sf1, b5, 25. Hd1, Gg6, 26. Se3, Ge4, 27. Sg4, GXf3, 28. HXf3, HXf3, 29. gXf3, WXf3, 30. We6, (Białe zwróciły piona i otrzymały wygraną końcówkę). 30... Gf4, 31. Se3, GXe3, 32. fXe3, Kg8, 33. WXa6, WXe3,

34. Wb6, Kf7, 35. W×b5, We7, 36. a4, Ke6, 37. a5, Kd6, 38. a6, We1+, 39. Kf2, Wa1, 40. Wb6+, Kc7, 41. Wg6, Wa2, 42. W×g7+, Kb8, 43. Wb7+, Ka8, 44. Wb5, Ka7, 45. Kg3. Czarne poddały się, gdyż po 45... K×a6, nastąpi 46. W×d5, W×b2, 47. Wc5! Interesująca i pouczająca partja o znaczeniu teoretycznym.

Z turnieju klasyfik. w Łodzi.

Partja Nr. 300. Hetmańska.

hr. Plater Friedman H.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, c6, 6. Sf3, Sbd7, 7. c×d, e×d, 8. Gd3, 0-0, 9. Hc2, Wfe8, 10. 0-0-0, Sf8, 11. Wab1, h6, 12. Gh4, Gd6, 13. b4, (Białe 11-tem i 13-tem posunięciem zamierzają przeprowadzić akcję na skrzydle hetmańskim czarnych). 13... Gg4! 14. Sd2, Gd7! (Ten manewr gońca daje czarnym

inicjatywę. Obecnie grozi G×h2+, K×h2, Sg4+, Kg3 i Hc7+ lub g5! z wygraną). 15. Gg3, G×g3, 16. h×g3, Sg4! 17. Wfc1, Hg5, 18. Sf1, h5! (Jedyna możliwość kontynuowania ataku na skrzydle króla). 19. b5, h4, 20. Sce2, Hf6! (Atakuje piona f2). 21. Sc3, h×g3, 22. S×g3, Hh4, 23. Sf1, We6, 24. g3, Hh3, 25. Ge2, Wf6! (a nie Wh6, gdyż po 26. Gf3 i następnie Gg2, białe wstrzymują atak). 26. f3, (Także 26. f4 nie zmienitoby obrazu pozycji. Następuje kryzys partji). 26... S×e3! 27. S×e3, H×g3+, 28. Sg2, Gh3, 29. Gf1 (Jedynie, gdyż na 29. Gd1, wygrywa z miejsca We8! np. Hf2, We1+, H×e1, H×g2#). 29... W×f3, 30. b×c6, b×c6, 31. Wb3, Se6, 32. Wd1, Sf4! 33. Wd2, Wae8, 34. Wf2, G×g2. Białe poddały się, gdyż nastąpi mat najdalej w 3-cim posunięciu.

Wiadomości ze świata.

Austrja. Skład olimpijski Austrji na Olimpiadę w Warszawie wyglądać będzie następująco: Grünfeld, Spielmann, Eliskases i Müller.

W turnieju drużynowym i międzyklubowym we Wiedniu zwyciężył Hietzing 151 p. Dalsze miejsca zajęły: Deutscher Schachverein 123½, Hakoah 106, Florisdorf 98½, Vienna 89½ i t. d.

Czechosłowacja. Mistrzostwo Pragi zdobyli wspólnie mistrzowie *Opočensky* i *Pelikan* po 11 p. z 13 partyj.

Danja. Poraz jedynasty zdobył mistrzostwo Danji odbyte w Kopenhadze *Eryk Andersen* z 6 p., przed *Nielsenem* i *Enevoldsenem* po 5 p.

Estonja. W małym międzynarodowym turnieju w Reval zwyciężył młody estończyk *Schmidt* z 6 p., przed *Keresem* 5½. Następują: *Berg*, *Danielsen*, *Böök*, *Friedeman*, *Sämisch* (!) i t. d.

Hiszpanja. Międzynarodowy turniej w Barcelonie zakończył się

niespodzianką, gdyż I. i II. miejsce zajęli wspólnie *Flohr* i *Koltanowsky* po 8. Dalej *Grob* 6^{1/2}, *Thomas* 6, *Reilly* 5^{1/2}, *Maristany* 3^{1/2} i t. d.

Holandja. W Soestdijk odbył się turniej w 2-ch grupach z sensacyjnym wynikiem. W grupie I. zwyciężył *van Steenis* przed *Prinsem* i *Doesburghem*. Na 4-tem miejscu *Kmoch* 1^{1/2} (!!). W grupie II. *van den Bosch*, *Schelfnout*, *de Jong*, *Spielmann* 1 (!!).

Islandja. Poraz 8-my zdobył mistrzostwo *Gilfer* przed *Thorwaldssonem* i *Gudmundssonem*. Mistrzostwo Północnej Islandji zdobył *Thorwaldsson*.

Łotwa. Mistrzostwo Łotwy zdobyli wspólnie w Rydze *Apszeneek* i *Petrow* po 13 p.

Niemcy. Do mistrzowskiego turnieju zakwalifikowali się: *Rellstab*, *Engels*, *Ernst*, *Koch*, *Weissgerber*, *Michel*, *Ahues*, *Schönmann*, *Brinckmann*, *Dr. Lachmann*, *Richter*, *Elstner*. Ponadto grają trzej pierwsi zwycięscy ubiegłorocznego turnieju: *Carls*, *Reinhardt* i *dr. Rödl*. Prawo udziału ma także *Kieninger*. Ze znanych niemieckich mistrzów odpadli: *dr. Seitz*, *Sämisch*, *Mross*. Niewiadomo dlaczego nie grają w turnieju arcymistrz *Bogoljubow* i mistrz *Maks Blümich* z Lipska.

Rosja Sowiecka. W Moskwie zwyciężył *Lilienthal* *Bjelawenetza* w małym meczu: +3, =5.

W Centralnym Parku zdrowia i kultury rozegrał młodociany mistrz węgierski *Ligeti-Lilienthal* masowy seans simultany na 155 szachownicach. Po 9 godzinach gry wynik brzmiał: +97, -26, =32! Nadzwyczajny rezultat.

Szwajcaria. W Zurychu odniósł piękne zwycięstwo mistrz *Eliskases* bijąc wszystkich swoich konkurentów z 10 p. Drugi był *Grob* z 8^{1/2} p., dalej *dr. Seitz* 7^{1/2}.

Szwecja. W miejscowości Skane wystąpił mistrz świata *dr. Alechin* przeciwko 10-ciu graczom I. kategorii. Seans zakończył się porażką *Alechina*: +3, -4, =3. Grano przy zegarach turniejowych. W turnieju w Stockholmie zwyciężył *E. Andersson* przed *Bergquistem*.

Węgry. W Budapeszcie odbył się turniej narodowy z udziałem kilkunastu mistrzów węgierskich poświęcony pamięci znakomitego budowniczego *Wolfganga Kempelena* (1734—1804), który wstawił się również stworzeniem automatu szachowego. Turniej budapeszteński zakończył się pewnym zwycięstwem mistrza *Lajosa Steinera* z 11 p. Drugie miejsce zajął *Gereben* 9 p., *A. Steiner* 8^{1/2}, *Korody* i *Rethy* po 8, *Havasi* i *Reich* po 7^{1/2}, *Sterk* 6^{1/2}, *Dr. Balogh* 6, *Balla* 5^{1/2} i t. d.

Włochy. Zakończył się tu onegdaj turniej o mistrzostwo Włoch. I. nagrodę i tytuł mistrza Italji zdobył *Sacconi* z 9^{1/2}, *Romih* i *Roselli del Turco* po 9, *Monticelli* 8^{1/2} i t. d.

Wiadomości krajowe.

Chorzów. Na Walnym Zjeździe Delegatów oddziałów Śląskiego Okręgowego Stowarzyszenia Szachistów odbytego dnia 2. lutego b. r. został wybrany następujący Zarząd Śl. Okręg. Stow. Szachistów: Prezes Dyr. Dr. Józef Potyka, I. wiceprezes Paweł Chmiel, II. wiceprezes Dyr. Wiktor Witkowski, sekretarz Roman Bąk, skarbnik Sylwan Sidwa, kierownik gier kom. pol. Jan Kubaczka. I. ławnik (członek zarządu) Franciszek Połatajko, II. Franciszek Gralka, III. Maksymiljan Wawrzyczek.

Komisja rewizyjna: Przewodniczący L. Lenc, członkowie: Jan Czuk i Emil Wyrtki.

Drohobycz. Mistrzostwo klasy B sekcji szachowej U. T. S. „Pidhirja“ za 1935 r. zdobył p. Ilkiw, osiągając na 12 p. 8¹/₂. Mistrzostwo klasy C tegoż klubu zdobył Dr. Horodyski z 14¹/₂ p. na 15 możliwych.

Łódź. Dnia 6. kwietnia r. b. odbyło się doroczne *Walne Zebranie Łódzkiego Okręgowego Związku Szachowego*. Po udzieleniu absolutorjum ustępującemu Zarządowi, wybrano nowy Zarząd w składzie następującym: Mistrz Regedziński — prezes, Spektor — wiceprezes i przewodniczący Wydziału gier i dyscypliny, Szczygielski — sekretarz, Berthold — skarbnik, prof. Kościelak — referent prasowy, Wołkowicz — gospodarz. Członkowie bez mandatu: Marciniak i Horowicz. Sekretarjat czynny jest w piątki od godz. 19—21 w lokalu P. I. U. S. przy ul. Piotrkowskiej 154, tel. 232-82. Kluby szachowe reflektujące na współpracę, tam też winny kierować swą korespondencję.

Donoszą nam z Łodzi, że dnia 10. stycznia zmarł na Dalekim Wschodzie, w Japonji, w Tokio, *blp. Ch. Janowski*, brat arcymistrza D. Janowskiego. Zmarły był członkiem-założycielem Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej, wieloletnim prezesem i członkiem honorowym tegoż Towarzystwa. Był gorącym zwolennikiem gry szachowej i w dużym stopniu przyczynił się do rozwoju młodych talentów (Rubinstein, Rotlewi) jak również życia szachowego w Łodzi.

Zrzędzeniem losu, podobno jak *blp. arcymistrz Janowski*, który zmarł w Paryżu w r. 1916, tak brat jego Ch. Janowski zdaleka od Swoich Przyjaciół i rodzinnych stron znalazł wieczne ukojenie. Cześć Jego pamięci!

Warszawa. Do Warszawy przyjechał arcymistrz *dr. Tartakower*, który weźmie udział w turnieju o mistrzostwo Polski oraz wejdzie w skład polskiej drużyny reprezentacyjnej na Turnieju Olimpijskim.

Dr. Tartakower objął funkcje instruktora polskiej drużyny olimpijskiej i rozpoczął już trening. Partje treningowe rozgrywane są w Warszawskim Klubie Szachowym (Marszałkowska 66) codziennie wieczorem.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półroc.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półroc.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Dr. Marjan Steifer
ptk. dypl.

III. Turniej szachowy o mistrzostwo Polski.

O turnieju tym napisano już tyle, że dla fachowego miesięcznika zdecydowałem się napisać niefachowy artykuł. Pisać bowiem o debiutach, nowościach, modnych posunięciach w tem, czy innem otwarciu byłoby bezcelowem. Po pierwsze mistrzowie nasi pod względem teorii idą w tyle za Europą. Nie znaczy to, ażeby byli zacofani i bezpłodni. Bynajmniej, wolą jednak innym pozostawić eksperymentowanie, a sami używają wypróbowanych już recept na... uśmiercenie pacjenta, przepraszam: kontr-partnera. Po drugie teoria znaczy dużo, nieraz decyduje, lecz talent znaczy więcej i jeśli jest — zawsze musi zabłysnąć i zadecydować.

Otóż u nas talenty bezsprzecznie są! Już Delbrück pisał o Słowianach, że mają dużą i bujną wyobraźnię. Również i Żydzi wydali licznych słynnych kompozytorów, myślicieli i artystów. Tak Polacy więc, jak i Żydzi mają bardziej niż inne narody rozwinięty najważniejszy element gry szachowej: wyobraźnię! Mamy więc liczne zastępy graczy utalentowanych, którzy łatwo osiągają siłę mistrzowską przy pewnych studjach teoretycznych i rutynie.

Niestety, mało mają okazji dla zmierzenia się już to między sobą, już to z obcymi. Śmiem twierdzić, że gdybyśmy mogli co roku każdego z naszych graczy przepuścić przez frzy, odpowiednie jego sile gry turniejowe, mielibyśmy kilkunastu mistrzów o klasie europejskiej. Na szczęście mamy ich już teraz... dwa razy więcej, aniżeli zmieści się w reprezentacji na Olimpiadę. Albowiem widzimy, że prócz Dr. Tartakowera, Najdorfa

i Paulina Frydmana mamy jeszcze na włos im może w tej chwili ustępujących Makarczyka, H. Friedmana, Kolskiego, Regedzińskiego, Appla, A. Frydmana i Szpirę — a to już razem 10-ciu. Gdzie zaś jeszcze Przepiórka, Chwojnik, Dr. Kohn, Cukierman i największy z wszystkich Rubinstein? Za rok do tej klasy może łatwo zbliżyć się i doskoczyć Sulik, Wojciechowski i Mendlewicz, Gerstenfeld, Schächter, Plater i wielu innych. Wszystko to są gracze — przyszłości mistrzowskiej i stworzyć im trzeba jedynie w ramach amatorskich możliwości gry turniejowej.

Z wyliczenia tego narzuca się już wniosek, że przyszłe turnieje o mistrzostwo Polski muszą być poprzedzane całą serją różnych eliminacyj i klasyfikacyj, któreby zastąpiły dotychczasowy faktycznie stosowany „numerus clausus” i ułatwiały, nie zaś utrudniały talentom wybicie się!

Narybku u nas nie trzeba tworzyć, on istnieje już! Trzeba tylko umieć nim gospodarować.

Turniej ostatni odbył się więc *pod hasłem forsowania młodych talentów i narybku*. Organizacyjnie wyraził dążenie do przyciągnięcia wszystkich ośrodków szachowych Polski. Tylko najslabsze, jak Kraków i Wilno nie były uwzględnione i to nie tyle dla braku talentów, ile dla braku rezultatów pracy organizacyjnej w ramach Związku. Czyżby bowiem wolno było kiedykolwiek pominąć Śląsk, który tyle razy dał tak ważne dowody swej żywotności, choćby przypadkiem jego reprezentant zajął ostatnie miejsce? Pamiętajmy, że n. p. w piłce nożnej Śląsk przez długie lata nie był wcale wybitnym, aż wreszcie wybił się na czoło i twardo dźmierzy prym między Klubami i Okręgami Polski. — Trwała praca organizacyjna i rozbudowa wszczepiona nie może w końcu nie dać rezultatów wżwyż!

Taki więc, a nie inny skład ostatniego turnieju miał *doniosłe propagandowe znaczenie*, którego rozmiary można będzie ocenić należycie za rok, gdy przeprowadzać będziemy IV. Mistrzostwo Krajowe.

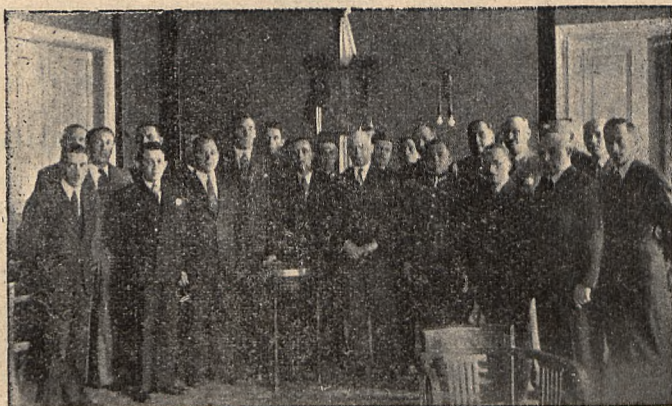
Prócz dwóch wyżej wspomnianych tendencji Związek wprowadził jeszcze jedną innowację. Częściowo z konieczności, częściowo świadomie i umyślnie. Oto turniej stał pod znakiem amatorstwa, choć brali w nim udział zawodowcy „par excellence”. Organizatorzy turnieju uświadamiali sobie trudność i walkę z zakorzenioną zasadą, że turniej to zysk i interes! Nie! na pierwszym miejscu turniej o mistrzostwo Polski to zaszczyt!

Mógł Związek dać kilka nagród pieniężnych n. p. 300, 200, 150, 100 zł. i t. d. i nic więcej! Tak bywało i tak bywa. Kto chce je zdobyć, a ma kwalifikacje niech przyjeżdża na własny koszt i sam się utrzymuje. Byłyby wówczas takie możliwości, że zamożniejsi przyjechaliby na własny koszt, innych wysłałyby Kluby (lub nie), niejednen musiałby zrezygnować Związek wszystkim umożliwił przyjazd dając zasiłki na podróż i część utrzymania. Wyniosło to około 900 złotych, a więc więcej niż ewentualne skromne nagrody pieniężne, któreby szybko rozeszły się i poszły w nie-

pamięć. Związek dał jednak piękne, wartościowe z ofiarności różnych osób pochodzące nagrody honorowe. I o ileż łatwiej jest i zawsze będzie uzyskać tego rodzaju nagrody, zamiast pieniędzy na „honorarja“, to wiedzą tylko ci, którzy zatem chodzili.

Upodobniliśmy więc szachy do innych sportów amatorskich i nikt nie był niezadowolony, pamiątka trwała pozostanie na zawsze miłym wspomnieniem.

Otwarcie turnieju.

Stoją od lewej do prawej pp.: Kolski, Danneman, red. Feinmesser, Wojciechowski, Kremer, Regedziński, mgr. Sulik, Appel, Najdorf, dr. Tartakower, Gerstenfeld, Szechter, kierownik turnieju pplk. dr. Steifer, Szpiro, dyr. Pawłowski, dyr. Orlański, mistrz Przepiórka, prof. Zawadzki, red. Friedman H., mgr. Madfes.

Oczywiście, jeżeli nam środki pozwolą, to postaramy się w przyszłości jeszcze bardziej ułatwić mistrzom przyjazd i pobyt. Czasy jednak wyłącznie wysokich nagród pieniężnych zdaje się bezpowrotnie minęły. Tembardziej, że w przyszłości turniej o mistrzostwo Polski będzie ukoronowaniem i zakończeniem całego systemu rozgrywek, gdzie nie będzie mogło być mowy o pieniężnych nagrodach.

W przyszłości w mistrzostwie Polski brać będą udział całe masy graczy — naturalnie w finale tylko garstka wybrana. Plan tych rozgrywek będzie prawdopodobnie ustalony przez tegoroczne Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Szachowego.

Nie wynika z wyżej nakreślonych tendencji ażeby Związek miał zaniedbać tych mistrzów zawodowych, którzy tyle zasług położyli dla imienia szachowego Polski w całym świecie.

Planowane jest n. p. sprowadzenie chorego Rubinsteina z Belgji do Kraju i leczenie go w jednym z naszych sanatorjów. Planowane jest zatrzymanie na stałe Dr. Tartakowera w kraju na posadzie, uniezależniającej go od gry w szachy, o której mówił raz do mnie, że jej nienawidzi, lecz grać musi, bo z tego żyje.

Dziś nikt mi nie wskaże szachisty, któryby na tym „zawodzie” dorobił się majątku. Natomiast wielu z nich zginęło z nędzy.

Jeśli my w Polsce naszym „amatorskim systemem” wyeliminujemy choćby te ostatnie wypadki, to nie będziemy obawiać się niczyjej krytyki. Jeśli turnieje o mistrzostwo Polski pomogą nam do skrzepnięcia organizacyjnego Klubów, Okręgów i Związku, jeśli przyczynią się do wyrobienia ambicji sportowej i dyscypliny, to spełnią swe zadanie lepiej niż dobrze!

L. Tuhan-Baranowski.

Po turnieju o mistrzostwo Polski.

Turniej o mistrzostwo Polski zbiegł się z kwalifikacją przedolimpijską i w ten sposób znaczenie tego turnieju zostało znacznie spotęgowane. Można nawet twierdzić, że nie było jeszcze w Polsce imprezy równorzędnej, o podobnym zasięgu i znaczeniu.

Gdy Polski Związek Szachowy powziął decyzję zorganizowania mistrzostw Polski, cały świat szachowy powitał z radością ten krok, jako widomy znak odrodzenia życia szachowego w kraju, odrodzenia pod względem organizacyjnym. Szeroka kwalifikacja zaproszonych graczy, dbałość o możliwie, całopolskie oblicze turnieju przez zaproszenie przedstawicieli nawet słabszych okręgów, są to posunięcia nowe w polskim życiu szachowym. Spotkały się one z krytyką w niektórych ośrodkach. Wynik turnieju przekreślił jednak argumenty malkontentów i nie ujawnił prawie outsiderów. Że dr. Tartakower zdobył pierwszą nagrodę, jako arcymistrz, zdaniem naszym, lub jako „primus inter pares”, według niego, — to jest rzecz sama przez się zrozumiała. Wystarczy uprzytomnić sobie, że grał on w turnieju hors concours dla kwalifikacji, czyli że ogólnie liczone się z jego zwycięstwem. Jeżeli można coś podkreślić w jego grze, to — niech nam arcymistrz wybaczy — jego dwie przegrane. Cieszy nas, że szachiści krajowi potrafią wygrać partje z arcymistrzem klasy światowej.

Walkę o pierwszeństwo wśród mistrzów krajowych zakończyło formalne zwycięstwo na podstawie obrachunku Bergera-Sonneborna. W ten sposób ustalona została kolejność Najdorf — P. Frydman, — H. Friedman. — Wszyscy trzej mają indywidualność, styl i — swoje wady. Najmniej dojrzały — Najdorf — jest graczem o niewątpliwym wielkim talencie, styl jego gry — to aktywność, kombinacja, atak. Widzi dużo i daleko, lecz również często polega na czulej intuicji. Ma natomiast za dużo nerwów. P. Frydman — to artysta, który rzuca obrazy szachowe na szachownicę... opracowuje każdy szczegół, podczas partji żyje poza obrębem czasu

i przestrzeni, niestety czasem ze szkodą dla partji. H. Friedman — to przede wszystkim praktyk. Będąc w rodzinnym Lwowie prawie bez konkurencji, — w ciszy, bez partnerów, dojrzał od czasów poprzednich większych turniejów (1926/7) zadziwiająco. Nikt dosłownie nie spodziewał się, aby mógł on zająć tak wysokie miejsce i nikt nie ma obecnie wątpliwości, że jest on graczem pełnej klasy mistrzowskiej.

A. Frydman z Łodzi, jest graczem dużej siły, może jednak cokolwiek nieśmiałym. Wynik jego świadczy o klasie, partja z Tartakowerem — o dobrem opanowaniu nerwów. Kolski — „stary“ mistrz, ma za sobą tyle sukcesów, że wynik jego stanowi pewne rozczarowanie. Coprawda zdobył on jednak nagrodę i utrzymał w zupełności swoje wysokie renomè. Sulik i Szpiro — stanowią prawdziwą rewelację turnieju. O ile H. Friedman już w Łodzi wykazał swe wielkie walory, o tyle obaj wymienieni mogli oszczędzić sprawozdawcom kłopotów z należytem sklasyfikowaniem ich wśród graczy polskich. Sulik — twardy i doskonały gracz pozycyjny, Szpiro — brawurowy napaśnik. Obaj młodzi, ambitni, obaj — klasy mistrzowskiej. Który z nich gra lepiej? Zobaczymy to na następnym turnieju o mistrzostwo Polski.

Makarczyk zajął dopiero środkowe miejsce: 6 punktów z pierwszych 8 partj i — choroba w drugiej połowie turnieju. Jako gracz, ma Makarczyk dużą zaletę, — znacznieszą od innych siłę oporu i wielką wiedzę. Na tym turnieju zaś stracił w połowie swoją wadę: miał stosunkowo niewiele „zeitnotów“.

Appel i Regedziński, dwaj olimpijczycy oraz dwaj odwieczni rywale na terenie łódzkim zajęli wspólne miejsce w tabeli. Obaj byli zgodnie niedysponowani, przyczem Regedziński nie wykazał nawet swej znanej twardości. Trudno, każdy ma okres spadku formy.

Feinmesser, Schächter i Kremer oraz młodziutki Gerstenfeld zajęli dalsze miejsca. Feinmesser obronił swój od lat 9 „wiszący“ tytuł mistrzowski. Schächter wykazał nierówność w grze, Kremer zabłysnął tu i ówdzie starą „kremerowską“ klasą. Gerstenfeld uległ depresji po partji z Regedzińskim i nie grał zbyt poważnie ostatnich partj. Młodemu i utalentowanemu graczowi nie wolno tak postępować, musi on dbać o swoje dopiero rozwijające się zdolności.

Tylko dwaj gracze nie uzyskali 33% punktów. Wojciechowski grał, zdaniem naszym, poniżej siły. Zawadzki zaś, niestety, okazał się za słaby dla tak ciężkiego turnieju.

Tak się przedstawia wynik tego wielkiego turnieju. Wyjaśnił on, że mamy w kraju bardzo silny narybek, dobrą klasę gry, szereg wybitnych, a dotąd należycie nie ocenionych mistrzów. Turniej dał *podstawy* kwalifikacji. Pozostaje jeszcze wprowadzanie jej w życie. Mamy do tego mia-

rodajną instancję — Polski Związek Szachowy, który sprawy te niewątpliwie harmonijnie uporządkuje.

W organizacji szachów zaszło bowiem coś bardzo ważnego, coś zasadniczego dla życia społecznego. Szachiści mają *zaufanie* do władz *swego* Związku.

Tabela III. turnieju o mistrzostwo Polski.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	Punkta	Miejsce
1. Dr. Tartakower	—	1/2	1	1	0	1/2	1	1/2	1	0	1	1	1	1	1/2	1	1	12	I.
2. Najdorf	1/2	—	1/2	1/2	1	1	1/2	1	1/2	1	0	1/2	1	1	1	1/2	1/2	11	II.
3. Frydman P.	0	1/2	—	1	1	1/2	0	1	1/2	1	1/2	1	1	0	1	1	11	III.	
4. Friedman H.	0	1/2	0	—	1	1	1	0	1	1	1	1	1/2	0	1	1	11	IV.	
5. Frydman A.	1	0	0	0	—	0	1	1	1/2	1/2	1/2	1	1/2	1/2	1	1	9 1/2	V.	
6. Kolski	1/2	0	1/2	0	1	—	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	9	VI.	
7. Szpiro	0	1/2	1	0	0	1	—	0	0	1	1/2	0	1	1	1	1	9	VII.	
8. Sulik	1/2	0	0	1	0	0	1	—	0	1	1/2	1/2	1/2	1	1/2	1	8	VIII.	
9. Wakarczyk	0	1/2	0	0	1/2	0	1	1	—	1/2	1	0	0	1/2	1	1	8		
10. Appel	1	0	1/2	0	1/2	0	0	0	1/2	—	1	1	0	1/2	1/2	1	7 1/2		
11. Regedziński	0	1	0	0	1/2	1	1/2	1/2	0	0	—	1/2	1/2	0	1	1	7 1/2		
12. Feinmesser	0	1/2	1/2	0	0	1	1	1/2	1	0	1/2	—	1/2	0	1/2	0	7		
13. Kremer	0	0	0	1/2	1/2	1	0	1/2	1	1	1/2	1/2	—	0	1/2	1	7		
14. Schächter	0	0	0	1	1/2	0	0	0	1/2	1/2	1	1	1	—	1/2	0	7		
15. Gerstenfeld	1/2	0	1	0	0	0	0	1/2	0	1/2	0	1/2	1/2	—	1/2	1	5 1/2		
16. Wojciechowski	0	1/2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1/2	—	4		
17. Zawadzki	0	1/2	0	0	0	0	1/2	0	0	0	0	0	1	0	0	0	2		

Dział partyj.

Partja Nr. 301. Caro-Kann

Gerstenfeld Regedziński

1. e4, c6, 2. d4, d5, 3. e:d, c:d, 4. c4, Sf6, 5. Sc3, Sc6, 6. Sf3, d:c, 7. d5! Sa5, 8. Se5! g6, 9. Hf3 (Bardzo silne posunięcie) 9... Gg7, 10. b4, c:b3, e. p., 11. Gb5+, Kf8, 12. Ga3! (Białe bardzo energicznie prowadzą atak). 12... a6, 13. Ga4, b:a2, (Bicie na a2 stanowi niepowetowaną stratę tempa w obronie). 14. 0—0, Kg8, 15. Wfe1, b5, 16. S:f7, (Wspaniała i b. precyzyjna ofiara), 16... K:f7, 17. W:e7+, Kg8, 18. d6! jedyne posunięcie, które kontynu-

uje huraganowy atak). 18... Gg4, 19. Hf4 (jakkolwiek i to posunięcie jest wygrywające, jednak po Hb7!!! białe w przepiękny sposób wygrywały, n. p. 19... S:b7, 20. Gb3+, Kf8, 20. Wf7+ i 21. We1#. lub 19... Gf8, 20. Gb3+, S:b3, 21. Se4!! G:e7! 22. d:e7, i hetman czarny jest stracony. Bardzo skomplikowane kombinacjel). 19... Gf5, 20. He5, Hf8, 21. Sd5, h5, 22. Gb2! Se8, 23. He2, Wh7, 24. G:g7, W:g7, 25. H:a2, Kh7, 26. Wae1, b:a4, 27. H:a4, S:d6, 28. W:g7+, K:g7, 29. We7+, Kh6, 30. Hf4+, g5, 31. H:d6+, Gg6, 32. He6?? (Białe są w strasliwym nie-

doczasie, w tem miejscu wygrywało 32. h4!! Hf5, 33. h:g5, H:g5, 34. f4, Hh4, 35. He5, Wg8, 36. Sf6, Wf8, 37. Sg4+! h:g4, 38 Hg7+, Kh5, 39. We5+, Gf5, 40. W:f5, W:f5, 41. Hh7#. Również wszystkie inne obrony czarnych przegrywały. 32... Hf5, 33. H:f5, G:f5, 34. Sc7, Wa7, 35. We5? W:c7, 36. W:f5, (Białe w niedoczasie nie widzą od kilku posunięć groźby mata). 36... Wc1#.

G×a6, 19. H×a6, Wc7. 20. Hd3, Sb8, 21. f5, Sc6! 22. Sb5, S×e5, 23. d×e, Wc1, 24. G×c1! Sg4, 25. Hg3, Gc5+, 26. Kh1, He8, 27. H×g4, H×b5, 28. Wd1, We8, 29. Gh6, g6, 30. e6, We7, 31. Gg5, g×f, 32. Hg3!! i czarne poddały się, gdyż po 32... W×e6, nastąpi 33. Gh6+! Wg6, 34. Hb8+! i mat najdalej w 2 posunięciach.

Mistrz M. Najdorf.

Mistrz T. Regedziński.

Partja Nr. 302. Hetmańska.

Najdorf

Sulik

1. d4, d5, 2. Sf3, Sf6, 3. e3, e6, 4. c4, Sbd7, 5. Sc3, c6, 6. Gd3, Ge7, 7. 0—0, 0—0, 8. He2, c5, 9. b3, c×d, 10. e×d, b6, 11. c×d, e×d, 12. Se5, Gb7, 13. f4, Wc8, 14. Gd2, We8, 15. Wac1, Sf8, 16. Gb5, Sfd7, 17. Hd3, Wf8, 18. G×a6,

Partja Nr. 303. Sycylijska.

Szpiro

Frydman P,

1. e4, c5, 2. Sc3, Sc6, 3. Sf3, g6, 4. d4, c×d, 5. S×d4, Gg7, 6. Ge3, d6, 7. Ge2, Sf6, 8. Hd2, (prowadzi do ostrej gry, przy długiej rochadzie białych). Sg4, 9. G×g4, G×g4, 10. f3, Gd7, 11. 0—0—0, Wac8? (Strata czasu! Dlaczego nie

rochada mała?! 12. S×c6, b×c6, 13. Gh6! (zaczynają się trudności czarnych spowodowane 11-tem posunięciem). 13... Gf6, 14. Whe1! Ha5, 15. e5! G×e5, 16. f4, Gf6, 17. H×d6? (Białe mogły tu wygrać forsownie i przypuszczalnie zdobyć nagrodę za piękność, grając bardzo efektownie 17. Gg7!! poczem nastąpiłoby G×g7, 18. W×e7+!! i czarne są zgubione, gdyż po 18... K×e7, 19. H×d6+. wygrywa forsownie). 17... Ge6, 18. W×e6, f×e6, 19. Hd7+, Kf7, 20. Se4, Whf8? (Tu mogły czarne pięknie zremisować, grając 20... G×b2+, (jeśli K×b2, Hb4+ wygrywa skoczka i partje) 21. Kb1, Ga3! 22. Sg5+, H×g5!! 23. f×g5, Wb8+! i wieczny szach gońcem). Po posunięciu w tekście, następuje szybki koniec). 21. Sd6+, Kg8, 22. H×e6+ i czarne poddały się. Partja mimo obustronnych błędów, zawierała ciekawe i oryginalne zwroty.

Partja Nr. 304. Sycylijska.

Makarczyk **Gerstenfeld**

1. e4, c5, 2. Sc3, Sc6, 3. g3, g6, 4. Gg2, Gg7, 5. Sge2, d6, 6. 0—0, Sf6, 7. d3, Gd7, 8. h3, 0—0, 9. f4, Hc8, 10. g4, h5, 11. g5! Sh7, 12. Kh2, e5, 13. f5, g×f, 14. e×f, G×f5, 15. Sg3, Gg6, 16. Hh5, f5, 17. g×f6, e. p., S×f6, 18. S×g7, K×g7, 19. Gg5, Hd7, 20. Hd2, Sg8, 21. Ge4, Sd4, 22. Hg2, G×e4, 23. Gf6+! Kh6, 24. Hg5+, Kh7, 25. Hh5+, Sh6, 26. Se4, Wg8, 27. Sg5+, W×g5, 28. G×g5, Sf5, 29. W×f5, H×f5, 30. H×h6+, Kg8,

31. Wg1, Kf7, 32. Hh5+, Ke6, 33. Hg4. Czarne poddały się.

Partja Nr. 305. Sycylijska.

Szpiro

Friedman H.

1. e4, c5, 2. Sf3, Sc6, 3. d4, c×d, 4. S×d4, Sf6, 5. Sc3, d6, 6. Ge2, g6, 7. Ge3, Gd7, 8. Hd2, Gg7, 9. 0—0—0, 0—0, 10. h4, h5, (Już po 10. posunięciu ta napozór „sucha“ gra sycylijska nabiera życia, spowodu odmiennych rochad partnerów. Specjalnie groźnie wygląda sytuacja na skrzydle królewskim czarnych). 11. f3, Se5! (nie dopuszcza do g4!) 13. Wdg1, Wc8, 14. Sd1, (Konsekwentniejsze było 14. g4. Plan czarnych jest tego rodzaju, po g4, nie odbijają, zaś po g×h5, S×h5, zaś po g5 dopięłyby swego, otrzymując blokadę na skrzydle króla.) 14.. Sc4, 15. G×c4, W×c4, 16. Sf2, Hc7, 17. Kb1, Wc8, (Czarne objęły inicjatywę, grozi ...e5!) 18. c3, d5! (Dobrze ukryta zasadzka, prowokująca partnera do posunięcia jak w tekście) 19. e5! (Jeśli Sh7 lub Se8, białe otrzymują druzgocący atak przez 20. g4!) 19... H×e5! 20. Gf4! (Hetman jest złapany i białe mają wygraną jakość. Ale to tylko pozory). 20. W×d4!! 21. H×d4, Hf5+! (gdyby nastąpiło 21. c×d, Hf5+, 22. Ka1, Wc2, 23. He3, W×f2, 24. H×f2, H×f4 i czarne mają wygraną końcówkę, przy 3-ch lekkich figurach i pioną przewagi przeciwko 2-om wieżom. Także po 21. c×d, Hf5+, jeśli 22. Sd3, Gb5! 23. Wd1, G×d3, 24. H×d3, H×f4! i czarne też mają

przewagę materjalną). 22. Sd3, (groziło 22... Wc4!) Gb5! 23. Wd1, GXd3, 24. WXd3, Wc4, 25. He3, Wxf4, 26. Whd1, d4! (na cXd, nastąpi Sd5! co szybko wygrywa), 27. HXe7, dXc3, 28. bXc3, Wa4, 29. HXb7, Wa5! (z groźbą Wb5!) 30. c4, Wa3, 31. Hb8+, Gf8! 32. Hd8, Kg7, 33. Kb2, Wa6, 34. Wb3,

He5+, 35. Kb1, He2, 36. Wd2, Hf1+, 37. Kb2, HXc4, 38. Wd4, He2+, 39. Wd2, He5+, 40. Hd4, Ha5! 41. Kc2 (musowe, inaczej nastąpi 41... Wd6! z zyskiem wieży). HXa2+, 42. Wb2, Wc6+, 43. Kd1, Ha1+ i białe poddały się, gdyż po 44. Ke2, nastąpi We6+! z groźbą Wd6! lub matem He1#.

Partja Friedman H. — Wojciechowski.

Stoją od lewej: Mgr. Madfes, mistrz Przepiórka, ppłk. dr. Steifer (siedzi), dyr. Orłański. Grają: Friedman H., Wojciechowski (odwrócony). Na przodzie gra Szechter.

Partja Nr. 306. Indyjska.

Najdorf **Szechter**

1. d4, Sf6, 2. Sf3, b6, 3. g3, Gb7, 4. c4, e6, 5. Gg2, Ge7, 6. 0—0, 0—0, 7. Sc3, Se4, 8. Hc2, SXc3, 9. HXc3, Gf6? (Słabe posunięcie. Wskazane było 9... d6, z nast. 10... Sbd7) 10. Hc2, Sc6, 11. Wd1! Se7, 12. e4, Sg6, 13. h4, Wb8, (czarne grają zupełnie bez planu. O wiele lepsze było We8, by ewentualnie po h5 zagrać Sf8). 14. h5, Sh8, 15. e5, Ge7, 16. d5, eXd, 17. cXd5, d6, 18. Gf4, dXe, 19. SXe5, Gd6, 20. Sc6, GXc6, 21.

dXc, He7, 22. GXd6, cXd, 23. c7, Wbc8, 24. Wac1, f6? 25. Gh3, Sf7, 26. We1, Se5, 27. Hb3+, Kh8, 28. GXc8, WXc8, 29. f4, WXc7, 30. fXe, fXe5, 31. WXc7, HXc7, 32. Wf1, Hc5, 33. Kh1, d5, 34. He3, h6, 35. HXe5 i czarne poddały się.

Partja Nr. 307. Hetmańska.

Kremer

Kolski

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Ge7, 5. e3, Sbd7, 6. Sf3, 0—0, 7. Wac1, c6, 8. Gd3, b6, 9. cXd, eXd, 10. 0—0, Gb7, 11.

Sh4, g6, 12. Sf3, We8, 13. Se5, S×e5, 14. d×e5, Sd7, 15. G×e7! H×e7, 16. f4! f6!? (Zdaje się być dobre, de facto jest błędem. Następuje piękne, nieoczekiwane posunięcie, w stylu kombinacyjnym mistrza Kremera). 17. S×d5!! e×d, 18. Wc7! Hd8, (na 18... Wb8, 19. Gb5, Wed8, 20. W×b7 i 21. H×d5+! i H×b7 wygrywa). 19. W×b7, Sc5! 20. W×h7!! (Druga bomba!) Jeśli K×h7, 21. Hh5+, Kg8, 22. H×g6+, Kf8, 23. Hh6+, Kf7, 24. Gg6+, Ke6, 25. f5+, K×e5, 26. Hf4#. lub 24... Ke7, 25. Hh7+ i 26. Gf5#. Także po 23. Hh6+, Kg8, 24. Gh7+ prowadzi do mata). 20... S×d3, 21. Wh3! Sc5, 22. Hg4! Kg7, 23. f5! g5, 24. Hh5! Wg3, 25. e6!! (grozi mat na Hh6! i Hf7!) S×e6, 26. f×e6.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 308. Hetmańska.

Friedman H. Feinmesser

1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. c4, Se4? 4. Sbd2, Gb4, 5. a3, G×d2, 6. S×d2! S×d2, 7. G×d2, (niefortunne 4. posunięcie czarnych doprowadziło do wymiany przedwczesnej figur, w wyniku której białe zachowały parę gońców). 7... d6, 8. g3, Sbd7, 9. Gg2, f5, 10. e4, 0-0, 11. e×f5, e×f5, 12. 0-0, Sf6, 13. Wfe!, c6, 14. Hc2, h6, 15. c5! (Blokowanie pól!) d5, 16. Gf4, Se4, 17. f3, Sf6, 18. Gh3! (Obrona tego piona prowadzi do dalszego osłabienia gry czarnych). 18... Sh5, 19. Gd6, Wf7, 20. We5, g6, 21. Wae1, Sg7, 22. Hd2, Hg5, 23.

We8+! (Po 23... S×e8, nastąpiłoby 24. We8+, Kh7, 25. Ge5! Wg7, 26. f4, Hh5, 27. G×g7, K×g7, (a nie H×h3, bo He1!) 28. He1! z nieuchronnym matem). 23... Kh7, 24. f4, Hh5, 25. We8-e7, Kg8, 26. W×f7! K×f7, 27. We7+, Kg8, 28. He1! (Z groźbą 29. W×g7+! K×g7, 30. He7+ i groźbą mata). 28... g5, 29. Ge5! Se8, (na Se6, mogłoby nastąpić Gf6!) 30. Gh8! (Skoczek pozbawiony jest zupełnie obrony). 30... Kf8, 31. Wh7, (Tu białe mogły szybko wygrać, grając 31. He5, Hg6, 32. W×e8+ i Hg7#). 31... Hg6, 32. He7+, Kg8, 33. Ge5! z efektywnym zakończeniem. Jeśli H×h7, 34. H×e8#. Czarne poddały się.

Partja Nr. 309. Sycylijska.

Dr. Tartakower Frydman P.

1. e4, c5, 2. g3, d5, 3. e×d, H×d5, 4. Sf3, Gg4, 5. Gg2, He6+, 6. He2, H×e2, 7. K×e2, Sc6, 8. c3, 0-0-0, 9. Wd1, e5, 10. h3, Gh5, 11. g4, Gg6, 12. d3, h5, 13. Sh4, G×d3+!? (Czarne po uzyskaniu nadzwyczaj silnej przewagi w debjucie, decydują się zbyt pochopnie do ofiary figury, która przynosi im wprawdzie silnie rozwinięty łańcuch pionowy, w rezultacie jednak zostaje tenże rozbity po doskonałej obronie dr. Tartakowera). 14. W×d3, W×d3, 15. K×d3, h×g4, 16. Sf5, g×h3, 17. Gh1, g6, 18. Sg3, Ge7, 19. Sa3, f5, 20. G×c6, b×c, 21. Gd2, Gh4, 22. Wah1, G×g3, 23. f×g3, Sf6, 24. Sc4, Sg4, 25. Ke2, Kd7, 26.

Ge3, Ke6, 27. b3, S×e3, 28. Ke3, g5, 29. Kf2, g4, 30. We1, h2, 31. Kg2, f4, 32. g×f, h1—H, 33. W×h1, W×h1, 34. K×h1, e×f4, 35. Kg2, Kd5, 36. Sd2, Ke5, 37. Sc4+, Kd5, 38. Sa5, a6, 39. Kf1, Ke5, 40. Kf2, Kf5, 41. Ke2, Ke5, 42. Sc4, Ke4, 43. Sd6+, Kd5, 44.

Sb7, g3, 45. Kf3, e4, 46. b4, g2, 47. Kf2, g1—H, 48. K×g1, Ke4, 49. Sc5, Ke3, 50. Sa6, Kd2, 51. Sc5, Kc3, 52. a3. Czarne poddały się, gdyż zmuszone są do zrobienia posunięcia królem, wówczas zwalnia się pion „a” do marszu, co wygrywa.

Dwaj mistrzowie Polski.

D. Przepiórka.

Dr. S. G. Tartakower.

Partja Nr. 310. Indyjska.

Najdorf

Dr. Kon

1. Sf3, Sf6, 2. d4, d6, 3. g3, g6, 4. Gg2, Gg7, 5. 0—0, 0—0, 6. b3, c5, 7. Gb2, Se4, 8. Hc1, Hc7, 9. c4, Sbd7, 10. d5, Sef6, 11. Sbd2, b5, 12. Se1, b×c, 13. b×c4, Wab8, 14. Sd3, Sg4, 15. G×g7, K×g7, 16. Hc3+, Kg8, 17. e4, e5, 18. h3, Sgh6, 19. f4, f6, 20. f5, g×f, 21. e×f, Sb6, 22. g4, Hg7, 23. a4! (Następuje systema-

tyczna blokada wedle „recepty” Nimcowicza). 23... Gd7, 24. a5, Se8, 25. Se4, Sf7, 26. Wab1, Se7, 27. Sg3! Kh8, 28. Sf2, Hg5, 29. Sfe4, Hh4, 30. Wb2, Wbd8, 31. Wb7, Sc8, 32. Sh5, Sh6, 33. He3! Sg8, 34. Sd2, Hg5, 35. H×g5, f×g5, 36. Se4! (Charakterystyczna pozycja czarnych, których niemal wszystkie figury są zapatowane). h6, 37. f6! Wf7, 38. a6, Kh7, 39. Sd2, Wf8, 40. Ge4+, Kh8, 41. Gg6! (A co teraz mają czarne

grać?) 41... $W \times f6$, 42. $S \times f6$, $S \times f6$, 43. Se4. Czarne poddały się.

Po rozegraniu 8-miu partyj dr. Kon spowodu choroby wystąpił z turnieju. Ponieważ nie miał połowy rozegranych partyj, kierownictwo skreśliło wyniki tego gracza z tabeli.

Z turnieju czterech w Łodzi.

Partja Nr. 311. Blackburne'a.

Frydman A.

Kolski

1. e4, d5, 2. e:d5, Sf6, 3. d4, S:d5, 4. c4, Sf6, 5. Sf3, g6, 6. Sc3, Gg7, 7. Ge2, 0—0, 8. h3, c6, 9. Ge3, Hc7, 10. Hd2, Wfd8, 11. Gf4, Ha5, 12. a3, c5, 13. d5, a6, 14. 0—0, Sc6? (błąd, należało grać Sh5!) 15. b4! c:b, 16. a:b4, Hb6, (H:b4 przegrywało, gdyż 17. Wfb1, Hc5, 18. Gc7! lub Ge3! rozstrzyga). 17. b5! e5! 18. Ge3, Sd4, 19. S:d4, e:d4, 20. G:d4, Hc7, 21. c5! Se4 (rozpacz!) 22. S:e4, W:d5, 23. Wa4? (Tu białe mogły efektywnie zakończyć partję, grając 23. G:g7! W:d2, 24. Sf6+! K:g7, 25. Se8+, Kf8, 26. S:c7 i czarne są rozgromione!) 23... Gf5, 24. Sd6, Wad8, 25. Gf3, W:d4, 26. W:d4, G:d4, 27. H:d4. Czarne poddały się.

Partja Nr. 312. Angielska.

Frydman A.

Regedziński

1. Sf3, Sf6, 2. c4, c5, 3. Sc3, d5, 4. $c \times d$, $S \times d5$, 5. e4, Sb4! 6. Gc4, Sd3+, 7. Ke2, Sf4+, 8. Kf1, Se6! 9. d3, (lepiej stanowczo jest 9. $G \times e6$ i następnie 10. d4!) ...Sc6, 10. Sd5, Gd7, 11. a4, g6, 12. h4, h6! (zapobiega 13. h5). 13. Gd2, Gg7,

14. Hc1, Wc8, 15. Wa3, Sed4, 16. $S \times d4$, $c \times d4$, 17. b4, e6, 18. Sf4, Se5, 19. Se2, $S \times c4$, 20. $d \times c4$, Hc7! 21. c5, b6, 22. $c \times b$, $H \times b6$, 23. Hb1, 0—0, 24. f4, h5, 25. Wh3 (białe mają trudną grę, dobór posunięć do racjonalnej konsolidacji jest niełatwy, ale zamiast posunięcia w tekście, lepsze było stanowczo 25. Hd3) ...e5, 26. f5, Hb7, 27. Whf3? $g \times f5$, 28. $e \times f5$, e4, 29. Wg3, $G \times f5$, 30. Gh6, Gg6, 31. $G \times g7$, $K \times g7$, 32. $S \times d4$, Hd5, 33. Hb2, Kh7, 34. Wg5, Hd6, 35. Kg1, Hf6, 36. Hf2, (??), Wc1+ i białe się poddały, gdyż tracą hetmana. Ostatnie posunięcia białych nastąpiły w niedoczasie.

Z turnieju w Margate.

Partja Nr. 313. Hetmańska.

Rzeszewski

Capablanca

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, d5, 4. Gg5, Sbd7, 5. $c \times d$, $e \times d$, 6. e3, Ge7, 7. Gd3, 0—0, 8. Hc2, c5, (energiczniejsze aniżeli c6), 9. Sf3, (Lilienthal grał przeciwko Menszikowej 9. Sge2), 9... c4, 10. Gf5, Wfe8, 11. 0—0, g6, 12. Gh3, Sf8, (lepsze było 12... a6, 13. Wad1, b5, 14. Se5, Sb6, jak w partji Spielman — dr. Tartakower, Berlin 1920).. 13. $G \times c8$, $W \times c8$, 14. $G \times f6$, $G \times f6$, 15. b3! Ha5, (prowokuje do posunięcia w tekście). 16. b4! Hd8, 17. Ha4, a6, 18. b5, We6, 19. Wab1, Wb8, 20. Wb2, Ge7, 21. $b \times a6$, $W \times a6$, 22. Hc2, Se6, 23. Wfb1, Wa7 (Czarne otrzymały gorszą pozycję na skrzydle hetmańskim, co zmusza ich do uważnej obrony). 24. a4, Sc7, 25. Se5, He8,

(groziło 26. Sc6), 26. f4, f6, 27. Sg4, Hd7, 28. h3, Kg7, 29. Sf2, Ga3, 30. Wa2, Gd6, 31. Sfd1, f5, (by nie dopuścić do e4.) 32. Sb5, Wa5, 33. S×c7, G×c7, 34. Sc3, He6, 35. Hf2, b6, 36. Hf3, Wbd8, 37. Wb2, He7, 38. Wb4, Wd7, 39. Kh1, Gd8, 40. g4, f×g4, 41. h×g4, Hd6, 42. Kg1, Gc7, 43. Kf2, Wf7, 44. g5, Gd8, 45. Ke2, G×g5 ? (to było doprawdy niepotrzebne; właściwie należało grać He6 — na-

stępnie Hf5!) 46. W×b6, Ha3, 47. Kd2, Ge7, 48. Wb7, W×a4? (Czarne grają va-banque, lepsze było Hd6), 49. H×d5! (naturalnie, że nie 49. S×a4? Hd3+, 50. Kc1, Ga3+, 51. W7b2, c3! i wygrywa) 49... Wa5, 50. H×c4, Wh5, 51. Kd3! (przed ostateczną rozprawą należy króla bezpiecznie ulokować!) 51... Ha8, 52. He6, Ha3, 53. Wbd7, Wf5, 54. Wb3, Ha1, 55. W×e7, Hf1+, 56. Kd2. Czarne poddały się.

Partja Gerstenfeld — Frydman P.

Gerstenfeld wygrywa piona...

Partja Nr. 314. Hetmańska.

Capablanca

Thomas

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sf3, Gb4+, 4. Gd2, He7, 5. g3, b6, 6. Gg2, Gb7, 7. 0—0, G:d2, 8. S:d2, d6, (Kmocho zaleca tu c5! aby przeciwdziałać zamiarowi białych utworzenia silnego centrum) 9. Ha4+, c6, (strategiczny szach białych nie pozwala czarnym na c5 i Sc6. Czarne powinny były zasłonić się Sd7. Jeżeli czarne zasłoniłyby się

Gc6, to białe grają Hc2, i e4 z silnie związanym centrum). 10. e4, 0—0, 11. e5, Se8, 12. Wfe1, c5, 13. e:d6, S:d6, (Na 13. . H:d6, nastąpiłoby d5!) 14. d:c5, b:c5, 15. Ha5, Sbd7, (Białe prowadzą teraz metodyczny atak na piona c5. Czarnym trudno go obronić). 16. b3, Wfd8, 17. Wad1, Wac8, 18. Sf1, a6, 19. Se3, Sb8, 20. Sd5, Hf8, 21. Sb6, Wc7, 22. Sa4, Wdc8, 23. Se5! G:g2, 24. K:g2, Sf5, 25. Sd3, Hd6? (Czarne straciły cierpliwość także i partję). 26. Sd:c5,

Hc6+, 27. Kg1, h5, 28. Sd3, h4, 29. Se5, Hb7, 30. Hb6, h:g3, 31. h:g3, Ha8, 32. Wd8+, W:d8, 33. H:c7, Wf8, 34. Sb6! Czarne poddały się, bo hetman ich ginie. (Uwagi według „Kurjera Warszawskiego“).

Z turnieju w Barcelonie.

Partja Nr. 315. Indyjska.

Reilly

Flohr

1. d4, Sf6, 2. Sf3, b6, 3. e3, Gb7, 4. Gd3, c5, 5. 0—0, Sc6, 6. c3, g6, 7. e4, c:d, 8. c:d. Sb4, 9. Sc3, S:d3, 10. H:d3, Gg7, 11. Wfe1, 0—0, 12. Gf4, d5! 13. e5, Se4, 14. Sg5, S:c3, 15. H:c3, Hc8, 16. Wac1, H:c3, 17. W:c3, Wfc8, 18. Wec1, W:c3, 19. W:c3, Wac8, 20. W:c8, G:c8, 21. h3, Ga6! 22. Ge3, Gc4! 23. a3, h6, 24. Sf3, Kf8, 25. Sd2, Ke8, 26. f4, Gd3, 27. Kf2, Kd7, 28. Sf3, Kc6, 29. Gc1, Kb5, 30. Sd2, Gc2, 31. g4, e6, 32. h4, (dlaczego nie b3!!) Ka4, 33. g5, h5, 34. Ke3, Gf8, 35. Ke2, Ge7, 36. Ke3, Gd8. Tu białe poddały się, coprawda przedwcześnie. Plan czarnych polega na tem, że białym w pewnym momencie zabrakną tempa, n. p. 37. Ke2, a5! 38. Ke3, b5, 39. Ke2, Gc7, 40. Ke3, Gb6! teraz król jest związany, grają więc skoczkiem n. p. 41. Sf3, Kb3! i albo w dalszym ciągu czarne „wytempują” partnera, albo drugim sposobem przeprowadzą spowrotem Gb6—d8—e7 i zaofiarują w odpowiedniej chwili gońca na a3, za

2 piony, co również prowadzić może do wygranej.

Z turnieju w Soestdijk.

Holandja, podobnie jak Polska, przygotowuje się do wielkiej imprezy szachowej, a mianowicie do meczu o tytuł mistrza świata między Aljechinem a Euwem. Z tego powodu odbywają się tam liczne spotkania, mecze, simultany i t. p. przy udziale mistrzów zagraniczą. Ostatnio odbyły się 2 czwórmece mistrzów krajowych ze Spielmannem i Kmochem. W obu ci ostatni zajęli b. dalekie miejsca. Poniżej podajemy partję Spielmanna z van den Boschem.

Partja Nr. 316. Francuska.

Spielmann

van den Bosch

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Sf6, 4. Gg5, Ge7, 5. e5, Se4, 6. G:e7, H:e7, 7. S:e4, d:e4, 8. He2, Sbd7, 9. 0—0—0, f5, 10. e:f6 e. p., Sf6, 11. g3, 0—0, 12. Gg2, e5! 13. G:e4, S:e4, 14. H:e4, W:f2!, 15. Sgf3! Hf7!, 16. Sg5? Gf5!, 17. H:b7, W:c2+, 18. Kb1, Wc2—c1+! 19. K:c1, Hc4+, 20. Kd2, Hd3+, 21. Ke1, He3+, 22. Kf1, Wa8—f8! białe poddały się w tem miejscu, gdyż po 23. Kg2, He2+, 24. Kg1, Hd1+, 25. Kg2, He2+, 26. Kg1, Ge6 z groźbą mata. Na 23. Hb3+, decyduje Ge6+. Bardzo energiczna i ciekawa partja!

Trójmecz mistrzowski we Lwowie.

Po zakończeniu III. turnieju o mistrzostwo Polski, postanowił Polski Związek Szachowy przeprowadzić dalszy trening czołowych mistrzów krajowych oraz reprezentantów polskiej ekipy olimpijskiej. Korzystając więc z pobytu mistrza Polski dr. Tartakowera w kraju, ustalił Polski Związek Szachowy następującą marszrutę dr. Tartakowera obejmującą w chwili obecnej wyszczególnione ośrodki: Lwów—Łódź—Toruń—Warszawa. Na pierwszy ogień miał więc pójść Lwów, gdzie mistrz Polski rozegrać miał 2 mecze złożone każdy z 4 partyj, a to z mistrzem Henrykiem Friedmanem oraz z mistrzem Ksawerym Sulikiem.

Zgodnie więc z ustalonym planem podróży, dr. Tartakower zawitał do Lwowa dnia 20. czerwca i opuścił Lwów dnia 3. lipca, udając się do Łodzi.

We Lwowie grana była tylko jedna partja dziennie. Partje turniejowe rozegrano w Klubie Szachowym Kolejarzy „Goniec”, w Związku Urzędników Prywatnych oraz jedną partję w kawiarni „de la Paix”. Frekwencja publiczności była średnią. Natomiast wyczerpujące i szczegółowe sprawozdania przynosiły codziennie dzienniki lwowskie, z których lwowska „Chwila” najobszerniej relacjonowała przynosząc m. i. cykl artykułów dr. Tartakowera, obrazujących plastycznie życie szachowe zagranicą, sylwetki najznakomitszych mistrzów doby współczesnej, dalej światowe znaczenie Olimpiady dla Polski, pozyskanie polskich mas dla szachów i rozwój polskich talentów mistrzowskich.

Prasa lwowska zdała więc sobie dobrze sprawę z dzisiejszego znaczenia gry królewskiej w Polsce i swoje zadanie propagandowe wykonała bez zarzutu.

Zastęp szachistów-sympatyków interesujących się turniejem stale wzrastał, mimo że przypadający na ten czas okres upałów w kraju i rozpoczynające się ferie letnie, wcale nie sprzyjały zainteresowaniu się tą imprezą. Szkoda tylko, że Lwowski Okręgowy Związek Szachowy nie znalazł dotychczas ani mecenasów sztuki szachowej, ani środków odpowiednich dla założenia własnej siedziby, własnego klubu, a nie był zmuszony korzystać z gościnności różnych towarzystw przygodnie. Ujemne strony tego faktu okazały się w całej pełni w czasie pobytu arcymistrza dr. Tartakowera we Lwowie.

Pierwsza partja turniejowa rozpoczęła się wieczorem dnia 20. czerwca, rozegrana między red. Friedmanem a mgr. Sulikiem. Po żywym przebiegu partja zakończyła się wynikiem remisowym. Druga partja przyniosła pierwszą niespodziankę. Grający białymi dr. Tartakower przeciwko Friedmanowi, który wybrał obronę indyjską, przez długi czas miał na skrzydle hetmańskim inicjatywę, nie mógł jednak uzyskać realnych ko-

rzyści spowodu dobrej obrony partnera. W pewnym momencie osłabił swe skrzydło królewskie, przeciwnik jego przeszedł do kontrofenzywy i partję wygrał.

Trzecia partja przyniosła zwycięstwo dr. Tartakowerowi nad Sulikiem, z którym mistrz Polski wygrał kolejno wszystkie 4 partje. Na usprawiedliwienie Sulika trzeba przyznać, że był szczególnie niedysponowany i okazał tylko pewien opór w spotkaniach z Friedmanem. W trzeciej dopiero partji między dr. Tartakowerem a Friedmanem, dr. Tartakower uzyskał rewanż za swą pierwszą przegraną. Czwarta i ostatnia gra zakończyła się drugim wynikiem remisowym.

Skolei Friedman wygrał w trzeciej rundzie partję z Sulikiem, a czwartą zremisował.

Stosunek meczów przedstawia się więc następująco:

Dr. Tartakower — Friedman H. 2 : 2.

Dr. Tartakower — Sulik 4 : 0.

Friedman H. — Sulik 2^{1/2} : 1^{1/2}.

Wyniki w punktach i kolejność wygranych unaocznia załączona poniżej tabelka.

Lwów 1935.	1	2	3	Punkta	Miejsce
1. Dr. Tartakower	—	0, 1/2,	1, 1,	6	I.
		1, 1/2,	1, 1,		
2. Friedman H.	1, 1/2,	—	1/2, 1/2,	4 ^{1/2}	II.
	0, 1/2,		1, 1/2,		
3. Sulik	0, 0,	1/2, 1/2,	—	1 ^{1/2}	III.
	0, 0,	0, 1/2,			

Ogólnie zwyciężył dr. Tartakower zasłużenie. Specjalnie silnie przeważał w technicznym prowadzeniu gry, jak realizacji drobnych szans w końcówkach oraz kolosalnej znajomości wiedzy teoretycznej debjutów. Wyraźne było w partjach arcymistrza dążenie do uproszczenia gry i przejście do końcówki, której mistrzowskie opanowanie przynosiło mu łatwo punkty.

Pewną szansę daje naszym mistrzom gra środkowa w spotkaniach z arcymistrzem dr. Tartakowerem, której dłuższe utrzymanie dać może zadowalające wyniki. Trzymając się tej taktyki, szukając raczej komplikacyj aniżeli jasności pozycji, zdołał mistrz Friedman w spotkaniach z Tartakowerem, utrzymać się na wysokości zadania i wkońcu uzyskać zaszczytny wynik.

W przeciwieństwie do Friedmana, Sulik grający przeważnie czysto

pozycyjnie i twardo, posiadający również zmysł do szybkiego uproszczenia gry, przechodził zwykle do końcówki w partjach z dr. Tartakowerem łatwo, jednak już z pewnymi lukami w pozycji coś niecoś sforsowanej, co okazało się bronią mniej skuteczną w walce z dr. Tartakowerem. Że mimo wszystko obaj mistrzowie lwowscy byli dla mistrza Polski poważnymi przeciwnikami świadczy fakt, że około 50% partyj meczowych, kończyło się zwykle po 50 posunięciach walki twardej, zaciętej i ambitnie prowadzonej.

Dr. S. Kon.

Red. R. Feinmesser.

Sprawozdanie z Walnego Zgromadzenia W. O. Z. Sz.

W dniu 2-go lipca 1935 r. w lokalu Związku Wierzbowa 8, odbyło się Sprawozdawcze Walne Zgromadzenie członków *Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego*.

Zebrańie zagałi prezes Związku p. Roman Paliński, przewodnictwo objął p. Stanisław Ładka, który zaprosił p. Stanisława Kleczewskiego, jako sekretarza i pp. Wacława Morawskiego i Leona Weita jako asesorów.

Na wniosek przewodniczącego, zebrani oddali hołd ś. p. Marszałkowi Józefowi Piłsudskiemu przez powstanie i jednogminutowe milczenie.

Zaakceptowano następujący porządek obrad:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie z działalności Zarządu i Komisyj.
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
4. Wybory do Władz Związku.
5. Wolne wnioski.

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia, prezes Związku, p. Roman Paliński przedstawił zgromadzonym sprawozdanie z działal-

ności Zarządu, której najważniejszymi momentami było zarejestrowanie *Statutu Warszawskiego Okręgowego Związku Szachowego*, otwarcie własnego konta (Nr. 29.696 w P. K. O.), zgłoszenie akcesu do Polskiego Związku Szachowego, założenie biblioteki szachowej, oraz złożenie na rzecz Olimpiady Szachowej uzyskanych z subwencji zł. 500.— Następnie Zarząd zorganizował pierwszy w Polsce turniej pań i „Kola Pań” przy Związku, w którym panie szachistki doskonalały się w grze królewskiej. Członkinie „Kola Pań” brały udział w pierwszym turnieju o mistrzostwo Polski, jak również wzięły udział w zbliżającym się turnieju pań o mistrzostwo świata, podczas Olimpiady. Przedstawiciele Związku brali udział w turnieju o mistrzostwo Warszawy (B. Cwi-long), oraz w Turnieju Przedolimpijskim w Łodzi (K. Plater). Na wniosek Zarządu Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dn. 16. X. 1934 nadało tytuł członków honorowych pp.: Prezesowi P.K.O. D-rowni Henrykowi Gruberowi, Mistrzowi Dawidowi Przepiórcze, oraz Pierwszemu Prezesowi Związku, Radcy Bogdanowi Domostawskiemu, którym wręczono odpowiednie dyplomy.

Kierownik Komisji rozgrywek, wiceprezes p. Feliks Wolfgram odczytał sprawozdania z rozgrywek stałych Związku. Mistrzem turnieju drużynowego i zdobywcą puharu w roku sprawozdawczym został Klub Szachowy „Rembertów”, mistrzem turnieju indywidualnego — p. Kazimierz Plater (Sekcja Szachowa Philipsa). *Inowacją było wystawienie puharu wraz z tablicą na widok publiczny.* Komisja Rozgrywek w porozumieniu z Zarządem wysunęła dezyderat o zwiększenie w przyszłym turnieju drużynowym liczby miejsc w kl. A do dwunastu.

Kierownik Komisji Propagandy, p. Stanisław Łękawski, stwierdzając przeprowadzenie akcji propagandowej na terenie szeregu zrzeszeń i związków, zmierzającej do tworzenia nowych kół i sekcji szachowych i nawiązania kontaktu z redakcjami czasopism: *Kurjera Warszawskiego, Kurjera Porannego, Gazety Polskiej i Polski Zbrojnej*, współdziałanie w uroczystościach i imprezach organizowanych przez Kluby i Sekcje, w Komitecie organizacyjnym turnieju o mistrzostwo Polski oraz w Komitecie Olimpijskim — przedstawił zebrany wydawnictwo własnego organu p. t. „Wiadomości Szachowe”, którego Nr. 1 już się ukazał. Zapomocą tego wydawnictwa Zarząd pragnie osiągnąć wzajemne zblizenie i poznanie się członków, przez podawanie wszelkich informacji o przejawach życia organizacyjnego i szachowego na terenie Związku. Cel ten będzie osiągalny tylko w tym wypadku, jeżeli członkowie zapewnią moralne i czynne poparcie.

Na wniosek p. Weita, Walne Zgromadzenie uchwaliło, że wszyscy członkowie Związku obowiązani są do stałej prenumeraty najmniej 6 egzemplarzy „Wiadomości Szachowych“.

Następnie przystąpiono do wyborów, których wynik był następujący:

Prez. Związku p. Roman Paliński (Stow. Sądowników).

Zarząd: p. Henryk Walfisz (Philips), p. Feliks Wolfgram (Rembertów), p. Stanisław Łękawski (Mon. Tytoniowy), p. Stanisław Ładka (Związek Legjonistów), p. Julian Adamczewski (Y. M. C. A.), p. Władysław Witkowski (Mon. Tytoniowy).

Zastępcy Zarządu: p. Waclaw Morawski (Min. Rolnictwa), p. Konstanty Wolfgram (Rembertów), p. Henryk Wilczyński (Stow. Sądowników), p. Jan Rutke (Mon. Tytoniowy), p. Leon Weit (P. K. O.).

Komisja rewizyjna: p. Henryk Karpiński (Bank Polski), p. Zbigniew Turski (Mon. Tytoniowy), p. Jan Kwasowski (P. Zakł. Lotnicze), zastępca p. Ewelina Januszevska (Bank Polski).

Sąd Rozjemczy: p. Mistrz D. Przepiórka (W-skie Tow. Zwolenników), p. Dr. Adolf Wratny (Bank Polski), p. Włodzimierz Michalski (Min. Rolnictwa), zastępca p. Stefan Wozniński (Skoda).

Wiadomości ze świata.

Afryka Płd. W Johannesburgu odbył się turniej o mistrzostwo zakończony zwycięstwem *J. C. Archera*.

Austria. W Wiedeńskim Klubie Szachowym odbył się onegdaj turniej kwalifikacyjny, który zakończył się następującym wynikiem: *Gerschenkron* i *Inż Palme* po $7\frac{1}{2}$, dr. Weil i Rubinstein jun. po 7, Hauser 6, Haberditz i Jachim po $4\frac{1}{2}$ i t. d. Pierwsi trzej dopuszczeni będą do turnieju mistrzowskiego, który rozpocznie się we wrześniu we Wiedniu.

Mecz mistrzowski międzymiastowy Bratislava—Wiedeń odbyty we Wiedniu na 15-tu szachownicach, zakończył się nieznacznym zwycięstwem Wiednia w stosunku 8 : 7. Z wyjątkiem Spielmana wiedeńczycy wystawili pełny garnitur mistrzowski. O nieznacznym zwycięstwie zdecydował wysoki % partyj (10) zakończonych wynikiem remisowym.

Podobno Wydawnictwo „Wiener Schachzeitung“ w porozumieniu z Polskim Towarzystwem Kolejowym „Orbis“ urządza wycieczkę z Austrii do Warszawy na czas trwania Olimpiady. Niezawodnie w austriackich kołach szachowych wycieczka ta budzi zrozumiałe zainteresowanie i liczba zgłoszonych wycieczkowców-szachistów będzie wcale pokaźna.

Prof. K. Zawadzki.

Mgr. F. K. Sulik.

Wiadomości krajowe.

Baranowicze. Przygotowania do Olimpiady wszechświatowej w Polsce przyczyniły się wydatnie do rozwoju życia szachowego w całym państwie. W żadnym roku nie odbyło się tyle turniejów szachowych w różnych ośrodkach co w roku bieżącym. Zawiązują się liczne kluby i sekcje.

Ostatnio notujemy licznie obsadzony turniej o mistrzostwo Baranowicz. Zakończył się on dnia 2-go lipca. Brało w nim udział 17 zawodników. Pierwsze miejsce zdobył lwowianin p. A. Parizer z 14 p. na 16 możliwych. II. p. Rodkowicz 12'5, III. st. sierż. 78 pp. W. Artecki 12 p., IV. p. Rysak 11'5 p., V. Joselewicz 10'5 p. Dalsze miejsca zajęli pp.: Krulisz 9'5, Polaczek 9'5, Machay 8 i inni.

Uroczyste zakończenie turnieju odbyło się 3 b. m. Po przemówieniu mec. Szapiry rozdał inż Zajtz piękne dyplomy. Następnie przedstawiono projekt zorganizowania klubu szachowego, co zostało jednogłośnie przyjęte. Do klubu przystąpiło odrazu 25 członków, w tem 2 panie Bojarska i Zajtzowa. W dniu 6 lipca odbyło się w lokalu Związku Of. Rez. walne zebranie nowo-założonego klubu, na którym wybrano zarząd.

Lwów. Przez cały miesiąc maj trwał tu turniej szachowy Związku Umysłowych Pracowników Kolejowych, który zgromadził 18-tu zawodników. I. nagrodę zdobył p. Stanisław Rauch, 2-gą p. Józef Seretny, 3-cią p. Zdzisław Pöckh. Impreza miała ciekawy i interesujący przebieg.

Radzionków n/Śląsku. Onegdaj odbył się tu turniej o mistrzostwo miasta na rok 1934/35 zakończony następującym wynikiem: Lokiez 28 p., Wojtasik 26 p., Pyka 25 p., Strzelczyk 24 p., Wincek 23. Dalsze miejsca zajęli: Zydek, Tomczyk, Tyczka, Wojtasik, Sykulski, Strzelczyk, Czapla, Bączkowic, Tyczka i t. d. Turniej zgromadził imponującą ilość 30-tu zawodników.

Toruń. W maju rozegrał tu mistrz *Najdorf* 32 partje jednocześnie w Toruńskim Klubie Szachowym z wynikiem: +31, —1!

Drugi seans Najdorfa w Podoficerskim Kasynie w Toruniu odbył się na 30-tu szachownicach, zakończony również świetnym wynikiem: +28, —2!

Trzeci wreszcie seans Najdorfa w Toruniu rozegrany został tylko na 13-tu szachownicach, w tem jedna partja grana była „na ślepo”. Wynik simultanki: +13!

Okazuje się więc, że mistrz Najdorf jest pierwszorzędnym simultanistą, co potwierdza jego sławę najlepszego gracza „błyskawicznego” w Polsce.

Warszawa. W r. szkolnym 1934/35 odbył się IV. doroczny dwukołowy turniej szachowy o mistrzostwo gimnazjum „Collegium”, urzą-

dzony staraniem istniejącego przy gimnazjum kółka szachowego pozostającego pod kierownictwem prof. Kartasińskiego, z uczestnictwem 11-tu zawodników. Pierwsze miejsce i tytuł mistrza gimnazjum uzyskał Zapolski, ucz. kl. VIII (18 p.), drugie miejsce zajął Krzepisz, ucz. kl. VI. (17 p.), trzecie — Raczyński 15^{1/2} p.). Ponadto reprezentacja „Collegium“ rozegrała dwa spotkania ze Szkołą Handlową im. Roeslerów z wynikiem 6 : 0, oraz z gimn. im Staszycza z wyn. 4 : 2 dla „Collegium“. Kółko prenumeruje stale „Szachistę“.

Turniej Pań o mistrzostwo Polski zakończył się zwycięstwem mistrzyni Warszawy p. Reginy Gerleckiej, która uzyskała nowy i obligujący tytuł mistrzyni Polski zdobywając 6 p. z 7 możliwych. Zasłużone drugie miejsce zajęła p. Kuczewska z 5^{1/2} p., trzecie p. Januszewska 5 p., czwarte p. dr. Hermanowa 4 p., piąte p. Kowalska z 3 p.

Pierwsze trzy panie biorą udział w Olimpijskim Turnieju Pań z ramienia Polski.

Pod redakcją mistrza Przepiórki wprowadzony został w warszawskim tygodniku „Świat” dodatek szachowy p. t. „Świat Szachów“.

Wilno. Odbył się tu mecz Dom Akademicki — Z. A. K. S. z wynikiem nierozstrzygniętym 2 : 2.

Przepisy Gry Szachowej

Międzynarodowego Związku Szachowego (F. I. D. E.)

§ 1. Określenie i cel.

1) Szachy są grą niehazardową, rozgrywaną na kwadratowej tablicy, zwanej szachownicą, o 64 polach, naprzemian jasnych i ciemnych, pomiędzy dwoma partnerami, z których każdy rozporządza 16 bierkami: jeden białymi, drugi — czarnymi.

2) Celem gry jest zamatanie króla strony przeciwnej.

3) Gracz, który daje mata, wygrywa tem samem partję.

§ 2. O szachownicy.

1) Szachownica winna być ustawiona podczas gry w ten sposób, aby każdy z graczy miał po prawej ręce białe pole narożne.

2) Osiem rzędów pionowych nazywa się linjami pionowymi lub wprost pionowemi; osiem rzędów poziomych — linjami poziomymi lub wprost poziomemi.

§ 3. Opis biek.

Bierkami są:
jeden Król koloru białego

Bierkami są:
jeden Król koloru czarnego

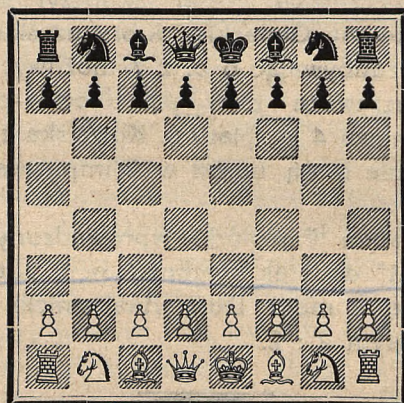
jeden Hetman koloru białego
 dwie Wieże „ „
 dwa Gońce „ „
 dwa Skoczki „ „
 osiem Pionów „ „

jeden Hetman koloru czarnego
 dwie Wieże „ „
 dwa Gońce „ „
 dwa Skoczki „ „
 osiem Pionów „ „

§ 4. O ustawieniu bierek.

1) Na początku partji bierki powinny być ustawione na szachownicy w sposób następujący:

CZARNE

BIAŁE

- 2) Pierwsze posunięcie robią zawsze białe.
- 3) Obaj partnerzy robią kolejno po jednym posunięciu.
- 4) Partner, na którego przypada kolej gry, nazywa się „grającym“, ten zaś, na którego kolej nie przypada, nazywa się „przeciwnikiem“.

§ 5. O notacji.

1) Przepisy F. I. D. E. uznają tylko dwa najbardziej rozpowszechnione systemy notacji: opisowy i algebraiczny.

2) Każdy związek, należący do F. I. D. E. ma prawo wyboru pomiędzy temi dwoma systemami.

System opisowy.

3) Bierki oznacza się literą początkową ich nazwy. Dla odróżnienia wieży, skoczka i gońca na skrzydle króla od figur na skrzydle hetmana dodaje się litery K i H. Osiem pionowych (licząc od strony lewej do prawej dla białych i odwrotnie dla czarnych) oznacza się, jak następuje:

Pionowa	W	Hetmana (WH)	Pionowa	Króla (K)
„	S	Hetmana (SH)	„	G Króla (GK)
„	G	Hetmana (GH)	„	S Króla (SK)
„		Hetmana (H)	„	W Króla (WK)

Osiem poziomych określa się liczbami od 1 do 8, licząc z dołu do góry, zarówno dla białych, jak dla czarnych.*

Przy zapisie oznacza się literę początkową grającej bierki i pole przybycia.

Przykład: H. 4GK = H posuwa się na 4 pole pionowej G Króla.

Gdy dwie jednakowe bierki mogą być postawione na tem samym polu, wskazuje się pole wyjścia i pole przybycia. Tak np. W4SK—2SK = ta z dwóch wież, która znajduje się na 4 polu pionowej SK, przenosi się na 2 pole tej samej pionowej.

Skróty:

Rosz WK = roszada WK (krótka roszada)

Rosz WH = roszada WH (długa roszada)

b. lub : = bije

sz. lub † = szach

Mat lub ♯ = szach i mat.

System algebraiczny:

4) Bierki (z wyjątkiem pionów) oznacza się początkową literą ich nazwy. Piony nie są specjalnie oznaczone.

Osiem pionowych (dla białych od lewej strony ku prawej) oznacza się literami od a do h.

Osiem poziomych oznacza się cyframi od 1 do 8, licząc od strony białych.

(Zatem w pozycji początkowej bierki białe stoją na poziomych 1 i 2, czarne zaś na poziomych 7 i 8).

Każde pole jest więc niezmiennie określone połączeniem litery i cyfry.

Do początkowej litery bierki (z wyjątkiem piona) dopisuje się pole jej wyjścia i pole przybycia. Przy skróconej notacji nie zapisuje się pola wyjścia bierki.

Tak więc Gc1—f4 oznacza, że goniec, stojący na polu c1, został postawiony na polu f4; w notacji skróconej — Gf4. Inny przykład: e7—e5 oznacza, że pion e7 został postawiony na pole e5; w notacji skróconej: e5.

Gdy na jedno i to samo pole możnaby postawić dwie jednakowe bierki, uzupełnia się notację skróconą w sposób następujący:

Gdy naprzykład dwa skoczki znajdują się na g1 i d2, posunięcie

*) Każde pole określa się więc w dwojaki sposób, w zależności od koloru, którym się gra. Tak np. pole c3 oznacza się GH3, grając białymi i Gh6 grając czarnymi. (Przyp. tłum.).

Sg1—f3 w notacji skróconej przybierze postać Sg—f3; gdy dwa skoczki znajdują się na g1 i g5, posunięcie Sg1—f3 przybierze postać skróconą S1—f3.

Skróty:

0—0—0 = roszada Wa1 (długa roszada)
 0—0 = roszada Wh1 (krótka roszada)
 : albo X = bije
 † = szach
 X † = bije i daje szacha
 # = mat
 X # = bije i daje mata

Skróty objaśniające:

! = dobre posunięcie.

? = słabe posunięcie

§ 6. Wyrażenia potoczne.

Bierka = nazwa ogólna, która oznacza K, H, W, G, S, i piona.

Figura = nazwa ogólna, która oznacza wszystkie bierki z wyjątkiem pionów.

Bierka związana = bierka, która jest pozbawiona częściowo lub zupełnie swobody ruchów wskutek konieczności zasłaniania króla przed szachem lub zapobiegania biciu figury, wyższej pod względem wartości od wiążącej figury przeciwnika.

Szach odslonięty = szach królowi, który powstaje, kiedy linja działania atakującej figury, przesłonięta przez znajdującą się pośrodku bierkę, zostaje otwarta wskutek odejścia bierki.

Szach podwójny = szach jednoczesny dwiema figurami, który można otrzymać tylko zapomocą szacha odsloniętego.

Wymiana = wzajemne bicie bierek o wartości jednakowej lub zbliżonej (G i S).

Zyskać lub stracić jakość = zamienić Gońca lub Skoczka na Wieżę, lub naodwrot.

§ 7. O ruchach bierek w ogólności.

1) Bierka może być postawiona na pole puste lub zajęte przez bierkę przeciwnika.

2) Żadna bierka nie może być postawiona na pole, zajęte przez inną bierkę tego samego koloru.

3) Żadna bierka z wyjątkiem skoczka nie może przekroczyć po drodze pola, zajętego przez jakąkolwiek inną bierkę.

4) Bierka, postawiona zgodnie z przepisami na pole, zajęte przez bierkę przeciwnika, bije ją; zabita bierka winna być zdjeta z szachownicy przez grającego.

(C. d. n.).

Dwa czwórmece mistrzowskie w Łodzi

Na polecenie kapitana Polskiego Związku Szachowego, ppłk. dypl. dr. Steifera rozpoczął się w Łodzi równocześnie z odbywającym się trójmecczem mistrzowskim we Lwowie — dwukołowy turniej czterech mistrzów łódzkich z udziałem: Appła, Frydmana A., Kolskiego i Regedzińskiego.

Turniej ten rozegrany został w klubie Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej. Celem tego czwórmecczu było wyłonienie 2 mistrzów do meczu treningowego z dr. Tartakowerem. W razie równej ilości punktów decydował o lokacie gracza system Bergera Sonneborna.

Ponieważ każde $\frac{1}{2}$ punkta decydować mogło o zwycięstwie, toteż niezwykle zdenerwowanie i napięcie towarzyszyło łódzkim rozgrywkom.

Walka była więc nadzwyczaj ciężka i to dla wszystkich, gdyż cała czwórka mistrzowska wykazała zupełne niemal wyrównanie klasy, jak podczas turnieju wielkanocnego w Łodzi.

Pierwsza połowa turnieju kończy się wreszcie przewagą mistrza Regedzińskiego, który uzyskuje prowadzenie 2-oma punktami, dalej kroczą Appel i Frydman A. z $1\frac{1}{2}$ p., oraz Kolski z 1 p. Zdawać się mogło, że losy ostatniego gracza w tabeli są przesądzone, jak również miejsce pierwszego zapewnione po pierwszym kole. Tymczasem w drugim kole rozgorzał naprawdę gorący bój o zdobycie upragnionego, dobrego miejsca.

Bohaterem następnego koła, który zdystansował swoich przeciwników, okazał się mistrz Kolski zdobywając $2\frac{1}{2}$ p. na 3 możliwe oraz zajmując z ostatniego pierwsze miejsce z $3\frac{1}{2}$ p. Na drugim i trzecim miejscu ułokowali się mistrzowie Appel i Regedziński po 3 p., na czwartym znalazł się mistrz Frydman A. z $2\frac{1}{2}$ p.

Tabela turnieju czterech.

Łódź 1935.	1.	2.	3.	4.	Punkta	Miejsce
1. Kolski	—	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$	$1\frac{1}{2}, 1$	0, 1,	$3\frac{1}{2}$	I.
2. Regedziński	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$	—	$1\frac{1}{2}, 0$,	1, $1\frac{1}{2}$,	3	II—III.
3. Appel	$1\frac{1}{2}, 0$	$1\frac{1}{2}, 1$,	—	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$,	3	II—III.
4. Frydman A.	1, 0,	0, $1\frac{1}{2}$,	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$,	—	$2\frac{1}{2}$	IV.

Ponieważ mistrzowie Regedziński i Appel zdobyli równą ilość punktów, a system Bergera nie wykazał przewagi żadnego z graczy, polecił kapitan Pol. Zw. Sz. miast proponowanego trójmecczu rozegranie dwukołowego czwórmecczu mistrzów w składzie: dr. Tartakower, Kolski, Regedziński i Appel. Mistrz Frydman A. bowiem definitywnie odpadł. Po przyjeździe więc arcymistrza dr. Tartakowera do Łodzi, rozpoczął się drugi

z rządu czwórmech mistrzowski, tym razem zaostroszony udziałem mistrza Polski. Oczywiście, że przyjazd mistrza Polski wywołał wielkie zainteresowanie w łódzkich kołach szachowych, a lokal rozgrywek, klub Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej, był silnie frekwentowany przez miejscowych szachistów.

Jednak nerwy i wytrzymałość fizyczna niektórych mistrzów łódzkich już niedopisały. Specjalnie widoczne to było u mistrzów Kolskiego i Regedzińskiego. Opanowanie pod każdym względem i równość gry wykazał jedynie mistrz Polski dr. Tartakower i poniekąd wracający do starej formy mistrz Appel.

Jedynie Appel uzyskał zaszczytny wynik z dr. Tartakowerem, remisując obie partje. Podobnie jak mistrz Polski, tak i mistrz Łodzi nie przegrał żadnej partji. Pierwsza połowa turnieju kończy się prowadzeniem wspólnem Appla i dr. Tartakowera po 2 p., Regedziński $1\frac{1}{2}$, Kolski $\frac{1}{2}$. W drugiej dr. Tartakower wyprzedza o 1 p. Appla, zdobywając pierwsze miejsce z $4\frac{1}{2}$ p. Drugie miejsce przypada Applowi z $3\frac{1}{2}$ p., Regedzińskiemu trzecie z $2\frac{1}{2}$ p. Czwarte miejsce zajmuje Kolski z $1\frac{1}{2}$ p.

Tabela meczu czterech.

Łódź 1935.	1.	2.	3.	4.	Punkta	Miejsce
1. Dr. Tartakower	—	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$	1, 1,	$1\frac{1}{2}, 1$,	$4\frac{1}{2}$	I.
2. Appel	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$,	—	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$,	1, $1\frac{1}{2}$,	$3\frac{1}{2}$	II.
3. Regedziński	0, 0,	$1\frac{1}{2}, 1\frac{1}{2}$,	—	1, $1\frac{1}{2}$,	$2\frac{1}{2}$	III.
4. Kolski	$1\frac{1}{2}, 0$,	0, $1\frac{1}{2}$,	0, $1\frac{1}{2}$,	—	$1\frac{1}{2}$	IV.

Poza konkursem rozegrał mistrz Polski dwie poważne partje, przy zegarach turniejowych z mistrzem Achillesem Frydmanem. Pierwsza zakończyła się zwycięstwem mistrza Polski, druga wynikiem remisowym. Wynik tego małego meczu $1\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$ dla dr. Tartakowera.

Na zakończenie pobytu swego w Łodzi dał dr. Tartakower wielki pokaz gry jednoczesnej w Łódzkim Towarzystwie Zwolenników Gry Szachowej, na 38-tu szachownicach. W seansie większość uczestników składała się z A klasowych graczy oraz podczas gry odbywały się przy niektórych stolikach całe konsultacje mistrzów i to za wyraźnym zezwoleniem dr. Tartakowera.

Seans rozpoczął się o godz. 7:30 wieczorem i zakończył się o porze niezwyklej — 3:30 nad ranem! Wynik seansu: +21, —8, =9, sumarycznie $25\frac{1}{2} : 12\frac{1}{2}$. jest b. dobry, skoro się zważy, że grała w nim pewna część elity graczy łódzkich.

Przy okazji nadmieniamy, że we Lwowie rozegrał dr. Tartakower tylko 7 partyj równocześnie i to w ciągu 30-tu minut! Wynik +6, =1.

Po turnieju łódzkim wyjechał dr. Tartakower do Torunia na mecz treningowy z mistrzem Najdorfem, odbywającym tamże swą powinność wojskową.

O meczu tym przynosimy wiadomość w innym miejscu niniejszego numeru.

KOMITET HONOROWY

WSZECHŚWIATOWEJ OLIMPJADY SZACHOWEJ
MAJĄCEJ ODBYĆ SIĘ W WARSZAWIE
W SIERPNIU 1935 ROKU

— TWORZĄ: —

Minister Spraw Zagranicznych *Józef Beck*
 Minister Komunikacji *Michał Butkiewicz*
 Prezes Banku Gosp. Kraj. gen. dr. *Roman Górecki*
 Prezes P. K. O. dr. *Henryk Gruber*
 Minister W. R. i O. P. *Wacław Jędrzejewicz*
 Minister Spr. Wewn. *Marjan Zyndram-Kościałkowski*
 b. Premier prof. dr. *Leon Kozłowski*
 Prezes Banku Rolnego *Seweryn Ludkiewicz*
 b. Minister pułk. *Ignacy Matuszewski*
 Minister Opieki Społ. *Jerzy Paciorkowski*
 b. Premier pułk. *Aleksander Prystor*
 Marszałek Senatu *Władysław Raczkiewicz*
 Inspektor Armji gen. dyw. *Kazimierz Sosnkowski*
 Prezydent m. st. Warszawy *Stefan Starzyński*
 Marszałek Sejmu *Kazimierz Świtalski*

Olimpiada.

Już w najbliższym czasie będzie polski świat szachowy świadkiem rekordowej w dziejach szachów imprezy.

Olimpiada warszawska zmontowana przy olbrzymim nakładzie trudów i kosztów jest przedewszystkiem wspaniałym sukcesem organizacyjnym. Dotychczas koszty poniosły przedewszystkiem czynniki rządowe, instytucje, banki itd. Niestety udział świata szachowego w zbiorce pieniężnej przedstawia się dotychczas bardzo słabo.

Niechaj więc każdy szachista polski chociażby najskromniejszą ofiarą przyczyni się do powiększenia funduszu olimpijskiego, a wykaże w ten sposób, że potrafi nie tylko cieszyć się sukcesami reprezentacyjnej drużyny Polski i zachwycać się mistrzowskimi partjami.

Cały świat szachowy Polski winien solidarnym wysiłkiem wykazać, że Organizatorzy gigantycznej imprezy nie są w społeczeństwie osamotnieni.

Wszelkie ofiary na fundusz olimpijski należy przekazywać na konto czekowe w P. K. O. Nr 29663, *Polski Związek Szachowy, Fundusz Olimpijski*.

Wiadomości Olimpijskie

Olimpijski puchar szachowy, ofiarowany w swoim czasie przez lorda Hamilton-Russella jako nagroda przechodnia dla zwycięskiej państwowej drużyny szachowej w turnieju o mistrzostwo świata, został już przysłany Polskiemu Zw. Szachowemu. Puchar nadesłał z Nowego Jorku Zw. Szachowy St. Zjednoczonych, którego drużyna odniosła zwycięstwo na ostatniej olimpiadzie w 1933 r. w Folkestone.

Należy przypomnieć, że puchar olimpijski był dwukrotnie w posiadaniu Węgier (1927 i 1928), raz Polski (w 1930). Olimpijada warszawska będzie 6-tą skolei.

Łotwa zapodała już skład swej drużyny. Przedstawia się ona następująco: Apszenek, Petrow, Feigin i Hasenfuss. Jest to drużyna b. silna.

Estonja wystąpi w składzie: Keres, Laurentius, Raud, Kippermann i Türb.

Finlandja — w składzie: Böök, Solin, Rasmusson, Krogius, Heilimo.

Argentyna — w składzie: Piazzini, Grau, Pleci i Bolbochan.

Francję reprezentują: Dr. Alechin, Dr. Bernstein, Muffang, Cahn i Betbedere.

Litwę: Macht, Mikenas, Vaitonis, Vistanecki, Luckis. Ponadto z drużyną przybędą do Polski prez. litewskiego związku szachowego z członkami zarządu. Będzie to najliczniejsza reprezentacja oficjalna. Na zaproszenie Polski Litwa odpowiedziała z całą kurtuazją w słowach serdecznego podziękowania.

Niemcy nie wezmą udziału w tegorocznej olimpiadzie w Warszawie. Prasa niemiecka podaje, że do olimpijady warszawskiej są Niemcy „noch nicht genügend gerüstet und finanziell beengt“.

Dr. Tartakower

o szachach w Polsce i o Olimpiadzie.

(Dr. Tartakower ogłosił w prasie polskiej cały szereg artykułów o aktualnych zagadnieniach w świecie szachów.

Poniżej przynosimy ciekawsze wyjątki z powyższych artykułów.)

O turnieju o mistrzostwo Polski.

„Główną przeszkodą do pokonania był niżej podpisany, — stary, doświadczony, od lat 30 gracz na arenie międzynarodowej, co pozwoliło mu połączyć rutynę z wiedzą i zimną krew z psychologicznym przygotowaniem.

Powiem odrazu, że jeśli udało mi się jeszcze w tym wypadku przybyć pierwszym do mety, to muszę to nazwać zwycięstwem Pyrrusowem, po którym należy przewidywać nieuniknione przewartościowanie wartości. Nacisk sił młodych staje się coraz bardziej dynamiczny, a jedynie do ich walorów wielkiej imaginacji trzeba dodać atuty pewności siebie i spokoju.

Dziennikarstwo — według dowcipnego francuskiego określenia — daje prawo „d'entrer partout à condition d'en sortir“, co w wolnym przekładzie możnaby przetłumaczyć: „mów o wszystkim pod warunkiem, że wybrniesz“. To samo w szachach. Arcymistrze śmiało wchodzi w dżungle kombinacyj szachowych i poprostu oszalamiają przeciwnika. Ale zawsze zachowują sobie w rezerwie małą ścieżkę ucieczki, aby z niebezpiecznym przeciwnikiem mieć zapewnioną nierozegraną partję. W tych kilku słowach daje się określić współczesną strategję szachów, łączącą obiektywną wiedzę z subiektywnymi czynnikami psychologii.

Młodzi szachiści polscy również zuchwale ruszają do walki, celując przeważnie w pozycyjnych pomysłach (dawniej styl wielkiego Rubinsteina, obecnie ogólny polski styl), a nie w taktycznych ofiarach à la Morphy. Jednakże to nie wystarcza. Trzeba się jeszcze liczyć z rozwojem techniki szachowej, która potrafi w końcówkach zrealizować minimalne przewagi...

Turniej miał przebieg nierówny. Na początku błysnął Najdorf — nowa i z dużą przyszłością warszawska gwiazda. Chwilowo przodował głęboki Makarczyk, napastliwy poznańczyk Szpiro, dowcipny lwowianin H. Friedman. Natomiast nieszczęśliwie startowali Paulin Frydman o niepospolitym talencie, którego zagraniczna prasa nazywa „Schachkünstler par excellence“ i łodzianin Appel...

Bądź co bądź może w żadnej dziedzinie sportu polskiego niema tyłu możliwości przodowania światu, ile w szachach. A to już jest dostateczną rekomendacją dla dalszych wysiłków, propagandy i opieki.“

O olimpiadzie szachowej.

„Najbarwniejszy obraz walki szachowej da nam niewątpliwie warszawska Olimpiada szachowa. Polski Związek Szachowy już obecnie a więc 2 miesiące przed rozpoczęciem, otrzymywał z całego świata

pełne zachwyty listy z przyjęciem zaproszenia, m. i. i Litwa, która na innych polach nie utrzymuje z Polską kontaktu, przyjęła zaproszenie z entuzjazmem.

Każdy ze 100-tu zawodników olimpijskich walczyć będzie z nakładem całej swej energii i wiedzy nie tylko o najlepszy indywidualny rezultat dla siebie, lecz również o sławę dla swych barw narodowych.

Flegmatyczną grą zaimponują Anglicy prowadzeni przez swego mistrza sir George Thomasa oraz Szwajcarzy reprezentowani przez 5-ciu profesorów, naukowców szachowych, ze znanym dermatologiem prof. dr. Naegelim na czele.

W przeciwieństwie do powyższych zademonstrują trochę temperamentu w grze, gorąco-krwiści Argentyńczycy, którzy obok obecnego mistrza Piazziniego, reprezentowani będą przez 4-ech kolejnych championów. (Przy okazji przypomina sobie piszący te słowa, który przed 4 lata był instruktorem klubu szachowego w Buenos-Aires, że szanse Argentyńczyków skreślił w ten sposób, że do zupełnej klasy mistrzowskiej brak im trochę samopoczucia).

Natomiast największym atutem mistrzów północno-amerykańskich jest właśnie pewność siebie, przyczem wykazują oni nadzwyczaj zimną krew oraz olbrzymią wolę do zwycięstwa. To były czynniki, które wygrały im dwie ostatnie Olimpiady w Folkestone 1933 i w Pradze 1934 r. Gdyby na olimpiadzie warszawskiej miało im przypaść trzecie z rzędu zwycięstwo, to byłoby to kompromitacją pełnej pięknych tradycji szkoły europejskiej.

Wedle obliczeń papierowych należałoby na pierwsze miejsce typować zawsze drużynę austriacką, która składa się stale z powag w dziedzinie teorii szachowej. Jednak prawdziwa austriacka „Gutmütigkeit” nie jest wcale zaletą w uciążliwych walkach. Również słynni Jugosłowianie z rektorem politechniki z Zagrzebiu Vidmarem na czele, są raczej większymi znawcami niż bojownikami. Wreszcie zdradzić należy tajemnicę powodzenia na Olimpiadach. Dotychczas sukcesy przypadały drużynom składającym się z graczy twardych, bojowo nastawionych. Ważną rolę odgrywa też wpływ moralny „leadera” drużyny. Pod tym względem wielkim atutem Francji jest mistrz świata dr. Aljechin oraz Flohr w drużynie czeskosłowackiej.

Przeciwko wszystkim tym gwiazdom podejmie odważnie walkę drużyna polska, która w dotychczasowych olimpiadach zawsze łądowała w czołowej grupie, zaś na olimpiadzie hamburskiej zdobyła nawet I-sze miejsce.

Z graczy naszych, głęboki i do walki z przeciwnościami przy-

zwyczajony *Makarczyk* oraz artystyczny *Paulin Frydman*, dadzą ze siebie maximum wysiłku. Młodociany *Najdorf* oraz ewentualny kandydat *Henryk Friedman* (ze Lwowa), powetują polotem brak rutyny turniejowej. Co się zaś tyczy piszącego te słowa, to dewizą jego w życiu jak w walce jest staro-francuskie przysłowie: „Fais que devras, advienne que pourra“. (Pełń swą powinność, bez względu na to co się stanie). Odświeży to jego fantazję w walce przeciwko nowym gwiazdom, jak i przeciwko starym kolegom. Zwycięstwo przypadnie zapewne drużynie o silniejszych nerwach, gdyż sukcesy i porażki przypaść muszą każdej w udziale.“

Zjazd szachistów korespondencyjnych podczas Olimpiady.

Uczestnik naszego turnieju korespondencyjnego p. Ludwik Gerlicz projektuje zjazd szachistów korespondencyjnych podczas Olimpiady Warszawskiej.

Osobiste zetknięcie się szachistów, którzy już od lat pozostają ze sobą w kontakcie korespondencyjnym, jest bardzo szczęśliwym pomysłem i zapewne nasi szachiści korespondencyjni podejmą powyższą inicjatywę. W sprawie zorganizowania tego zjazdu prosimy zwracać się wprost do p. *L. Gerlicza, Krotoszyn, Słodowa 3/1*, (przy załączeniu znaczka na odpowiedź).

* * *

Zamieszczone w dzisiejszym numerze karykatury uczestników turnieju o mistrzostwo Polski, są ołówka znanego i utalentowanego karykaturzysty warszawskiego p. *Ludwika Lindenfelda*.

W następnym olimpijskim numerze przyniesiemy cały szereg karykatur, najpopularniejszych uczestników Olimpiady.

Dr. Tartakower—Najdorf 2 : 3!

Po zakończeniu turnieju w Łodzi udał się arcymistrz Dr. Tartakower do Torunia, gdzie rozegrał mecz z 5-ciu partyj z mistrzem Najdorfem, odbywającym obecnie w Toruniu powinność wojskową.

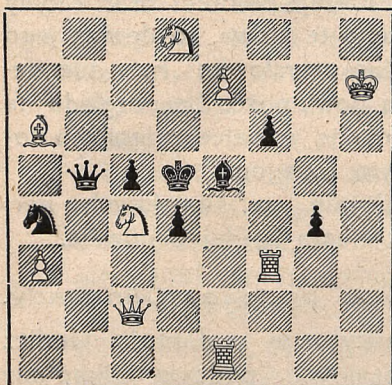
Pierwsza partja zakończyła się remisowo, 2-gą i 3-cią wygrał Najdorf, 4-ta była remisowa, zaś 5-ta zakończyła się zwycięstwem Tartakowera.

Z ostatniej chwili.

Kapitan Polskiego Związku Szachowego ppłk. Dr. Marjan Steifer ustalił następujący skład polskiej drużyny olimpijskiej, złożonej z 5-ciu mistrzów: Dr. S. Tartakower (Paryż—Warszawa), Mieczysław Najdorf (Warszawa—Toruń), Paulin Frydman (Warszawa), Henryk Friedman (Lwów), Kazimierz Makarczyk (Warszawa).

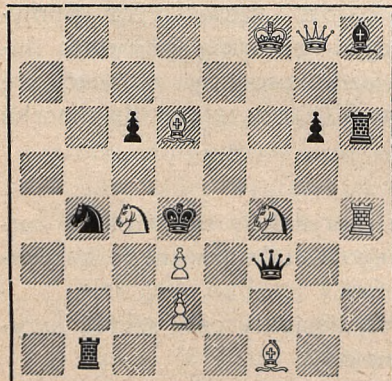
Zadania oryginalne.

224. N. Kłoniecki Chełmża

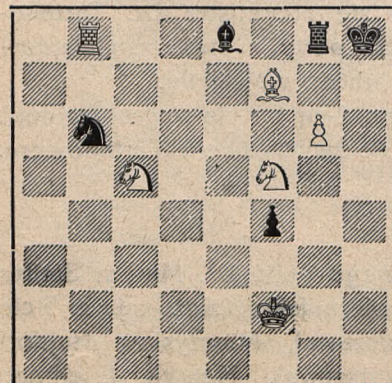
Mat w 2. posunięciach.

226. J. Fux Białystok

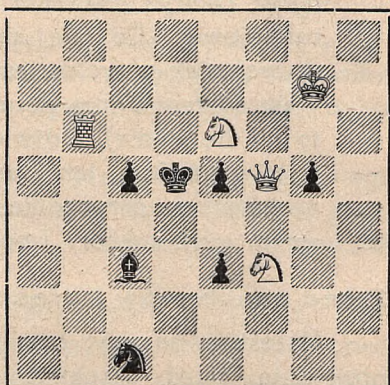
Mat w 2. posunięciach.

228. V. Pachman Ł. S. R.

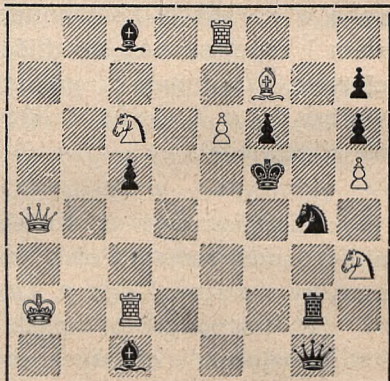
Mat w 4. posunięciach.

225. J. Rusek Komorowice

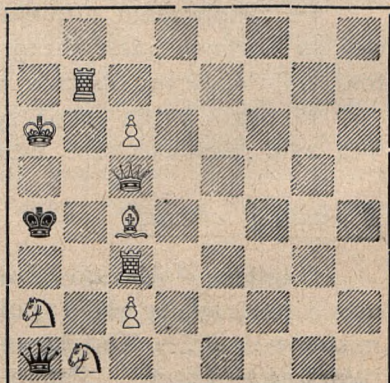
Mat w 2. posunięciach.

227. J. Fux Białystok

Mat w 2. posunięciach.

229. L. Wiewiórowski Katowice

Samomat w 3. posunięciach.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Pznumerata w kraju:

Mies.	Zł. 1.—
kwart.	Zł. 2.50
półroc.	Zł. 5.—
roczna	Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies.	Zł. 1.40
kwart.	Zł. 4.—
półroc.	Zł. 7.50
roczna	Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Olimpiada szachowa.

Rozegrana w drugiej połowie sierpnia b.r. w Warszawie, w ramach XII-go Kongresu FIDE olimpiada szachowa, stanowiła dla mistrzów polskich pierwszą sposobność zaznajomienia się z międzynarodowym światem szachowym.

Przez zwyż dwa tygodnie bawili w murach stolicy szachiści, reprezentujący najwyższy obecnie w świecie poziom szachowy, liczni przedstawiciele zagranicznych związków szachowych oraz specjalni sprawozdawcy szeregu największych pism. Takie spotkania wyznacza sobie świat szachowy co dwa lata podczas każdej olimpiady.

Pod względem ilości uczestniczących państw, zjazdu gości i prasy, poziomu oraz organizacji, wyprzedziła olimpiada warszawska wszystkie dotychczasowe.

Sukces propagandowy w kraju i zagranicą też był niepospolity. Przez piękne sale Kasyna oficerskiego w Aleji Szucha przewijało się dziennie ponad 600 osób, zaś w ostatnich dniach rozgrywek frekwencja dochodziła do 1000 osób dziennie. Cała prasa stołeczna oraz krajowa poświęcała olimpiadzie niezmiernie dużo uwagi. Wprawdzie w niektórych sprawozdaniach dziennikarskich z pierwszych dni rozgrywek naiwność szła o lepsze z dyletantyzmem w sprawach szachowych, to jednakowoż z czasem sprawozdawcy zaznajomili się z istotą sprawy i stan ten uległ poprawie.

Prasa zagraniczna przez cały czas olimpiady podawała obszernie sprawozdania, przyczem podnoszono nietylko poziom turnieju, lecz również znakomitą organizację.

Polski Związek Szachowy dołożył wszelkich starań by wszyscy zagraniczni uczestnicy wywieźli z Polski jaknajlepsze wrażenia. Goście otrzymali przez cały czas trwania olimpiady pełne utrzymanie w Hotelu Sejmowym, wzgl. ekwiwalent w naturze, zapewniono im zniżki na kolejach polskich oraz na liniach lotniczych, w czasie olimpiady w dniach wolnych od rozgrywek organizowano wycieczki oraz przyjęcia.

I tak byli uczestnicy olimpiady szachowej gośćmi popularnej warszawskiej Cukierni Ziemiańskiej, następnie zwiedzili uroczy pałacyk wilanowski, oraz odbyli kilkugodzinną przejażdżkę po Wiśle na pokładzie „Bajki“.

Dnia 29 sierpnia podejmował Pan Prezydent m. stoł. Warszawy, min. Starzyński, w pięknych salach Ratusza gości zagranicznych i prasę, lampką wina oraz herbatką.

Otwarcie olimpiady nastąpiło dnia 15. sierpnia 1935 r. przedpoł. W imieniu Prezesa Polskiego Związku Szachowego, p. Wojewody warszawskiego Dr. Bronisława Nakonieczkow-Klukowskiego otworzył olimpiadę Kapitan Związkowy p. ppłk. dypl. Dr. M. Steifer. Po gorących słowach wspomnienia poświęconych Marszałkowi Piłsudskiemu, który w swoim czasie raczył objąć protektorat nad obecną olimpiadą, zebrani przedstawiciele 20 narodów uczcili powstaniem i dłuższem skupieniem pamięć Zmarłego Wodza.

Następnie powitał p. ppłk. Steifer obecnych dzierżycieli pucharu, drużynę Stan. Zjed. Am. P., która dla obrony pucharu przybyła z za oceanu, oraz mistrza świata Dra Alechina, którym zebrani urządzili burzliwą i serdeczną owację. Po przywitaniu kolejno wszystkich zgłoszonych zagranicznych drużyn, prasy zagranicznej i krajowej, przedstawiciele Władz i Związków, ekipy oraz szachistów polskich, którzy z całego kraju licznie przyjechali na otwarcie turnieju, zapewnił p. ppłk. Steifer, że Polska nade wszystko cenić będzie te serdeczne nici sympatji jakie niewątpliwie nawiązane zostaną przy tych bezkrwawych zmaganiach.

W imieniu zagranicznych gości odpowiedział mistrz świata Dr. Alechin, który wyraził organizatorom serdeczne podziękowanie za doprowadzenie do skutku tak gigantycznej imprezy i zapewnił, że wszyscy uczestnicy poczytywać sobie będą udział w warszawskiej olimpiadzie za niezwykle zaszczyt.

Odczytaniem telegramów powitalnych od Prezesa FIDE Dr. Rueba, oraz związków krajowych i zagranicznych zakończyła się podniosła uroczystość.

W dalszym ciągu kierownik turnieju olimpijskiego mistrz Przepiórka przeprowadził losowanie, zaś kapitanowie drużyn przedłożyli składy swoich drużyn do I-szej rundy.

W przeprowadzeniu rozgrywek kierownictwo zastosowało pewne inno-

wacje. Przedewszystkiem ograniczono czas trwania rundy do 4-ch godzin, następnie po 2-ch pełnych rundach kończono partie wiszące.

Zastosowano też poraz pierwszy cały szereg pomysłowych druków i formularzy układu mistrza Przepiórki, wreszcie ogólną uwagę zwracały wspaniale precyzyjne płaskie zegary szwajcarskie, zupełnie nowej konstrukcji, oraz piękne szachy, typu angielskiego, wypełnione ołowiem, wyrobu spółdzielni rzemieślników tokarskich w Wilnie.

Również publiczność była zapomocą całej sieci tablic pomysłu Dyr. Orłańskiego znakomicie informowana o przebiegu rozgrywek oraz o każdorazowym stanie turnieju.

Uczestnicy turnieju oraz prasa otrzymywała codziennie wieczorem biuletyn z szczegółowemi wynikami rozgrywek i stanem tabeli, wraz z najciekawszemi partjami dnia.

Niezatarte wspomnienia pozostawiła również uroczystość zamknięcia olimpiady, która odbyła się 31. sierpnia br. Za stołem prezydalnym zasiadli Prezes FIDE Dr. Rueb w otoczeniu członków Komitetu Olimpijskiego w osobach pp. Prezesa Kazimierza Piłsudskiego, Mistrza D. Przepiórki, ppłk. Dr. M. Steifera, Dyr. Orłańskiego i Rady Pawłowskiego.

W imieniu Pol. Zw. Szach. zabrał głos p. ppłk. Steifer i w gorących słowach podziękował wszystkim uczestnikom za udział w olimpiadzie, żegnając zarazem ze wzruszeniem miłych gości, których przez 16 dni gościła stolica Polski.

Następnie mistrz Przepiórka podał w języku francuskim oficjalne wyniki olimpiady, poczem Prezes Rueb złożył imieniem FIDE, podziękowanie organizatorom za urządzenie olimpiady, i przy dźwiękach amerykańskiego hymnu narodowego wręczył mistrzowskiej drużynie Stanów Zjednoczonych A. P. puchar Hamiltona Russella, zdobyty już po raz trzeci z rzędu.

Skolei otrzymała puchar Lady Hamilton-Russell, mistrzyni świata Vera Menschik, następnie sześć pierwszych drużyn przy dźwiękach swoich hymnów otrzymało z rąk Prezesa Kazimierza Piłsudskiego cenne upominki, zaś publiczność zgotowała zwycięskom oraz szczególnie drużynie polskiej burzliwą owację.

Po wręczeniu pięknych nagród Paniom, oraz nagrody p. Marszałka Sejmu Światalskiego, za najlepszy wynik indywidualny, którą zdobył Dake (U. S. A.) odbył się w sali restauracyjnej bankiet pożegnalny.

Tego samego dnia o godz. 22:30 większość uczestników wyjechała do Krakowa. W Krakowie uczestnicy olimpiady wzięli udział w sypaniu kopca na Sowińcu, poczem złożyli hołd u trumny Marszałka Piłsudskiego. Następnie zwiedzono Wawel, Muzeum Narodowe, oraz szereg kościołów. Wzorowo zorganizowana wycieczka do Krakowa wywarła na gościach głębokie wrażenie.

W sumie wypadła olimpijada pod każdym względem imponująco. Goście nasi nie mieli dość słów zachwytu dla sprawnej organizacji, gościnnego przyjęcia oraz troskliwej opieki jaką ich otaczano.

Nie wiele mieliśmy dotychczas w Polsce imprez o zakresie międzynarodowym, któreby mogły się poszczycić równym sukcesem, zaś w dziedzinie propagandy zagranicznej już dawno tak szczupłymi środkami nie osiągnięto tak wspaniałych rezultatów.

Toteż głęboka wdzięczność całego polskiego świata szachowego należy się Polskiemu Związkowi Szachowemu, który z taką troskliwością i nakładem uciążliwej i długiej pracy przygotował imprezę olimpijską.

Kierownictwo pracami Komitetu Olimpijskiego spoczywało w rękach Pana Wojewody Warszawskiego, Ministra Dra Bronisława Nakoniecznikow-Klukowskiego, który ponadto przewodniczył Komisji propagandowej. Komisją finansową kierował niestrudzony Prezes Kazimierz Piłsudski, którego zasługą jest zebranie znacznej części funduszków olimpijskich. Mrówczą i owocną pracą w tej Komisji zasłużył się również Radca Tadeusz Pawłowski. W niezawodnych rękach mistrza Przepiórki spoczywała praca dookoła przygotowań technicznych oraz korespondencji z zagranicznymi związkami przed olimpiadą, zaś w czasie trwania tejże, kierownictwo rozgrywkami olimpijskimi, które nierzadko wymagało wiele cierpliwości, taktu, a nadewszystko wielogodzinnego trwania na postęunku. Nader trudnym referatem gospodarczym zajmował się Dyr. Orłański, który chlubnie wywiązał się ze swego zadania. Sprawą przygotowania drużyny polskiej oraz kierownictwem Turnieju Pań zajął się kapitan związkowy p. ppłk. dypl. Dr. Marjan Steifer, który zarówno w czasie prac przygotowawczych jak i trwania olimpiady, swą śmiałą inicjatywą jak i szybką decyzją przyczynił się do powodzenia całej imprezy. Opiekę nad zagranicznymi uczestnikami roztaczał p. Radca Stefan Borkowski, który ponadto wzorowym zorganizowaniem wycieczki do Wilanowa i Krakowa zaskarbił sobie sympatię zagranicznych gości. Niesposób tu wreszcie wymienić wszystkich współpracowników Komitetu Olimpijskiego, którzy z pełnym poświęceniem oddali się na usługi sprawy. (m)

* * *

W przededniu rozpoczęcia turnieju olimpijskiego przeprowadziło kierownictwo losowanie, które dało następujący porządek państw, występujących w wyszczególnionych poniżej składach zawodników.

1. **Polska:** Tartakower, P. Frydman, Najdorf, H. Friedman, Makarczyk.
2. **Argentyna:** Grau, Bolbochan, Pleci, Maderna.
3. **Danja:** Andersen, B. Nielsen, Enevoldsen, J. Nielsen, Soerensen.
4. **Jugosławja:** Dr. Vidmar, Pirc, Kosticz, Trifunowicz, König.

5. **Austrja:** Grünfeld, Spielmann, Eliskases, Müller, Podhorzer.
6. **Szwajcarja:** Prof. dr. Naegeli, Grob, Michel, dr. Staehelin, Gygli.
7. **Finlandja:** Böök, Rasmussen, Solin, Krogius, Salo.
8. **Łotwa:** Petrow, Apscheneek, Feigin, dr. Hasenfuss, Krumin.
9. **Litwa:** Mikenas, Machtas, Vistaneckis, Vaitonis, Luckis.
10. **Francja:** Dr. Alechin, Betbeder, Muffang, Kahn, Raizman.
11. **Estonja:** Keres, Friedemann, Laurentius, Raud, Kibbermann.
12. **Irlandja:** Reilly, Creevey, O'Hanston, Cruston, Burca.
13. **Palestyna:** Foerder, Enoch, Dobkin, Winz, Czerniak.
14. **Włochy:** Sacconi, Monticelli, Roselli del Turco, Romi, Napolitano.
15. **Rumunja:** Silbermann, Ichim, dr. Brody, Erdely, Popa.
16. **Szwecja:** Stahlberg, Stolz, Lundin, Danielsson, Larsen.
17. **Anglja:** Winter, Sir Thomas, Alexander, Atkins, Golombek.
18. **Węgry:** Steiner L., Lilienthal, Havasi, Szabo, Rethy.
19. **C. S. R.:** Flohr, Opočensky, Rejfir, dr. Treybal, Pelikan.
20. **U. S. A.:** Fine, Marshall, Kupchik, Dake, Horowitz.

Turniej olimpijski zakończył się zwycięstwem drużyny Stanów Zjednoczonych A. P., która mimo słabego startu i osłabiona brakiem mistrzów Kashdana i Rzeszewskiego zdołała uzyskać zwycięstwo, zdobywając po raz trzeci puchar Lorda Hamiltona-Russella. Amerykanie uzyskali 54 p. na 76 możliwych, za nimi usadowili się Szwedzi na drugim miejscu z 52·5 p. Mistrzostwo świata zdobyli więc Amerykanie a Szwedzi mistrzostwo Europy.

Do czołowej grupy zwycięzców zaliczają się ponadto: Polska 52, Węgry 51, Czechosłowacja 49 i Jugosłowja 45·5. Dalsze miejsca zajęły: Austrja 43·5, Argentyna 42, Łotwa 41, Francja 38, Estonja 37·5, Anglja 37, Finlandja 35, Litwa 34, Palestyna 32, Danja 31·5, Rumunja 27·5, Włochy 24, Szwajcarja 21, Irlandja 12.

Procentowo wyniki te przedstawiają się następująco:

U. S. A. 71⁰/₁₀₀, Szwecja 69, Polska 68·3, Węgry 67, Czechosłowacja 64·4, Jugosławja 59·9, Austrja 57·1, Argentyna 55·9, Łotwa 53·9, Francja 50, Estonja 46·7, Anglja 46·3, Finlandja 46, Litwa 44·7, Palestyna 42, Danja 41·5, Rumunja 36·1, Włochy 31·6, Szwajcarja 27·6, Irlandja 15·9⁰/₁₀₀,

Indywidualne najlepsze wyniki wedle kolejności szachownic uzyskali następujący mistrzowie:

Na pierwszej szachownicy	<i>Flohr</i>	13	p.	z 17,	76·4 ⁰ / ₁₀₀ .
„ drugiej	„ <i>Lilienthal</i>	15	p.	z 19,	78·9 ⁰ / ₁₀₀ .
„ trzeciej	„ <i>Eliskases</i>	15	p.	z 19,	78·9 ⁰ / ₁₀₀ .
„ czwartej	„ <i>Dake</i>	15·5	p.	z 18,	86·1 ⁰ / ₁₀₀ .
„ rezerwowej	„ <i>Horowitz</i>	12	p.	z 15,	80· ⁰ / ₁₀₀ .

Bez przegranej partji ukończyli turniej: Dr. Alechin, Dake, Flohr, Frydman P., Havasi, Kupchik, Lilienthal, Pelikan i dr. Tartakower.

Przebieg rund.

1 runda.

Polska — Argentyna	2 : 2
Danja — Jugosławja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Austrja — Szwajcarja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Finlandja — Łotwa	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Litwa — Francja	2 : 2
Estonja — Irlandja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Palestyna — Włochy	2 : 2
Rumunja — Szwecja	0 : 4
Anglja — Węgry	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Czechosłowacja — U. S. A.	1 : 3

2 runda.

Argentyna — U. S. A.	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Węgry — Czechosłowacja	2 : 2
Szwecja — Anglja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Włochy — Rumunja	2 : 2
Irlandja — Palestyna	0 : 4
Francja — Estonja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Łotwa — Litwa	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Szwajcarja — Finlandja	1 ¹ / ₂ : 3 ¹ / ₂
Jugosławja — Austrja	1 : 3
Polska — Danja	3 : 1

3 runda.

Danja — Argentyna	1 : 3
Austrja — Polska	2 : 2
Finlandja — Jugosławja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Litwa — Szwajcarja	3 : 1
Estonja — Łotwa	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Palestyna — Francja	1 : 3
Rumunja — Irlandja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Anglja — Włochy	3 : 1
Czechosłowacja — Szwecja	2 : 2
U. S. A. — Węgry	1 : 3

4 runda.

Argentyna — Węgry	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Szwecja — U. S. A.	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Włochy — Czechosłowacja	1 : 3
Irlandja — Anglja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Francja — Rumunja	2 : 2
Łotwa — Palestyna	3 : 1
Szwajcarja — Estonja	1 : 3
Jugosławja — Litwa	3 : 1
Polska — Finlandja	3 : 1
Danja — Austrja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂

5 runda.

Austrja — Argentyna	2 : 2
Finlandja — Danja	2 : 2
Litwa — Polska	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Estonja — Jugosławja	1 : 3
Palestyna — Szwajcarja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Rumunja — Łotwa	1 : 3
Anglja — Francja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Czechosłowacja — Irlandja	4 : 0
U. S. A. — Włochy	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Węgry — Szwecja	2 : 2

6 runda.

Argentyna — Szwecja	1 ¹ / ₂ : 3 ¹ / ₂
Węgry — Włochy	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Irlandja — U. S. A.	1 : 3
Francja — Czechosłowacja	1 : 3
Łotwa — Anglja	1 : 3
Szwajcarja — Rumunja	1 : 3
Jugosławja — Palestyna	3 : 1
Polska — Estonja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Danja — Litwa	2 : 2
Austrja — Finlandja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂

7 runda.

Finlandja — Argentyna	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Litwa — Austrja	2 : 2
Estonja — Danja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Palestyna — Polska	1 : 3
Rumunja — Jugosławja	1 : 3
Anglja — Szwajcarja	2 : 2
Czechosłowacja — Łotwa	2 : 2
U. S. A. — Francja	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Węgry — Irlandja	3 : 1
Szwecja — Włochy	4 : 0

8 runda.

Argentyna — Włochy	3 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Irlandja — Szwecja	1 ¹ / ₂ : 3 ¹ / ₂
Francja — Węgry	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Łotwa — U. S. A.	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Szwajcarja — Czechosłowacja	1 ¹ / ₂ : 3 ¹ / ₂
Jugosławja — Anglja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Polska — Rumunja	2 : 2
Danja — Palestyna	2 : 2
Austrja — Estonja	2 : 2
Finlandja — Litwa	2 : 2

9 runda.

Litwa — Argentyna	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Estonja — Finlandja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Palestyna — Austrija	1 : 3
Rumunja — Danja	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Anglja — Polska	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Czechosłowacja — Jugosławja	2 : 2
U. S. A. — Szwajcarja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
Węgry — Łotwa	3 : 1
Szwecja — Francja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
Włochy — Irlandja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂

10 runda.

Argentyna — Irlandja	3 : 1
Francja — Włochy	2 : 2
Łotwa — Szwecja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Szwajcarja — Węgry	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Jugosławja — U. S. A.	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Polska — Czechosłowacja	2 : 2
Danja — Anglja	3 : 1
Austrija — Rumunja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Finlandja — Palestyna	2 : 2
Litwa — Estonja	2 : 2

11 runda.

Estonja — Argentyna	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Palestyna — Litwa	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Rumunja — Finlandja	0 : 4
Anglja — Austrija	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Czechosłowacja — Danja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
U. S. A. — Polska	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Węgry — Jugosławja	3 : 1
Szwecja — Szwajcarja	3 : 1
Włochy — Łotwa	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Irlandja — Francja	0 : 4

12 runda.

Argentyna — Francja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Polska — Węgry	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Danja — U. S. A.	1 : 3
Austrija — Czechosłowacja	2 : 2
Finlandja — Anglja	1 : 3
Litwa — Rumunja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Estonja — Palestyna	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Jugosławja — Szwecja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Szwajcarja — Włochy	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Łotwa — Irlandja	3 : 1

13 runda.

Palestyna — Argentyna	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
-----------------------	---

Szwecja — Polska	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
U. S. A. — Austrija	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Czechosłowacja — Finlandja	4 : 0
Anglja — Litwa	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Rumunja — Estonja	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Węgry — Danja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
Irlandja — Szwajcarja	1 : 3
Francja — Łotwa	2 : 2
Włochy — Jugosławja	1 : 3

14 runda.

Argentyna — Łotwa	1 : 3
Litwa — Czechosłowacja	1 : 3
Szwajcarja — Francja	0 : 4
Polska — Włochy	4 : 0
Danja — Szwecja	1 : 3
Finlandja — U. S. A.	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Palestyna — Rumunja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Estonja — Anglja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Austrija — Węgry	2 : 2
Jugosławja — Irlandja	4 : 0

15 runda.

Rumunja — Argentyna	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Irlandja — Polska	0 : 4
Włochy — Danja	1 : 3
Szwecja — Austrija	2 : 2
Węgry — Finlandja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
U. S. A. — Litwa	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Czechosłowacja — Estonja	3 : 1
Anglja — Palestyna	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Francja — Jugosławja	1 : 3
Łotwa — Szwajcarja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂

16 runda.

Argentyna — Szwajcarja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
Polska — Francja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Danja — Irlandja	3 ¹ / ₂ : 1 ₂
Austrija — Włochy	3 : 1
Finlandja — Szwecja	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Litwa — Węgry	1 ¹ / ₂ : 2 ¹ / ₂
Estonja — U. S. A.	1 ₂ : 3 ¹ / ₂
Palestyna — Czechosłowacja	2 : 2
Rumunja — Anglja	2 ¹ / ₂ : 1 ¹ / ₂
Jugosławja — Łotwa	2 : 2

17 runda.

Anglja — Argentyna	2 : 2
Polska — Łotwa	3 : 1
Francja — Danja	3 : 1

Irlandja — Austria	0	:	4
Włochy — Finlandja	3	:	1
Szwecja — Litwa	3	:	1
Węgry — Estonia	3	:	1
U. S. A. — Palestyna	3 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}
Czechosłowacja — Rumunja	2 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}
Szwajcaria — Jugosławja	2 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}

18 runda.

Argentyna — Jugosławja	2	:	2
Szwajcaria — Polska	0	:	4
Łotwa — Danja	3	:	1
Francja — Austria	2	:	2
Irlandja — Finlandja	2	:	2
Włochy — Litwa	3	:	1
Szwecja — Estonia	3	:	1

Węgry — Palestyna	3 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}
Rumunja — U. S. A.	0	:	4
Anglja — Czechosłowacja	2	:	2

19 runda.

Czechosłowacja — Argentyna	2 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}
Polska — Jugosławja	1 ^{1/2}	:	2 ^{1/2}
Danja — Szwajcaria	2	:	2
Austria — Łotwa	1 ^{1/2}	:	2 ^{1/2}
Finlandja — Francja	2 ^{1/2}	:	1 ^{1/2}
Litwa — Irlandja	3	:	1
Estonja — Włochy	4	:	0
Palestyna — Szwecja	1	:	3
Rumunja — Węgry	1	:	3
Anglja — U. S. A.	1 ^{1/2}	:	2 ^{1/2}

Wyniki indywidualne.

Poniżej podajemy indywidualne wyniki graczy, uzyskane wedle kolejności szachownic. Cyfry pierwsze oznaczają ilość wygranych, następne ilość przegranych, trzecie ilość remis oraz czwarte sumaryczny wynik. Cyfry końcowe oznaczają ogólną ilość granych przez zawodników partyj.

U. S. A.:

	+	-	=		
Fine	5	4	8	9	z 17
Marshall	5	2	5	7.5	z 12
Kupchik	6	0	8	10	z 14
Dake	13	0	5	15.5	z 18
Horowitz	10	1	4	12	z 15

Szwecja:

	+	-	=		
Stahlberg	8	2	7	11.5	z 17
Stolz	8	3	8	12	z 19
Lundin	10	2	7	13.5	z 19
Danielsson	12	1	6	15	z 19
Larsson	0	1	1	0.5	z 2

Polska:

	+	-	=		
Tartakower	6	0	11	11.5	z 17
Frydman P.	7	0	9	11.5	z 16
Najdorf	9	2	6	12	z 17
Friedman H.	5	2	5	7.5	z 12
Makarczyk	6	1	7	9.5	z 14

Węgry:

	+	-	=		
Steiner	7	4	7	10.5	z 18
Lilienthal	11	0	8	15	z 19
Havasi	5	0	6	8	z 11
Szabo	6	2	6	9	z 14
Rethy	5	2	7	8.5	z 14

Czechosłowacja:

	+	-	=		
Flohr	9	0	8	13	z 17
Opočensky	5	4	6	8	z 15
Rejfir	5	3	6	8	z 14
Treybal	5	1	9	9.5	z 15
Pelikan	6	0	9	10.5	z 15

Jugosławja:

	+	-	=		
Vidmar	4	1	9	8.5	z 14
Pirc	4	5	6	7	z 15
Kosticz	4	3	9	8.5	z 16
Trifunowicz	10	1	5	12.5	z 16
Koenig	5	2	8	9	z 15

Austrja:

+ — =

Grünfeld	3	3	12	9	z	18
Spielman	5	3	9	9 ⁵	z	17
Eliskases	12	1	6	15	z	19
Müller	4	2	10	9	z	16
Podhorzer	0	4	2	1	z	6

Argentyna:

+ — =

Grau	6	9	4	8	z	19
Bolbochan	6	1	12	12	z	19
Pleci	9	4	6	12	z	19
Maderna	5	4	10	10	z	19

Łotwa:

+ — =

Petrow	7	5	7	10 ⁵	z	19
Apszeneek	6	5	7	9 ⁵	z	18
Feigin	7	5	5	9 ⁵	z	17
Hasenfuss	4	4	4	6	z	12
Krumin	3	2	5	5 ⁵	z	10

Francja:

+ — =

Alechin	7	0	10	12	z	17
Betbeder	5	9	3	6 ⁵	z	17
Muffang	4	4	9	8 ⁵	z	17
Kahn	1	4	4	3	z	9
Raizman	4	4	8	8	z	16

Estonja:

+ — =

Keres	11	5	3	12 ⁵	z	19
Friedeman	6	6	7	9 ⁵	z	19
Laurentius	4	8	2	5	z	14
Raud	4	4	7	7 ⁵	z	15
Kibberman	2	5	2	3	z	9

Anglja:

+ — =

Winter	1	4	13	7 ⁵	z	18
Thomas	5	4	8	9	z	17
Alexander	5	5	5	7 ⁵	z	15
Atkins	2	3	7	5 ⁵	z	12
Golombek	5	4	5	7 ⁵	z	14

Finlandja:

+ — =

Böök	6	2	10	11	z	18
Rasmussen	4	9	4	6	z	17
Solin	7	7	3	8 ⁵	z	17
Krogius	4	7	6	7	z	17
Salo	1	3	3	2 ⁵	z	7

Litwa:

+ — =

Mikenas	2	6	10	7	z	18
Machtas	2	7	5	4 ⁵	z	14
Vistaneckis	3	8	4	5	z	15
Vaitonis	4	4	5	6 ⁵	z	13
Luckis	8	2	6	11	z	16

Palestyna:

+ — =

Ferder	5	6	7	8 ⁵	z	18
Enoch	6	6	5	8 ⁵	z	17
Dobkin	2	7	6	5	z	15
Winz	2	9	2	3	z	13
Czerniak	6	5	2	7	z	13

Danja:

+ — =

Anderssen	6	9	3	7 ⁵	z	18
Nielsen B.	4	6	4	6	z	14
Enevoldsen	4	7	8	8	z	19
Nielsen J.	1	5	6	4	z	12
Soerensen	3	4	6	6	z	13

Rumunja:

+ — =

Silberman	0	6	2	1	z	8
Ichim	2	9	8	6	z	19
Brody	5	3	7	8 ⁵	z	15
Erdely	1	7	11	6 ⁵	z	19
Popa	3	7	5	5 ⁵	z	15

Włochy:

+ — =

Sacconi	3	9	2	4	z	14
Monticelli	4	9	5	6 ⁵	z	18
Rosseli	1	11	3	2 ⁵	z	15
Romi	4	8	5	6 ⁵	z	17
Napolitano	2	5	5	4 ⁵	z	12

Szwajcaria:

	+	-	=		
Naegeli	2	8	5	4'5	z 15
Grob	2	8	5	4'5	z 15
Michel	2	9	4	4	z 15
Staehelin	2	11	3	3'5	z 16
Gygli	2	8	5	4'5	z 15

Irlandja:

	+	-	=		
Reilly	4	12	3	5'5	z 19
Creevey	1	10	3	2'5	z 14
O'Hanston	0	16	3	1'5	z 19
Cruston	0	14	3	1'5	z 17
Burca	1	6	0	1	z 7

Tabela lokat procentowych.

W porządku chronologicznym podajemy wyniki graczy olimpijskich z oznaczeniem miejsca porządkowego i procentu. Pierwsza kolumna cyfr oznacza ilość partij granych, następną ilość wygranych, dalej ilość przegranych, ilość remis, suma punktów i procent.

				+	-	=			
1.	Dake	.	.	18	13	0	5	15'5	86'1
2.	Horowitz	.	.	15	10	1	4	12	80
3—5.	Lilienthal	.	.	19	11	0	8	15	78'9
3—5.	Danielsson	.	.	19	12	1	6	15	78'9
3—5.	Eliskases	.	.	19	12	1	6	15	78'9
6.	Trifunowicz	.	.	16	10	1	5	12'5	78'1
7.	Flohr	.	.	17	9	0	8	13	76'4
8.	Havasi	.	.	11	5	0	6	8	72'7
9.	Frydman P.	.	.	16	7	0	9	11'5	71'8
10.	Lundin	.	.	19	10	2	7	13'5	71
11—12.	Alechin	.	.	17	7	0	10	12	70'5
11—12.	Najdorf	.	.	17	9	2	6	12	70'5
13.	Kupchik	.	.	14	6	0	8	10	70'1
14.	Pelikan	.	.	15	6	0	9	10'5	70
15.	Luckis	.	.	16	8	2	6	11	68'7
16.	Makarczyk	.	.	14	6	1	7	9'5	67'8
17—18.	Tartakower	.	.	17	6	0	11	11'5	67'6
17—18.	Stahlberg	.	.	17	8	2	7	11'5	67'6
19.	Keres	.	.	19	11	5	3	12'5	65'7
20.	Szabo	.	.	14	6	2	6	9	64'2
21.	Treybal	.	.	15	5	1	9	9'5	63'3
22—24.	Bolbochan	.	.	19	6	1	12	12	63'1
22—24.	Stolz	.	.	19	8	3	8	12	63'1
22—24.	Pleci	.	.	19	9	4	6	12	63'1
25—26.	Friedman H.	.	.	12	5	2	5	7'5	62'5

25—26.	Marshall	.	.	12	5	2	5	7·5	62·5
27.	Böök	.	.	18	6	2	10	11	61·1
28—29.	Rethy	.	.	14	5	2	7	8·5	60·7
28—29.	Vidmar	.	.	14	4	1	9	8·5	60·7
30.	Koenig	.	.	15	5	2	8	9	60
31.	Steiner	.	.	18	7	4	7	10·5	58·3
32.	Rejfir	.	.	14	5	3	6	8	57·1
33.	Brody	.	.	15	5	3	7	8·5	56·6
34.	Müller	.	.	16	4	2	10	9	56·2
35—36.	Feigin	.	.	17	7	5	5	9·5	55·8
35—36.	Spielmann	.	.	17	5	3	9	9·5	55·8
37.	Petrow	.	.	19	7	5	7	10·5	55·2
38.	Krumin	.	.	10	3	2	5	5·5	55·
39.	Czeriak	.	.	13	6	5	2	7	53·8
40.	Golombek	.	.	14	5	4	5	7·5	53·5
41.	Opočensky	.	.	15	5	4	6	8	53·3
42.	Kosticz	.	.	16	4	3	9	8·5	53·1
43—44.	Thomas	.	.	17	5	4	8	9	52·9
43—44.	Fine	.	.	17	5	4	8	9	52·9
45.	Apszenek	.	.	18	6	5	7	9·5	52·7
46.	Maderna	.	.	19	5	4	10	10	52·6
47—56.	Alexander	.	.	15	5	5	5	7·5	50
47—56.	Enoch	.	.	17	6	6	5	8·5	50
47—56.	Friedemann	.	.	19	6	6	7	9·5	50
47—56.	Hasenfuss	.	.	12	4	4	4	6	50
47—56.	Grünfeld	.	.	18	3	3	12	9	50
47—56.	Muffang	.	.	17	4	4	9	8·5	50
47—56.	Raizman	.	.	16	4	4	8	8	50
47—56.	Raud	.	.	15	4	4	7	7·5	50
47—56.	Solin	.	.	17	7	7	3	8·5	50
47—56.	Vaitonis	.	.	13	4	4	5	6·5	50
57.	Ferder	.	.	18	5	6	7	8·5	47·2
58.	Pirc	.	.	15	4	5	6	7	46·6
59.	Soerensen	.	.	13	3	4	6	6	46·1
60.	Atkins	.	.	12	2	3	7	5·5	45·8
61.	Nielsen B.	.	.	14	4	6	4	6	42·8
62—63.	Enevoldsen	.	.	19	4	7	8	8	42·1
62—63.	Grau	.	.	19	6	9	4	8	42·1
64—65.	Andersen	.	.	18	6	9	3	7·5	41·6
64—65.	Winter	.	.	18	1	4	13	7·5	41·6
66.	Krogius	.	.	17	4	7	6	7	41
67.	Mikenas	.	.	18	2	6	10	7	38·9

68—69.	Romi	17	4	8	5	6·5	38·2
68—69.	Betbeder	17	5	9	3	6·5	38·2
70.	Napolitano	12	2	5	5	4·5	37·5
71.	Popa	15	3	7	5	5·5	36·6
72.	Monticelli	18	4	9	5	6·5	36·1
73—74.	Laurentius	14	4	8	2	5	35·7
73—74.	Salo	7	1	3	3	2·5	35·7
75.	Rasmussen	17	4	9	4	6	35·2
76.	Erdely	19	1	7	11	6·5	34·2
77—81.	Dobkin	15	2	7	6	5	33·3
77—81.	Kibbermann	9	2	5	2	3	33·3
77—81.	Nielsen J.	12	1	5	6	4	33·3
77—81.	Vistaneckis	15	3	8	4	5	33·3
77—81.	Kahn	9	1	4	4	3	33·3
82.	Machtas	14	2	7	5	4·5	32·1
83.	Ichim	19	2	9	8	6	31·5
84—86.	Grob	15	2	8	5	4·5	30
84—86.	Gygli	15	2	8	5	4·5	30
84—86.	Naegeli	15	2	8	5	4·5	30
87.	Reilly	19	4	12	3	5·5	28·9
88.	Sacconi	14	3	9	2	4	28·5
89.	Michel	15	2	9	4	4	26·6
90.	Larson	2	0	1	1	0·5	25
91.	Winz	13	2	9	2	3	23
92.	Stahelin	16	2	11	3	3·5	21·8
93.	Creevey	14	1	10	3	2·5	17·8
94—95.	Podhorzer	6	0	4	2	1	16·6
94—95.	Roselli	15	2	11	3	2·5	16·6
96.	Burca	7	1	6	0	1	14·2
97.	Silberman	8	0	6	2	1	12·5
98.	Cruston	17	0	14	3	1·5	8·8
99.	Hanston	19	0	16	3	1·5	7·8

Turniej Pań o mistrzostwo świata.

Dnia 22. sierpnia rozpoczął się w oddzielnej sali Kasyna Oficerskiego w Warszawie przy Aleji Szucha turniej pań o mistrzostwo świata. Polska wystawiła 3 zawodniczki, a to panie: Dr. Hermanową, Kowalską i Reginę Gerlecką. Na turniej ten przybyła z Londynu mistrzyni świata *Wiera Menszik*, która bez trudu zdobyła mistrzostwo świata, wy-

grywając wszystkie partje i zabierając puchar wędrowny lorda Hamilton-Russella. Zaszczytne 2-gie miejsce zajęła b. utalentowana mistrzyni Polski i Warszawy, p. *Regina Gerlecka*, broniąc godnie honoru polskich szachistek. Wicemistrzostwo świata jest wspaniałym sukcesem i należy jeszcze dużo się spodziewać po młodziutkiej p. Gerleckiej, która dziś już należy do małej garstki najlepszych szachistek świata.

p. Kowalska

p. Gerlecka

Trzecie miejsce zajęła znana szachistka, mistrzyni Austrii *Gisi Harum*, czwarte, siostra mistrzyni świata p. *Olga Menszik*, piąte sympatyczna mistrzyni Danji p. *Thierry*.

Szczegółowe wyniki unaocznia tabela turnieju pań.

Nazwisko:	Państwo:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkty	Miejsce
1. Menszik Wiera	C. S. R.	—	1	1	1	1	1	1	1	1	1	9	I.
2. Gerlecka Regina	Polska	0	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1	6 $\frac{1}{2}$	II.
3. Harum Gisi	Austria	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	1	0	1	6	III.
4. Menszik Olga	C. S. R.	0	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	1	1	1	5 $\frac{1}{2}$	IV.
5. Thierry	Dania	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	—	1	1	1 $\frac{1}{2}$	1	1	5	V.
6. Dr. Hermanowa	Polska	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	—	0	1	1	1	3 $\frac{1}{2}$	
7. Hollovay	Anglja	0	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1	—	0	1	1	3 $\frac{1}{2}$	
8. Skjösberg	Norwegja	0	1 $\frac{1}{2}$	0	0	1 $\frac{1}{2}$	0	1	—	1	0	3	
9. Kowalska	Polska	0	0	1	0	0	0	0	0	—	1 $\frac{1}{2}$	1 $\frac{1}{2}$	
10. Schanon	Irlandja	0	0	0	0	0	0	0	1	1 $\frac{1}{2}$	—	1 $\frac{1}{2}$	

Dzielnie trzymały się p. *dr. Hermanowa* i p. *Kowalska*, które tylko przez brak rutyny i wytrzymałości zajęły dalsze miejsca.

Drużyna Polski w poszczególnych rundach.

1 runda. Polska — Argentyna 2 : 2.

W 1. rundzie Polska ma za przeciwnika Argentynę, przeciwko której występuje w składzie: Tartakower, P. Frydman, Najdorf, H. Friedman.

Na 1-ej szachownicy mistrz Polski dr. Tartakower po żywej grze kombinacyjnej, rozprawia się szybko z czołowym graczem Argentyny, Robertem Grauem. Po obopólnej poprawnej grze partja Paulina Frydmana z Bolbochanem kończy się wynikiem nierozstrzygniętym. Grający na trzeciej szachownicy Najdorf napotyka na silny opór Pleci'ego. Tuż przed pauzą, po zrobieniu 36-tego posunięcia Polaka — Pleci reklamuje przekroczenie czasu Najdorfa w pozycji zupełnie równorzędnej. Skolei na 4-tej szachownicy Henryk Friedman po skomplikowanej grze otrzymuje 2 piony przewagi nad Maderną. Przy rozpatrzeniu sprawy Najdorfa z Plecim, Komisja Arbitrów w składzie: dr. Alechin, dr. Oskam, Sir Thomas i prof. dr. Vidmar, stwierdza przekroczenie czasu Najdorfa i przyznaje Argentyńczykowi punkt. Od siebie dodajemy, aczkolwiek skład jury był bardzo poważny, to przekroczenie czasu było zupełnie wątpliwe i Polskę krzywdzące. Niemniej przyjęli Polacy orzeczenie jury z spokojem i godnością, z postanowieniem dalszej uważnej walki.

Przy dokończeniu partji Henryka Friedmana z Maderną, mimo przewagi materialnej Polaka, stworzył sobie Argentyńczyk silną pozycję obronną. W pewnym momencie Friedman wpada w niedoczas i partja po niebezpiecznym przebiegu, kończy się wiecznym szachem Argentyńczyka.

Pierwsze więc spotkanie Polski w grach olimpijskich, przynosi nam wynik nierozstrzygnięty, gdzie obiektywnie sprawę traktując wynik winien był brzmieć 3 : 1 dla Polski.

2 runda. Polska — Danja 3 : 1.

Drużyna Polski gra w drugiej rundzie bez Najdorfa. Tartakower wygrywa przekonywująco u Andersena. Frydman Paulin ma nieco trudną grę z Enevoldsenem i po doskonałej obronie partję remisuje. Friedman Henryk ma lepszą partję w końcówce, która jednak po poprawnej obronie duńczyka kończy się remisowo. Na 4-tej szachownicy Makarczyk po dobrej grze strategicznej, bije w piękny sposób Sörensena. Zwycięstwo Polaków wypracowane i zasłużone.

3 runda. Austria — Polska 2 : 2.

Gramy z drużyną mistrzowską, równorzędną, ciężką. Przeciwnicy są poważni, ale mało bojowi. Na wszystkich czterech szachownicach partje

mają przebieg suchy, oschły ale poprawny. Wynik był prawie do przewidzenia. 4 partje remisowe. Grali: Grünfeld z Tartakowerem, Spielman z P. Frydmanem, Eliskases z Najdorfem i Makarczyk z Müllerem. W tabeli postępowej zajmujemy czasowo średnie miejsce.

4 runda. Polska — Finlandja 3 : 1.

Uzyskujemy drugie z rzędu zwycięstwo. Polska bez Paulina Frydmana. Dr. Tartakower gra z pierwszorzędnym i utalentowanym mistrzem Finlandji Böökiem. Partja ta kończy się wynikiem remisowym. Najdorf w przykładowej partji pozycyjnej wygrywa z Rasmussenem, zaś Friedman Henryk bije w żywej partji kombinacyjnej Solina. Makarczyk z Krogiusem remisuje.

5 runda. Litwa — Polska 1·5 : 2·5.

Jest to jedno z cięższych spotkań olimpijskich. Mikenas stawia Tartakowerowi twardy opór. W dogrywce dr. Tartakower ma duże szanse do wygrania, wybiera jednak warjant prowadzący jedynie do remis. Machtas systematycznie traci na terenie w partji z Frydmanem Paulinem, w końcu nie mogąc uniknąć dużych strat materialnych, Litwin poddaje się. Vaitonis nie może sprostać Najdorfowi i przegrywa. Na 4-tej szachownicy Luckis w pozycji gorszej proponuje remis Friedmanowi. Polak stanowczo odrzuca. Szczęście jednak jest po stronie Litwina. W niedoczasy Friedman traci figurę i w długiej, ciężkiej dogrywce przegrywa.

6 runda. Polska — Estonja 3·5 : 0·5.

Wygrywamy wysoko z Estonją. Młody, nadzwyczaj utalentowany Keres ulega rutynie Tartakowera w klasycznej końcówce. Paulin Frydman remisuje z Friedemannem. Najdorf bije łatwo Laurentiusa, a Makarczyk wygrywa z Kibbermannem. W ogólnej punktacji Polska znajduje się 4-tem i 5-tem miejscu.

7 runda. Palestyna — Polska 1 : 3.

Mimo zwycięstwa drużyna Polski nie w najlepszej kondycji rozegrała to spotkanie. Tartakower remisuje z Foerderem i Enoch z Najdorfem. Partja Friedmana Henryka przeciwko Dobkinowi zostaje przerwana przy silnej przewadze materialnej Palestyńczyka, a to wieży i 3 pionów przeciw skoczkiowi. Ponadto grają hetmany. W dogrywce Friedman niezwykle ambitnie się broni. Przeciwnik nie znajduje rozwiązania. Inicjatywa przechodzi do rąk Friedmana, który skoczkiem i hetmanem stwarza sięc matową i w końcu w niedoczasy daje matą Dobkinowi. Makarczyk bez trudu wygrywa z Winzem.

8 runda. Polska — Rumunja 2 : 2.

Drużyna Polski wyraźnie niedysponowana. Niemal od początku do

końca turnieju przechodzą silny bronchit połączony z ostrym kaszlem, trzech zawodnicy Polski, a to: Makarczyk, Friedman Henryk i Najdorf. Gracze pozostają pod opieką znanego w kołach polskich mistrza, dr. Stanisława Kohna. Zwiedzających turniej olimpijski w dużej sali Kasyna oficerskiego, mieszczącej od 500–800 osób, uderza fakt tej niedyspozycji zdrowotnej naszych zawodników. Mimo to Polacy dają z siebie maximum wysiłku.

W spotkaniu z Rumunją Polska wystąpiła bez dr. Tartakowera. Paulin Frydman na pierwszej szachownicy rozgromił szybko Silbermana. Najdorf remisuje z Ichimem. Friedman mimo przewagi piona z dr. Brodym, dostaje słabszą grę i przegrywa. Makarczyk remisuje z Erdelym, mając lepszą pozycję. Spotkanie to powinno było zakończyć się wynikiem 4 : 0, lub $3\frac{1}{2} : 1\frac{1}{2}$ dla Polski. Trzeba jednak dodać, że i u innych czołowych drużyn, zdarzały się też pewne nierówności i pechowe spotkania. Po meczu tym odpadliśmy nieco wstecz.

9 runda. Anglja — Polska 0·5 : 3·5.

Począwszy od tej rundy Polacy rozgrywają się. Na wszystkich szachownicach toczą się zażarte boje. Nic dziwnego, gdyż połowa rund dobiega końca, stwarzają się poszczególne grupy czołowych państw prowadzących w turnieju, między którymi rozegra się właściwa walka o I. miejsce. Niektóre państwa usadawiają się w środku, a na samym końcu rozpaczliwa obrona o zajęcie możliwie dobrego miejsca „honorowego”, byle nie na ostatku. Czołową grupę tworzą wtedy Szwedzi, Amerykanie Polacy, Czesi i Węgrzy.

Anglja gra z lekkim pechem do Polaków. Winter stoi dużo lepiej z Tartakowerem w grze środkowej. Ale Tartakower nie rezygnuje łatwo z walki. Doprowadza do końcówki, którą jak zwykle po mistrzowsku rozgrywa i uzyskuje teoretyczne remis mimo przewagi figury przeciwnika. Frydman P. w doskonałej partji pozycyjnej wygrywa z Thomasem. Alexander ulega sprytowi Najdorfa. Golombek ma grę remisową z Makarczykiem. W dogrywce gra słabo i przegrywa nieoczekiwanie do Makarczyka, który słaby moment partnera energicznie wykorzystał.

10 runda. Polska — Czechosłowacja 2 : 2.

Gramy z partnerem, który składem przypomina nam żywo Austrię. Czesi grają bez czołowej swej „rakiety”, niedysponowanego Flohra.

Po równej grze, remisujemy spotkanie. Wynik 4 remis. Grali: Tartakower — Opočensky, Frydman P. — Rejfir, Najdorf — dr. Treybal i Makarczyk — Pelikan.

11 runda. Stany Zjednoczone — Polska 2·5 : 1·5.

U drużyny naszej widoczne jest pewne zmęczenie, w dodatku Naj-

dorf i Makarczyk są prócz pauzującego Friedmana H., również chorzy.

Dr. Tartakower remisuje z Fine'm a Frydman P. z Marshalllem. Najdorf tuż przed pauzą w pozycji prawdopodobnie wygranej, oddaje słabe posunięcie i wkońcu Kupchik remisuje z nim partję. Makarczyk przegrywa z Horowitzem mimo ambitnej obrony.

12 runda. Polska — Węgry 2·5 : 1·5.

Spotkanie z Węgrami należy do rzędu trudniejszych. Szanse są równorzędne, gdyż Węgrzy dyspoñują młodą i utalentowaną drużyną.

Na I-szej szachownicy Tartakower w pięknej partji bije znanego mistrza węgierskiego Lajosa Steinera. Lilienthal ma w osobie Paulina Frydmana równego sobie partnera. Mimo pewnej inicjatywy początkowej przy doskonałej grze Polaka, dochodzi do martwego punktu. Obaj mistrzowie zgadzają się na remis. Friedman ma lepszą końcówkę z młodym i od niedawna głośnym Szabo, który na Węgrzech wybił się w turnieju przedolimpijskim. Świetna obrona Węgra zapewnia mu wynik remisowy. Makarczyk przerywa w pozycji dużo lepszej grę z Rethy'm. W dogrywce spowodu niedoczasu partnerzy godzą się na remis.

13 runda. Szwecja — Polska 1·5 : 2·5.

Oczekiwane z napięciem przez publiczność i prasę spotkanie Polski z prowadzącą przez szereg rund Szwecją, typowaną na zwycięscę turnieju, kończy się pięknem zwycięstwem Polski.

Stahlberg z Tartakowerem po wzorowej grze remisują. Stolz ma znaczną przewagę materjalną w końcówce wieżowej przeciwko Frydmanowi Paulinowi. W dogrywce Paulin Frydman mistrzowskimi prowadzeniem obrony uzyskuje nierozegraną.

Lundin nie może sobie poradzić z Najdorfem. Polak wyszukuje w pozycji Szweda słabe punkta i precyzyjną grą zmusza go wkońcu do kapitulacji. Najdorf rozegrał z Lundinem b. wartościową partję. Danielsson remisuje z Makarczykiem, po poprawnej obustronnej grze.

14 runda. Polska — Włochy 4 : 0.

Czołową grupę tworzą w tem stadjum turnieju: Szwecja, Polska i Ameryka. Polska gra pewnie na wysoką wygraną. Wygrywamy mecz z Włochami do zera.

Tartakower wygrywa efektownie z Sacconim, Najdorf demonstruje swój styl z Monticellim, Friedman Henryk w grze kombinacyjnej bije Roselliego del Turco, a Makarczyk w końcówce wygrywa z Romim.

15 runda. Irlandja — Polska 4 : 0.

Jest to nasze najłatwiejsze zadanie i wygrywamy, jak było do przewidzenia lekko wszystkie partje.

Pewną szansę miał Reilly w partji z Tartakowerem. Ale Irlandczyk nie znalazł dobrego rozwiązania gry i wkońcu przez gruby błąd przegrał. Pozostałe 3 partje szybko się zakończyły. Creevey przegrał z Paulinem Frydmanem, Najdorf z Hanlonem dowcipnie zakończył walkę, a Friedman Henryk bez trudu zwyciężył de Burcę.

16 runda. Polska — Francja 2·5 : 1·5.

Mecz z Francją zdecydował w sposób dość drastyczny o szansach Polski. W spotkaniu tem oddaliśmy niepotrzebnie punkt. O godzinie 9-tej rano stawiła się drużyna Polski do gry, w składzie zgłoszonym regulaminowo w przededniu rozgrywki kierownictwu. Polska ten mecz miała grać bez dr. Tartakowera. Także Francuzi zgłosili swój skład bez niedysponowanego mistrza świata dr. Alechina. W porze oznaczonej Francuzi zjawiają się po blisko 30-tu minutach spóźnienia bez jednego zawodnika, a to Kahna. W myśl regulaminu międzynarodowego, zegary mają być puszczane w ruch o oznaczonej godzinie, a zawodnik który do gry nie staje, po jedno-godzinnej nieobecności traci punkt. Tymczasem Francuzi uzupełnili skład swój Alechinem, na co kierownictwo polskiej drużyny z kurtuazji się zgodziło, mimo, że przysługiwało nam prawo żądania punktu.

Zaznaczamy, że postępowanie nasze, niemal ogólnie wywołało zdziwienie, że tak dalece ustępujemy, z czego szczególne zadowolenie okazały zainteresowane drużyny, pretendujące do 1-szego miejsca, a to Amerykanie, Czesi i Szwedzi. W rezultacie i Polska wystąpiła w przestawionym składzie z dr. Tartakowerem na czele.

Mistrz świata, dr. Alechin mimo silnie ujawnionej chęci wygrania z dr. Tartakowerem nie zdołał wykazać swej przewagi i partję zremisował. Frydman pokonał Betbedera brawurowo. Najdorf niedocenił Mufanga i partję z nim zremisował. Makarczyk mimo przewagi materialnej u Raizmana, nie znalazł drogi do wygrania. Zaznaczyć należy, że niezwykle podniecenie i zdenerwowanie graczy, towarzyszyło temu spotkaniu. Oddany punkt pozbawił Polskę pewnego drugiego miejsca w Olimpiadzie.

17 runda. Łotwa — Polska 1 : 3.

Mocna drużyna łotewska przegrywa z Polską, dążącą energicznie do mety. Petrow remisuje z dr. Tartakowerem, zaś Paulin Frydman w jednej z najlepszych swych partyj bije Apszeneka. Także Najdorf w kunsztowny sposób wygrywa z Feiginem. Friedman remisuje z Kruminem. Po tem spotkaniu Amerykanie wysuwają się wyraźnie na pierwsze miejsce. Polska i Szwecja mają wprawdzie szanse dopędzenia Ameryki, ale praktycznie Amerykanie mający lekki finish zdecydowanie

zdobywają palmę pierwszeństwa. Toczy się więc tylko bój między Polską a Szwecją w następnych, dwu ostatnich spotkaniach.

18 runda. Polska — Szwajcaria 4 : 0.

Mecz z Szwajcarami jest łatwy. Wygrywamy wszystkie partje. Grali: Frydman P. z Grobem, Najdorf z Michellem, Friedman z Staehelinem i Makarczyk z Gyglim.

Po wygraniu tego meczu zajmujemy 2-gie miejsce za Stanami Zjednoczonymi, a o 1 p. przed Szwecją.

19 i ostatnia runda. Jugosławja — Polska 1'5 : 2'5.

Zrozumiałe zdenerwowanie towarzyszy temu spotkaniu. Musimy pamiętać, że wynik remisowy lub nieznaczne zwycięstwo zapewnia nam 2-gie miejsce, a w najgorszym wypadku, dzielimy 2-gie i 3-cie miejsce ze Szwedami. Stanowczo jednak gramy mniej szczęśliwie aniżeli nasi konkurenci.

Na 1-szej szachownicy zdenerwowanie to udziela się nawet tak opanowanemu mistrzowi Polski, dr. Tartakowerowi, który ma bardzo trudną grę z prof. Vidmarem. Dzięki swej kolosalnej wiedzy i rutynie, dr. Tartakower w końcówce hetmanów, znajduje drogę i remisuje partję. Partja Kostić'a z Frydmanem Paulinem, żywa i ambitnie prowadzona, mimo szczerych wysiłków Polaka, kończy się tylko remisowo. Tragiczny jest wynik partji na 3-ej szachownicy. Z wielką werwą grający Najdorf otrzymuje b. dobrą grę z ambitnym dr. Trifunowiczem. Dla ataku poświęca piona. Jednak przeciwnik broni się dzielnie. Najdorf za wszelką cenę dąży do zwycięstwa, jednak pozycja jest ciężka, a warjanty wymagają dłuższego, starannego obliczenia. Tu leży tragicizm tej przegranej. Z braku czasu partja staje się gorsza, wkońcu Najdorf po heroicznej obronie przegrywa. Friedman napotyka też na zawzięty opór Königa i nie pozostaje mu nic innego jak partję oddać za remis. Przegraliśmy honorowo.

Na usprawiedliwienie Najdorfa warto zaznaczyć, że gdyby zawodnik ten grał ostrożnie, zapewniłby nam wprawdzie dzielenie 2-go i 3-go miejsca z Szwecją remisując z Trifunowiczem, ale Najdorf pragnął wygranej dla Polski i zdawał sobie sprawę, że jego ewentualne zwycięstwo pozwolić nam może na zajęcie samodzielnego 2-go miejsca. I to stanowisko bojowe gracza tylko się chwali i wystawia temu zawodnikowi najlepsze świadectwo.

Zamykając omówienie rund, stwierdzamy, że wprawdzie mieliśmy szanse na zajęcie 1-go lub 2-go miejsca, ale wynik nasz również należy uważać za b. dobry, skoro się zważy, że wystąpiliśmy bez arcymistrza Rubinsteina i powiększyliśmy polskie kadry olimpijskie o 2-ch mistrzów

nowo wprowadzonych w jej szeregi i z grą olimpijską i jej tempem dotychczas nieobytych, a to: Najdorfa i Friedmana Henryka.

Mistrzostwo świata zdobyli Amerykanie 54 p., mistrzostwo Europy Szwedzi 52,5 p., wicemistrzostwo Europy Polska 52 p.

Dział partyj.

Partja Nr. 317. Indyjska.
Grünfeld **Grau**
 (Austria) (Argentyna)

1. d2—d4	Sg8—f6
2. c2—c4	e7—e6
3. Sg1—f3	b7—b6
4. g2—g3	Gc8—b7
5. Gf1—g5	Gf8—e7
6. 0—0	0—0
7. Hd1—c2	Hd8—c8

Ideą tego posunięcia jest krycie Giermka b7. Czarne chcą zagrać c7—c5, jeżeli jednak zagrają to natychmiast tu nastąpi 8. d4—d5, e6×d5, 9. Sh3—h4, i białe dostają na d5 silnego piona, gdyż d5×c4 nie może nastąpić.

8. Sb1—c3 d7—d6

Również i teraz c7—c5, nie można zagrać spowodu 9. d4—d5, e6×d5, 10. Sc3×d5, Sf6×d5, 11. Sf3—g5!

9. e2—e4	Sb8—d7
10. b2—b3	e6—e5
11. Gc1—b2	Wf8—e8
12. Wa1—c1	c7—c6
13. Wf1—d1	Ge7—f8
14. Hc2—b1	Hc8—c7
15. d4—d5	c6—c5
16. Hb1—d3	g7—g6
17. Wd1—f1	Sf6—h5

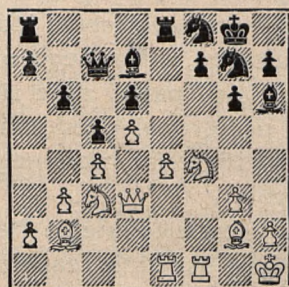
18. Kg1—h1	Gf8—h6
19. Wc1—e1	Sd7—f8
20. Sf3—g1	Gb7—c8
21. Sg1—e2	Gc8—d7
22. f2—f4	

Część strategiczna partji jest już ukończona, stronę taktyczną rozwiązuje Grünfeld w sposób mistrzowski.

22 e5×f4

Bicie na f4, przyspiesza przegraną, jednakowoż czarne nie mają już wystarczającej obrony.

23. Se2×f4 Sh5—g7

Pozycja po 23. posunięciu czarnych.

24. e4—e5. Energiczne to posunięcie prowadzi do szybkiej likwidacji. Piona tego nie można bić, gdyż nastąpi d5—d6 i Gg2×a8.

24	Sg7—f5
25. e5—e6	Gh6×f4
26. g3×f4	f7×e6

27. d5×e6	Gd7—c6
28. Sc3—d5	Gc6×d5
29. Gg2×d5	Hc7—e7
30. Hd3—c3	Sf5—d4
31. f4—f5	g6×f5
32. Wf1×f5	Sf8×e6
33. We1×e6	He7×e6
34. Hc3—g3+	Kg8—h8
35. Gb2×d4	c5×d4
36. Gd5×e6	We8×e6
37. Hg3—f2 i czarne poddały się.	

Zwycięska drużyna Am. Pln.

Fine, Duke, Horowitz, Marshall.

Partja Nr. 318. Francuska.

Winter

(Anglja)

Flohr

(Czechosłowacja)

1. d2—d4	e7—e6
2. e2—e4	d7—d5
3. e4×d5	e6×d5
4. Gf1—d3	Sb8—c6
5. c2—c3	Gf8—d6
6. Sg1—e2	Sg8—e7
7. Gc1—f4	Gc8—e6
8. Sb1—d2	Hd8—d7

Obie strony wyraźnie zwlekają z roszadą.

9. Hd1—c2	Se7—g6

10. Gf4—g3	Sc6—e7
11. 0—0—0	0—0—0
12. Sd2—b3	b7—b6

Posunięcie powyższe ma niedopuszczyć do *Sb3—c5*, osłabia ono jednak pozycję.

13. Sb3—c5!	Gd6×c5

13... b6×c5, oczywiście nie może nastąpić powodu 14. Gd3, a6+ i nast. Hc2—b3+.

14. d4×c5	Kc8—b7

Przedstawiciel Irlandji O'Hanlon.

15. Se2—d4	Se7—c6

W razie 15.... b6×c5, mają białe do dyspozycji silne posunięcie 16. *Sd4—b5*. Jeżeli na to nastąpi 16... *Wd8—c8*, to 17. *Hc2—b3*, *Kb7—a8*, 18. *Hb3—a3* z korzyścią dla białych.

16. Hc2—a4	Sc6×d4
17. Ha4—a6+	Kb7—a8
18. c3×d4	f7—f5

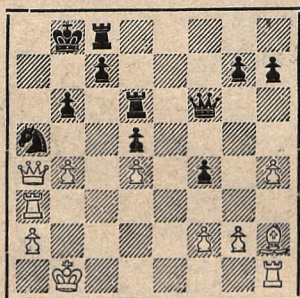
Doskonałe to posunięcie unieruchamia Giermka g3.

19. h2—h4	f5—f4
20. Gg3—h2	Hd7—f7
21. c5—c6	Ge6—c8

22. Ha6—a4 Sg6—e7
 23. Gd3—b5 Wd8—d6
 24. Wd1—d3 Hf7—f6

25. Wd3—c3. Narzucające się w tem miejscu zagranie *Kc1—b1*, by na *Se7—c6*, zagrać *Gh2×f4* jest błędne spowodu *Gc8—f5!*

25 Ka8—b8
 26. Kc1—b1 a7—a6
 27. Gb5×a6 Se7×c6
 28. Ga6×c8 Wh8×c8
 29. Wc3—a3 Sc6—a5
 30. b2—b4

Pozycja po 30. posunięciu białych.

30 Wd6—c6!

Czarne tracą teraz jedną figurę, uzyskują jednak poważne kontrszanse.

31. b4×a5 Wc6—c4
 32. Ha4—d1 Wc4×d4
 33. Hd1—g4? Lepsem było
 Hd1—f3.

33 Wc8—e8

34. Wh1—d1. Raczej należało zagrać *Wh1—c1!* Po ostatniem posunięciu Flohr uzyskuje remis.

34 Wd4—b4+
 35. Wa3—b3 Hf6—c3
 36. Hg4—f3 Wb4×b3+
 37. a2×b3 We8—e3!

38. Hf3×d5 We3—e2
 39. Hd5—d8+ Kb8—b7
 40. Hd8—d5+ Kb7—b8

Na inne posunięcia królem dojdzie do wymiany hetmanów.

41. Hd5—d8+. *Remis.*

Partja Nr. 319. Francuska.

Keres

(Estonja)

Stahlberg

(Szwecja)

1. e2—e4	e7—e6
2. d2—d4	d7—d5
3. e4—e5	c7—c5
4. Sg1—f3	Hd8—b6
5. Gf1—d3	c5×d4
6. 0—0	Sb8—d7

W partji Nimcowicz—Leonhardt, San Sebastian 1912, zagrano w tem miejscu 6... Sc6, na co N. odpowiedział 7. a3. Stahlberg chce celem wzmocnienia ataku na piona e5, przeprowadzić swego skoczka królewskiego na c6.

7. Sb1—d2	Sg8—e7
8. Sd2—b3	Se7—c6
9. Wf1—e1	g7—g6
10. Gc1—f4	Gf8—g7
11. Hd1—d2	0—0
12. h2—h4!	Hb6—c7

Przygotowuje następujący dość obusieczny wypad po którym partja przybiera dziki wygląd.

13. Hd2—e2 f7—f6!?

Stahlberg gra całą parą na wygraną, tymczasem Keres okazuje się wcale niełatwym orzechem do zgryzienia.

14. e5×f6! Hc7×f4

15. He2×e6+ Wf8—f7

16. f6×g7 Sd7—e5

Piękne posunięcie, niewiadomo jednak czy poprawne. Solidniejsze jednak byłoby mimo wszystko 16... Sf6.

17. He6—e8+ Kg8×g7

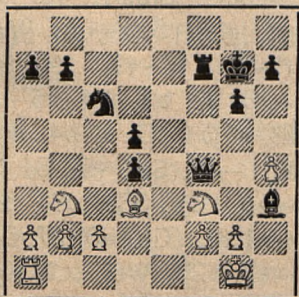
18. We1×e5 Gc8—h3

W tem miejscu mogły czarne grając 18... Gg4, osiągnąć remis, gdyż po 19. H×a8, S×e5, nie mają białe powodu poczwórnego ataku na f3, nic innego do wyboru jak 20. S×e5, poczem czarne dają wiecznego szacha. Prawdopodobnie Stahlberg to widział, chciał jednak w swym zapale kombinacyjnym osiągnąć więcej, i to było jego zgubą.

19. He8×a8. Czarne prawdopodobnie zamierzały w tem miejscu zagrać 19... G×g2, jednakowoż po ponownem sprawdzeniu widzą, że odpowiedzią będzie zadaniowe posunięcie 20. Wf5! W×f5, (20... g×f, 21. K:g2), 21. G×f5, G×f3, 22. H×b7+, Kh6, 23. Gh3, H×h4, 24. Hc8! i czarne utkwily w martwym punkcie.

19 Sc6×e5

20. Ha8—e8! Se5—c6

Pozycja po 20. posunięciu czarnych.

Sytuacja nie wygląda zbyt pomyslnie dla białych, gdyż grozi G×g2, jak również Hg4, białe miałyby ewentualnie szanse ratunku przez Sb—d2, Hg4, 22. Gf1, We7, 23. Ha8. Tymczasem nadarza się im okazja do cudownej wygrywającej kombinacji.

21. He8×f7+!!

Wspaniałe posunięcie, które natychmiast unicestwia atak czarnych. Keres otrzymuje obecnie wieżę i 2 lekkie figury przeciwko hetmanowi. Hetman jest bezsilny przeciwko koncentrycznej grze białych lekkich figur.

Mistrz Eliskases (Austria).

21. . . . Kg7×f7

22. Sf3—g5+ Kf7—f6

23. Sg5×h3 Hf4×h4

24. Wa1—e1 g6—g5

25. Sb3—d2 Hh4—h6

Przygotowuje g5—g4, co przedtem spowodu Sf4 nie było dobre.

26. Sd2—f3! g5—g4

27. Sf3—g5 —

Jeżeli teraz czarne zagrają

27... gh, to 28. We6, KXg5, 29. f4, Kh5, 30. Ge2 i t. d.

27. . . . Hh6—h5

28. Sg5Xh7+ Kf6—g7

29. Sh3—f4 Hh5—h6

30. Sh7—g5! Hh6—d6

31. Sf4—h5+ Kg7—f8

32. We1—e6 Hd6—b4

33. Gd3—g6 Sc6—e7

34. We6—f6+ Kf8—g8

35. Gg6—h7+

i czarne poddały się.

Mistrz Danji Anderssen.

Partja Nr. 320. Hetmańska.**Andersen**

(Danja)

Pirc

(Jugosławja)

1. d2—d4, d7—d5, 2. Sg1—f3, Sg8—f6, 3. c2—c4, c7—c6, 4. Sb1—c3, d:c4, 5. e2—e3, b7—b5, 6. a2—a4, b5—b4, 7. Sc3—b1, e7—e6, 8. Gf1:c4, Gf8—e7, 9.

Hd1—e2, a7—a5, 10. 0—0, 0—0, 11. Sb1—d2, Gc8—a6, 12. e3—e4, Hd8—b6, 13. e4—e5, Sf6—d5, 14. Sd2—e4, Ga6:c4, 15. He2:c4, Hb6—a6, 16. Hc4—c2, Sb8—d7, 17. Gc1—g5, G:g5, 18. Sf3:g5, h7—h6? 19. Se4—c5, h6:g5, 20. Sc5:a6, Wa8—a6, 21. Hc2—d2, c6—c5, 22. d4:c5, Wa6—c6, 23. Hd:g5, Wf8—c8, 24. Wf1—c1, Sd7:c5, 25. h2—h4, Sc5—b3, 26. Wc1:c6, Wc8:c6, 27. Wa1—d1, Kg8—h7, 28. f2—f4, g7—g6, 29. f4—f5, g6:f5, 30. h4—h5, Wc6—c4, 31. Wd1:d5, e6:d5, 32. h5—h6, Wc4—g4, 33. Hg5:f5+, Wg4—g6, 34. Hf5:f7+, Kh7:h6, 35. Hf7:e5, czarne się poddają.

Partja Nr. 321. Hetmańska.**Stolz**

(Szwecja)

Ichim

(Rumunja)

1. d2—d4, Sg8—f6, 2. Sg1—f3, d7—d5, 3. c2—c4, c7—c6, 4. Sb1—c3, e7—e6, 5. Gc1—g5, Gf8—e7, 6. e2—e3, 0—0, 7. Hd1—c2, Sb8—d7, 8. Wa1—d1, h7—h6, 9. Gg5—h4, a7—a6, 10. Gf1—e2, d5:c4, 11. Ge2:c4, b7—b5, 12. Gc4—e2, Gc8—b7, 13. 0—0, Hd8—b6, 14. Sf3—e5, Wf8—e8, 15. Se5:d7, Sf6:d7, 16. Gh4:e7, We8:e7, 17. Sc3—e4, Wa8—d8, 18. f2—f4, f7—f5, 19. Se4—f2, Wd8—c8, 20. b2—b4, a6—a5, 21. a2—a3, a5:b4, 22. a3:b4, Wc8—a8, 23. Wd1—a1, Sd7—f6, 24. Ge2—f3, We7—e8, 25. Sf2—d3, Sf6—d7, 26. Wa1:a8, Gb7:a8, 27. Gf3—h5, We8—e7, 28. Wf1—c1, Kg8—h7, 29. Gh5—f3, Sd7—b8, 30. Sd3—c5,

Sb8—d7, 31. Sc5:d7, We7:d7, 32. Hc2—a2, Wd7—a7, 33. Ha2:e6, g7—g6, 34. g2—g4, f5:g4, 35. Gf3—e4, Wa7—g7, 36. f4—f5, g6:f5, 37. Ge4:f5+, Kh7—h8, 38. He6:h6+. Czarne się poddają.

Partja Nr. 322. Ben Oni.

Napolitano

(Włochy)

Winz

(Palestyna)

1. d2—d4, c7—c5, 2. d4—d5, e7—e5, 3. e2—e4, d7—d6, 4. Gf1—d3, g7—g6, 5. Sg1—f3, Gf8—g7, 6. Gc1—g5, Sg8—e7, 7. Sb1—c3, a7—a6, 8. a2—a4, h7—h6, 9. Gg5—e3, 0—0, 10. Hd1—d2, Kg8—h7, 11. h2—h4, Gc8—g4, 12. Sf3—h2, Gg4—d7, 13. f2—f4, e5:f4, 14. Ge3:f4, f7—f5, 15. 0-0-0, Hd8—c7, 16. h4—h5, g6—g5, 17. Gf4—e3, b7—b5, 18. e4:f5, Gd7:f5, 19. Wd1—f1, b5—b4, 20. Gd3:f5+, Se7:f5, 21. Sc3—e2, Kh7—h8, 22. g2—g4, Sf5:e3, 23. Wf1:f8+, Gg7:f8, 24. Hd2:e3, Sb8—d7, 25. Wh1—f1, Sd7—e5, 26. Se2—g3, Hc7—d7, 27. b2—b3, Wa8—e8, 28. He3—e4, c5—c4, 29. He4—f5, Hd7—c7, 30. Kc1—b1, c4:b3, 31. Wf1—c1, b3—b2, 32. Kb1:b2, Hc7—c3+. Białe się poddają.

Partja Nr. 323. Hetmańska.

Spielmann

(Austria)

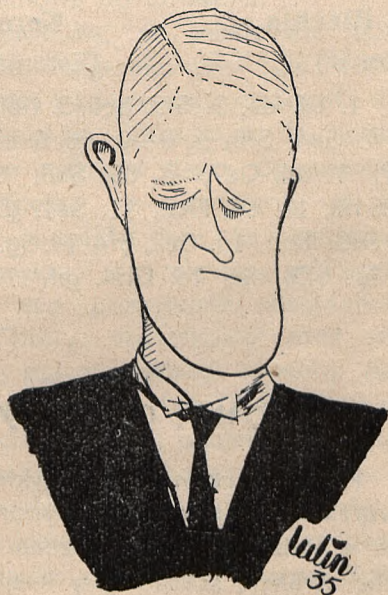
Pirc

(Jugosławia)

1. d2—d4, Sg8—f6, 2. c2—c4, e7—e6, 3. Sb1—c3, d7—d5, 4. Gc1—g5, Gf8—e7, 5. e2—e3, 0-0, 6. Sg1—f3, Sb8—d7, 7. Wa1—c1, c7—c6, 8. a2—a3, Wf8—e8, 9.

Hd1—c2, a7—a6, 10. h2—h3, h7—h6, 11. Gg5—f4, c6—c5, 12. c4:d5, e6:d5, 13. Gf1—e2, c5—c4, 14. g2—g4, Sd7—f8, 15. Sf3—e5, Sf8—e6, 16. Gf4—g3, Se6—g5, 17. f2—f3, Ge7—f8, 18. h3—h4, Sg5—e6, 19. f3—f4, Sf6—d7, 20. g4—g5, Sd7:e5, 21. f4:e5, h6:g5, 22. h4:g5, g7—g6, 23. Ge2—f3, Hd8:g5, 24. Hc2—f2, Se6:d4, 25. Gf3:d5, Sd4—f5, 26. Sc3—e4.

Czarne się poddały.

Prezes FIDE dr. Rueb.

Partja Nr. 324. Hetmańska.

Grau

(Argentyna)

Fine

(U. S. A.)

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, 4. g3, G:c3, 5. bc3, 0—0, 6. Gg2, d6, 7. Sf3, Sc6, 8. 0—0, Sa5, 9. Hd3, He7, 10. Sd2, e5, 11.

Wb1, Wb8, 12. Ga3, b6, 13. c5, Wd8, 14. cd6, cd6, 15. de5, H:e5, 16. f4, Hh5, 17. e4, Gg4, 18. Wf—e1, Sb7, 19. Ha6, Sc5, 20. Hf1, Gc8, 21. Gf3, Hh6, 22. G:c5, d:c5, 23. Wb—d1, Gb7, 24. c4, Sd7, 25. e5, G:f3, 26. H:f3, He6, 27. f5, He7, 28. Hf4, Sf8, 29. Se4, W:d1, 30. W:d1, Wd8, 31. Wd5, He8, 32. Hg5, Sd7, 33. W:d7 i czarne poddają.

Partja Nr. 325. Hiszpańska.

Dr. Alechin

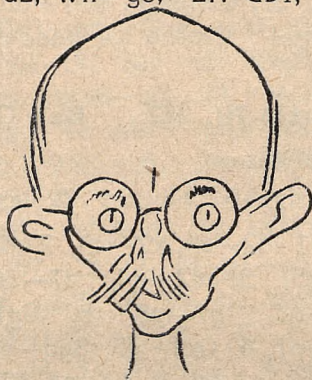
Keres

(Francja)

(Estonja)

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. 0—0, d6, 6. c3, Gd7, 7. d4, Ge7, 8. d5, Sb8, 9. Gc2, h6, 10. c4, Hc8, 11. Se1, g5, 12. Sc3, Sh5, 13. Se2, Sf4, 14. Sg3, c6, 15. Sf5, c:d, 16. G:f4, g:f, 17.

c:d5, G:f5, 18. e:f5, Sd7, 19. Wc1, Hd8, 20. Ga4, Wc8, 21. Se1—f3, b5, 22. Gb3, Sd7—c5, 23. Gc2, a5, 24. He2, Kf8, 25. Gd3, Hd7, 26. Sf3—d2, Wh—g8, 27. Gb1, Hb7,

Mistrz Apszenek (Łotwa).

28. Hf3, Wc—e8, 29. Wc:5, dc:5, 30. d6, H:f3, 31. d:e7+, We:e7, 32. S:f3, e4, 33. S—d2, e3, 34. f:e3, f:e3, 35. S—e4, We—d7, 36. Wf—e1, e2, 37. Gb1—c2 i czarne poddają.

Turniej międzynarodowy w Łodzi.

Podczas turnieju olimpijskiego postanowił ruchliwy Zarząd Łódzkiego Towarzystwa Szachowego wykorzystać pobyt wielu mistrzów zagranicznych w Polsce i po zakończeniu turnieju olimpijskiego urządzić drugą wielką atrakcją szachową w kraju, a to I. turniej międzynarodowy w Polsce. To postanowienie szybko wprowadzone w czyn zasługuje na najwyższe uznanie i wystawia najlepsze świadectwo Łodzianom, którzy w odrodzonej Polsce pierwsi zrealizowali ideę urządzenia turnieju szachowego o znaczeniu międzynarodowym.

Doniosłość tego wielkiego wydarzenia szachowego w Polsce odbija się głośnym echem zagranicą, że i Polacy potrafią urządzić turnieje międzynarodowe i otworzy szerokie perspektywy dla mistrzów polskich, dla których dostęp i udział w turniejach międzynarodowych zagranicą był dotychczas niezwykle utrudniony.

Zaledwie dni kilka dzieliło organizatorów od zamknięcia Olimpiady do turnieju w Łodzi, który rozpoczął się dnia 3 września a ukończył się

w dniu 12/9. Po dłuższych pertraktacjach i zasięgnięciu opinii Polskiego Związku Szachowego zaproszono 5-ciu mistrzów zagranicznych, a to: Lajosa Steinera (Węgry), Fine'a (Stany Zjedn.), Opočensky'ego (Ć. S. R.), Wintera (Anglja) i Mikenasa (Litwa). Z mistrzów polskich zaproszono jedynie dr. Tartakowera. Ponadto dopuszczono do turnieju 4-ech mistrzów łódzkich, a to: Kolskiego, Regedzińskiego, Appla i A. Frydmana.

Turniejem międzynarodowym w Łodzi zainteresowała się prasa zagraniczna, wysyłając m. i. do Łodzi, znanego dziennikarza i korespondenta pism zagranicznych, dr. A. Seitza, który codziennie przysyłał kablowe depesze do Nowego Jorku, Berlina i t. d.

Uczestnik turnieju mistrz Opočensky, obsługiwał prasę czechosłowacką, wysyłając systematycznie telegramy do Pragi. Do Moskwy przysyłał długie sprawozdania mistrz Lajos Steiner. Wkońcu szampion angielski Winter przysyłał korespondencję szachową do Londynu.

Już pierwsze rundy tego turnieju dowiodły, że mistrzowie polscy bynajmniej nie ustępują miejsca mistrzom zagranicznym i że walka o pierwsze miejsce toczyć się będzie między 4-oma zawodnikami, a to: dr. Tartakowerem, Finem, Winterem i Kolskim. Przegrana dr. Tartakowera z Winterem w czwartej rundzie, nie wytrąciła tego opanowanego i rutynowanego mistrza z równowagi. Stojąc na przegranej w partji z Regedzińskim, grając niezwykle ambitnie, zdołał grę tę zremisować.

Siła gry dr. Tartakowera jak zwykle okazała się w końcówkach, których prowadzeniem przeważał nad pozostałymi zawodnikami. Grający z wielką werwą mistrz Winter, który początkowo miał duże szanse do pierwszego miejsca, w drugiej połowie odpadł zupełnie. Amerykanin Fine nauczony smutnem doświadczeniem (na Olimpijdzie uzyskał zaledwie 52%) grał tym razem b. opanowanie i ostrożnie. Wykazał jednak w niektórych partjach wysoki kunszt sztuki szachowej i zdołał zrehabilitować swe niepowodzenia olimpijskie. Z zaproszonych gości zaprezentował Fine w Łodzi najwyższą klasę szachową, popartą bogatą wiedzą. Miłą niespodziankę zgotował polskim szachistom mistrz Kolski. Gra Kolskiego w tym turnieju była wprost rewelacyjna. Mistrz Kolski przypomniał się nam z dawnych czasów grając żywo, poprawnie, a co najważniejsze z inicjatywą. Niemal od samego początku znalazł się Kolski w czołowej grupie i był poważnym konkurentem do pierwszego miejsca. W sumie uzyskał Kolski świetny sukces i to zasłużony.

Turniej zakończył się zwycięstwem dr. Tartakowera, arcymistrza z starej generacji. Drugą i trzecią nagrodą podzielili się Fine z Kolskim. Czwartą nagrodę zdobył reprezentant Czechosłowacji — Opočensky. Piątą i szóstą Lajos Steiner i Winter.

Z pozostałych graczy na pierwszym miejscu poza nagrodzonymi znalazł się z różnicą $1\frac{1}{2}$ punktów Frydman A., który wyprzedził Appla

i Regedzińskiego. Trójka ta stanowiła dla gości przeciwników równorzędnych, choć nie danem im było zajęcie wyższego miejsca w turnieju. Na ostatnim miejscu uplasował się litwin Mikenas, który i na Olimpiadzie nie zrobił dobrego wyniku. Dokładne wyniki ilustruje tabela turniejowa. Na zakończenie warto zapoznać naszych P. T. Czytelników z niektórymi szczegółami tej ciekawej imprezy.

Łódź 1935.		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Punkty	Miejsce
1. Tartakower	×	1/2	1	1/2	1	0	1	1	1/2	1		6 1/2	I.
2. Fine	1/2	×	1/2	1/2	1/2	1	1	1/2	1/2	1		6	II-III.
3. Kolski	0	1/2	×	1	1	1/2	1	1/2	1	1/2		6	II-III.
4. Opoćensky	1/2	1/2	0	×	1	1	1/2	1/2	1	1/2		5 1/2	IV.
5. Steiner L.	0	1/2	0	0	×	1/2	1	1	1	1		5	V-VI.
6. Winter	1	0	1/2	0	1/2	×	1	1/2	1/2	1		5	V-VI.
7. Frydman A.	0	0	0	1/2	0	0	×	1	1	1		3 1/2	
8. Appel	0	1/2	1/2	1/2	0	1/2	0	×	1/2	1/2		3	
9. Regedziński	1/2	1/2	0	0	0	1/2	0	1/2	×	1		3	
10. Mikenas	0	0	1/2	1/2	0	0	0	1/2	0	×		1 1/2	

Organizatorzy turnieju nie szczędzili środków, dając grającym doskonałe warunki turniejowe, jakoteż zapewniając im dobry pobyt i utrzymanie. Gra odbywała się raz dziennie wieczorem, w pięknej sali Łódzkiego Towarzystwa Zwolenników Gry Szachowej. Dla zamiejscowych mistrzów wyznaczone były diety po 15 Zł. dziennie i po 20 Zł. na kosztą kolejowe. Nagrody były następujące: I. 250 Zł. ofiarowana przez Polski Związek Szachowy. II. i III. po 175 Zł., IV. 125 Zł. V. i VI. po 85. Oprócz tego Wydawnictwo „Głosu Porannego“ wyznaczyło nagrodę dla najlepszego gracza łódzkiego w kwocie Zł. 50. Łódzkie Towarzystwo wyznaczyło również dalsze 2 nagrody za poprawną grę w kwocie 50 i 30 Zł. Ponadto nienagrodzeni mistrzowie otrzymali premje za punkty, po 10 Zł. za wygrane, po 5 Zł. za remis.

Na otwarciu turnieju była miła herbatka, w której uczestniczył cały Zarząd Klubu. Na zakończenie urządzono piękny bankiet, który zaszczycił swoją obecnością prezydent miasta Łodzi, oraz przedstawiciele Polskiego Związku Szachowego.

Działacze społeczni, przedstawiciele prasy i przemysłu łódzkiego, przydym Łódzkiego Towarzystwa i uczestnicy turnieju dopełnili całości. Sale klubowe były przepięknie udekorowane i ukwiecione. Na balkonie powiewały flagi 6-ciu państw. Jednym słowem bankiet wypadł nadzwyczaj okazale, pozostawiając zebranym b. miłe wrażenia. W sumie impreza łódzka kosztowała około 2.500 złotych.

W dniu ukończenia turnieju urządzono również turniej „błyskawiczny“ do którego dopuszczono także i p. Gerstenfelda. Pierwszą nagrodę zdobył Lajos Steiner, dalsze miejsca zajęli Fine, Appel i Tartakower.

Na marginesie tego turnieju nadmienić można, że obsadę turnieju stanowili wprawdzie mistrzowie międzynarodowi, niemniej jednak za wyjątkiem Tartakowera i Fine'a, żaden z zaproszonych nie należy do głośnej extra-klasy światowej. Rokowania Łodzi by pozyskać do turnieju Eliskasesa, Lilienthala, Pirca i Stahlberga, zakończyły się niepowodzeniem. A trudno było marzyć o udział mistrzów tej miary co Alechin, Flohr i Vidmar, ze względu na zbyt wygórowane honorarja.

Spowodu równoczesnych pertraktacyj Polskiego Związku Szachowego z Niemieckim Związkiem Szachowym w sprawie udziału polskich mistrzów olimpijskich w trójmeczu Szwecja—Niemcy—Polska, (który odbył się w pierwszej połowie września bez udziału Polski) Zarząd Łódzkiego Towarzystwa ustalając listę turnieju międzynarodowego nie wziął w rachubę pozostałych naszych olimpijczyków, licząc słusznie na udział ich w trójmeczu w Sopotach.

Rokowania z Niemcami rozbiły się jednak i żałować należy, że jeden tylko olimpijczyk polski znalazł się na liście zaproszonych.

Podawana w Warszawie z ust do ust wiadomość, że Łódź obrażona była spowodu braku jej przedstawiciela w ekipie olimpijskiej, zdaje się być mylna i tendencyjna. Łodzianie ostatnio w Łodzi mogli się powtórnie przekonać, że mimo iż mistrzowie łódzcy Appel i Regedziński byli wypoczęci i nie grali na Olimpjadzie, nie potwierdzili swojej dobrej formy, robiąc zaledwie 33%. Argument zaś o mistrzu Kolskim byłby trafny, gdyby nie złe wyniki Kolskiego w 3-ch poprzednich imprezach łódzkich, na których to opierając się Polski Związek Szachowy przy ustaleniu listy olimpijczyków nie wziął Kolskiego w rachubę.

Rozwiązania studjów z Nr. 12/1934 i zadań z Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7/8 z 1935 r.

L. 1. „Żartoczna wieża“. 1. Wh7×g7+! Kh8, 2. W×f7+, Kg8, 3. Wg7+, Kh8, 4. W×e7+, Kg8, 5. Wg7+, Kh8, 6. W×d7+, Kg8, 7. Wg7+, Kh8, 8. W×c7+, Kg8, 9. Wg7+, Kh8, 10. W×b7+, Kg8, 11. Wg7+, Kh8, 12. W×a7+, Kg8, 13. Wg7+, Kh8, 14. W×g6+, Kh7, 15. Wg7+, Kh8, 16. W×g5+, Kh7, 17. Wg7+, Kh8, 18. W×g4+, Kh7, 19. Wg7+, Kh8, 20. W×g3+, Kh7, 21. Wg7+, Kh8, 22. W×g2+, Kh7, 23. Wg7+, Kh8, 24. W×g1+, Kh7, 25. Wg7+, Kh8, 26. K×a1, Sh7, 27. Wg6+, Sf6, 28. Wh6+, Kg7, 29. W×f6 i wygrywa.

L. 2. „Karkotomna wędrówka“. 1. e7—e8G! Ga7, 2. Gd7, Gb8, 3. Gc8, Ga7, 4. Gb7, Gb8, 5. Ga8, Ga7, 6. Kb7, Gb8, 7. Kc8, Ga7, 8. Gb7, Gb8, 9. Wg6+! h×g6, 10. H×g6+, Kf8, 11. Hg7+, Ke8, 12. He8+

K×e7#. (W druku tego zadania w № 12/934, opuszczono białą wieżę na polu c6, co później sprostowano).

L. 3. „*Finezyjne manewry*“. 1. b4—b5! z groźbą 2. S×a4! 1... G×b5, 2. S×b5, (Czarny goniec zmuszony jest do bicia na b5, gdyż po odejściu na pola b3 lub c2, wygrywa szybko posunięcie 3. b6!) 2... Gh6! (Najlepsza obrona!) 3. Gc7! (Z groźbą Gb8 i Sc7#). 3... Ge3, 4. Gb8, Gb6, 5. Ga7!! (Pointa całego manewru, po G×G, 6. Sc7#). 5... Gd8, 6. Gc5! i wygrywa, gdyż Gd8 jest uwięziony i w następnym posunięciu będzie łupem białych. W końcówce 2 lekkie figury przeciwko królowi wygrywają.

L. 4. „*Kolacyjka z trzech dań*“. 1. Sa1—c2! K×c2, 2. Sb4+, Kd2, 3. Sd3, K×d3, 4. Gb5+, Ke3! 5. G×e2, Kf2! 6. Gf1!! K×f1. Pat! Tylko to prowadzi do remis, gdyż po 6. Gf3?, K×f3, 7. Kg1, g2! Białe tracą opozycję i przegrywają.

L. 5. „*Bajka z 1001 nocy*“. 1. Ge1×b4! (Po K×b4, marsz piona „h“ 2. h4 wygrywa szybko). 1... g×h3! 2. Ge7! h2, 3. Se2! h1—H, 4. Sc3+, Ka5, 5. Kb3!! Strata hetmana lub mat nieunikniony. Białe grożą matem 6. Gb4#, lub po 5... b5, Gd8#. Gdyby po 3. Se2, nastąpiło Kb5, wówczas białe grają 4. Sg3! i wygrywają po dłuższej walce wszystkie 3 pionki, n. p. 4. Sg3, Kc4, 5. Gd6, Kd3, 6. Sh1, Ke2, 7. G×h2, Kf3, 8. Gc7, Kg2, 9. Sg3 i t. d.

L. 6. „*Dyplomacja białego giermka*“. 1. Sa7—c6! z groźbą 2. Sb4+. 1... K×c6, 2. Gf6! Kd5, 3. d3, a2, 4. c4+! (Bicie e. p. 4. d×c3, przegrywa bo 5. G×c3! decyduje), 4... Kc5, 5. Kb7! a1—H, 6. Ge7#!

L. 7. „*Djabelska sieć*“. 1. Sh3—g1! b5 (główna odmiana), 2. G×b5, G×b3, 3. Sf3+, Kh5, (a nie 3... Kh3, bo 4. Gf1#), 4. Ge8+, Kh6, 5. Sd4! i wygrywa gońca, któremu zabiera pola e6 i c2, lub daje mata 6. Sf5#. Inne odmiany jak, po 1. Sg1, Kh5, 2. Sd4, Kh6, 3. Sf5+, kończą się matem lub zdobyciem figury dla białych.

L. 8. „*Fantazja czy rzeczywistość*“. 1. Gf7—a2! d5, 2. b3, d4, 3. Gb2, f4, 4. Ha1, f3, 5. Wg1, f5, 6. Wb1, f4, 7. Gc1, d3, 8. Kc3 (lub Ka3), b4+, 9. Kb2, b5, 10. Sb8! K×b8. Pat. Ciekawy o tyle, że pozbawione są ruchu wszystkie figury białych.

Do tego samego efektu prowadzi drugi warjant z przestawieniem posunięć. Po 1. Ga2! n. p. f4, 2. Ha1, f3, 3. Wg1, d5, 4. b3, d4, 5. Gb2 i reszta jak w poprzednim warjancie podano.

L. 9. „*Pieśń czterech gońców*“. 1. b7—b8G+! Kb6, 2. G×a7+, K×c6, 3. Ha6, Kd7, 4. c8—G+! Ke8, 5. H×b5+, Kf7, 6. e8—G+, Kf6, 7. Kh8, g4, 8. Hf1+, Kg5, 9. g8—G! Kh6, 10. Hf6+! G×f6. Mat.

L. 190. *Hörholt, 2-mat.* 1. Se3—g2!

L. 191. *Grünberg, 2-mat.* 1. Gh4—f2!

L. 192. *Fux, 2-mat.* 1. Sc4—a5!

- L. 193. *Fux*, 2-mat. 1. Gf7—g8!
- L. 194. *Czarnota*, 3-mat. 1. Gb7—a6! f3, 2. Hg3, f×g3, 3. Hd3#. .
- L. 195. *Zygalski*, 3-mat. 1. Se6—d8, Kc4, 2. W×a4+, II. 1... Wg7, 2. Sc2+ i 3. d3#.
- L. 196. *Dr. Palkoska*, 3-mat. 1. Ka1—b2! Gb7, 2. Sb5! lub 1... Gd5, 2. Hc8+ i 3. Sb5#.
- L. 197. *Hörholt*, 3-mat. 1. Gc3—a1! Kc5, 2. Gb2!
- L. 198. *Limbach*, 3-mat. Idea: 1. c2—c3! 2. Gd1 i 3. G×f3#.
- Nierozwiązalne po 1... Wd7, 2. G×e6, Wd6!
- L. 199. *Mikan*, 3-mat. 1. Ga8—d5! Wf3, 2. c6+.
- L. 200. *Cumpe*, 3-mat. 1. Sc6—e5! Kd6, 2. We6+.
- L. 201. *Rusek*. 1. Sb4—c6! Wa4, 2. Se5+, Ke4, 3. Sc3+ i 4. S×a4. 1... We8, 2. Sd4+, Ke4, (lub K×g4) 3. Sf6+ i 4. S×e8. 1... W×g4, 2. Se5+ i 3. S×g4. 1... K×g4, 2. Sf6+ i 3. S×e4.
- L. 202. *Hebelt*, 2-mat. 1. Hh1—h8!
- L. 203. *Wiewiórowski*, s. 3-mat. Nierozwiązalne!
- L. 204. *Mikan*, 3-mat. 1. Ge4—c2! Sf6, 2. G×b3+ i 3. Hd1 mat, lub 1... Wa1, 2. Hd3! W×a1, 3. H×b3 mat, lub 2... Wa3, 3. Sc3 mat.
- L. 213. *Frantzen*, 2-mat. 1. We5—a5!
- L. 214. *Dr. Palkoska*, 3-mat. 1. Gc2—a4! (Piona b6 w tem zadaniu należy usunąć), 1... c4, 2. Wb2 i 3. Gf2 mat.
- L. 215. *Svoboda*, s. 2-mat. 1. Sd7—e5! K×e4, 2. Wbd7!; Kd6, 2. Wb5; Kc5, 2. Wfd7!
- L. 216. *Wiewiórowski*, s. 3-mat. 1. Hb7×b5! Sg1, (lub Sf4), 2. He5+, Se2, 3. Hc3+, S×c3 mat, lub 1... Sf2, 2. He5+, Se4, 3. Hc3+, S×c3 mat. Uboczne 1. Hf3!
- L. 217. *Wiewiórowski*, s. 4-mat. 1. Gf1—e2! h6, 2. Gc4, h5, 3. Sb3, a×b3, 4. Gb5, b2 mat, lub 1... h5, 2. Sc4+, Kb3, 3. Gd3, a3, 4. Sb2, a×b2 mat.
- L. 218. *S. Filareotw.* 1. Se4—d2! Ga2, 2. Sb1! G×b1, 3. Sd2, Ga2, 4. Sb1! G×b1, 5. h7, Ga2! 6. Gg6+, Kc1, 7. Gb1, G×b1, 8. h8—H, i remis przez wieczny szach.
- L. 219. *Haszek i Prokop*. 1. Gd1—f3! e5, 2. Gd5, Wd8, 3. Ge4, Wd4, 4. c7+! W×e4, 5. Sb6+, W×b6+, 6. K×b6 i bez przeszkód 7. c8—H. Mat.
- L. 220. *Mattisson*. 1. h8—H1+, K×b8, 2. g7, We5+, 3. Kf2, We8, 4. Wf3! Se7, 5. We3!! i 6. W×e7! Wg8, 7. Wf7 i 8. Wf8+ wygrywa.
- L. 221. *Kaminer*. 1. Kf4—f5! Gd8 (na Ge7 nastąpi Gh4). 2. Gf4, Sh7, (Sf7, 2. Kg6, Sh8, 3. Kg7) 3. Kg6, Sf8+, 4. Kf7, Sd7, 5. Ke8 i jedna figura czarna ginie. Remis. (2... Ka6, 3. G×S, G×G, 4. K×G, Ka5, 5. K×h5, K×a4 i obie strony dorabiają hetmana. Remis.

L. 222. *Czarnota*. 1. Hh5Xh8! HXh8, 2. c3, Ka4, 3. h4! gXh4, 4. e8—H+! HXe8, 5. b3+, Ka5, 6. Ka3 i wygrywa.

L. 223. *Kurmin*. 1. Ga1! Gd5, 2. We1! Sb3, 3. Ke2+, Sc1+! 4. Kd2, KXa1, 5. KXc1, Gb3, 6. Sd4! Ga4, 7. Sc2+, GXc2, 8. KXc2#.

L. 224. *Kłoniecki*, 2-mat. 1. Hc2—g2!

L. 225. *Fux*, 2-mat. 1. Sc4—a5!

L. 226. *Rusek*, 2-mat. 1. Hf5—f7!

L. 227. *Fux*, 2-mat. 1. Gf7—g8!

L. 228. *Pachman*, 4-mat. 1. Sc5—e4! GXf7, 2. WXg8+, KXg8, 3. Sf6+ i 4. g7 mat, jeśli 2... GXg8, 3. Sf6 i 4. g7 mat.

L. 229. *Wiewiórowski*, s. 3-mat. 1. Wb7—a7! HXB1 (lub HXA2), 2. Gb3+, HXB3, 3. Hb5+, HXB5 mat, lub 1... HXC3, 2. Gb3+, HXB3 i 3. Hb5+, HXB5 mat.

Rozstrzygnięcie II. konkursu rozwiązaniewego.

Trafne rozwiązania zadań i studjów nadesłali pp.: Roman Skiba, Stefan Stempin, Michał Kurmin, Waclaw Hebel, Bolesław Starzycki, Adam Urbankiewicz, Janusz Fux i Adolf Czarnota.

Ponadto wielu P. T. Czytelników nadesłało częściowo trafne rozwiązania, a cały szereg mylnych.

Za najlepsze należy uznać rozwiązania kompozytorów, pp. Janusza Fuxa, Adolfa Czarnoty, Waclawa Hebelta i pp. Bolesława Starzyckiego i Romana Skiby. Zgodnie z warunkami turnieju rozwiązaniewego, ogłoszonego w № 12/934, otrzymuje nagrodę p. Saturnina Limbacha ze Sambora za najlepsze rozwiązanie zadania gwiazdkowego L. 2. — rocznik amerykańskiego czasopisma szachowego: „American Chess Bulletin 1929“ — p. *Roman Skiba*, zamieszkały w Jaśle, 3-go Maja 52, ponadto otrzymuje od redakcji „Szachisty“ broszurę: „Mecz kompozycji szachowej Danja—Polska 1933 r.“ Dalej w drodze losowania otrzymują po jednym roczniku „Szachisty 1934 r.“ i po jednej broszurze: „Mecz kompozycji szachowej Danja—Polska 1933 r.“ następujący nasi Czytelnicy:

1) Michał Kurmin, Wilno, Ponarska 7/m. 5.

2) Adolf Czarnota, Gniezno, 3-go Maja 53.

3) Janusz Fux, Białystok, Kościelna 5/m. 2.

4) Bolesław Starzycki, Krynica, willa: „Dąbrówka“.

5) A. Urbankiewicz, Pabjanice, Zamkowa 37.

Spowodu małej ilości i na wyczerpaniu będącego rocznika 1933 r., redakcja „Szachisty“ przyznała wobec tego P. T. Czytelnikom broszurę meczu Danja Polska. Równocześnie z ekspedycją numeru bieżącego, otrzymują wspomniani i wyróżnieni nasi Czytelnicy wylosowane nagrody.

Na tem zamykamy II-gi konkurs rozwiązaniewy i ogłaszamy III. wielki konkurs książkowy za r. 1935.

Partje olimpijskie.

Partja Nr. 326. Indyjska.

Dr. Tartakower (Polska) **Steiner L.** (Węgry)

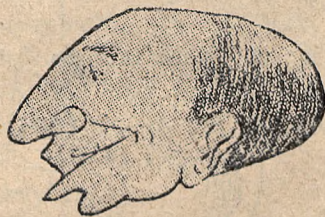
1. d4, Sf6, 2. Sf3, e6, 3. g3, b6, 4. Gg2, Gb7, 5. 0—0, Ge7, 6. c4, 0—0, 7. Sc3, d5, (To posunięcie oddaje inicjatywę białym już w debjucie. Zamiast 7... d5, należało grać 7... Se4! Jeśli 8. Hc2, f5, i t. d., lub 7... d6). 8. Se5, Hc8, 9. c×d, e×d5, 10. Hb3! c6 (blokuje gońca b7). 11. Gd2, Sa6, 12. Wac1, Sc7, 13. e4! (otwiera diagonale g2—c6 i b3—f7). 13... Wd8, 14. Wfe1, c5, 15. d×c, b×c5, 16. e×d, Sc×d5, 17. Gg5, (Z groźbą G×f6 i G×d5, lub G×b7, przez co zdobywa figurę). 17... Wb8, 18. G×f6, G×f6, 19. S×f7!! (Jeśli K×f7, S×d5 i t. d.). 19... c4, 20. S×d8!! Czarne poddały się, gdyż nie mogą bić hetmana 20... c×b3, bo 21. We8#. Efektowna i stylowa partja.

Partja Nr. 327. Hetmańska.

Frydman P. (Polska) **Sir Thomas** (Anglja)

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. Sc3, Gf5, 5. c:d, S:d5, 6. e3, e6, 7. Gd3, G:d3, 8. H:d3, Sd7, 9. 0—0, Ge7, 10. e4, S:c3, 11. b:c3, Hc7, 12. e5! (Białe nieznanymi, ale subtelniemi posunięciami uzyskały swobodniejszą grę. Klin pionów c3—e5 jest mocno krępujący). 12... c5, 13. Gg5, Sb6, 14. G:e7, c4, 15. He2, H:e7, 16.

Sd2! Hc7, 17. Se4, 0—0, 18. f4, Sd5, 15. f5, e:f, 20. W×f5, g6? 21. Sf6+, S:f6, 22. W:f6, Wae8, 23. Waf1, We6, 24. Hd2, Kg7, 25. W1f3, h6? 26. W:e6, f:e6, 27. W:f8, K:f8, 28. H:h6+, Hg7, 29. H:g7, K:g7, 30. Kf2, b5, 31. h4, a5, 32. a3, g5, 33. h:g, Kg6, 34. Ke3! K:g5, 35. Ke4, a4, 36. d5! e:d, 37. Kd4! Kf5, 38. g3! Czarne poddały się. Zasługuje na uwagę mistrzowskie prowadzenie końcówki przez Paulina Frydmana.

Mistrz Betbeder (Francja).

Partja Nr. 328. Indyjska.

Monticelli (Włochy) **Najdorf** (Polska)

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sf3, b6, 4. g3, Gb7, 5. Gg2, Ge7, 6. 0—0, 0—0, 7. Sc3, Se4, 8. Hc2, S×c3, 9. H×c3, c5, 10. d×c, b×c, 11. Gf4, d6, 12. Wad1, Hb6, (Naturalniejszy rozwój osiągnęły czarne. Figury białych są ścieśnione i przeszkadzają sobie nawzajem). 13. Gg5? f6, 14. Gc1, Sc6, 15. He3? e5, 16. Hd2, f5, (Czarne przechodzą do gry ofensywnej) 17. e3, a5! 18. a3, e4! 19. Se1, Se5! 20. f3, Hb3, 21. f×e,

f×e, 22. Sc2, H×c4 (Pierwszy
plon). 23. Wf4, g5, 24. W×f8+,
W×f8, 25. Se1, a4, 26. h3, Sf3+,
27. S×f3, e×f3, 28. Gf1, He6, 29.
Kf2, d5, 30. Ha5, Gd6! 31. Hc3,
G×g3+! (Gra na mata). 32.
K×g3, Hd6+, 33. Kf2, Hh2+,
34. Ke1, Hg3+. Białe poddały się,
gdyż tracą hetmana po 36. Kd2,
Hf2+, 36. Kd3, Ga6!

Reprezentant prasy zagr. J. Mieses.

Partja Nr. 329. Francuska.

Dake **Cranston**
(U. S. A.) (Irlandja)

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3,

Sf6, 4. Gg5, d×e4, 5. S×e4, Ge7,
6. G'×f6, G×f6, 7. Sf3, Sbd7, 8.
c3, 0—0, 9. Hc2, Ge7, 10. 0-0-0,
(System białych jest raczej nie-
bezpieczny i wyraźnie obliczony
na słabego partnera). 10... c6, 11.
h4, Sf6, 12. S×f6, G'×f6, 13.
Gd3, g6? (Wskazane było 13...
h5, poczem czarne miałyby szanse
odparcia ataku partnera. Posunię-
cie w tekście prowadzi do szyb-
kiej katastrofy). 14. h5, Kg7, 15.
Wh2, Wg8, 16. Hd2, Kh8? (dla-
czego nie Kf8!). 17. Hh6, Gg7, 18.
H×h7+, K×h7, 19. h×g6#.

Partja Nr. 330. Hetmańska.

Friedman H. **Solin**
(Polska) (Finlandja)

1. d4, Sf6, 2. c4, g6, 3. Sc3,
d5, 4. Gf4, c6, 5. e3, Gg7, 6. Sf3,
0—0, 7. Ge2, d×c4, 8. G×c4,
Sbd7, 9. h3, Sb6, 10. Gb3, Sbd5,
11. Gh2, S×c3, 12. b×c3, Ha5,
13. Wc1, Gf5, (W razie gdyby
czarne grały 14... Se4, nastąpiłoby
15. 0—0, S×c3? 16. He1) 14.
0—0, Wad8, 15. He2, Se4, 16.
Se5! c5, 17. S×f7! (najmniej spo-
dziewana ofiara!) W×f7, 18.
G×f7+, K×f7, 19. g4! (klucz
kombinacji! Jeśli 19... Ge6, 20.
Hf3+, Sf6, 21. g5! Gd5, 22. Hf4
i zdobywa figurę, zachowując ja-
kość). 19... c×d4, 20. e×d4,
S×c3, 21. Hc4+, Ge6, 22. H×c3,
H×a2 (należało wymienić raczej
hetmany, poczem czarne mają
jeszcze pewne szanse trzymania
partji). 23. Hf3+, Kg8, 24. H×b7,
G×d4, 25. H×e7, Wf8, 26. Gg3,

Gc4 (Wygląda groźnie! Ale białe w jasny sposób rozwiązują grę). 27. He4! G×f1, 28. H×d4, Gb5, (Po G×h3, wygrywa 29. Kh2!) 29. Wc7! Wf7, 30. Wc8+, Wf8, 31. W×f8+, K×f8, 32. Hc5+! Czarne poddały się.

Partja Nr. 331. Ben Oni.

Andersen

Spielman

(Danja)

(Austria)

1. d4, e6, 2. Sf3, c5, 3. e3, Sf6, 4. Gd3, b6, 5. 0—0, Gb7, 6. He2, Ge7, 7. b3, Sc6, 8. Gb2, Sb4? 9. Gc4, G×f3, 10. g×f3, 0—0, (Czarne rozbiły nieco skrzyło królewskie białych, dublując piony, ale pozostawiły partnerowi silną parę gońców). 11. a3, Sc6, 12. d×c, b×c, 13. Sc3, d5, 14. Wad1, Hb6, 15. Sa4, Hc7, 16. Gb5, Se5, 17. f4, Sg6, 18. Gd3, c4, 19. b×c, (Wątpliwej wartości było 18-te posunięcie czarnych). Ha5, 20. Sc3, Wab8, 21. Sb5! a6, 22. Gc3, Ha4, 23. Sd4, H×a3, 24. Ga1, Wb6, 25. Hf3, e5, 26. G×g6, e×d4, 27. G×d4, We6? 28. c×d, S×d5, 29. Gf5! Wd6, 30. Ge5! Sf6, 31. G×d6, G×G, 32. Hc6, Gb8, 33. Wa1! He7, 34. W×a6, Sh5, 35. He4, Hh4, 36. Hg2, g6, 37. Gg4, Sg7, 38. Wfd1. Czarne poddały się.

Partja Nr. 332. Hetmańska.

Marshall

Stolz

(U. S. A.)

(Szwecja)

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sc3, Sf6, 4. c×d, c×d, 5. Sf3, Sc6, 6.

Gf4, Hb6, 7. Sa4, Ha5+, 8. Gd2, Hd8, 9. e3, e6, 10. Wc1, Gd6, 11. Gb5, Gd7, 12. 0—0, Se4, 13. Sc5, G×c5! 14. d×c, 0—0, 15. Gc3, Wc8, 16. a3, Se5! (Piękne to posunięcie prowadzi do całego szeregu wymian, po których czarne otrzymują lepszą grę, m. i. stwarzają sobie ukryte możliwości ataku na króla nieprzyjacielskiego). 17. G×d7, S×f3, 18. g×f3, S×c3, 19. W×c3, H×d7, 20. Hd4, e5! (doskonale posunięcie, po którym gra czarnych przybiera na sile!) 21. H×e5, Wc6! 22. e4? (Teraz białe są zgubione w kilku posunięciach). d4, 23. Wd3, Hh3! Bezlitosne uderzenie!) 24. W×d4, Wg6+, 25. Hg3, f5, 26. Wfd1, f4! 27. H×g6, h×g6, 28. W!-d3, g5, 29. e5, g4! 30. f×g4, f3. Białe poddały się.

Partja Nr. 333. Kontrgambit.

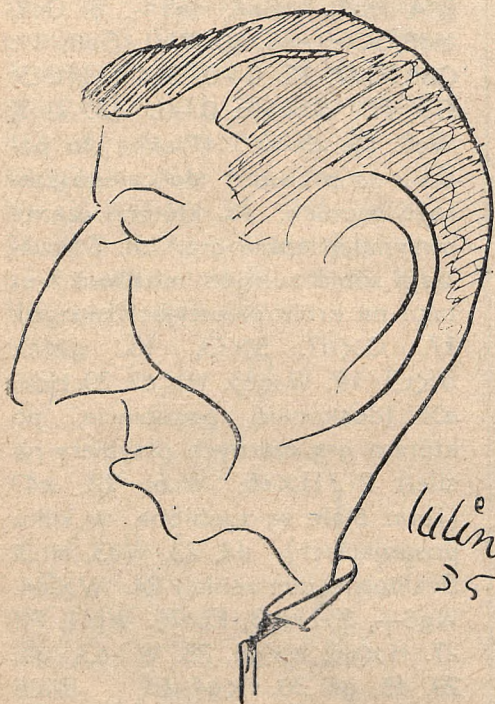
Eliskases

Enevoldsen

(Austria)

(Danja)

1. d4, d5, 2. c4, e5, 3. d×e, d4, 4. Sf3, Sc6, 5. g3, Ge6, 6. Sbd2, h6, 7. Gg2, Hd7, 8. 0—0, 0—0—0, 9. Ha4, Kb8, 10. Wd1, g5, 11. Sb3, S×e5, 12. H×d7, S×f3+, 13. G×f3, W×d7, 14. W×d4, W×d4, 15. S×d4, G×c4, (Teraz białe wykorzystują energicznie słaby rozwój czarnych figur). 16. b3, Ga6, 17. Gb2! f6, (niema nic lepszego do wyboru). 18. Wd1, Gd6, 19. Sf5, Wh7, 20. S×d6, Wd7, 21. Ga3, f5, 22. e4! c×d6, 23. G×d6+, Kc8, 24. e5! g4, 25. Gd5! Czarne poddały się.

Mistrz Golombek (Anglja).

Mistrz Kostić (Jugosławja).

*Z turnieju w Łodzi.***Partja Nr. 334. Nimcowicza.****Winter****Fine**

(Anglja)

(U. S. A.)

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, 4. Sf3, G×c3, 5. b×c, b6, 6. Sd2, Gb7, 7. f3, 0—0, 8. e4, d6, 9. Gd3, e5, 10. 0—0, Sc6, 11. Sb3, He7, 12. Gg5, h6, 13. Ge3, Sd8, 14. Hd2, Se6, 15. d5, Sc5, 16. b×c, 17. Wab1? (Tu białe powinny były zagrać 17. Wae!, z przygotowaniem 18. h3 i 19. f4! z b. dobrą grą i atakiem na króla. Para gońców miałyby tu pierwszorzędne znaczenie). 17...

Wfb8, 18. Wb3, Sd7, 19. f4, e×f, 20. G×f4, Gc8! 21. Wf3? Se5, 22. Wg3, Kh7, 23. He2, Hf6! 24. Gc1, Kg8, 25. Wb2? W×b2, 26. H×b2, Hh4, 27. Hb5? (oddala niepotrzebnie hetmana od zagrożonego skrzydła króla). 27... c6! (Na 27... Sg4? mogłoby nastąpić He8+ i e5+!!). 28. d×c6, S×d3 (Oczywiście nie W×d3, bo He1#). 29. Gd2, Se5, 30. c7, Kh7, 31. He8, H×e4, 32. Hf8, Sg4! Białe poddały się.

Partja Nr. 335. Caro-Kan.**Steiner L.****Opoćensky**

(Węgry)

(Czechosłowacja)

1. e4, c6, 2. d4, d5, 3. Sc3,

d×e4, 4. S×e4, Gf5, 5. Sg3, Gg6, 6. Sh3 (ten manewr skoczka by wymienić Gg6, jest nienaturalny i odbywa się kosztem kilku cennych temp). 6... Sd7, 7. Sf4, e5! (śmiało uderzenie w centrum!) 8. S×g6, h×g6, 9. d×e, Hh4, (Czarne mogły tu odbić piona wprost skoczkiem, lub też przez 10... Ha5+! Widocznie jednak unikają wymiany hetmanów, dla przeprowadzenia ataku, z zachowaniem tej ważnej figury). 10. e6, f×e6, 11. He2, 0—0—0, 12. Gd2, Sgf6, 13. 0—0—0, Gc5! 14. Ge3, Sg4! 15. G×c5, S×c5 (Czarne dopięły celu. Mimo słabości czarnego piona e6, białe są zduszone i nierozwinięte). 16. c3, Hg5+, 17. Kc2, (na 17. Kb1 wygrywa W×d1 i S×f2). 17... W×d1, 18. K×d1, Wf8! 19. f4, W×f4, 20. Ke1, Wf2, 21. Hd1, He3+, 22. Ge2, W×e2+! Białe się poddały, gdyż po 23. H lub S×e2, wygrywa Sd3+! i mat lub strata hetmana nieunikniona.

Partja Nr. 336. Hetmańska.

Kolski

Regedziński.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sf3, Gb4, 4. Gd2, He7, 5. a3, G×d2, 6. H×d2, 0—0, 7. Sc3, d6, 8. g3, c6, 9. Wad1, Sbd7, 10. Gg2, Wfe8, 11. 0—0, e5, 12. e4, b6, 13. Wfe1, Gb7, 14. Hc2, Sf8, 15. b4, Sg6, 16. Sa4, Wad8, 17. Sc3, Hc7, 18. Hb3, Gc8, 19. h3, Ge6, 20. d5! c×d, 21. c×d, Gc8, 22. Wc1 (otwarta linja i złe rozmieszczenie figur czarnych, oto atuty

wygrywające). 22... Hb8, 23. Gf1, a6, 24. b5! (blokowanie gry!) 24... a5, 25. Sa4! Sd7 (Czarne dążą do opanowania pola c5 i mają złudną nadzieję, że uda im się grę zamknąć. Niestety, mistrzowska odpowiedź obala te zamiary). 26. Wc6! Gb7, 27. He3! G×c6, 28. d×c6, Sc5, 29. Sc3! (Białe dla uzyskania więc dobrej pozycji poświęciły jakość. Ponadto opanowują pole d5! co poniekąd więzi czarnego hetmana!) 29... Sf8, 30. Gc4, Se6, 31. Sh4, Ha7, 32. Sf5, g6? (Przyspiesza tylko atak!) 33. Sd5! g×f5, 34. Hh6, f6, 35. c7! (Pointa całej kombinacji!) Wc8, 36. S×f6+, Kf7, 37. e×f, H×c7, 38. S×e8, W×e8, 39. f×e6, S×e6, 40. G×e6+.

Czarne poddały się. Partja niniejsza otrzymała I-szą nagrodę piękności.

Partja Nr. 337. Indyjska.

Frydman A.

Mikenas

(Polska)

(Litwa)

1. d4, Sf6, 2. Sf3, g6, 3. g3, Gg7, 4. Gg2, 0—0, 5. 0—0, d5, 6. Sbd2, c5, 7. e3, Se4, 8. c3, S×d2, 9. G×d2, Sc6? 10. d×c, e5, 11. b4, Gg4, 12. h3, G×f3, 13. G×f3, e4, 14. Gg2, a5, 15. a3, a×b, 16. a×b, W×a1, 17. H×a1, S×b4, 18. Ha7! Sd3, 19. c4, d×c4, 20. G×e4, Hd7, 21. c6! Hh3, 22. c×b7, Ge5, 23. Gg2, Hg4, 24. f4, Gb8, 25. Hd4, He2, 26. Gc3, f6, 27. Gf3. Czarne poddały się.

Mistrz Reilly (Irlandja).

Mistrz Kupchik (U. S. A.).

* * *

Na zaproszenie Warszawskiego Klubu Szachistów rozegrał mistrz świata *dr. Alechin*, dnia 3 września b. r. *partję konsultacyjną* w salach klubu przy ul. Marszałkowskiej 66.

Za rozegranie tej partji otrzymał mistrz świata honorarium w wysokości 300 zł. Na przeciwników do tej partji, która odbyła się w warunkach turniejowych, wyznaczył Zarząd Klubu dwóch naszych olimpijczyków, a to mistrzów *Najdorfa* i *Makarczyka* oraz p. *Elpera*. Wiadomość o urzędzeniu tej ciekawej imprezy, rozeszła się lotem błyskawicy w kołach szachowych stolicy, skupiając w skromnych salach klubu około 200-tu entuzjastów i miłośników sztuki szachowej. Także przedstawiciele prasy zjawili się

na spektakl ten w licznym gronie. Partja rozpoczęła się o godz. 7-ej wieczorem a zakończyła się po północy. Przebieg partji miał niezwykle ciekawy charakter, oddając to jednej lub drugiej stronie przewagę. Wreszcie po długiej i ciężkiej walce zakończyła się wynikiem remisowym.

Poniżej podajemy jej przebieg.

Partja Nr. 338. Indyjska.

Dr. Alechin Najdorf, Makarczyk
Elper.

1. d4, Sf6, 2. c4, e6, 3. Sc3, Gb4, (Za namową mistrza Najdorfa wybierają konsultujący obronę Nimcowicza. Przyznać trzeba, że Najdorf rozgrywa ten debjut doskonale. Wystarczy fakt, iż podczas Olimpiady rozegrał aż 12 partji czarnymi tym debjutom). 4. Hc2, Sc6, (Podobno najlepsza

kontynuacja wedle dr. Tartakowera). 5. Sf3, d6, 6. a3, G×c3, 7. H×c3, 0—0, 8. b4?! (Eksperyment ala Alechin! Skrzydło hetmańskie białych wygląda groźnie, podczas gdy skrzydło królewskie jest w zastoju, nierozwinięte). 8... We8, 9. b5, (Białe zmuszone są do tego posunięcia, gdyż groziło 9... e5! z rozwiązaniem w centrum) 9... Se7, 10. g3, Sg6, 11. Gg2, e5! 12. d×e, S×e5, 13. 0-0, Se4! 14. Hc2, S×f3, 15. e×f3! (Niespodzianka! Białe odbijają pionem by po pierwsze, nie tracić tempa gońcem w razie ewentualnego Gh3, a po drugie by nie być zmuszonym do obrony pola e2 w razie nacisku). 15... Sc5, 16. Gb2, b6, 17. f4, Gb7, 18. G×b7, S×b7, 19. Hc3, f6, 20. a4, a5, (Być może, że lepsze było a6!) 21. Ga3, Hd7, 22. Hf3! (Inicjatywa przechodzi do rąk mistrza świata). Sc5, 23. G×c5, d×c5, 24. Wad1, Hf7! (Wynajduje luki w obozie partnera). 25. Hc6! (W razie 25... H×c4, to 26. Wd7! z groźbą H×c7, co wygląda niebezpiecznie). 25... Wad8, 26. Wfe1! (Najlepiej! Po wymianie na d1, czarny hetman nie może bić na c4, zaś po wymianie na

e1, po biciu hetmanem na c4, nastąpi zwyczajnie H×c7!) 26... W×e1, 27. ~~H~~×e1, h6, 28. h4, Hd7, 29. Hb7, Kf7 (Białe stoją obecnie lepiej, gdyż stale zagrażają biciem na c7). 30. Kg2, Hc8, 31. Hc6, Wd6, 32. Hf3, Hd7, 33. g4, h5! 34. g×h5, Hf5, 35. Kg3, Wd3, 36. We3, Wd4, 37. Wc3, Kg8, 38. h6! (Czarne groziły Kh7—h6, i H×h5). 38... g×h6, 39. Hg4+, H×g4, 40. K×g4, Kf7, 41. Kf5, h5! (Jedyne posunięcie na szachownicy! Biały król nagle znalazł się w pacie!) 42. f3, Wd1, 43. We3, Wd4 (Zrozumiałe jest, że czarne nie powinny się wdać w żadne wyprawy po piony nieprzyjaciela, na żadnym z skrzydeł, gdyż białe zagrałyby wówczas We6! i otrzymałyby wygraną końcówkę). 44. We4, Wd6! (Znowu jedyne! Po 44. Wd1, nastąpiłoby 45. We6! Wd6, 46. W×d6, c×d6, 47. Ke4, Ke6, 48. f5+, Ke7, 49. Kd5, Kd7, 50. f4! i czarne straciłyby opozycję, co pociągnęłoby za sobą przegranę!). 45. We1, Wd4! (Znowu dowcipna odpowiedź! Po 46. We6? nastąpi zwyczajnie 46... W×f4+! 47. K×f4 i K×e6). 46. Wc1, Wd3, 47. Wf1, Wd4. Remis.

Wiadomości ze świata.

Austria. Dr. *Euwe* przed swoim meczem z Alechinem przyjechał do Wiednia, celem zaznajomienia się z kartoteką otwarc skolekcjonowaną przez mistrza wiedeńskiego prof. Beckera.

We Wiedniu przeprowadził Euwe trening z Flohrem i Beckerem, poprzednio zaś przez dłuższy czas trenował z mistrzem węgierskim Maroczym. Dnia 14 września odbyły się w wiedeńskim klubie szachowym dwie simultany. Jedną rozegrał *Flohr* na 40 szachownicach z wyn.: +22, -7, =11. *Eliskases* grał na 33-ch szachownicach, wygrywając 19 partyj, 7 zremisował i 7 przegrał. — Seans Eliskasesa trwał 3 i pół godziny, zaś Flohra 6 i pół godz.

Mistrzostwo Grazu zdobył *Schenkirzyk*.

Anglja. Dnia 20 sierpnia b. r. odbył się w Great Yarmouth, znanej miejscowości kąpielowej, wielki kongres Szachowego Związku Brytyjskiego, z okazji którego zakończyły się tamże 3 turnieje, a to: 1) narodowy o mistrzostwo Wielkiej Brytanji, 2) turniej międzynarodowy i 3) turniej pań.

Turniej o mistrzostwo Anglji przyniósł zwycięstwo *Winterowi* z $8\frac{1}{2}$ p., przed *Lordem Thomasem* $7\frac{1}{2}$. *Michell*, *Golombek* i *Lenton* po 7. Uczestników było 12-tu.

W turnieju międzynarodowym zwyciężył zdecydowanie *Rzeszewski* 10, przed dr. *Seitzem* $8\frac{1}{2}$. Trzecie miejsce zajęła *Wera Menszik* 7. *Fajarrowicz* i *Conde* po $6\frac{1}{2}$, *Klein* $5\frac{1}{2}$, panna *Graf* i *Wood* po 5 i t. d. Sensacją tego turnieju była porażka *Rzeszewskiego* w spotkaniu z mistrzynią świata *Werą Menszikową*. Uczestników 12-tu.

W turnieju pań zwyciężyła p. *Michell*, przed pp. *Hollovay* i *Stevenson*. Ta ostatnia uległa śmiertelnemu wypadkowi w czasie lądowania samolotu w Poznaniu, na którym zmarła przybyła z Anglji, by uczestniczyć w imprezie olimpijskiej w Warszawie, a to w turnieju pań o mistrzostwo świata. Cześć Jej pamięci!

Argentyna. W meczu o mistrzostwo Argentyny *Grau* pokonał *Piazziniego* +4, -2, =7.

Australja. Mistrzostwo Stanu Victorja zdobył *Crovl* przed *Goldsteinem*.

Belgja. W Brukseli odbył się turniej z wynikiem: *Mieses* i *Jerochoff* po 2, *O'Kelly* $1\frac{1}{2}$, *Jung* $1\frac{1}{2}$.

Holandja. Holenderski minister oświaty prof. Dr. *Slotenmaker* objął przewodnictwo komitetu meczu o mistrzostwo świata pomiędzy *Alechinem* i *Euwem*. Mecz składać się będzie z 30-tu partyj, zwycięscą meczu zostaje ten, kto zrobi więcej punktów pod warunkiem, że wygra co najmniej 6 partyj. Na wypadek, gdyby gracz prowadzący w meczu przewagą punktów, nie miał jeszcze 6-ciu wygranych partyj, mecz będzie kontynuowany aż do wygrania 6-tej partji. Pierwsze dwie partje będą grane w Amsterdamie, następnie zaś w Eindhoven i w Delft, zaś ostatnie partje meczu również w Amsterdamie.

SZACHISTA

czasopismo poświęcone grze i studjom szachowym

Prenumerata w kraju:

Mies. Zł. 1.—
kwart. Zł. 2.50
półrocz. Zł. 5.—
roczna Zł. 10.—

Redaktor

Henryk Friedman

Prenumerata zagr.:

mies. Zł. 1.40
kwart. Zł. 4.—
półrocz. Zł. 7.50
roczna Zł. 15.—

Redakcja i administracja: Lwów, ul. Słoneczna 36.

Telefon Nr. 239-02.

Konto P.K.O. Nr. 500.103.

Mecz o mistrzostwo świata.

(Walka dr. Alechina z dr. Euwem).

Na Holandję skierowana jest obecnie uwaga i zainteresowanie wielotysięcznych rzesz szachowych całego świata. Toczy się tam bój o mistrzostwo świata, między posiadaczem tytułu mistrza świata, dr. Alechinem, a młodszym odeń arcymistrzem o lat dziesięć, zaledwie lat 33 liczącym, matematykiem dr. Euwem.

Alechin, który jak wiadomo odebrał przed 7-oma laty mistrzostwo świata kubańczykowi Capablance w r. 1927 — ma teraz niełatwe zadanie utrzymania tej godności w swem posiadaniu, wobec wysokiej klasy wiedzy i talentu młodego holendra.

O wiele trudniejsze jest to zadanie, skoro się zważy, że dotychczas Alechin w dwóch spotkaniach w obronie swego tytułu, łatwo pokonał był arcymistrza Bogoljubowa w r. 1932 i 1934, również rosjanina z pochodzenia, a zamieszkałego obecnie stale w Niemczech.

Bojowy Bogoljubow uległ dwukrotnie swemu rodakowi w wysokim stosunku. Ale od tych zaledwie lat kilku dużo się zmieniło. Młoda generacja przyswoiwszy sobie wszelkie arkana wiedzy szachowej, z talentem, siłą i młodością szturmem zdobyła placówki starej gwardji, dając światu cały szereg pierwszorzędných arcymistrzów poniżej lat 25-ciu. Dziś z starej gwardji b. wielu odpadło, wycofało się, a na ringach szachowych, (czytaj na turniejach!) spotyka się przeważnie młodych, jeszcze kilka lat temu nieznaných, a dziś już głośnych na całym świecie mistrzów.

Jednym z takich jest właśnie dr. Euwe. Nie predystynowały go do

tego meczu b. liczne zwycięstwa i sukcesy w pierwszym rzędzie. Owszem ma i Euwe wyniki, ale nie sposób je zestawić z wynikami Alechina, albo innego głośnego mistrza.

Dr. Euwe w pierwszym rzędzie całym szeregiem dzieł szachowych, artykułów i partyj z ostatnich czasów, dał świadectwo jednego z najbardziej obeznanych z teorią szachową mistrza, który z dokładnością i pracowitością matematyka, traktuje grę szachową jak *wiedzę*.

Wieloletnie studjowanie gry królewskiej połączone z specyficznym talentem i darem kombinacyjnym zrobiło z Euwego mistrza wielkiej skali, czującego się powołanym do walki z dr. Alechinem.

I tu przyznać trzeba dr. Euwe napotkał w ojczyźnie swej na idealne wprost warunki realizacji swego śmiałego wystąpienia. Jak Holendrzy zorganizowali mecz i jakim kultem otaczają dr. Euwego o tem P. T. Czytelnicy dowiedzą się z załączonych dwu artykułów mistrza Polski, dr. Tartakowera, ogłoszonych i przedrukowanych z lwowskiej „Chwili“.

Wnikliwe ujęcie całokształtu meczu przez dr. Tartakowera, jest najlepszym dokumentem chwili bieżącej, jest nie tylko korespondencją, ale przedewszystkiem daje doskonałą charakterystykę obu walczących mistrzów.

Gdy Alechin z całym wrodzonym sobie impetem natarł w pierwszych kilku partjach na Euwego i zaskoczył partnera swą wehemencją, wciągając partnera w zawilości kombinacyjne, Euwe nie podolał i zatał się.

Trwało to krótko. Alechin prowadził wówczas 4 : 1. Wkrótce role się zmieniły. Począwszy od 10-tej partji, którą słusznie dr. Tartakower przewidział jako „punkt zwrotny“ meczu, role się zmieniają. Euwe w strategji Alechina wynajduje luki i obala wszelkie eksperymentalne poczynania swego wielkiego partnera. I tak n. p. 8-ma i 10-ta partja meczu, wykazują zupełną słabość Alechina. Alechin przez swoje eksperymentowanie otrzymuje przegrane pozycje już po 10-tem posunięciu! co napewno nie powinno mieć miejsca w partjach, gdy chodzi o tak wysoką stawkę, jaką jest tron szachowy.

Dzięki swej lekkomyślności, a może i wytrącony z równowagi spokojem i opanowaniem młodszego od siebie partnera, który zdawałoby się, że po pierwszych porażkach zostanie na głowę pobity, i co prasa szachowa świata uważała już zgóry za 100% pewne — to i sam Alechin zmuszony był rychło do zmiany swego stanowiska i sądu o dr. Euwem, gdy go ten w 14-tej partji meczu dopędził i stosunek punktów wyrównał.

Dzisiaj zadajemy sobie wszyscy pytanie: utrzyma Alechin mistrzostwo świata, czy nie. Podczas gdy kilka tygodni temu, zadawaliśmy sobie tylko jedno pytanie mniej doniosłe: w jakim stosunku Alechin Euwego nabije, czy różnicą 6—8 punktów, tak bowiem każdy sądził.

Po 15-tej partji, stan meczu opiewał: +5, —5, =5.

Trzy wymowne piątki. Gruntowna analiza dotychczasowych gier przemawia raczej korzystnie za dr. Euwem. Partje jego mają zdrowszy pokład debjutowy i mniej wykazują „bluffu“ — tego coprawda „bluffu“ w znaczeniu arcymistrzowskim, t. j. nie były grane „va banque“.

Cały sztab mistrzów starej i młodej gwardji jest raczej za Euwem, i to stary i zasłużony arcymistrz Maroczy, Kmoch, Müller, dalej Flohr i dr. Tartakower i inni. Między tymi innymi jest też i Capablanca. Czem Alechin zraził sobie opinię i sympatje swych kolegów dowiemy po meczu. W razie gdyby świetność Alechina została w tym meczu zagrożona, to świat szachowy może przyjąć za fakt, że nie umniejszając wówczas wielkości Euwego, posiada tej siły mistrzów co Euwe, co najmniej kilku.

Byliby to dalsi kandydaci do tytułu mistrza świata. Są to: ex-mistrz świata (67-letni!) dr. Lasker, ex-mistrz Capablanca (45 lat), Flohr, Rzeszewski i Botwinnik. A pozatem cały legion młodych talentów, z których łaďa dzień wyłonić się może nowa gwiazda na firmamencie szachowym.

Poniżej zamieszczamy dwa listy dr. Tartakowera, ogłoszone w lwowskiej „Chwili“.

Amsterdam, 7. października.

Pierwsze kości o tytuł mistrza świata zostały już rzucone. Po rozebraniu pierwszej partji doniosły depesze szachistom całego świata oczekującym wieści z placu boju w Amsterdamie, że Alechin po przeprowadzeniu koncentrycznego ataku, zamatował Euwego w 30-m posunięciu.

Dr. Euwe ufając zanadto „mądrościom książkowym“ wybrał ciężki teoretyczny warjant, podczas gdy Alechin wiedziony jakąś dziwną intuicją przewidział jaką obronę Euwe wybierze i na godzinę przed partją przeanalizował dokładnie właśnie ten warjant, wykorzystując przy tem ostatnie teoretyczne zdobycze olimpiady warszawskiej.

Już ta okoliczność wskazuje, że Alechin jest we formie, podczas gdy jego młodszy przeciwnik musi mobilizować wszystkie swe siły moralne, by się nie załamać pod wrażeniem swej pierwszej porażki.

Na pocieszenie możnaby kilka okoliczności przytoczyć: przede wszystkim Euwe grał czarnymi, po drugie padł on ofiarą warjantu książkowego, przeanalizowanego jaknajdokładniej do 15-go posunięcia wreszcie do osiągnięcia 6-ciu zwycięstw ma Alechin jeszcze drogę trudną.

W każdym bądź razie pierwszy omen dla holenderskiego mistrza był zły, gdyż niemal we wszystkich dotychczasowych meczach o mistrzostwo świata zwycięzca pierwszej partji pozostawał zwycięscą meczu, zaś w meczach Alechina (przeciwko Capablance i Bogoljubowi) stało się to już regułą. Jednakże Dr. Euwe wcale nie spieszył się swą pierwszą porażką, powołuje się na to, że już słynny matematyk Poincare (bratanek

b. Prezydenta Francji) stwierdził, że „karty nie mają pamięci“, a zresztą rezultaty sportowe rzadko stosują się do z góry ustalonych szematów i reguł. Ponadto Holendrzy mają dużo zimnej krwi i są wypróbowani w walkach z przeciwnościami. Dalsza więc walka będzie niewątpliwie interesująca i pełna dramatycznego napięcia.

Zainteresują zapewne P. T. Czytelników kulisy tego wielkiego spotkania. Więc strona materialna przedstawia się dla Alechina b. korzystnie. Komitet organizacyjny pokrywa mu wszelkie możliwe koszty, a ponadto otrzymuje Alechin bez względu na wynik meczu honorarium w wysokości 10.000 guldenów holenderskich (około 36.000 zł.). Poza tym gościnni gospodarze zapewнили Alechinowi cały szereg wcale pokaźnych dochodów ubocznych w postaci honorarjów za seanse simultaneous, artykuły dziennikarskie, odczyty radiowe i t. d. Tak więc dochody mistrza świata w szachach, jakkolwiek nie wytrzymują żadnego porównania z zarobkami słynnych bokserów, jak na dzisiejsze czasy, są bardzo rentowne.

Holenderski Związek Szachowy tylko pod tym warunkiem zorganizował powyższy mecz, że Challenger Dr. Euwe, jako prawdziwy amator zrezygnuje z jakiegokolwiek odszkodowania pieniężnego!

Mimo wszystko zebranie kwoty 25.000 guldenów holenderskich koniecznej na opędzenie wydatków związanych z meczem, nie należało w dzisiejszych czasach do zadań łatwych. W szachach nie można tak jak w boksie liczyć na dochody z wielotysięcznej widowni, wobec czego komitet meczowy poradził sobie w inny sposób. Urządzono więc za zezwoleniem rządu holenderskiego specjalną loterię; poszczególne partje meczowe „sprzedano“ niektórym miastom holenderskim. Z 30-tu, 18 partyj rozegra się w Amsterdamie, pozostałe zaś w innych miastach, tak więc będzie to prawdziwy mecz wędrowny.

Ponadto projektuje się też rozegranie partji w drodze radiowej z 2-ch samolotów.

Wspomniana wyżej okoliczność, że wysokość honorarium jest ustalona bez względu na wynik meczu, nie przyniesie wcale szkody sportowej stronie imprezy, skoro się uwzględni, że Alechin w każdą partję wkłada całą swą indywidualność, ambicję i prestige.

Nieco inaczej przedstawiała się sprawa swego czasu gdy Dr. Lasker za swój mecz z Capablancą rozegrany w Havannie w r. 1921, otrzymał z góry 10.000 dolarów w złocie, zaś w walce okazał tak mało ambicji sportowej, że już niejako z góry zrezygnował ze swego tytułu. Dzisiaj „Emanuel Wielki“ żałuje swej chwili słabości, ma jednakże nadzieję, że mimo swych 67 lat, wróci jeszcze na tron mistrzowski.

Wracając jednakże do strony technicznej obecnego spotkania, należy jeszcze zaznaczyć, że zwycięscą meczu zostanie ten z mistrzów, który

z 30-tu granych partyj, pierwszy uzyska 15 $\frac{1}{2}$ punktów, przyczem musi spełnić drugi warunek t. j. wygrać conajmniej 6 partyj. Gdy więc w tygodniu rozgrywane będą tylko 3 partje, należy się liczyć z tem, że mecz potrwa 10 do 12 tygodni. Tempo gry będzie wyjątkowo powolne, gdyż na 40 posunięć mają zawodnicy aż 5 godzin czasu. Poszczególne partje, prawdopodobnie nie będą kończone na jednym posiedzeniu, gdyż wątpliwem jest czy „knock-out“ nastąpi już w 40-m posunięciu.

Z jednej strony Euwe po nauczce otrzymanej w pierwszej partji, gwałtowne ataki Alechina odparowywać będzie z zimną krwią, zaś Alechin w przegranych pozycjach broni się też do ostatniego naboju, w tej mierze przypomina owego rosyjskiego grenadjera, który Fryderykowi Wielkiemu oświadczył, że niezdolnym do walki staje się grenadjer do piero wtedy, gdy się go zabije i przewróci.

Dlatego też Dr. Alechin jest zdania, że przy tak długotrwałej walce decyduje jedynie zdolność twórcza, nie zaś przygotowania. Przed meczem zaniechał Alechin wszelkich studjów teoretycznych, zaś główny nacisk położył na trening w grze praktycznej, przyczem udział w olimpiadzie warszawskiej był ważnym etapem tego treningu, zwłaszcza, że w Warszawie zaznajomił się Alechin z ostatnimi tendencjami gry młodej generacji.

Odmienne rozwiązał ten problem Dr. Euwe, który główny nacisk położył na naukowe przygotowanie się do meczu. W tym celu rozegrał cały szereg partyj treningowych (z analizą) z Kmochem, Maroczym, Spielmanem, Eliskasesem, Flohrem i innymi mistrzami.

Sekundant Dra Euwego, stary mistrz węgierski Maroczy, przygotował mu wszystkie partje Alechina, które uporządkował wedle otwarć. Wobec tego, że w zbiorze tym brakowało nieco szczegółów, wyjechał Euwe we wrześniu specjalnie do Wiednia, by uzupełnić je u Prof. Beckera, który sporządził największą w świecie kartotekę wszystkich otwarć.

Wszyscy ci wspomniani mistrzowie urzędują teraz w Holandji jako „sztab generalny” Euwego, ponadto przybywa tu teraz wielu znanych mistrzów w charakterze specjalnych korespondentów pism holenderskich oraz zagranicznych, są to: Mieses, Dr. Seitz, Kmoch, Capablanca, (który ostatnio w odczycie radjowym, określił siebie jako najpoważniejszego kandydata na mistrza świata), Wood, Dr. Tartakower, E. Klein, Dr. Oskam i in. W charakterze sekundanta Alechina funguje wicemistrz Holandji S. Landau.

Gdy już więc omówiliśmy podstawy finansowe, techniczne i dydaktyczne tego meczu, wypada skolei zająć się indywidualnościami obu graczy. Osoba Alechina obudziła szczególne zainteresowanie nietylko grafologów lecz także astrologów, którzy na podstawie dat odnoszących

się do miejsca, roku, dnia i godziny jego urodzenia, postawili mu fascynujący horoskop. Największy więc kryzys w karierze szachowej Alechina ma nastąpić w jakimś północnym kraju. Niektórzy więc sądzą, że właśnie dlatego Alechin nie chce Capablance dać rewanzu w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej. Ostatecznie Holandia leży też nieco na północy, tak, że to dziwne proroctwo mogłoby się ewentualnie teraz spełnić.

Główne atuty mistrza holenderskiego to nadzwyczajna przytomność umysłu i zimna krew. Kto wie czy na tem właśnie nie załamią się gwałtowne ataki Alechina, który już w pierwszej fazie meczu chce za wszelką cenę osiągnąć przewagę punktową.

Właściwy pojedynek pomiędzy Alechinem a Euwem rozpoczął się przed skrzyżowaniem kling przy szachownicy. Alechin w wywiadzie udzielonym jednemu z pism w Rydze, oraz w artykule zamieszczonym w pewnym piśmie paryskim, oświadczył, że jego zwycięstwo nie ulega żadnej wątpliwości, za czem przemawia zresztą jego wyższa zdolność twórcza oraz dotychczasowe lepsze wyniki. (Poprzedni mecz z Euwem wygrał Alechin w r. 1927 w stosunku $5\frac{1}{2} : 4\frac{1}{2}$, gdy jeszcze nie był mistrzem świata).

Jak to już zresztą było w zwyczaju u bohaterów Homera i Euwe nie pozostał dłużny w odpowiedzi, i nazajutrz w interesującym wywiadzie radjowym zapewnił swoich zwolenników, że wcale go nie przeraża jego wielki przeciwnik, zwłaszcza, że w strategii Alechina odkrył kilka słabych punktów, które ma nadzieję teraz wykorzystać.

Enuncjacja Euwego zresztą w bardzo uprzejmiej formie utrzymana, była swego rodzaju niespodzianką dla tych, którzy mistrza holenderskiego dobrze znają.

Wszystkie więc te znaki zapowiadają, że walka dwóch wybitnych indywidualności, będzie tym razem niezwykle emocjonująca i prowadzona będzie do ostatniego tchu.

Amsterdam, 29 października.

W meczu o mistrzostwo świata rozegrano dotychczas tylko 10 partij — jakkolwiek jest to tylko $\frac{1}{3}$ meczu, to już można sobie dostateczny obraz wyrobić o dotychczasowych wyczynach, o dążeniach i nadziejach obu mistrzów. Już w pierwszej partji przeszedł Alechin do gwałtownego ataku, „furor alechinicus“ był nie do powstrzymania i Euwe dość rychło musiał złożyć broń.

Partja ta nadała piętno dalszemu przebiegowi meczu, gdyż Alechin gwałtownymi manewrami stale usiłował rozbić pozycje Euwego, budowane bardzo precyzyjnie na ściśle naukowych zasadach.

Szczególnie drastycznie udało mu się to w partji 4-tej (jedynej dotychczas wygranej czarnemi), w której Euwe bardzo pomysłowo zdobył

piona, zlekceważył jednakże kontrszanse Alechina i w rezultacie uległ w huraganowym ataku.

Gdy jednakże udaje się Euwemu wszelkie wypady Alechina odparować, wówczas jego strategia oparta na połączeniu wiedzy z odwagą bojową czyni nader artystyczne wrażenie.

Oczywiście udaje mu się to dość rzadko (właściwie dotychczas tylko w 8-ej i 10-ej partji) zazwyczaj momenty ściśle nieszachowe jak: niedoczas, zdenerwowanie i t. d., obniżają jego siłę gry. Alechin, który jest większym taktykiem, a przede wszystkim praktykiem, zdaje się górować nad przeciwnikiem także wołą zwycięstwa. Znajduje to swój wyraz w minimalnej ilości partyj remisowych (z 4-ch pierwszych partyj Alechin wygrał 3, Euwe 1). — Euwe daje się zbyt często sprowokować do gry skomplikowanej, która jest specjalnością Alechina.

Teoretyczne nowości tego meczu dotychczas nie są zbyt wartościowe — Alechin stara się bowiem jaknajszybciej zaciemnić strategiczny obraz walki, toteż z nowozastosowanych posunięć nie da się stworzyć żaden system, a jedynie mają one charakter eksperymentalny.

Od dalszego przebiegu meczu oczekuje świat szachowy rozwiązania kilku kwestyj, a więc przede wszystkim, czy agresywny system gry Alechina jest jedyną tajemnicą jego powodzenia? Wreszcie czy w strategji Alechinowskiej nie ujawnią się przecież jakieś słabe punkty, któreby umożliwiły któremuś z żyjących mistrzów pokonanie Alechina.

Stan meczu po 10-ciu partjach (5 partyj wygranych, 3 przegrane, 2 remisowe, a więc 4 : 6 na korzyść Alechina) pozwala co do dalszego przebiegu następująco się orjentować:

1) Przewaga 2-ch punktów zdaje się już być symptomem dla całego meczu, z jednej strony zaznacza ona wyższość Alechina pod względem doświadczenia i siły przebojowej, z drugiej zaś strony jest dowodem, że Euwe wcale nie jest przeciwnikiem, z którym łatwo można sobie dać radę.

2) Zbliżenie się Alechina do magicznej liczby 6-ciu zwycięstw, koniecznych dla wygrania meczu, zwiększy teraz ostrożność mistrza holenderskiego, który będzie się musiał starać o remisowe zakończenie następnych partyj. W meczu tym wbrew wszelkim zasadom walki obaj przeciwnicy już z samego początku odślonili swoje największe atuty, zaś ofiarą tej taktyki padł przede wszystkim Euwe, którego czeka teraz trudne zadanie osłabienia zapału Alechina cierpliwą grą pozycyjną.

W dotychczasowych partjach zwraca uwagę jeszcze jeden szczegół, mianowicie większość partyj wygrano figurami białymi. Tłumaczy to się tem, że obaj przeciwnicy starają się natychmiast objąć inicjatywę, zaś z natury rzeczy udaje to się prędzej temu, który gra białymi. Jak więc widzimy w gorszej sytuacji jest obecnie Euwe, który teraz będzie mu-

siał działać jak przezorny szef sztabu generalnego. Skoro dotychczasowe operacje miały przebieg niekorzystny, musi on teraz zarządzić nie tylko „przegrupowanie sił” lecz również dążyć do zmiany warunków walki. W szachach warunkami tymi są momenty natury psychologicznej, oraz strategicznej i oczywiście technicznej, (jak n. p. umiejętne rozłożenie czasu do namysłu). Skoro uda się zmiany te mistrzowi hollenderskiemu przeprowadzić, to niewiadomo dla kogo partja 10-ta stanie się punktem zwrotnym.

Dział partyj.

Z meczu o mistrzostwo świata.

Parja Nr. 339. Słowiańska.

Dr. Alechin **Dr. Euwe**

1-sza partja meczu.

1. d2—d4	d7—d5
2. c2—c4	c7—c6
3. Sg1—f3	Sg8—f6
4. Sb1—c3	d5×c4
5. a2—a4	Gc8—f5
6. Sf3—e5	—

Posunięcie to zostało do teorii wprowadzone przez Dr. Krausego. W meczu Alechina z Bogoljubowem, bardzo często je stosowano. Ciekawem jest, że tak agresywny gracz jak Spielmann, uważa e2—e3! w tem miejscu za lepsze.

6. —	Sb8—d7
7. Se5×c4	—

Nimcowicz grał przeciwko Sämischowi w Marienbadzie Se5×d7, jednakże posunięcie w tekście jest dużo lepsze.

7. —	Hd8—c7
8. g2—g3	—

Ciekawie zagrano w tem miejscu w partji Crovl-Purdy,

Sydney 1933, 8. Sc4—e3! z myślą by na e7-e5, odpowiedzieć d4-d5!

8. —	e7—e5
9. d4×e5	Sd7×e5
10. Gc1—f4	Sf6—d7
11. Gf1—g2	Gf5—e6
12. Sc4×e5	Sd7×e5
13. 0—0	—

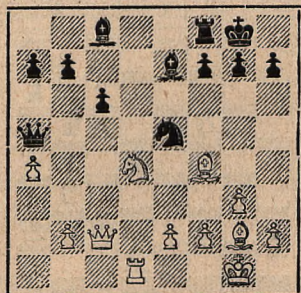
Do tego miejsca partja jest identyczną z 8-mą partją meczową pomiędzy Capablaną a Euwem (1931 r.). Wówczas Euwe zagrał 13... Ha5 i partja przybrała następujący obrót: 14. Se4, Wd8, 15. Hc2, Ge7, 16. b4! G×b4, 17. Hb2, f6, 18. Wf1—b1, 0—0, 19. G×e5! i Euwe przegrał w 35-tem posunięciu. W tej partji zaś nastąpiło:

13. —	Gf8—e7
14. Hd1—c2	Wa8—d8
15. Wf1—d1	0—0
16. Sc3—b5	Wd8×d1+
17. Wa1×d1	Hc7—a5
18. Sb5—d4	Ge6—c8
19. b2—b4!	—

Piękne posunięcie, które stawia Euwego przed ciężkiem zadaniem, jeżeli 19... G×b4, 20. Sb3!

Hc7, 21. He4, Gd6, to 22. Hd4! wygrywa figurę, a nie 22. WXd6? HXd6, 23. GXe5, Hd1+! i czarne wygrywają, mogą bić 24... HXb3 lub 24... Gc8—h3! z nieuniknioną groźbą mata.

Pozycja po 18. posunięciu czarnych.

19.	—	Ha5—c7
20.	b4—b5	c6—c5
21.	Sd4—f5	f7—f6
22.	Sf5—e3	Gc8—e6
23.	Gg2—d5	Ge6Xd5
24.	Wd1Xd5	Hc7—a5
25.	Se3—f5	Ha5—e1+
26.	Kg1—g2	Ge7—d8
27.	Gf4Xe5	f6Xe5
28.	Wd5—d7	Gd8—f6
29.	Sf5—h6!	—

Oczywiście, że czarne nie mogą grać 29. gXh6, gdyż 30. HXh7#.

29.	—	Kg8—h8
30.	Hc2Xc5.	

Czarne poddały się.

Partja Nr. 340. Obr. Grünfelda.

Dr. Euwe Dr. Alechin

2-ga partja meczu.

1.	d2—d4	Sg8—f6
2.	c2—c4	g7—g6
3.	Sb1—c3	d7—d5

4.	Hd1—b3	d5Xc4

Ostrożniejsze jest 4... c6.

5.	Hb3Xc4	Gc8—e6

Alechin niema ochoty dopuścić do posunięcia e2—e4, dlatego też zbyt ryzykowny wybiera debjut, który w konsekwencji pociągnie za sobą przegranę.

6.	Hc4—b5+	Sb8—c6

7.	Sg1—f3	Wa8—b8

Obecnie grozi HXd7, co poprzednio nie mogło nastąpić spowodu SXd4.

8.	Sf3—e5	Ge6—d7

9.	Se5Xd7	Hd8Xd7

10.	d4—d5	Sc6—d4

11.	Hb5—d3!	—

Wymiana hetmanów umożliwiłaby czarnym swobodną grę.

11.	—	e7—e5

12.	e2—e3	Sd4—f5

13.	e3—e4	Sf5—d6

Czarne mogły tu wybrać i drugą ewentualność, a to 13... Sd4, f4, Gd6, 15. Ge3, c5.

14.	f2—f4	Hd7—e7

15.	Gc1—e3!	Sf6—g4

Na wypadek 15... eXf4, to mogłoby nastąpić 16. Gd4! zaś po SdXe4, 17. SXe4, SXe4, 18. GXh8; szach z odsłoną skoczka nie jest groźny, gdyż po 18... Sc5+, nastąpi zwyczajnie 19. He2, zaś po 18... Sg3+, 19. Kd2 z groźbą 20. We1.

16.	Ge3Xa7!	Wb8—a8

17.	h2—h3!	Wa8Xa7

18.	h3Xg4	Gf8—g7

A nie 18... eXf4, albowiem 19. Hd4! i jedna z zaatakowanych obu wież zginie.

19.	Hd3—e3	Wa7—a5

20. f4—f5 Gg7—f6

Pozycyjnje stoją czarne nie najgorzej, ale majerjalnie mają piona mniej i białe z tego tytułu dochodzą powoli i systematycznie do realizowania tej przewagi.

21. a2—a4 Gf6—h4+

22. g2—g3 Gh4—g5

23. He3—f3 0—0

Czarne nie obawiają się ataku na swoje skrzydło królewskie, gdyż w każdej chwili mogą zamknąć linję h posunięciem h7—h6.

24. b2—b4 Wa5—a8

25. Wa1—a2 Sd6—e8

26. Wa2—b2 Se8—f6

27. Gf1—e2 c7—c6

28. d5×c6 b7×c6

29. 0—0 Wa8—d8

30. Kg1—g2 Wd8—d4

31. b4—b5 c6×b5

32. a4×b5 Wf8—b8

33. f5×g6 f7×g6

34. b5—b6 He7—b7

35. Kg2—h3! —

Uniemżliwia 35... S×e4, poczem mogłoby nastąpić 36. S×e4, W×e4, 37. Hb3+ i 38. Gf3! albo 36... H×e4, 37. Hf7+, Kh8, 38. Hc7, Wd-d8 (jeśli Hb7, 39. Wf8+!) 39. b7! co szybko decyduje.

35. — Wd4—d6

36. Sc3—d5 Kg8—g7

Po 36... S×d5, białe wygrywają przez 37. Gc4!

37. Wb2—c2 —

Jeszcze szybciej prowadziło do zwycięstwa 37. Wa1! np. Wa8, 38. W×a8, H×a8, 39. b7, Hb8, 40. Sc7! z następnem 41. Sa6.

37. — Sf6×d5

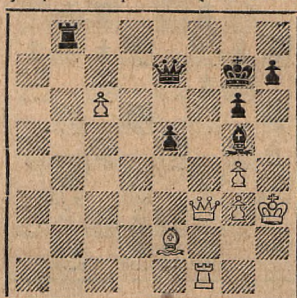
38. e4×d5 Wd6×b6

Czarne zdobyły spowrotem piona, ale białe otrzymują w obecnej fazie walki rozstrzygający atak.

39. Wc2—c6 Wb6×c6

40. d5×c6 Hb7—e7

Pozycja po 40. posunięciu czarnych.

41. Ge2—c4 —

Grozi 42. Hf7+, Kh6, 43. Ge6 i 44. c7.

41. — Kg7—h6

42. Hf3—h1! Wb8—b2

By zapobiec 43. Kg2+ i Wf7+, i hetman byłby stracony.

43. Wf1—f7 He7—e8

44. c6—c7 Wb2—c2

45. Hh1—b7! —

Piękne zakończenie! Na 45... W×c4, wygrywa 46. W×h7+, K×h7, 47. c8—H+! i t. d.

Czarne poddały się.

Partja Nr. 341. Francuska.

Dr. Alechin

Dr. Euwe

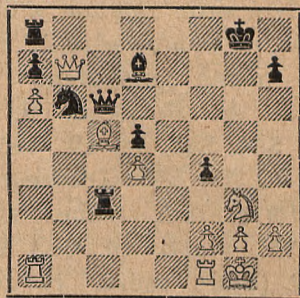
3-cia partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. a3, (Przeważnie gra się tu 4. e5, ale Alechin szuka komplikacyj i unika szablonu jak wskazuje jego 6-te posunięcie).

4... $G \times c3$, 5. $b \times c$, $d \times e4$, 6. $Hg4!$ $Sf6$, (Czarne zmuszone są do oddania piona $g7$). 7. $H \times g7$, $Wg8$, 8. $Hh6$, $c5$, 9. $Se2$, $Sbd7$, (Należało raczej grać 9... $Sc6$ z naciskiem na pole $d4$). 10. $Sg3$, $Wg6$, (To posunięcie jest ważną stratą tempa, wskazane było 10... $Ha5!$). 11. $He3!$ $Sd5$, 12. $H \times e4$, $S \times c3$, 13. $Hd3$, $Sd5$ (Po 13... $c \times d$, 14. $H \times d4$, $Hf6$, 15. $H \times f6$, $S \times f6$, 16. $Gd3$ i 17. $Gb2$ stoją białe lepiej). 14. $Ge2$, $Hf6$, 15. $c3$, $c \times d$, 16. $c \times d4$, $Sd7-b6$, (W rachubę wchodziło także $b6$, lub $Sf4$. Białe stoją już pozycyjnie silniej i mogą roszować, podczas gdy duża rochada dla czarnych wygląda niebezpiecznie). 17. $Gh5!$ $Wg7$, 18. $Gf3!$ (Zysk tempa z groźbą $Sh5!$ Skutki 10-tego posunięcia czarnych). 18... $Hg6$, 19. $Ge4!$ (Zmusza do $f5$ i osłabia piona $e6$). 19... $f5$, 20. $Gf3$, $Kf8$, 21. $a4!$ $Wc7$, 22. $0-0$, $Gd7$, 23. $Ga3+$, $Kg8$, 24. $a5$, $Wc3$, (Błędem byłoby 24... $Sf4?$ 25. $Hd2$, $Sbd5$, 26. $Gd6!$) 25. $Hb1$, $Sa4$, 26. $G \times d5$, $e \times d5$, 27. $H \times b7$, $Hc6$, (Po 27... $Gc6$, 28. $Hb1$, $Gd7$, 29. $Wfe1$ zachowują białe przewagę). 28. $a6!$ $Sab6$ (Na 28... $H \times b7$, 29. $a \times b7$, $Wab8$, 30. $Wb1$, $Sab6$, 31. $Gb4$ i 32. $W \times a7$ prowadziłoby również do wygranej). 29. $Gc5$, $f4$, 30. $Sf5!$ (Z groźbą $Se7+!$) 30... $Kh8$, 31. $Se7$, $He6$ (W rozpaczliwej sytuacji usiłuje Euwe ratować się kombinacją *va-banquet!*) 32. $G \times b6$, $Gc6!$ (Nadzwyczaj ciekawe posunięcie). 33. $S \times c6$, $Wg8!$ (Z groźbą wiecznego szacha, przez

ofiarę wieży 34... $W \times g2$ i $Hg4+$).

Pozycja po 29. posunięciu czarnych.

34. $Se5$, $Wg7!$ (Ostatnie uderzenie! Biały hetman zdaje się być stracony. W każdym razie mogłyby białe zdobyć 2 wieże za hetmana, przez 35. $G \times a7$, $W \times b7$, 36. $a \times b7$, $Wb3$, 38. $b8-H$. i t. d. Alechin wybiera jednak inną drogę do zwycięstwa). 35. $Hb8+$, $Wc8$, 36. $Sg6+!$ $W \times g6$, 37. $H \times f4$, $H \times b6$, 38. $He5+$, $Wg7$, 39. $H \times d5$, $Wd8$, 40. $He5$, $H \times d4$, 41. $H \times d4$. W tej pozycji partja została przerwana, poczem bez dalszej kontynuacji dr. Euwe partję poddał.

Partja Nr. 342. Obr. Grünfelda.

Dr. Euwe

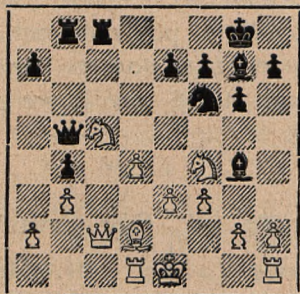
Dr. Alechin

4-ta partja meczu.

1. $d4$, $Sf6$, 2. $c4$, $g6$, 3. $Sc3$, $d5$, (Poraz wtóry wybiera mistrz świata obronę Grünfelda, niezrażony przegraniem 2-giej partji meczowej, wprowadzając w tę grę pewne ulepszenie). 4. $Hb3$, (posunięcie Botwinnika). 4... $d \times c4$, 5. $H \times c4$, $Gg7$, 6. $Gf4$, $c6$, 7. $Wad1$, $Ha5!$ (Czarny hetman stoi tu b. dobrze). 8. $Gd2$, $b5!$?

(Zbyt ryzykowne posunięcie, pozostawiające „słabość” na c6. W każdym razie zagrane w duchu Alechina, na wyprowadzenie z równowagi mocno „podkutego” teoretycznie dr. Euwego). 9. Hb3, b4, 10. Sa4, Sa6, 11. e3, Ge6, 12. Hc2, 0—0, 13. b3? (Dlaczego nie 13... H×c6! bez niebezpieczeństwa). 13... Wab8, 14. Gd3, Wfc8, 15. Se2, (Białe sądzą, że zablokują grę na obu skrzydłach i hetmańskim i królewskim). 15... c5! (Bardzo subtelne posunięcie, oddaje piona za cenę kosztowną. Wiąże przeciwnika na linii c, grozi przebojem w centrum e5! i nie dopuszcza przeciwnika do rochady). 16. G×a6, H×a6, 17. S×c5, Hb5! 18. Sf4, Gg4, 19. f3, (Vide diagram!)

Pozycja po 19. posunięciu białych.

19... e5! (Prowadzi do ofiary figury, otrzymuje jednak wzajemnie mordczy atak). 20. Sfd3, e×d4! 21. f×g4, d×e3, 22. G×e3, S×g4, 23. Gf4, Gc3+, 24. Wd2, W×c5! (Druga bomba!) 25. S×c5, H×c5, 26. G×b8, He7+! (Ten szach jest pointą całej Alechinowskiej kombinacji, gdyż białe musowo zdobywają hetmana!) 27. Kd1, Se3+, 28. Kc1, S×c2, 29.

W×c2, h5, 30. Whd1, Gg7, 31. h3, a5, 32. Gf4, He4! 33. Gc7, He3+, 34. Kb1, a4! (Pod znakiem przeboju!) 35. b×a, b3, 36. a×b3, H×b3+, 37. Kc1, Gh6+, 38. Wd2, H×a4 (Czarne mogą więc bić jakoś, ale partner ich znajduje się w niedoczynie...) 39. Ge5? (Należało grać 39. Kd1 i białe miałyby dobre szanse remisowe). 39... Kh7, 40. Gc3, Hb5, 41. Gd4, He2, 42. g4, He1+, 43. Kb2, G×d2, 44. Wc8 (Ostatni odciśk. Z groźbą mata Wh8♯). 44... Gc1+. Białe poddały się, gdyż na W×c1, wygrywa Hd2+, zaś na Ka2, lub Kb3 wygrywa He6+. Inne posunięcia królem również forsownie przegrywają.

Partja Nr. 343. Francuska.

Dr. Alechin

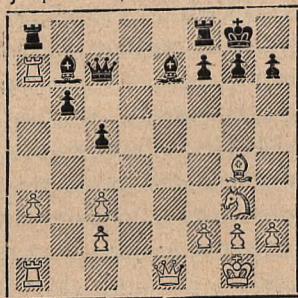
Dr. Euwe

5-ta partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Se2, d×e4, 5. a3, Ge7, 6. S×e4, Sc6, 7. Ge3, (Alechin spokojnie rozwija partję. Warjant ten przypomina partję Spielmana z Rjuminem, graną w Moskwie 1935 r. Alechin jednak bardziej celowo grał tu aniżeli Spielmann). 7... Sf6, 8. Se2—c3, 0—0, 9. Sg3, b6, 10. Ge2, Gb7, 11. 0—0, Hd7, 12. Hd2, Wad8, 13. Wfd1, Hc8, 14. He1, e5!? (Wskazane było przygotowanie e5 przez 14. Wfe8!) 15. d5, Sd4, 16. G×d4, e×d4, 17. W×d4, c5! (a nie 17... S×d5, bo 18. Gg4! wygrywa. Czarne straciły już jednak piona). 18. Wa4, S×d5, 19. Gg4, Hc7, 20. W×a7,

S×c3, 21. b×c3 (po 21... H×c3, Hb8! białe byłyby trochę skrepowane i w rezultacie zmuszone byłyby do oddania piona). 21... Wda8, (Vide diagram!)

↳pozycja po 21. posunięciu czarnych.

22. W×b7! H×b7, 23. Gf3, Hd7, 24. G×a8, W×a8, 25. He4, Wa4, (Białe mają przewagę majerjalną, ale mistrzowska obrona czarnych nie pozwala na jej zrealizowanie). 26. He2, Gf8, 27. h3, He6! 28. H×e6, f×e6, 29. Wb1, W×a3, 30. Se4, Wa6, 31. Kf1, Ge7, 32. Ke2, Kf7, 33. Ke3, Gd8, 34. Wd1, Ke7. Remis.

Na 35. Sg5! co wygląda bardzo silnie i prowadzi do zdobycia piona 36. S×h7, lub S×e6, bronią się czarne najlepiej 35... Wa2!

Była to pierwsza partja o wyniku pokojowym na pięć sensacyjnych i denerwujących spotkań.

Partja Nr. 344. Francuska.

Dr. Euwe

Dr. Alechin

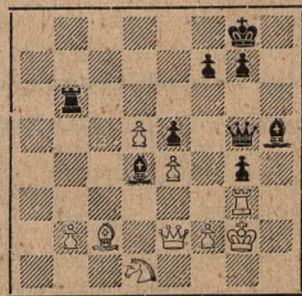
6-ta partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3, Gf5, 5. c×d, S×d5, (Po 5... c×d, białe weszłyby na

utarte tory gambitu hetmańskiego i zachowałyby pewną inicjatywę. Posunięcie Alechina 5... S×d5, aczkolwiek nie lepsze, jest mało znane i stawia partnera przed nowymi problemami, co właśnie cechuje styl Alechina i jego taktykę). 6. Gc4, (Flohr poleca w tym miejscu Sbd2, zamiast posunięcia w tekście i czarne zmuszone są do odwrotu 6... Sf6). 6... e6, 7. 0—0, Sbd7, 8. He2, Gg4, 9. h3, Gh5, 10. e4, Sd5—b6, 11. Gb3, Ge7, 12. a4 (Znany w takich pozycjach manewr rozbicia skrzydła hetmańskiego pionem „a”, zostaje przez Alechina zignorowany. Ostrożniejsi i przezorniejsi aniżeli Alechin mistrzowie zagraliby na pewno 12... a6, z przerzuceniem następnem skoczka do gry przez Sc8—a7—b5!) 12... 0—0, 13. a5, Sc8, 14. a6, Hb6, (Po 14... b6, niewygodny przybysz „a6” krępowałby w dużej mierze grę przeciwnika, zaś w końcówce stworzyłby białym ewentualne możliwości ofiary na „b6” z dalszym zwycięskim pochodem). 15. a×b7, H×b7, 16. Ga2! c5, 17. d5, Se5, 18. g4, S×f3+, 19. H×f3, Gg6, 20. Sc3! (Oczywiście źle byłoby 20. d×e, G×e4, 21. e×f7+, Kh8! z lepszą grą dla czarnych). 20... Sb6 (Widoczne jest, że Alechin w tej partji został przekombinowany przez Euwego i to z własnego przewinienia, niedocenywania swego partnera. Czarne nie mogły grać 20... e5, gdyż po 21. d6! i 22. Gd5! straciłyby jakość). 21. He2 (Alechin zmuszony był

tu do straty piona. Podobnie jak w 4-tej partji meczu, rezygnuje Euwe z tego plusu, zadowolając się tylko nadal przewagą pozycyjną. Nie jest to obawa więc Euwego przed „dżunglą“ kombinacyj Alechinoskich w otwartym polu, ale swoisty, głęboki i oryginalny styl Euwego ze zdrowym zmysłem pozycyjnym połączony. Flohr twierdzi, że na miejscu Euwego byłby piona bił, 21. $d \times e$, $f \times e$, 22. $G \times e6+$, $Kh8$, 23. $He2$ i obronił). 21... $e5$, 22. $Ge3$, $a6$, (By nie dopuścić do $Hb5$ i $Ha5$, a także po $Gd6$, do $Sb5$). 23. $h4$, (Białe stoją znakomicie. Posiadają więcej wolnego terenu, ponadto goniec na polu $g6$ zdegradowany jest do roli piona. Pion $d5$ jest wolny i stanowi potęgę, szczególnie w końcówce. Pozornie wprawdzie wymienia swego piona dobrego „ $h4$ “ za piona słabego „ c “, z głęboką jednak myślą przewodnią opanowania linii c i wymiany wież na tej linii, by w końcówce zrealizować przewagę piona $d5$. Także 23. $Wf1-c1$, było w tym momencie b. silnem posunięciem). 23... $G \times h4$, 24. $G \times c5$, $Wf8-c8$, 25. $Ge3$, $Ge7$, 26. $Wfc1$, $Gd6$, (Blokada wolnego piona z ideą zagrania $f6$ i $Ge8$, by wprowadzić gońca do gry). 27. $Sd1$, $Wab8$, (Nie 27... $G \times e4$, gdyż 28. $G \times b6$ i czarne tracą figurę). 28. $W \times c8$, $W \times c8$, 29. $Gb1!$ $Sc4$, (Czarne nie mają nic lepszego na $Wa8$, nastąpiłoby $Gd3$ i pion $a6$ byłby nie do utrzymania). 30. $Gd3$, $S \times e3$, 31. $G \times a6?$ (Jest to jednak zadzi-

wiające, że Euwe daje się wciągnąć w komplikacje. Po 31. $S \times e3$, pion $a6$ byłby stracony a wygrana byłaby tylko kwestją czasu). 31... $Ha7$, 32. $H \times e3$, $Gc5$, 33. $Hd3$ (Niekorzystne byłoby 33. $G \times c8$, $H \times a1$, 34. $H \times c5$, $H \times d1+$ i $G \times e4$. Ale zamiast $Hd3$, należało zagrać $He2$, co jak się okaże jest ważną stratą tempa). 33... $Wb8$, 34. $He2$ (Przez swoje 31-sze posunięcie $G \times a6$ pogorszył Euwe znacznie swoją pozycję. Czarne stoją obecnie lepiej, partner ich znajduje się ponadto w niedoczasie. 34. $Wc1!$ dawało białym ciągle jeszcze szansę wygrania). 34... $He7!$ (Przeprowadza hetmana na osłabione skrzydło królewskie przeciwnika). 35. $Wac1$, $h5!$ 36. $Wc3$, $Wb4$, 37. $Gd3$, $Wb8$ (A nie 37... $Gd4$, bo 38. $d6!$ $H \times d6$, 39. $Wc8+$ i 40. $g \times h5!$ i goniec $g6$ i jest stracony). 38. $Gb1$, $Gd4$, 39. $Wh3$, (Właściwe byłoby 39. $Wg3$). 39... $Hg5$, 40. $Kg2$, $h \times g$, 41. $Wg3$, (Teraz materialnie stoją obie strony równo, ale pozycja czarnych zasługuje na wyróżnienie, mają atak na skrzydle króla i pare gońców, jedynym atutem białych jest ich pion na $d5$). 41... $Gh5$, 42. $Gc2$, $Wb6$, (Vide diagram!)

43. Se3! (Jasnym jest, że przy dalszej pasywnej grze białe będą zgubione. Dlatego ofiaruje Euwe bezwartościowego piona b2, by uzyskać swobodniejszą grę). 43... W×b2, 44. Hc4! G×e3, 45. W×e3, Wb6, 46. Hc8+, Kh7, 47. Hf5+! (Niema nic lepszego dla białych jak wymienić hetmany i przejść do końcówki, chociaż czarne w tejże stać będą nieco lepiej). 47... H×f5, 48. e×f, f6, 49. Wd3 (Po 49. Kg3, Gf7, 50. Ge4, Wb4, 51. d6, Ge8, czarne wzmocniłyby jeszcze bardziej swoją grę). 49... Wd6, 50. Wd1, Kh6, 51. Kg3, Kg5, 52. Ge4, g6! 53. f×g6, f5! 54. g7, Gf7, 55. Wh1! (Ostatnia próba ratunku, która się też udaje. Alechin widocznie zdenerwowany przebiegiem tej partji, która w stadium początkowym i środkowym tak niekorzystnie się dla niego przedstawiała, w pośpiechu popelnia grube przeoczenie). 55... f×e4?? (55... Wg6! wygrywało lekko). 56. Wh8, Wg6, 57. d6, W×d6, 58. g8—H+, G×g8, 59. W×g8, Kf5, 60. Wf8+, Ke6, 61. K×g4, Wd3, 62. We8+, Kf6, 63. f4! e×f, e. p. 64. Wf8+, Ke6, 65. W×f3, Wd2, 66. Wf8, Wd3, 67. Wf3, Wd1, (Reszta posunięć była zbyteczna i tu mógł śmiało Alechin dać partję za remis). 68. Kg3, e4, 69. Wf8, Wd2, 70. We8+, Kf5, 71. We7, Wa2, 72. We8, Wb2, 73. We7. Remis.

Partja ta trwała „tylko“ 9 godzin.

Partja Nr. 345. Hetmańska.

Dr. Alechin

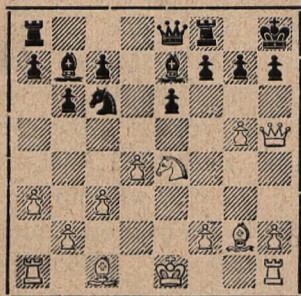
Dr. Euwe

7-ma partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Sge2, d×e, 5. a3, Ge7, 6. S×e4, Sc6, 7. g4? (Tego jeszcze nie było! W kometarzach do tej partji w „Prager Tageblatt“ pisze Flohr: „Gdy Alechin własną ręką ciągnął 7. g4? sędzieli wszyscy obecni przy grze (elita szachowa z Capablanca, Flohrem, Maroczym, Kmochem, dr. Tartakowerem i innymi na czele), że z Alechinem jest „coś“ w nieporządku. Najbardziej zaś zaskoczony był Euwe sam. Jest rzeczą wprost niepojętą, jak Alechin mógł sobie pozwolić na tak niezdrowe, nieestetyczne a przede wszystkim „aroganckie“ posunięcie. Widzę w tem dowód lekceważenia partnera. Czyż chciał nam Alechin pokazać wszystkim, że *on* sobie pozwolić może na wszystko? Miał szczęście Alechin, że grał właśnie przeciwko zdeprymowanemu poprzednimi partjami partnerowi, w dodatku zupełnie niedysponowanemu dr. Euwemu. Gdyby Alechin był tę partję przegrał, byłaby to zasłużona kara za ową wyzywającą „nowość“ i byłoby to zwycięstwem sprawiedliwości szachowej“). 7... b6? (Takie „posunięcie“ jak 7. g4? należy starać się obalić. Silną odpowiedzią było 7. e5! co mogło prowadzić do serji dzikich odmian, w których białe zachowałyby stale przewagę, np. 7... e5, 8. d5, Sd4! (grozi Sf3#) 9. Sg3,

H×d5, 10. e3, G×g4! 11. H×g4, Sc2+, 12. Ke2, S×a1, 13. H×g7, 0—0—0 i atak czarnych jest nie do odparowania. Albo 7... e5, 8. d5, Sd4, 9. S×d4, H×d5, 10. Hf3, H×d4, 11. c3, Hd7, 12. Gc4. Ten warjant pokazał Alechin Flohrowi uważając że białe mają możliwości ataku. Flohr jednak obala to odpowiedzią 10-tego posunięcia, zamiast 10... H×d4, lepiej 10... e×d, i uważa że białe za cenę zaoferowanego piona, nie otrzymały żadnej kontrszansy. Ponieważ Alechin osłabił diagonalę h1—a8, uważał Euwe 7... b6 za logiczną odpowiedź. 8. Gg2, Gb7, 9. c3, Sf6, 10. Se2—g3, 0—0, 11. g5, S×e4, 12. S×e4, Kh8, 13. Hh5, He8, (Vide diagram!)

Pozycja po 13. posunięciu czarnych.

14. Sf6! (Jest to jedyna możliwość radykalnego kontynuowania ataku. W razie 14... g×f, 15. g×f, G×f6? 16. Ge4 i mat w następnym posunięciu). 14... G×f6, 15. g×f6, g×f6, 16. Hh4! (Za cenę ofiarowanego piona, białe zachowują atak). 16... Hd8, (Musiwe, gdyż po 16... He7, 17. Ge4, f5, 18. H×e7, S×e7, 19. G×b7, białe zdobyłyby figurę). 17. Gf4, e5, (Prowadzi do nadzwyczajnych

komplikacyj). 18. Gg3! f5, (Inaczej nastąpiłoby 19. 0—0—0! i atak białych zostałby wybitnie wzmoconiony). 19. d×e, Wg8, 20. Gf3? (W rachubę wchodziło tu 20. 0—0, lub 20. Hh3 z groźbą 21. Gg4!) 20... Hd3! 21. Ge2, (Na 21. G×c6? wygrywa zwyczajnie Ga6!) 21. He4?? (Po tem posunięciu przegrywa Euwe forsownie. Przypuszczalnie po 21. Hc2! był Alechin stracony. Np. 21... Hc2, 22. Hf6+, Wg7, 23. e6, We8! 24. Wg1! Ga6! (a nie 24... W×e6, 25. Ge5! i wygrywa). 25. c4, G×c4, 26. G×c4, H×c4, 27. Ge5, He4+ i czarne wygrywają). 22. H×e4, f×e4, 23. Gh4, h6, 24. 0—0—0, Wae8, 25. Gf6+, Kh7, 26. f4! e×f3, e. p. 27. G×f3, Sa5, 28. G×b7, S×b7, 29. Wd7, Sc5, 30. W×f7+, Kg6, 31. W×c7, Sd3+, 32. Kb1, Kf5, 33. Wd1, S×e5, 34. Wf1+, Ke4, 35. W×a7, Sc4, 36. Wd7, Ke3, 37. We1+, Kf3, 38. W×e8, W×e8, 39. Wd4, Se3, 40. Wh4, Sf5, 41. Wb4. Czarne poddały się.

(Flohrr uważa 7 partję meczu za partję „kawiarnianą”, ergo mało poważną, niewartościową, o losach której zdecydował ostatni błąd, („ostatni byk”) w tym wypadku dr. Euwego. (21. He4??).

Partja Nr. 346. Słowiańska.

Dr. Euwe

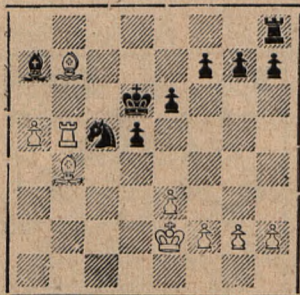
Dr. Alechin

8-ma partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3, e6, 5. Sc3, a6? (Wątpliwiej wartości nowość teoretyczna. Alechin w poszukiwaniu no-

wych dróg, pada tu ofiarą własnych eksperymentów). 6. c5! b6, 7. c×b6, Sbd7, 8. Sa4! S×b6, 9. Gd2, S×a4, 10. H×a4, Hb6, 11. Wc1! Gd7, 12. Se5, H×b2, 13. S×d7, S×d7, 14. Gd3 (Po 14. H×c6, mogłyby czarne zagrać „na bluff“, Gb4, 15. H×a8+? Ke7! i czarne wygrywają lub dają mata. Ale białe mogą tę pozorną groźbę odparować. 14. H×c6, Gb4, 15. G×b4, H×b4+, 16. Hc3 i białe zdobyły piona. Po wymianie hetmanów lub odejściu hetmana grają 17. Gd3, 0—0, 18. 0—0, z wygraną końcówką. Ale Euwe jest przeciwnikiem komplikacji i gra jak w tekście). Wb8, 15. Ke2, Wb6, 16. Wb1, Ha3, 17. H×a3, G×a3, 18. W×b6, S×b6, 19. Wb1, Sd7, 20. G×a6 (Także droga wybrana przez Euwego z wymianą hetmanów i wież prowadzi do zwycięstwa). 20... Ke7, 21. Wb3, Gd6, 22. Gb7! c5, 23. a4, Gb8, 24. Wb5, Ga7, 25. d×c, S×c5, 26. Gb4, Kd6, 27. a5, (vide diagram!)

Pozycja po 27. posunięciu białych.

27... Kc7, 28. G×c5, G×c5, 29. G×d5! (Pierwsza zdobycz. Po G×e3, wygrywa lekko Wb7+! lub Gf3!) 29... Kd6, 30. Gb7, Ga7,

31. a6, Wd8, 32. Wb2, Wd7, 33. Wd2+, Ke7, 34. Wc2, Wd6, 35. Wc7+, Wd7, 36. Wc2, Wd6, 37. f4, f5, 38. Wc8, Wd8, 39. Wc7+, Wd7, 40. Wc3, Wd6, 41. Wc7+, Wd7, 42. Wc3, Wd6, 43. h4, g6, 44. Wc2, h5, 45. Wc3, Wb6? (Czarne miały pewne szanse remisowe po Wd6—d7). 46. Wc7+, Kd6, 47. Wg7, Wb2+, 48. Kd3, Wa2, 49. W×g6, Wa3+, 50. Kc4, G×e3, 51. Gd5! G×f4, 52. W×e6, Kc7, 53. Wc6+, Kb8, 54. Wg6, Gc7, 55. Gb7, Ka7, 56. Wg5, Gd8, 57. W×h5, G×h4 (Jeśli W×h4, to Wa4+ i zdobywa jakość). 58. W×f5, Kb6, 59. Wb5, Kc7, 60. Wb3, Wa5, 61. Kd4, Gf2+, 62. Ke4, Kd6, 63. Wd3+, Ke6, 64. Gc8+, Ke7, 65. Wd5, Wa4+, 66. Kf5, Gg3, 67. Wd7+, Kf8, 68. a7, Gf2, 69. Ga6! (Po W×a6, 70. Wd8+ i 71. a8—H, zdobywa wieżę i w końcówce zachowuje wieżę i piona przeciwko gońcowi, co wystarcza do wygrania partji).

Czarne poddały się.

Partja Nr. 347. Francuska.

Dr. Alechin

Dr. Euwe

9-ta partja meczu.

1. e4, e6, 2. d4, d5, 3. Sc3, Gb4, 4. Hg4! (Jak w 3-ciej i 7-mej partji meczu, tak i obecnie uzyskał Alechin przewagę po 3... Gb4, posunięciu arcymistrza Marroczego, nauczyciela a obecnie sekundanta swego ucznia dr. Euwego). Sf6, 5. H:g7, Wg8, 6. Hh6, Wg6, 7. He3, S:e4, 8. Gd3, (Po 8... S:c3, 9. G:g6 i czarny skoczek

g5, 25. Wf2, Hg7 (Wypad cz. hetmana na h4, w 11-tem posunięciu okazał się niezliczoną stratą temp). 26. Waf1, h5, 27. Kh1, Hh7, 28. Gc3, h4? (Vide diagram!) (Błąd, który przyspiesza katastrofę. Po 29... g:h, wygrywało następnie 30. Wg1!). 29. g:h, H:h4, 30. Sg6, Hh7, 31. S:f8, W:f8, 32. d5! S:d5, 33. W:f8, G:f8, 34. Gd4, Ge7, 35. Hf2, Hh4 (By nie dopuścić do 36. Hg3!). 36. H:h4, g:h4, 37. G:e4, Gd8, 38. Gf5, G:f5, 39. W:f5, Se7, 40. Wf6! Sc8 41. W:c6! (Po b:c6, 42. b7! i czarne budują hetmana w następnym posunięciu. Efektowne zakończenie logicznie wypracowanego zwycięstwa). Czarne poddały się.

Partja Nr. 349. Hetmańska.

Dr. Alechin

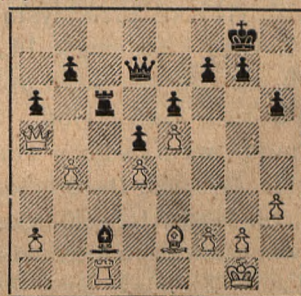
Dr. Euwe

11-ta partja meczu.

1. d4, d5, 2. c4, c6, 3. Sf3, Sf6, 4. e3 (Jak na Alechina zbytek spokojne posunięcie. W duchu ofensywnym jest raczej 4. Sc3). 4... Gf5, 5. cXd, cXd5, 6. Sc3, e6, 7. Se5, Sfd7, 8. Hb3, Hc8, 9. Gd2, Sc6, 10. Wac1 (Białe uzyskały nieco lepszą grę. Czarne zmuszone są do uważnej obrony). Ge7, 11. Ge2, SdXe5, 12. dXe5, 0—0, 13. Sb5 (Manewr mający na celu obronę piona e5, bez posunięcia f2—f4, co dałoby czarnym szansę zagrania w odpowiednim momencie f7—f6!) 13... Hd7, 14. 0—0, a6, 15. Sbd4! SXd4, (Po 15... SXe5, białe uzyskiwałyby lepszą grę i odbiłyby piona przez

16. SXd5, eXd5, 17. Gc3! i 18. Wfd1! z ewentualnem biciem skoczka i Gf3! co prowadziłoby do opanowania diagonali f3—a8 i wybitnego osłabienia skrzydła hetmańskiego czarnych). 16. eXd4, Wac8, (Czarne dążą do szybkiego uproszczenia gry, mimo lekkiego nacisku partnera na skrzydło hetmana). 17. Gb4, GXb4, 18. HXb4, Wc2, 19. WXc2, GXc2, 20. Wfc1, Wc8, 21. h3, (Na 21. Hd6, mogłyby czarne odpowiedzieć 21... Ga4!) 21... Wc6, 22. Ha5, h6, 23. b4 (Vide diagram!)

pozycja po 23. posunięciu białych.

23... Ga4! 24. WXc6 (Oczywiście nie 24. HXa4, bo WXc1+ i przegrywa hetmana). 24... HXc6, 25. Hd8+, He8, 26. Hc7, Hc6, 27. Hb8+, Kh7, 28. Gd3+, g6, 29. Kh2, (groziło Hc1+ i Hf4 z wiecznym szachem). 29... Kg7, 30. Hd8, Gc2! Remis.

Po 31. Hf6+, nastąpi 31... Kg8 i białe nie mogą nic przedsięwziąć prócz wiecznego szacha. Zdaniem mistrza Flohra była to pierwsza partja arcymistrzowska w wielkim stylu z wynikiem remisowym.

Partja Nr. 350. Hiszpańska.

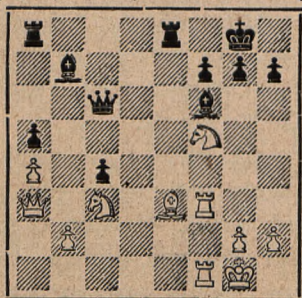
Dr. Alechin

Dr. Euwe

13. partja meczu.

1. e4, e5, 2. Sf3, Sc6, 3. Gb5, a6, 4. Ga4, Sf6, 5. 0—0, S:e4, (Jest to najlepsza odpowiedź czarnych, zamiast 5... Ge7, d6, lub 5... b5). 6. d4, b5, 7. Gb3, d5, 8. d:e, Ge6, 9. c3, Ge7, 10. a4, (Natychmiastowe 10. Sbd2 jest znacznie lepsze). 10... b4, 11. Sfd4 (Prowadzi do pozornego ataku białych, w rzeczywistości czarne zachowują pioną przewagę). 11... S:e5. 12. f4, Sc4, 13. f5, Gc8, 14. He1 (Z przejrzystą groźbą 15. G:c4 i 16. H:e4). 14... Gb7, 15. c:b, c5! (Bardzo silne posunięcie. Po b:c5, G:c5 i Hb6! czarne otrzymują wygrywający atak). 16. f6, G:f6, 17. Sf5, 0—0, 18. b:c5 Wfe8, 19. Hb4, Hc8, 20 G:c4, a5! (By ewentualnie po d:c, H:c4 zagrać Ga6!). 21. Ha3, d:c4, 22. Sc3, S:c5, 23. Ge3, Hc6! (z groźbą H:g2#). 24. Wf3, Sd3, 25. Waf1, (Vide diagram!)

Pozycja po 25. posunięciu białych.

25... W:e3! 26. S:e3, Gd4! 27. He7!

(Jedyna możliwość obrony skoczek e3, grozi bowiem G:e3 i wieża nie może opuścić pola f3, spowodu groźby mata na g2). 27... Sde5, (Po 27... We8? H:f7+, Kh8, Hf8+! W:f8 i W:f8#). 28. Kh1, S:f3, 29 W:f3, Wf8, (Czarne odbiły zaofiarowaną jakość i w dalszym ciągu zachowują atak). 30. h3, G:e3? (30... Hb6! wygrywało forsownie). 31. H:e3, He6, 32. Wg3, We8, 33. Hg5, He5, 34. H:e5, W:e5, 35. Wg4, We3! (Po W:c4, W:h3+!). 36. Kg1, Wd3, 37. W:c4, Wd2, 38. b4, Wxg2+, 39. Kf1, Wb2, 40. Wd4, g6, 41. b:a5, Wc2, 42. Sb5, Kg7, 43. Ke1, Wc5, 44. Wd6, Gc6, 45. a6! G:b5, 46. a7, Gc6! 47. W:c6, Wa5, 48. Wc7, W:a4, 49. Kd2, g5, 50. Kc3, h5, 51. Kb3, Wa1, 52. Kc4, g4! 53. h:g, h:g4, 54. Kd4, Kg6, 55. Ke5? (55... Ke3! prowadziło musowo do remisu) 55... f6??+ (Czarne na błąd partnera, również błędem odpowiadają. 55... Wa4! odcina króla od gry i wygrywa bez trudności). 56. Kf4, Wa4+, 57. Kg3, f5, 58. Kh4! Kf6, 59. Wb7. Remis.

Mistrz Flohr w glossach do tej partji w „Prager Tageblatt“ ironicznie robi uwagę, że w dniu 31. X. br. święcił Alechin 43-lecie swoich urodzin. Rycerski jego partner Dr. Euwe remisując z Alechinem powyższą partję, złożył mu tamsamem piękny prezent urodzinowy, w postaci cennego 1/2 punkta.

Czas wpłacić prenumeratę za IV. kwartał!

Alfred CzarnotaGniezno**Z walk o mistrzostwo Wielkopolski i Pomorza.**

(Korespondencja własna „Szachisty“).

Tradycyjny doroczny turniej szachowy o drużynowe mistrzostwo Wielkopolski i Pomorza zgromadził tym razem na starcie obok miejscowych „matadorów” również mistrzów Najdorfa i Szpireę, odbywających w naszych stronach służbę wojskową. Tęsamem wzmogła się znacznie atrakcyjność i popularność imprezy.

Turniej odbywał się podobnie jak w roku ubiegłym w 3 rundach. Pierwsza runda rozegrana 21. X. br. w Inowrocławiu przyniosła wysokie zwycięstwo Torunia nad Inowrocławiem w stosunku 5 : 1. Ponieważ reprezentację Inowrocławia zasilali pp. Wojciechowski i inż. Tomaszewicz z Warszawy jako ex-mieszkańcy Inowrocławia — był to wynik wprost świetny. Należało się zatem zgóry liczyć ze zwycięstwem Torunia w ogólnej klasyfikacji.

Runda główna zorganizowana w Gnieźnie, jako siedzibie zwycięskiego w ubiegłym roku klubu, w dniu 22. X. br. przyniosła następujące wyniki:

Gniezno — Inowrocław $4\frac{1}{2} : 1\frac{1}{2}$

1. Bogdas — Wojciechowski 0 : 1
2. Wesołowski Wł. — Tomaszewicz 1 : 0
3. Badylak — Lewandowski 1 : 0
4. Czarnota — inż. Wahl $\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$
5. Wesołowski Wit. — Hajek 1 : 0
6. Szymański — Jankowski 1 : 0

Toruń — Poznań $3\frac{1}{2} : 2\frac{1}{2}$

1. Najdorf — Widermański 1 : 0
2. Różański — Gaworski 0 : 1
3. Inż. Ostrowski — Tylkowski $\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$
4. Jaruszewski — Tomczak 0 : 1
5. Miller — (w. o.) 1 : 0.
6. Malinowski — (w. o.) 1 : 0

Inowrocław — Poznań 4 : 2.

1. Wojciechowski — Widermański 1 : 0
2. Inż. Tomaszewicz — Gaworski 1 : 0
3. Lewandowski — Tylkowski 0 : 1
4. Inż. Wahl — Tomczak 1 : 0
5. Hajek — ks. Pyszkowski 0 : 1
6. Jankowski — (w. o.) 1 : 0

Toruń — Gniezno $3\frac{1}{2} : 2\frac{1}{2}$

1. Najdorf — prof. Mallow 1 : 0
2. Różański — Bogdas 1 : 0
3. Ostrowski — Wesołowski Wł. $\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$
4. Jaruszewski — Badylak $\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$
5. Miller — Czarnota $\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$
6. Malinowski — Wesołowski Wit. 0 : 1

Zwycięstwo Torunia nie ulegało już najmniejszej kwestji. Najbliższy konkurent Gniezno — miało do rozegrania jeszcze mecz w Poznaniu, gdzie wręcz wykluczone było osiągnięcie wyniku 5:5 : 0:5, potrzebnego do zdystansowania Torunia.

Mecz ten rozegrany 6/X. br. zakończył się zwycięstwem Poznania 4 : 2. Szczegółowe wyniki:

Poznań — Gniezno 4 : 2.

1. Szpiro — Badylak 0 : 1

Toruń — Inowrocław 5 : 1.

1. Najdorf — Wojciechowski 1 : 0

2. Gaworski — Czarnota 1 : 0
3. Tylkowski — Wesołowski Wł. 1 : 0
4. Dr. Rhode — Wesołowski Wit. 0 : 1
5. Dyr. Bartkiewicz — Szymański 1 : 0
6. Panowicz — Szewczyński 1 : 0

2. Różański — inż. Tomaszewicz 1 : 0
3. Dyr. Majewski — Lewandowski 0 : 1
4. Inż. Ostrowski — inż. Wahl 1 : 0
5. Jaruszewski — Hajek 1 : 0
6. Miller — Jankowski 1 : 0

Zainteresowanie kibiców wzbudzały oczywiście przede wszystkim partje mistrza Najdorfa. Sensacją była przewaga figury, jaką uzyskał w partji przeciwko niemu mistrz Poznania p. Widermański. W końcówce jednak zwyciężyła rutyna wicemistrza Polski. Na zakończenie rundy głównej rozegrał p. Najdorf seans simultanowy na 15 szachownicach z wynikiem $+14, -1, =0$. Jedyną partję wygrał p. Wesołowski Włodz. (Gniezno). Jednocześnie rozgrywana partja „na ślepo“ z p. mjr. Kańskim (Gniezno) została przerwana spowodu wyjazdu mistrza w sytuacji dla niego lepszej.

Niespodzianką była przegrana p. Szpiry do p. Badyłaka, mistrza Gniezna. Mistrz Szpiro pomylił się w kombinacji.

Zwycięstwa p. Wojciechowskiego zostały uzyskane w bardzo dobrym stylu. Z innych partyj należy wymienić pięknie wypracowaną pozycyjnie partję p. Wesołowskiego Wł. z p. inż. Tomaszewiczem.

Doskonały wynik indywidualny osiągnął p. Wesołowski Wit. (Gniezno) — 3 p. (100%).

Ostateczna klasyfikacja reprezentacyj poszczególnych przedstawia się następująco:

Miejsce	Miasto	1	2	3	4	Pkt.
1	Toruń	—	3 $\frac{1}{2}$	3 $\frac{1}{2}$	5	12
2	Gniezno	2 $\frac{1}{2}$	—	2	4 $\frac{1}{2}$	9
3	Poznań	2 $\frac{1}{2}$	4	—	2	8 $\frac{1}{2}$
4	Inowrocław	1	1 $\frac{1}{2}$	4	—	6 $\frac{1}{2}$

Zwycięstwo Torunia mimo uzyskania 2 walkowerów z Poznaniem należy uznać w zupełności za zasłużone. Toruń jest obecnie na naszym terenie najlepiej zorganizowanym ośrodkiem szachowym i dysponuje najliczniejszym rezerwoarem dobrych, jak na nasze stosunki, szachistów.

Poznań mimo że posiada szereg jednostek może silniejszych od przeciętnej klasy toruńskiej, zespołowo nie przedstawia poważniejszej siły wobec słabego stanu organizacji.

Gniezno ma dość wyrównaną klasę czołową, no i pech, że nikt z mistrzów nie odbywa w niem służby wojskowej.

Inowrocław jest dobrze zorganizowanym ośrodkiem szachowym, lecz dysponuje najslabszym zespołem z pośród omawianej czwórki mimo czułej pamięci o swych dawnych reprezentantach.

Wędrowny puhar ufundowany przez Inowrocław naprawdę wędruje. Dotąd zdobyły go Poznań, Gniezno, Toruń. Tak prędko puhar zatem nie zostanie zdobyty przez którykolwiek z ośrodków szachowych Wielkopolski i Pomorza, zaś idea rywalizacji i propagowania królewskiej gry z pożytkiem dla tutejszych kół szachowych, zyska tylko na intensywności i znaczeniu.

Owsej Sokolski

Seans mistrza świata w Białymstoku.

(Korespondencja własna „Szachisty“).

Na skutek zaproszenia Klubu Szachowego w Białymstoku mistrz świata Dr. A. Alechin rozegrał w Białymstoku dn. 6. września b. r. seans simultanowy na 36 szachownicach.

W obszernych salach Garnizonowego Kasyna Podoficerskiego zebrała się elita szachistów miejscowych celem wzięcia udziału w grze przeciwko mistrzowi świata. Władze były reprezentowane przez p. wicestarsostę K. Godziszę, wiceprezydenta miasta p. Piotrowskiego, prezesa Sądu Okręgowego p. Ostruszkę, naczelnika Wydziału Kultury i Oświaty p. mgr. M. Goławskiego, oraz przedstawiciela tut. Garnizonu mjr. Richtera i inn.

W imieniu Zarządu Klubu Szachowego powitał mistrza świata Dr. Alechina w bardzo serdecznych słowach p. dyr. Henryk Zebin. Dr. Alechin w krótkim przemówieniu podziękował Zarządowi Klubu za przyjęcie. Następnie dokonano wspólnej fotografii.

Rozpoczęła się gra, która trwała od godz. 8:15 wiecz. do 3:30 rano. Z 36 partyj mistrz świata 21 wygrał, 6 przegrał i 9 zremisował. Wygrali: pp.: Fuksman, Wisznia, Babkes, Marejn, Barin i Rajduk.

Zremisowali pp.: Dyr. Dereczyński, red. Sztejnsapir, Oljan, Sokolski, Frejdkin, Szpiro, Pawłowski, Warhaftig i Zabłudowski.

Na zakończenie odbył się bankiet na cześć mistrza świata. Organizacja imprezy spoczywała w doświadczonych rękach pp.: wiceprezesa Emanuela, dyr. Zebina i O. Sokolskiego, i pozostawiła na wszystkich obecnych bardzo dobre wrażenie. Powyższa impreza na długo pozostanie w pamięci tutejszych szachistów.

* * *

W tutejszym Klubie Szachowym odbywa się obecnie mecz szachowy między mistrzem m. Białegostoku p. Nowodworskim i p. Babkesem. Pierwsze dwie partje dały wynik remisowy. Pozostało do rozegrania 3 partje.

Staraniem Związku Zawodowego Korepetytorów w Białymstoku rozpoczął się w pierwszej połowie października b. r. turniej szachowy o mistrzostwo indywidualne szachistów należących do Związków Zawodowych w Białymstoku. M. inn. biorą udział w turnieju: mistrz m. Białego-
stoku Nowodworski, Babkes i Barin. Turniej powyższy wywołał wielkie zainteresowanie wśród miejscowych szachistów, gdyż poraz pierwszy doszła do skutku taka impreza w Białymstoku.

Turniej ten odbywa się w salach Związku Zaw. Korepetytorów.

Skład Prezydium Zarządu Klubu Szachowego w Białymstoku jest obecnie następujący: prezes Lerner, wiceprezes Emanuel, skarbnik Kapłan, sekretarz Kac. Prezes Komisji Rewizyjnej Chwaszczewski, sekretarz Żak.

Wiadomości ze świata.

Anglja. W Londynie wystawiono na sprzedaż piękny garnitur szachów, należących niegdyś do cesarza Franciszka Józefa. Osiągnięto kwotę 35 funtów szterlingów.

Australja. Mistrzostwo Nowej Południowej Walji zdobył *Purdy*.

Austrja. W miejsce prof. Beckera naczelnego redaktora „Wiener Schachzeitung“, który spowodu zajęć zawodowych zrezygnował z dalszego redagowania pisma, pozyskało wydawnictwo tegoż, świetną siłę redakcyjną w osobie młodego i utalentowanego mistrza Eryka Eliskasesa, który ostatnio wybił się na czoło austriackich mistrzów szachowych.

Arcymistrz Spielman przeniósł się z Wiednia do Gracu, gdzie przystąpił do nowo-założonego tu klubu „Blau-Weiss“ (przedtem „Hakoah“).

Belgja. *Jerochow* pokonał w pojedynku Muffanga i zremisował z Dunkelblumem.

Czechosłowacja. Przed olimpiadą odbył się w Luhaczowicach turniej kwalifikacyjny, celem zestawienia ekipy czeskiej. Zwyciężył *Opočensky* 5, przed Pelikanem, Rejfirem i dr. Fazekasem po 4. Po 3 p. zdobyli Foltys, Olexa i Zinner, Rohaček 2 p.

W małym turnieju w Trebitschu zwyciężył *Ehrlich*.

Mistrzostwo Niemieckiego Związku Szachowego w Czechosłowacji zdobył *Gilg* 6, przed Hönlingerem i Zinnerem 5½.

Gereben pokonał w meczu Dr. Fazekasa +6, -2, =2.

Mistrzostwo Berna zdobyli wspólnie dr. *Florian* i *Zinner*.

W Bratisławie odbył się mecz rewanżowy *Gereben* — dr. *Fazekas* zakończony również zwycięstwem *Gerebena* +6, -4.

Danja. Poraz jedynasty zdobył mistrzostwo Danji *Anderssen*.

W Kopenhadze zmarł znany duński mistrz, w wieku 68 lat, *Dr. O. H. Krause*. Zmarły był wybitnym teoretykiem i długoletnim współpracownikiem „Wiener Schachzeitung“ i innych poczytnych pism szachowych. Cześć Jego pamięci!

Mistrzostwo Belgji zdobył *Dyner* 7, przed *Dunkelblumem* 6.

Estonja. W Tallinie zwyciężył *Schmidt* 6 przed *Keresem* 5½. Dalej: *Bergs*, *Danielsson*, *Böök*, *Friedemann* i *Sämisch*.

Finlandja. Turniej w Helsinkach zakończył się zwycięstwem *Stahlberga* 5½. *Salo* i *Sämisch* po 4½, *Rassmusson* 3½, *Candolin*, *Krogius* i *Schmidt* po 3, *Solin* 1. W drugim turnieju w *Lovisa* zwyciężył również *Stahlberg* 5, *Kaila* i *Krogius* po 4½, *Tschepurnow* 3½, *Schmidt* i *Solin* po 3 i t. d.

Francja. W *Saint-Alban-les-Eaux* odbył się turniej o mistrzostwo Francji: I. *Gibaud* 6½, II-III. *Jung* i *Rometti* po 5½, IV. *Kahn* 5 p. (5 uczestników). Turniej był bardzo słabo obsadzony.

Hiszpanja. W małym turnieju międzynarodowym odbytym w lipcu w *Rosas* zwyciężył *Flohr* 8 przed *Koltanowskim* 7½. *Grob* 7, *Koblenc* 6 i t. d. Sensacją tego turnieju była przegrana *Flohra* z *Grobem*.

W trzech małych turniejach zwyciężyli wspólnie *Kahn* i *Koltanowsky*.

Islandja. Poraz ósmy zdobył mistrzostwo Islandji *Gilfer* przed *Thorwaldssonem* i *Gundmundssonem*.

Jugosławja. Także i Jugosławianie przygotowali się sumiennie do Olimpiady Warszawskiej. W *Belgradzie* odbył się turniej przygotowawczy ekipy jugosławiańskiej, który otworzył Prezydent Skupczyny, Minister a. D. *Ciric* podniosłem przemówieniem. Jak wiadomo Minister a. D. *Ciric* jest prezesem Jugosłowiańskiego Związku Szachowego. Turniej zakończył się następującym wynikiem: *Pirc* i *Kostić* po 11½, *dr. Trifunowicz* 10½, *Schreiber* i *König* po 10, *Bröder* 9, *Tot* 8½, *dr. Asztalos* i *Trumović* po 7½ i t. d.

Przygotowuje się tu trójmecz *Dr. Vidmar—Pirc—Kostić*.

W *Zemunie* zwyciężył *Tomovic* 10½ przed *Totem* 9½ i *Savicem* 9. Ze znanych graczy znaleźli się na dalszych miejscach: *Petrovic*, *Schreiber* i *Vukovic*.

Kanada. Mistrzostwo *Montrealu* zdobył *M. Fox*.

Litwa. Tegoroczny turniej o mistrzostwo Litwy, zakończył się zwycięstwem *Vistaneckiego*, który zdobył 11½ p. *Mikenas* był 2-gi z 10 p. Dalsze miejsca zajęli: *Abramovicus* 9, *Vaitonis* 8, *Lutzkis* 7½.

Łotwa. W *Rydze* rozegrał *dr. Alechin* seansy simultanowy z wynikiem: +9, -15 (!!)=16.

Lepiej aniżeli w seansie simultanowym powiodło się mistrzowi świata w turnieju handicap. Przeciwno 12-tu graczom wygrał 5, przegrał

2 i zremisował 5. W partjach konsultacyjnych rozegranych przy kontroli czasu w tempie simultanowem wygrał 8, przegrał 1 i zremisował 3.

Niemcy. W tegorocznym narodowym turnieju o mistrzostwo Niemiec zdobył palmę pierwszeństwa *Richter* 10^{1/2}. Dalsze miejsca zajęli: *Ahues*, *Michel* i *Ernst* po 9^{1/2}, *Engels* 8^{1/2}, *Rellstab* 7^{1/2}, *Dr. Lachman* 7, *Schönmann* 6^{1/2}, *Reinhardt*, *Elstner* 6, *Brinckmann*, *Schlage*, *Weissgerber* 5^{1/2}, *Koch*, *Blümich* 4.

W turnieju międzynarodowym w *Bad Nauheim* wynik był następujący: *Bogoljubow* 6, *Eliskases* i *Engels* po 5^{1/2}, *Opočensky* 5, *Ahues* i *Stolz* po 4^{1/2}, *Richter* 4, *Andersen* i *Roedll* po 3^{1/2}, *Grob* 3.

W *Königsbergu* zagrali 2 partje poważne *Bogoljubow* i *Ahues* o nagrodę tamtejszego czasopisma. Zwyciężył *Bogoljubow* 1^{1/2} : 1/2.

W *Bad Saarow* zdystansował *Bogoljubow* swoich konkurentów o 2 punkta. Wynik: *Bogoljubow* 8^{1/2}, *Heinicke* i *Rellstab* po 6^{1/2}, *Henning* i *Sämisch* po 6. Uczestników 8-miu.

Norwegja. W turnieju o mistrzostwo Norwegji w *Oslo*, zwyciężył *Krogbad* 8^{1/2} przed *Harsenem* 7^{1/2}.

Palestyna. Przed Olimpiadą w *Warszawie* odbył się w *Tel-Awiiwie* turniej o mistrzostwo Palestyny z nast. wynikiem: I. *Blass* (Polska) 7^{1/2}, II. i III. *Enoch* i *Foerder* (Niemcy) po 7. Uczestników było 9-ciu.

Rosja Sowiecka. W *Leningradzie* odbył się onegdaj turniej niewi-
domych. Zwycięstwo uzyskał *Moleanow*.

W turnieju o mistrzostwo *Moskwy* I. nagrodę zdobył *Rjumin* przed *Popowem*, *Belawenezem* i *Judowiczem*.

W mistrzowskim turnieju w *Leningradzie* zdobył palmę pierwszeństwa w pięknej formie mistrz *Lilienthal* 9, przed *Sosinem* 7 i *Rauzerem* 6^{1/2}. *Budo*, *Goldberg* i *Rowner* po 6. Uczestników 12-tu.

Sopoty. W miejsce projektowanego w *Sopotach* trójmecz: Polska - Szwecja - Niemcy, został rozegrany jedynie mecz pomiędzy Szwecją a Niemcami, a to powodu wycofania się Polski z powyższej imprezy. Mecz zakończył się zwycięstwem Szwecji, w stosunku 17 : 15. Szwedzi grali w składzie: *Stahlberg*, *Stolz*, *Danielsson*, *Larsson*, w szeregach ich brakował więc jeden z najsilniejszych graczy *Lundin*. W drużynie niemieckiej grali: *Bogoljubow*, *Richter*, *Carls*, *Rellstab*. Mecz odbył się we formie turnieju, przyczem każdy Szwed rozegrał z każdym Niemcem po 2 partje. Wyniki indywidualne: *Stahlberg* 6^{1/2} (I), *Stolz* 5, *Larsson* 3, *Danielsson* 2^{1/2}, *Richter* 4^{1/2}, *Bogoljubow* 4, *Rellstab* 3^{1/2}, *Carls* 3 p.

Stany Zjednoczone. W małym meczu odbytym w *Nowym-Yorku* pokonał *Dake Stonera* +3, -2, =1.

W mistrzowskim turnieju w *Milwauke* przed Olimpiadą, zwyciężył *Fine* przed *Dake'm* i *Kashdanem*.

Wynik turnieju o mistrz. okręgu nowojorskiego: I. Kashdan $7\frac{1}{2}$, II. Polland $6\frac{1}{2}$, III. Lessing 6, IV. Reinfeld 5 p.

W Nowym Jorku mecz dwóch najsilniejszych klubów Manhattan Chess Club i Marshall Chess Club przyniósł zwycięstwo pierwszemu w stosunku 7 : 1. Jedyłą partję dla Manhattan wygrał Rzeszewski z Horowitzem. Między innymi wygrali Kupchik z Santasierre, Kashdan z Reinfeldem i Kewitz z Marshalllem.

Szwajcarja. W Aarau zdobył mistrzostwo Szwajcarii *H. Johner* z 7 p. Voellmy i Grob po $6\frac{1}{2}$, Donegan 6, Dr. Naegeli i Henneberger po $5\frac{1}{2}$, Staehelin 5, Gygli 4, Meyer $3\frac{1}{2}$ i t. d.

Szwecja. W małym turnieju kwalifikacyjnym przedolimpijskim zwyciężył *Danielsson* 4. Larsson $3\frac{1}{2}$, Nilsson $2\frac{1}{2}$ i t. d.

Stahlberg pokonał *Rassmussona* w meczu z wynikiem $4\frac{1}{2} : \frac{1}{2}$.

Mistrzostwo Szwecji zdobyli wspólnie *Stolz* i *Lindberg*. Dalsze miejsca zajęli Larsson i Ekenberg. Turniej odbył się bez udziału *Stahlberga*.

Odbył się tu międzynarodowy turniej robotniczy, podzielony na liczne grupy. W grupie zwycięsców zdobył I. nagrodę mistrz sowiecki *Rjumin* $4\frac{1}{2}$, przed *Myhrem* $3\frac{1}{2}$ (Norwegja). Dalsze 3 miejsca zajęli Szwedzi — *Berndtsson* i *Kinmark* 3, *Karlsson* 1, *Madsen* (Danja) 0.

Rumunja. Mistrzostwo Rumunii zdobył *Silberman* $12\frac{1}{2}$. Tę samą ilość punktów zdobył *Snosko-Borowski*, grający poza konkursem. Następne miejsca zajęli: *Brody* $10\frac{1}{2}$, *Erdely* 10, *Halic* $9\frac{1}{2}$ i t. d.

Węgry. W Tata-Továros odbył się wielki turniej przedolimpijski z udziałem kilku znanych mistrzów zagranicznych. Turniej zakończył się w pierwszej połowie sierpnia świetnym zwycięstwem młodego, b. utalentowanego *Szabo*, który uzyskał 13 p. z 17 gier. Na drugim i trzecim miejscu znaleźli się *Becker* i *Gereben* po $12\frac{1}{2}$. Dalsze miejsca zajęli *L. Steiner* 11, *Havasi* i *Sacconi* po $10\frac{1}{2}$, *Kluger* 10, *Müller* $8\frac{1}{2}$, *A. Steiner* $7\frac{1}{2}$, *Korody* 7, *Boros*, *Lovas*, *Merenyi*, *Snosko-Borowski*, *Szigei* i *Sterk* po $6\frac{1}{2}$, *v. Balla* i *dr. Balogh* po $5\frac{1}{2}$. W związku z tem 18-letni *Szabo* wszedł w skład ekipy olimpijskiej Węgier.

Balla pokonał *Gerebena*: +6, —2, =2.

Włochy. Tegoroczne mistrzostwo Włoch zdobył we Florencji hrabia *Sacconi* $9\frac{1}{2}$ przed *Romim* i *Rosellim* po 9. Dalej: *Monticelli* $7\frac{1}{2}$, *Norcia* 7 *Neapolitano* i *Stalda* po 6 i t. d.

Wiadomości krajowe.

Kostopol n/Wołyniu. Odbyty w czasie od 26. V. do 20 VI. r. b. doroczny turniej o mistrzostwo Klubu Szachistów (sekcja Policyjnego Klubu Sportowego) zakończył się zdobyciem mistrzostwa przez *Emila*

Hrycana 7·5 p., wicemistrzem został Kazimierz Lubański 6·5 p. Trzecie miejsce zajął Dr. Zygmunt Oliwer 6 p.

Kraków. Turniej o mistrz. Krak. Klubu Szachistów rozpoczął się dnia 12 października. Wynik losowania: 1. Dąbrowski. 2. Błaszczak. 3. Wortman. 4. Lammel. 5. Waclaw. 6. Por. Kobel. 7. Szmek. 8. Unger. 9. Rogowski. 10. Berner. 11. Dr. Pałkowski. 12. Dworzak. 13. Fraga. 14. Wróbel. 15. Staško. 16. Romański. 17. Bocheński. 18. Schulz.

Dnia 19 b. m. bawił w Klubie jako gość Prezes Polskiego Związku Szachowego p. Kazimierz Piłsudski, który z całym zainteresowaniem wysłuchał przedstawione mu sprawy Klubu, wpisując się do Księgi. Klub mieści się Grodzka 13, w Kasyńce Powszechnem.

Podczas pobytu wycieczki szachistów olimpijskich w Krakowie, zorganizowanej przez Polski Związek Szachowy, odbył się w Krakowskim Klubie Szachowym seans mistrza Lilienthala na 10 szachownicach przeciw czołowym graczom Krakowa z zaszczytnym dla gospodarzy wynikiem: +5·5, -4·5. Wygrali pp.: Dr. Ameisen, mgr. Arłamowski, Lipson i Scheier. Zremisował p. Błaszczak.

Tak samo wynik turnieju błyskawicznego: I. *Najdorf*, II-IV. *K. Friedman* (Kraków) *Pirc* i *L. Steiner* dał świadectwo doskonałej gry Krakowianina. Ponadto grali: Kosticz, Szabo, dr. Kon, dr. Trifunowicz, Enoch, Czerniak, Kaufman, Scheier, Abraham, Zajczyk, Lipson, Błaszczak, dr. Ameisen i mgr. Arłamowski.

Także wynik *Błaszczaka z Kosticzem* +1, -1, =1, dał dużo do myślenia.

Lwów. W turnieju kwalifikacyjnym biorą udział: 1) Bes Mieczysław, 2) Baczyński Czesław, 3) Bombach Henryk, 4) Bachstütz Fryderyk, 5) Kaszowski Roman, 6) Kaszczuk Eustachy, 7) Kraiser Marjan, 8) Kultys Zygmunt, 9) Mięka Czesław, 10) inż. Pulkrabek Herman, 11) Sokołowski Jerzy, 12) Sulik Bronisław, 13) Sobiecki Kazimierz, 14) Sommer Samuel, 15) inż. Wendeker Kamil.

Turniej odbywa się w poniedziałki, środy i piątki w lokalu Lwowskiego Klubu Szachistów (3-go Maja 7) od godziny 19-tej.

Toruń. Podczas pamiętnego meczu mistrza Polski dr. Tartakowera z Najdorfem, który jak wiadomo zakończył się zwycięstwem Najdorfa w stosunku 3 : 2, rozegrał dr. Tartakower rekordową simultaną na 120 szachownicach. W rezultacie wygrał 117 partyj, 3 zremisował i ani jednej nie przegrał. Jest to wspaniały wynik, mimo, że w seansie brali udział słabi szachiści

Warszawa. Przy Zjednoczeniu Rosyjskiem w Warszawie zorganizowany został autonomiczny klub szachowy. W pierwszym turnieju o mistrzostwo klubu nagrody zdobyli: I. Szyzkin, II. Prituleckij, III. Titow.

Rozstrzygnięcie

Międzynarodowego Konkursu Trzychodówek Warszawskiego Klubu Szachowego, 1934 r.

Turnierentscheidung

des Internationalen Dreizüger-Turnier des Warschauen Schachklubs, 1934.

Na konkurs nadesłano ogółem 56 zadań trzydziestu pięciu autorów. Polskę reprezentowało 27 zadań czternastu autorów. Z zagranicy zaś nadesłano:

z Niemiec — 10 zadań sześciu autorów, z Węgier — 6 zadań czterech autorów, z Czechosłowacji — 4 zadania trzech autorów, z Rosji Sowieckiej — 2 zadania dwóch autorów, z Łotwy — 2 zadania dwóch autorów, z Francji — dwa zadania jednego autora, wreszcie z Austrii, Finlandji i Holandji po jednym zadaniu, ogółem 29 zadań 21 autorów.

Następujące zadania okazały się niepoprawne:

Motto: „Wechselfesselungsverstelltreffpunkt“

uboczne: 1. Gb4, Wb—d6, 2. Sc6X. 1... Wf—d6, 2. Se6X.

Motto: „Neli“

uboczne: 1. Dd8X, Kc4, 2. We4X. 1... Sd7, 2. DXd7X.

Pozostałe zadania sędzia konkursu p. D. Przepiórka podzielił na trzy grupy: zadania godne wyróżnienia, zadania polecane do druku oraz zadania słabe, które pozostawia się do dyspozycji autorów. Po ustaleniu kolejności wśród zadań I-ej grupy okazało się, że odznaczenia otrzymali:

I nagroda — *Stefan Tytor, Stanisławów*, motto „Unpinning“

Najlepsze zadanie konkursu. Trzy uwolnienia białej wieży przeprowadzone są bardzo oryginalnie. Motywowanie drugich posunięć stanowi główny walor tej kompozycji. Szkoda, że konstrukcja nie stoi na poziomie pomysłu. Oryginalna praca.

II nagroda — *Janusz Fux, Białystok*, motto „Signum temporis“

Bardzo dobre, cztery uwolnienia i świetnie umotywowany wstęp.

III nagroda — *S. S. Lewmann, Z. S. S. R.*, motto „Undine“

Interesujące powiązanie warjantów, wśród których gry po 1... b1S i po 1... Gb4 są naprawdę interesujące i oryginalne. Słabą stroną zadania jest energiczny wstęp, wprowadzający stojącego na uboczu hetmana do gry.

I wzm. zaszc. — *K. A. L. Kubbel, Z. S. S. R.*, motto „Bis dat qui cito dat“

Dobra groźba, cztery wzorowe gry i nieszablonowa całość. Wstęp słaby.

2 *wzm. zaszc.* — *M. Pfeiffer, Poznań*, motto „Współgra“
 Jednolita gra, posunięcia białego skoczka na c5 i e5 dobrze uzasadnione. Zadanie niepozbawione momentów strategicznych i oryginalne w pomysłu.

3 *wzm. zaszc.* — *Dr. E. Palkoska, Czechosłowacja*, motto „Warszawa“
 Jednolita koncepcja, prowadząca do trzech wzorowych gier, są 2 momenty strategiczne, niezły wstęp — wszystko razem jest jednak zbyt „wysuszone“.

1 *pochwała* — *W. Hebelt, Grodno*, motto „Olbia“
 3 gry analogiczne. Wstęp tematowy, brak subtelniejszych zwrotów.

2 *pochwała* — *E. Lazdins, Łotwa*, motto „4 — 4“
 Podwójne Grimshaw prowadzi do 4 strategicznych warjantów. Konstrukcja niezadawalająca.

3 *pochwała* — *T. Czarnecki, Warszawa*, motto „Primaire“
 4 gry, niezłe pomysły przesłony na f2. Całość jednak monotonna mało oryginalna. Wstęp słaby.

Zadania polecane do druku (bez kolejności).

R. Schwarz, Czechosłowacja, motto „Felix“
 2 maty ze związaniem i jedno poświęcenie hetmana. Typowe czeskie bezpionowe zadanie o dobrej konstrukcji.

Th. Siers, Niemcy, motto „Roman“
 Najbardziej charakterystycznym momentem tego „zugzwangu“ jest gra pion a2. Brak zarówno dobrej formy jak i finezji. Niezły wstęp.

C. J. Tade, Holandia, motto „Komplex“
 Zadanie w stylu nie odpowiadającym wymogom sędziego.

I. Mikan, Czechosłowacja, motto „Quasimodo“
 Zadanie tempowe o 4 wzorowych grach. W treści jedno blokowanie i jedno nieoczekiwane związanie gońca.

W. Hebelt, Grodno, motto „Argos“
 Zadanie w starym stylu z 2 poświęceniami hetmana (interesujące po 1... Sc5). Pion na g3 zamala gra.

T. Czarnecki, Warszawa, motto „Ergon“
 Warjanty po 1... $W \times g8$ i $W \times b3$ prowadzą wg. definicji Bayersdorfera do matów w rozszerzonych siatkach matowych. Zadanie ma $2^{1/2}$ warjantów.

Warszawa, dnia 15 października 1935 r.

Sędzia konkursu:

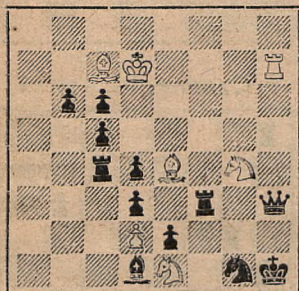
D. Przepiórka

S. Tytor, Polska.

I nagr. I Preis.
S. S. Lewman, Z.S.S.R.

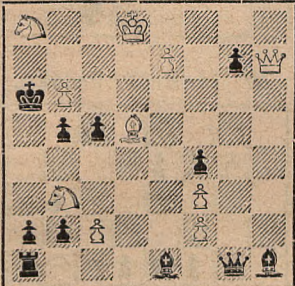
J. Fux, Polska.

II nagr.

II Preis.

M. Pfeiffer, Polska.

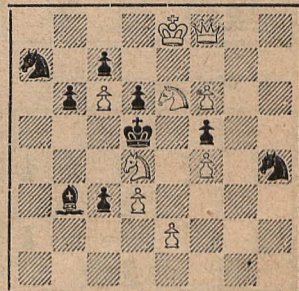

III nagr.

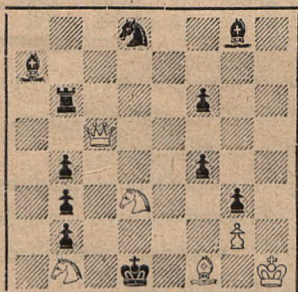
III Preis.

Dr. E. Palkolska C.S.R.

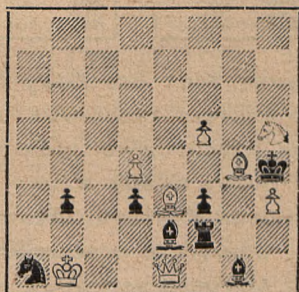
K. A. Kubbel, Z.S.S.R.

I wzm. zaszc. I Ehr. Erw.

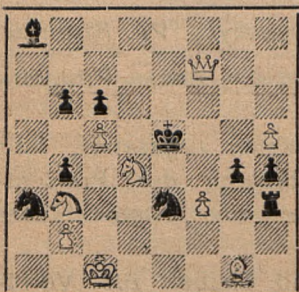

II wzm. zaszc. II Ehr. Erw.

III wzm. zaszc. III Ehr. Erw.

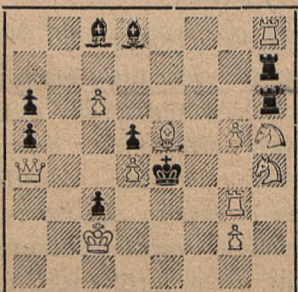
W. Hebelt, Polska.

I pochw.

I Belobung.

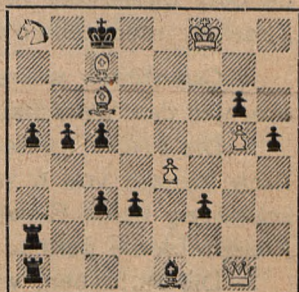
E. Lazdins, Łotwa.

II pochw.

II Belobung.

T. Czarnecki, Polska.

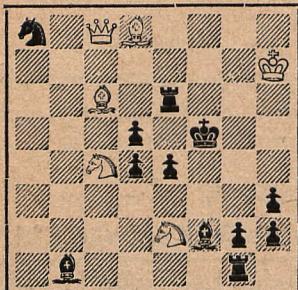
III pochw.

III Belobung.

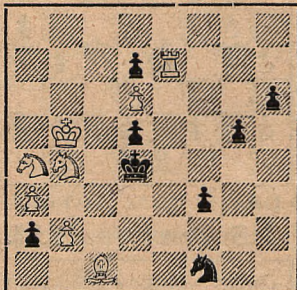
Zadania polecane do druku (bez kolejności).

Aufgaben zum Druck empfohlen (ohne Rangordnung).

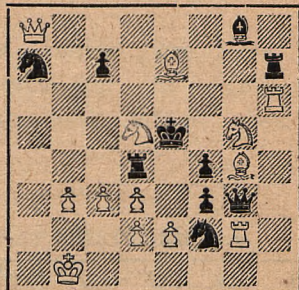
R. Schwarz, C. S. R.

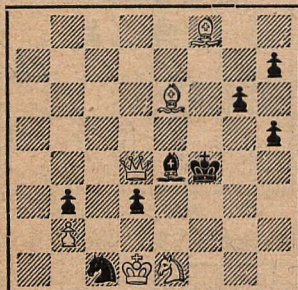
Th. Siers, Niemcy.

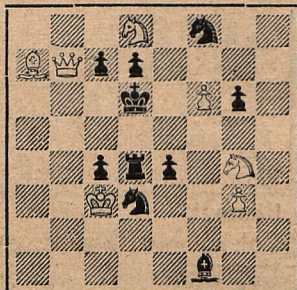
C. J. Tade, Holandja.

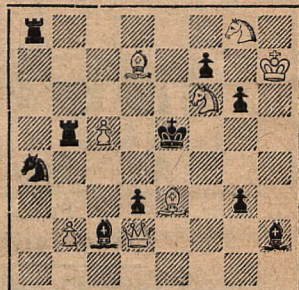
I. Mikan, C. S. R.

W. Hebelt, Polska.

T. Czarnecki, Polska.

Warszawski Klub Szachowy w wyniku pierwszej zorganizowanej przez siebie imprezy zadaniowej ma możliwość stwierdzenia, że zarówno ilościowo jak i jakościowo udało się ona znakomicie.

Zarząd Klubu składa w tym miejscu serdeczne podziękowanie sędziemu konkursu Mistrzowi Dawidowi Przepiórcze za poniesiony trud sędziowania, wszystkim uczestnikom za łaskawy współdziałanie oraz p. Zygmuntovi Marjenstrassowi za pomoc techniczną.

Nagrody zostaną kompozytorom wypłacone po upływie 6 tygodni od daty ogłoszenia rozstrzygnięcia.

Zadania nieopublikowane pozostawia się do dyspozycji PP. Autorów.

Quantitativ wie qualitativ war die Beteiligung am ersten Problem-tournoi des Warschauer Schachklubs sehr gut.

Die Preise werden den betreffenden Komponisten zugesandt, falls nach Verlauf von 6 Wochen nach der Veröffentlichung der Preisentscheidung keine Einwände in Bezug auf Korrektheit oder Originalität der Preisprobleme geltend gemacht werden sollten.

Die Aufgaben, welche nicht veröffentlicht sind, bleiben zur Verfügung der Herren Verfasser.

